பாரதியும் சமூகமும்

செந்தமிழ்ச் செல்வர்

ம. ப. பெரியசாமித் தூரன்

வானதி பதிப்பகம்

தி.நகர் · சென்னை·17

முதற் பதிப்பு : ஆகஸ்ட் 1980

திருநாவுக்கரசு தயாரிப்பு

விலை ரூ. 12 - 00

மாருதி பிரஸ், 173, பீட்டர்ஸ் ரோடு, சென்னை-600 014.

சென்னை உயர்நீதிமன்றப் பிரதம நீதிபதி,
மேதகு. மு. மு. இஸ்மாயீல் அவர்களின்—

முகவுரை

சமீப காலத்தில் தமிழ் மொழியில் பெரும் புரட்சி செய்தவர்களில் தலையானவர் காலம் சென்ற கவிச்சக்ரவர்த்தி சுப்ரமணிய பாரதியார் ஆவார். ஒரு கவிஞனைப் பற்றி பல மாதிரியாக எண்ணுபவர்கள் உண்டு. ஆனால், எந்தக் கவிஞனையும் தன்னுடைய படைப்பின் மூலமாக அமரத்துவம் பெறவேண்டுமானால் அவனுடைய படைப்பினுடைய கருவூலம் பிரபஞ்சத்தினுடைய பரந்த நன்மையாக இருக்க வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதயினத்தினுடையவோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பினுடையவோ தன்மையை மாத்திரமோ கருத்தில் கொண்டு, இலக்கியமோ, கவிதையோ படைக்கும் எவனும் அமரத்துவம் பெற்றுவிட முடியாது. அந்த முறையில் பார்க்கும்பொழுது கவிச்சக்ரவர்த்தி சுப்பிரமணிய பாரதியார் அமரத்துவம் பெற்றவர். காரணம் என்னவென்றால், அவருடைய படைப்பு எந்தக் குறுகிய நோக்கத்தோடும். அல்லது குறுகிய குறிக்கோளுக்காகவும் படைக்கப்பட்டது அல்ல. இக்கால மக்கள் பெரும்பாலும் சுப்பிரமணிய பாரதியாரை ஒரு 'தேசீயகவி' என்றுதான் கருதுகிறார்கள். அதுவும் கூட இந்தப் பரம்பரையினருக்குத் தெரியுமா என்பது சந்தேகத்திற்குரியதுதான். ஆனால், இந்தியா சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னர், இந்தியாவின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கு

கொண்டவர்கள் சுப்ரமணிய பாரதியாரின், தேசீய உணர்ச்சி களை உலுக்கும் கவிதைகளை மேடையின்மீது பாடிக் கேட்பவர் களுடைய உள்ளத்தையும் உணர்ச்சியையும் உருக்கிப் பரவசப் படுத்திஞர்கள். அந்தப் பரவசத்தின் காரணமாக அவர் களிடையே ஒரு வேகமும், வீரமும், வெறியுங்கூட உண்டாயிற்று. ஆனல், சுப்ரமணிய பாரதியாரை ஒரு தேசீய கவி என்று மாத்திரம் நாம் கூறுவோமேயாஞல், அவரை முழுமையாகப் புரிந்து கொண்டவர்களாக ஆகமாட்டோம். உண்மையில் காந்திஜியைப் போல அவரும் அரசியலுக்கு வந்தது தம்முடைய பரந்த குறிக்கோளின் ஒரு பகுதியை நிறைவேற்றிக் கொள் வதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்ததஞலேயே. காந்திஜி தென்னுப் பிரிக்காவில் நடத்திய போராட்டம் நிறவெறியை ஒழிப்பதற் காகத்தான். இந்த நிறவெறிப் போராட்டத்திற்குக்கூட ஏதோ இந்தியர்கள் கருப்பர்கள் என்ற காரணத்திஞல் வெள்ளையர்கள் அவர்களைக் கேவலமாக எண்ணிஞர்கள், நடத்திஞர்கள் என்பது மாத்திரம் காரணமாகாது. இறைவஞல் படைக்கப்பட்ட மனிதர்கள் அனைவரும் அந்த இறைவனுடைய மக்கள் என்ற முறையிலே சமமானவர்கள்; அந்தச் சமத்துவம் நிறத்திஞலோ மொழியிஞலோ, மதத்திஞலோ, தேச எல்லையிஞலோ அழிந்து படக்கூடாது என்ற அடிப்படைதான் அந்தப் போராட்டத் திற்குக் காரணம். அந்தப் போராட்டத்தின் ஒரு அங்கமாகவே இந்திய விடுதலைப் போராட்டமும் பின்னர் அவருக்கு அமைந்தது. அதுபோலவே பாரதியரும் முதலில் ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதியாகவே எண்ணவும், பேசவும், எழுதவும் தொடங்கிஞர். அந்தச் சமூகச் சீர்திருத்தத்தின் ஒரு பகுதியே இந்திய சுதந்திரத்திற்காகப் போராடியதாகும். அப்படியே அவர் படைத்த தேசீய கவிதைகளும் ஒரு இலட்சிய சமுதாயத் தைச் சிருஷ்டிக்க அவர் விரும்பியதின் ஒரு எதிரொலியாகவே அமைந்தன என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இந்த அடிப்படையை திரு. பெரியசாமித் தூரன் அவர்கள் 'பாரதியாரும் சமூகமும்' என்ற இந்த நூலில் தெளிவாக விளக்குகிருர்கள். பாரதியாருடைய கவிதைகளையும், வசன

களையும் பல தலைப்புக்களில் தொகுத்து, அவற்றிற்கு முன் தன்னுடைய குறிப்பையும், கருத்துக்களையும் கொடுத்துப் பாரதியார் சமூகச் சீர்திருத்தவாதியாகவே தமது எழுத்துப் பணியைத் தொடங்கினார் என்று தூரன் அவர்கள் நிரூபிக்க முயல்கிறார்கள். பாரதியாருடைய படைப்புக்களை முழுமையாக வும், ஆழ்ந்தும் படித்தவர்கள் தூரன் அவர்களுடைய இந்தக் கருத்திற்கு இணங்கவே செய்வார்கள். மேலெழுந்தவாரியாக அவருடைய தேசியப் பாடல்களைப் படித்தவர்களும்கூட இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேசெய்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. உதாரணமாக, நாம் அனைவரும் பாரதியாருடைய பாப்பாப் பாட்டினை நன்றாக அறிவோம். அந்தப் பாப்பாப் பாட்டிலும் கூட அவருடைய சமூகச் சீர்திருத்த நோக்கமே வெளியாகிறது என்பதைச் சற்று உற்றுக் கவனித்தால் விளங்கும். இதற்கு உதாரணம்,

"சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா—குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்;
நீதி, உயர்ந்த மதி, கல்வி—அன்பு
நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்."

என்ற ஒன்றே போதும். அது போலவே 'முரசு' என்ற பாடல் தொகுதியிலும், அடியிற்கண்ட பாடல்கள், இந்த நோக்கத்தை எடுத்துக் காட்டப் போதுமானவை.

"சாதிப் பிரிவுகள் சொல்லி—அதில்
தாழ்வென்றும் மேலென்றும் கொள்வார்,
நீதிப் பிரிவுகள் செய்வார்—அங்கு
நித்தமும் சண்டைகள் செய்வார்."

"சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம்; அன்பு
தன்னில் செழித்திடும் வையம்;
ஆதர வுற்றிங்கு வாழ்வோம்;—தொழில்
ஆயிரம் மாண்புறச் செய்வோம்,"

**"பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான்—புவி
பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்;
மண்ணுக் குள்ளே சிலமூடர்—நல்ல
மாத ரறிவைக் கெடுத்தார்"**

இந்த நோக்கில் தான் பாரதியாருடைய பாடல்களையும் வசனங்களையும் தூரன் அவர்கள் ஆராய்கிறார்கள். பெரும் பாலோருக்குத் தெரியாத பல விஷயங்கள் இந்த நூலில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அவ்வப்போழுது பாரதியாரைப் பற்றி வெளிவந்த நூல்களில் இவை காணப்படுவது உண்மைதான் இருந்தாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட கோணத்திலிருந்து இவற்றைத் தொகுத்து இப்பொழுது தூரன் அவர்கள் நமக்கு வழங்கு கிறார்கள். இவற்றைப் படித்து சுமார் 60,70 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பாரதியார் எழுதியது நம்முடைய இன்றைய சமுதாயத்தின் நிலைக்கும்கூடப் பொருந்தும் என்பதை உணரும் பொழுது ஆச்சரியமே யுண்டாகும். ஆனால் எந்த உண்மைக் கவிஞனும் ஒரு தீர்க்கதரிசியே என்பதை உணரும்பொழுது இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு எதுவுமில்லை என்பது தானாகவே புலப்படும். உலக வாழ்க்கையின் பயனைப்பற்றியும், மனிதன் எதற்காகப் பிறந்தான் என்பதைப் பற்றியும் பேசுகின்ற பாரதியார், ஜப்பான் நாட்டினுடைய தொழிற் கல்வியைப் பற்றியும், இந்திய நாட்டிற்குத் தேவையான தேசீயக் கல்வியைப் பற்றியும் எழுதத் தயங்கவில்லை. இப்படியெல்லாம் இவர் எழுதியிருப்பதைப் படிக்கும்பொழுதுதான் இன்று வாழ்வதைப் போல வாழ்கின்ற காலம் ஒன்று வரும் என்று முன்கூட்டியே எதிர்பார்த்து, அதற்காக அவர் நம்மை எச்சரித்து வழிகாட்டி யிருக்கிறார் என்று சொல்லவே தோன்றும். உண்மையில் பாரதியாருடைய கருத்திலும், எழுத்திலும் அகப்படாத சமுதாய வாழ்க்கையின் அம்சம் எதுவுமேயில்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு, அவருடைய வசனமும், கவிதையும் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியவையாக அமைந்திருக்கின்றன

பாரதியாருடைய படைப்புக்களை இந்தக் கோணத்திலிருந்து நாம் படிப்பதற்கு பெரியசாமித் தூரன் அவர்கள் பேருதவி செய்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆரம்பக் காலத்திலிருந்தே பாரதியாரின் படைப்புக்களில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்கள் தூரன் அவர்கள். பாரதியாருடைய படைப்புக்கள் அனைத்தையும் படித்து, அவற்றைப் பலவாறாகத் தொகுத்து வெளியிட்டிருப்பதுடன், அவற்றைப் பற்றித் தம்முடைய குறிப்பையும், கருத்துக்களையும் அவ்வப்பொழுது வெளியிடவே செய்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய பணியினுடைய ஒரு பகுதியாக இந்நூல் அமைந்திருக்கின்றது. தம் உடல்நிலை முழுமையான நலத்துடன் இல்லாதவிடத்துங்கூடத் தம்முடைய கவனத்தை இத்துறையில் அவர்கள் செலுத்தினார்கள் என்பதே, பாரதியாரிடத்தில் அவர்களுக்கு எத்தகைய ஈடுபாடு இருக்கிறது என்பதை உலகுக்கு உணர்த்தப் போதுமானது. அவர்களுடைய இந்த நூலை தமிழுலகம் பெரிதும் வரவேற்கும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. ஆகவே, தமிழ் மக்கள் இதைப் படித்துப் பலன் பெற்று சமூகச் சீர்திருத்தத்திற்காக பாரதியார் வெளியிட்ட கருத்துக்களை ஆழ்ந்து கூர்ந்து கவனித்து, அவை நிரந்தரமான பலனைத் தரக்கூடியவை என்பதை உணர்ந்து, வெறுமனே பாரதியாரைப் புகழ்வதோடு நின்றுவிடாமல், அவருடைய கருத்துக்களைத் தங்களுடைய வாழ்க்கையில், அனுபவத்தில் கொண்டுவர முயல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அப்படியே வேண்டிக்கொள்ளவும் செய்கிறேன்.

சென்னை,
24-7-1980

மு. மு. இஸ்மாயீல்

முன்னுரை

"ஜாதி நூறு சொல்லுவாய் போ போ போ"

பாரதியாருடைய இடிக்குரல் முழங்குகிறது. எளிய சொற்களைக் கையாண்டு எவ்வளவு வலிமையுடையதாகக் கூறலாம் என்பதற்கு இது ஓர் எடுத்துக்காட்டு. போ போ போ என்ற சொற்களிலே இடியைப்போலக் கர்ஜிக்கிறார் பாரதியார், உள்ளத்தில் ஒளியுண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும் என்பதற்குச் சான்று பகர்வதைப் போல இந்தச் சொற்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

பாரதியார் முதலில் ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதியாகத்தான் தமது வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். 'சக்கரவர்த்தினி' என்ற திங்கள் இதழ் இதற்குச் சான்று பகரும்.

ஆனால், மிக விரைவிலே அரசியல்வாதியாகவும் பரிணமித்து விட்டார் பாரதியார். 'இந்தியா' வார இதழ் இதற்கு நல்ல சான்று. இந்தியா வார இதழைக் கண்டு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமே நடுங்கிற்று. அதன் நெருப்பு மழையைத் தாங்க மாட்டாமல், இந்தியா வார இதழை எப்படியாவது தடை செய்ய வேண்டும் என்று பல பெருமுயற்சிகள் செய்தார்கள்.

பாரதியார் பாண்டிச்சேரிக்குத் தப்பி ஓடுவதென்றும், அங்கிருந்துகொண்டே தமது அரசியல் கொள்கைகளைப் பரப்பித் தமிழ் நாட்டைத் தட்டியெழுப்புவதென்றும், பாரதியாரின் குறிப்பிட்ட சில அன்பர்களால் தீர்மானம் ஆயிற்று.

பாண்டிச்சேரிக்கு சென்றதும்கூடத் தமது இந்தியா வார இதழைத் தொடர்ந்து நடத்த உதவ வில்லையாயினும் ஒருவகையில் நன்மை பயந்தது. அங்குதான் வீரவிளக்கான வ. வே. சு. ஐயர் அவர்களையும், மஹான் அரவிந்தரையும் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. மேலும், பிரெஞ்சு நாடாகிய பாண்டிச்சேரியிலே பல முற்போக்கான எண்ணங்களைத் தருவதற்கும் அது உதவிற்று என்று கூறலாம். பிரெஞ்சு நாடு என்றுமே முற்போக்கு உடையது. சுதந்திரம் சமத்துவம் சகோதரத்துவம்

என்று முதன் முதலில் முழங்கியதும் பிரெஞ்சு நாடேயாகும். ஆகவே, அந்த எண்ணங்களை நிதானமாக நின்று ஆலோசிக்கப் பாண்டிச்சேரி வாசம் வழிவகுத்தது என்று கூறலாம்.

ஆனல் பாரதியாரின் மதிநுட்பமே இதற்கு முதற்காரண மாக இருந்தது என்றும் திண்ணமாகக் கூறலாம். பாண்டிச்சேரி யில் உள்ள மக்கள் எல்லாருமே பெண்விடுதலை, சமூகசீர்திருத் தம் என்ற முற்போக்குக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்ததாகச் சொல்ல முடியாது. 1905 ஆம் ஆண்டு நடந்த காசி காங்கி ரஸுக்கு பாரதியார் செல்லுகின்றார். அப்பொழுது சகோதரி நிவேதிதை அன்னையைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது.

சகோதரி நிவேதிதா தேவி ஓர் உணர்ச்சிமிக்க மேல்நாட்டு மாதராவார். அவர் தமது குருவாக சுவாமி விவேகானந்தரை ஏற்றுக்கொண்டு சேவை புரிந்தவர்.

பாரதியாரிடம் 'உனக்கு திருமணமாகிவிட்டதா?' என்று கேட்கிறார் சகோதரி நிவேதிதா.

பாரதியார் தமக்குத் திருமணமாகிவிட்டதென்றும், ஒரு குழந்தையும் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கின்றார்.

பிறகு ஏன் காங்கிரஸுக்கு மனைவியை அழைத்து வரவில்லை யென்று நிவேதிதை கடிந்து கொள்கிறார். இந்த நாட்டிலே பாதிப்பேர் பெண்கள் அறியாமையில் மூழ்கிக்கிடக்க உனக்கு ஸ்வராஜ்யம் வந்துவிடுமா? முதலில் அவர்கள் முன்னேற்றத் தையே நாடு; இந்த நாடு அப்பொழுதுதான் விமோசனம் அடையும் என்று ஆவேசம் வந்தவர் போல அந்த மாது பேசு கின்றார். பாரதியாரின் வாழ்க்கை அன்னை நிவேதிதை சந்திப் புக்குப் பிறகு முற்றிலும் மாறிவிட்டது என்று சொல்லலாம். அவருடைய சந்திப்பிற்கு எவ்வளவு மதிப்பு வைத்திருந்தார் என்பது, அன்னை நிவேதிதைக்குத் தமது முதல் இரண்டு நூல் களையும் அர்ப்பணம் செய்ததிலிருந்தே கண்டுகொள்ளலாம்.

எந்த ஆண்டில் பாரதியார் தமது முற்போக்கான சமூக சீர்திருத்தங்களை வெளியிடுகின்றார் என்பதைக் கவனிக்கும் போதுதான் அவர் பெருமை நன்கு வெளியாகும். 1914, 1915-ல் நமது பெண்களின் நிலைமை எவ்வாறு இருந்தது என்று சற்றுச்

சிந்தித்துப் பாருங்கள். பாரதியார் அக்காலப் பெண்களின் நிலைமையைப்பற்றி 'பாரதி நினைவுகள்' என்ற திருமதி யதுகிரி அம்மாள் அவர்கள் தமது நூலிலே சுவையாக எழுதியிருக்கின்றார். பெண்கள் கூட்டமொன்றில் பேசியதாகச் சுதேசமித்திரனில் வெளிவருகின்றது. உடனே திருவல்லிக்கேணியில் பூகம்பம் ஏற்பட்டுவிட்டதாம்! பெண்களாவது பேசவாவது? அப்படிப் பேசினாலும், அதைப் பத்திரிகைகளில் வெளியிடலாமா என்று பெண்களின் கூட்டத்தில் ஒரே அதிர்ச்சியாம்! திருமதி யதுகிரியம்மாளின் பாட்டியாரும், இன்னும் சில பெண்களும் சேர்ந்துகொண்டு, உடனே பாண்டிச்சேரிக்குப் புறப்பட்டு விட்டார்கள். எப்படிப் பேசலாம் என்பதை ஒரே முழக்கமாக முழக்கிவிட்டு, இனிமேல் பேசுவதில்லை என்ற உத்தரவாதத்தை பெற்றுக்கொண்டுதான் திரும்பினார்களாம். அதன் பிறகுதான் திருவல்லிக்கேணியில் தலைகாட்ட முடிந்ததாம்! பெண்கள் கல்லூரிக்குச் சென்று படிக்க விரும்பிய காலத்திலும் அதே எதிர்ப்புத்தானாம். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலேதான்,

> **ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்**
> **றெண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்**
> **வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப் போமென்ற**
> **விந்தைமனிதர் தலைகவிழ்ந்தார்**

என்றும்,

> **பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்**
> **பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்**
> **எட்டுமறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண்**
> **இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி.**

என்றும் துணிந்து பாடுகின்றார்.

பாண்டிச்சேரியில் திரு. கனகலிங்கத்திற்குப் பூணூல் போட்ட செய்கையும் நாம் அறிவோம். எல்லாருக்கும் பூணூல் போட்டுவிட்டால் ஜாதி வேறுபாடே அற்றுப் போகும் என்பது பாரதியார் கருத்து.

ஹரிஜனங்களை நாம் மிகமிகத் தாழ்த்திவிட்டோம், அதன் பலன்களைத்தான் இன்று அனுபவித்து 'வருகின்றோம் என்பது பாரதியாருடைய அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. இதுபற்றி,

பஞ்சகோண கோட்டை என்ற ஒரு சிறு கதையும் எழுதி விளக்குகின்றார்.

அதாவது பஞ்சகோண கோட்டை என்று ஒரு கோட்டை இருந்ததாம். அந்தக் கோட்டைக்கு நாற்புறமும் கல்லால் எடுத்த வலிமையான கோட்டைச் சுவர் உண்டு. ஆனால் அதன் ஐந்தாவது கோணமாகிய கோட்டை அப்படிக் கற்சுவரால் எழுப்பப்படவில்லை, அது மண் சுவரால் ஆனது. பகைவர் எதிர்த்து வந்தபோது நான்கு புறமும் கற்சுவரால் எழுப்பப் பட்டிருந்ததால் அதை ஒன்றும் அசைக்க முடியவில்லை. ஆனால் ஐந்தாவது கோட்டைச் சுவர் மண்ணால் கட்டப்பட்டதென்று எப்படியோ பகைவன் ஒருவன் அறிந்துகொண்டான். பகைவர் மண் சுவரைத் தாக்கினர். கோட்டை வீழ்ச்சியுற்றது. நாம் அடிமைப்பட்டதற்கு அதுவே முக்கிய காரணம் என்று அந்தக் கதையால் எழுதியுள்ளார். அந்த மண்சுவர்தான் பஞ்சமர். அவரை ஆதரிக்காவிட்டால், நமது நாடு விடுதலை பெறாது என்ற கருத்தில் பாரதியார் அந்தச் சிறு கதையை எழுதியுள்ளார். தொழில் செய்ய வேண்டும் சோம்பலாக இருக்கக்கூடாது என்று பாரதியார் பலவிடங்களில் சொல்லியிருக்கிறார். 'இரும் பைக் காய்ச்சி உருக்கிடுவீரே, யந்திரங்கள் வகுத்திடுவீரே' என்ற கவிதையில் அது நன்கு வெளிப்படுகிறது.

'எந்தத் தொழிலும் இழிவில்லை. சோம்பல்தான் இழிவு தரும்' என்பது பாரதி வாக்கு. 1917-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 26-ந் தேதி எழுதிய 'உள்ளருத்த விளக்கம்' என்ற கட்டுரையில் 'கை' என்பதற்குத் தெலுங்கில் 'செய்' என்று பெயர். க,ச மாறுதல் இயல்பு. 'கை' என்ற சொல்லுக்கே 'செய்' என்று பொருள். தொழில் செய்யாமல் இருக்கும் கையை நெருப்பிலே வை, கரியாவது கிடைக்கும் என்றர்த்தம் என்கிறார். இதிலிருந்து தொழிலின் உயர்வை எவ்வாறு மதிக்கிறார் பாரதியார் என்பதை அறியலாம்.

கண்ணன் பாட்டு மிகப் புகழ்பெற்றது. கண்ணனைத் தந்தை யாகவும், தாயாகவும், காதலனாகவும், காதலியாகவும் என்று இப்படிப்பட்ட பலவகை வடிவிலே வைத்துப் பாரதியார் பாடி யிருக்கின்றார்,

'கண்ணன் என் தந்தை' என்ற கவிதையிலே,

துறந்த நடைகளுடையான்;—உங்கள்
சூனியப் பொய்ச் சாத்திரங்கள் கண்டு நகைப்பான்

என்ற வரிகள், நமது கவனத்துக்குரியனவாகும்.

இடையிலே நமக்கு நேர்ந்துவிட்டதை எண்ணி அவர் இவ்வாறு பாடுகின்றார். பொய்ச் சாத்திரங்கள் மலிந்து விட்டன என்றும், அவற்றைச் சீர்திருத்துவது அவசியம் என்றும் பாரதியார் கூறுகின்றார்.

'மேலவர் கீழவரென்றே—வெறும்
வேடத்திற் பிறப்பினில் விதிப்பனவாம்
போலிச் சுவடியை யெல்லாம்—இன்று
பொசுக்கி விட்டா லெவர்க்கும் நன்மை யுண்டென்பான்

என்று, அதே கவிதையில் பாரதியார் பாடுகின்றார்.

1916-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 9-ந் தேதி 'விதி' என்று ஒரு கருத்துச் செறிவு மிக்க கட்டுரை ஒன்று எழுதியிருக்கின்றார்.

அதிலே விதியை மூன்று வகையாகப் பிரித்து வைத்துள்ளார். அவையாவன: தெய்வ விதி, சாஸ்திர விதி, நாட்டு விதி என்பனவாம்.

இந்த மூன்றிலே, தெய்வ விதியை மாற்ற முடியாது என்றும், 'சாஸ்திரம் மனிதனால் எழுதப்பட்டது; ஆதலால் இன்னும் நிறைவு பெறவில்லை. தெய்வ விதிகளைக் கூடியவரை பின்பற்றியே சாஸ்திரங்களை எழுத முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் காலதேச வர்த்தமானங்கள் மாறுபடுகின்றன. தெய்வ விதிகளைப் பற்றிய புதிய விதிகள் வழங்கப்படுகின்றன. அப்பொழுது சாஸ்திர விதிகளை மாற்றுதல் அவசியமாகிறது. என்றும் "நாட்டு விதி" என்பது அர்த்த, நீதி சாஸ்திரங்களின் விதி. இதனைத் தற்காலத்தோர் அரசியல் விதியென்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் சாஸ்திர விதியோடு சேர்ந்ததுதான். ஆனால் மற்ற இலக்கணம் முதலிய சாஸ்திரங்களின் விதிகளைக் காட்டிலும் அரசியல் விதிகள் மிகவும் விரைவுடன் மாறுபடுவதால் இதனைத் தனியாக ஒரு பகுதியாக்கும்படி நேரிட்டது. ஏனவே, தெய்வ விதிக்குப் பரிபூரணமாக உட்பட்டு சாஸ்திர

விதிகளையும் நாட்டு விதிகளையும் மேன்மேலும் புத்திசாலித்தனமாகச் சீர்திருத்திக் கொண்டு வந்தால் மனுஷ்ய ஜாதிக்கு க்ஷேமமுண்டாகும்'' என்றும் கூறுகின்றார்.

பாரதியார் தொழிலாளர் நலன்களையும் மிகப்பரிவுடனும் அனுதாபத்துடனும் நோக்குகிறார். இதைத் தொழிலாளர் என்ற பகுதியிலே காணலாம். அவர் கூறுகின்ற முக்கியமான எண்ணங்களாவன: "தொழிலாளரிடம் பொது ஜனங்களும் முதலாளிகளும், மிகுந்த மதிப்புச் செலுத்தும்படி ஏற்பாடு செய்வதே இந்த வேலையில் முதற்படியாம். "தம்முடைய காரியத்தைச் செய்ய வேண்டியதே தொழிலாளியின் ஆத்மாவுக்கு ஈசனால் விதிக்கப்பட்ட புருஷார்த்தம்'' என்று முதலாளிகளில் பலர் நினைக்கிறார்கள். யந்திரங்களைப் போலவே இவர்கள் மனிதரையும் மதிக்கிறார்கள். பொதுவாக ஏழைகளிடம் செல்வருக்கு உள்ள அவமதிப்பு அளவிடும் தரம் அன்று. இவ்விதமான எண்ணம் நம்முடைய தேசத்திலும் செல்வர்களிடத்தும் மிகுதியாக காணப்படுகின்றது. இவ்வெண்ணத்தை உடனே மாற்றித் தொழிலாளிகளையும் மற்ற ஏழைகளையும் நாம் ஸாதாரண மனிதராக நடத்த வேண்டும்' என்று தெளிவாகக் கூறுகின்றார்.

இந்த இடத்திலே செல்வர்கள் கடமை என்ன என்பது பற்றி 'புதிய உயிர்' என்ற கட்டுரையிலே (17 மார்ச்சு 1916) மிக அழுத்தமாகக் கூறியுள்ளார். நமது நாட்டுச் செல்வர்கள் இவ்விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். உன் சொத்தை எல்லாருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்து விட்டு, நீ ஏழையாக வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. கைத்தொழில்களும் வியாபாரங்களும் ஏற்படுத்தி அக்கம் பக்கத்தாரிடம் சரியானபடி வேலை வாங்கிக்கொண்டு சரியானபடி கூலி கொடு உனக்கும் நல்ல லாபம் கிடைக்கும். கூலி குறையக் கொடுக்கும் முதலாளி லக்ஷ்மி தேவியைக் காலால் உதைக்கிறான். அவன் மகன் தரித்திரத்திலும் நோயிலும் வருந்துவான். ஸகல ஜனங்களுக்கும் வயிறு நிறைய உணவு கிடைக்காத ஊரில் வாழும் செல்வரெல்லாம் திருடர். அங்கே குருக்களெல்லாம் பொய்யர்

பண்டிதரெல்லாம் மூடர். மேன்மை நிலை பெற வேண்டுமானால் கைத்தொழில்கள் பெருகும்படி செய்யவேண்டும். சாத்யமில்லை யென்று சொல்லி ஏங்குவதிலே பயனில்லை. எப்படியேனும் எப்படியேனும் செல்வத்தை வளர்க்க வேண்டும்.

'வெள்ளிப் பனிவரையின் மீதுலவுவோம்' என்று ஓர் அற்புத மான கவிதை பாதியார் எழுதியிருக்கின்றார். பாரதேசத்தின் ஒருமைப்பாட்டு உணர்ச்சியை இங்கே மிக வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார். ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு; நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவருக்கும் தாழ்வு என்பதை வேதவாக்காகக் கொள்ள வேண்டும். அதுதான் பாரதத்தை உய்விக்கும் தாரக மந்திரம். இதை உரை நடையிலும் எப்படி வலியுறுத்தியிருக் கிறார் என்று பாருங்கள்.

"நமது வேதம், நமது சாஸ்திரம், நமது ஜனக்கட்டு நமது பாஷைகள், நமது கவிதை, நமது சிற்பம், நமது சங்கீதம் நமது நாட்டியம், நமது தொழில் முறைகள், நமது கோபுரங்கள், நமது மண்டபங்கள், நமது குடிசைகள்— இவையனைத்துக்கும் பொதுப் பெயர் 'ஆர்யஸம்பத்து'. காளிதாசன் செய்த சாகுந்தல நாடகம், ஹிந்திபாஷையிலே துளசிதாஸர் செய்திருக்கும் ராமாயணம், கம்பராமாயணம் சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள், ஆண்டாள் திருமொழி—இவை யனைத்துக்கும் பொதுப்பெயராவது ஆர்ய ஸம்பத்து. தஞ்சாவூர் கோயில், திருமலை நாய்க்கர் மஹால், தியாகையர் கிர்த்தனங்கள் எல்லோராவிலுள்ள குகைக் கோயில், ஆக்ராவிலுள்ள தாஜ்மஹால், சரபசாஸ்திரியின் புல்லாங்குழல் இவையனைத் துக்கும் பொதுப் பெயர் ஆர்ய ஸம்பத்து. எனவே ஆர்ய ஸம்பத்தாவது ஹிந்துஸ்தானத்தின் நாகரிகம்.

பாரத மக்களையெல்லாம் ஒரே ஜாதியாகப் பிணைத்து விட்டால் இந்த ஒருமைப்பாடு கை கூடிவிடும். ஆனால் இதற்கும் சாதிக்குழப்பங்கள் என்று பெரிதும் விக்னமாகத் தோன்றிப் பேரிடைஞ்சல்கள் விளைவிக்கின்றன. பாரதியார் எதிர்பார்த்தது போலப் பாரததேசத்து மக்கள் எல்லோரும் ஒரேஜாதி என்றாகி விட்டால் மிக நல்லது. ஆனால் இங்குள்ள நிலைமையில் இவ்வாறு

புரட்சிகரமான மாறுதல்களை எதிர்பார்ப்பது முடியாது. ஜாதி என்ற ஒரு எண்ணம் எவ்வாறு ஆழமாகவோ ஊன்றியிருக்கின்றது என்பதைக் கீழ்வரும் பாரதியாரின் வாக்கிலே அறியலாம். ஜாதிக்குழப்பம் என்ற கட்டுரையில் அவர் கூறுகின்றார்: ஒரு யானையைக் கொடுமையாக அடித்ததை பாரதியார் கவனிக்கிறார். ஏன் அப்படி அடிக்கிறாய் என்று கேட்டதற்கு அவன் கூறுகின்றான். 'இந்த யானை கீழ்ஜாதி யானை, யானைகளில் ப்ரம்ம, க்ஷத்திரிய, 'வைசிய, சூத்திரர் என நான்கு முக்கிய ஜாதிகளுண்டு. ஒவ்வொரு ஜாதியிலும் கிளை வகுப்புக்களிருக்கின்றன. அவற்றுள் இது சூத்திர ஜாதியைச் சேர்ந்த யானை. மனிதர்களில் சூத்திரர்களுக்குள் ஈழுவர் என்ற ஜாதியர் இருக்கிறார்களே, அதே மாதிரி இந்த யானை வீரன் வகுப்பைச் சேர்ந்தது..... ' இங்ஙனம் அந்த மாவுத்தன் நீண்ட கதை சொன்னான்.

நான் இந்த விஷயத்தை இங்கு எடுத்துச் சொல்லியதின் நோக்கம் யாதெனில், நம்மவர்கள் மனத்தில் இந்த ஜாதிக் கொள்கை எத்தனை ஆழமாகப் பதிந்திருக்கிறது என்பதை உணர்த்தும் பொருட்டேயாம். யானையை எடுத்தால், அதில் ப்ரம்ம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர். குதிரையிலும் அப்படியே! வானத்திலுள்ள கிரஹங்களிலும் அதே மாதிரிபரம்ம க்ஷத்திரிய முதலிய ஜாதி பேதங்கள் இரத்தினங்களிலும் அப்படியே!

இங்ஙனம் ஜாதிக் கொள்கை வேரூன்றிக் கிடக்கும் நாட்டில், மனுஷ்ய ஸ்வதந்திரம், ஸஹோதரத்வம் என்னுங் கொள்கைகளை நிலை நிறுத்துவதென்றால் அது ஸாதாரண வேலையா? கொஞ்ச ஜாதியா? அவற்றில் உட்பிரிவுகள் கொஞ்சமா? பறை பதினெட்டாம்! நுளை நூற்றெட்டாம்! அதாவது பறையர்களுக்குள்ளே 18 பகுதிகளும் நுளையர்களில் 108 பகுதிகளும் இருக்கின்றனவாம். மேலும், பறையன், பள்ளன் சக்கிலியன் எல்லோரும் வெவ்வேறு ஜாதிகள், ஒன்றுக்கொன்று பந்திபோஜனம் கிடையாது. பெண் கொடுக்கல் வாங்கல் கிடையாது. கேலி; கேலி, பெருங்கேலி.

இந்த மனநிலையில்தான். பாரதியாரின் அரிய நண்பராகிய குவளையூர் கிருஷ்ணமாசாரியார் என்பவர், ஒரு சமயம்

கேட்டாராம்: "ஐயா, பாரதியாரே! உங்கள் கொள்கைகள், கருத்துக்கள் எல்லாம் எனக்குத் திருப்திகரமாக இருக்கின்றன. தாங்கள் சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்வதும், நான் சொல் வதைத் தாங்கள் ஒப்புக் கொள்வதும் நமக்குள் இயல்பாக இருக்கிறது. ஜனங்களில் பலர் நாம் தப்பிதமான கொள்கை களை வைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்களே அதற்கென்ன சொல் கிறீர்கள்?" என்று கேட்டாராம்.

அதற்கு பாரதியார், "நாம் இப்பொழுது சொல்வனவற்றை யெல்லாம் நானூறு வருஷங்கள் கழித்து உலகம் ஒப்புக் கொள்ளும். நாம் இன்னும் நானூறு வருஷங்களுக்குப் பின்னாலே தோன்ற வேண்டியவர்கள்; முன்னாலேயே தோன்றி விட்டோம். அதற்கென்ன செய்வது?" என்று பதிலளித்தாராம் பாரதியார்.

விடுதலை கிடைத்தவுடன், சமூகசீர்த்திருத்தங்களெல்லாம் உடனே நடைபெற்று விடும் என்று நானும் எதிர்பார்த்து ஏமாந்தேன். இதை நினைக்கும் போது தமிழ் மக்களின் மேல் எனக்கு அடங்காத கோபம் உண்டாகிறது.

ஆனால், தமிழ் மக்கள் விவேகமும் சிறந்த மதிநுட்பமும் வாய்ந்தவர்கள். அவர்களின் மேல் எனக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை உண்டு. பாரதியார் சொல்லியது போல நானூறு ஆண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டாம். ஒரு நாற்பது ஆண்டுகளிலே சமூக சீர்திருத்தங்களுள் எல்லாம், துருப்பிடித்தனவற்றை வீசி யெறிந்து விட்டு நல்லதைக் கைக் கொள்வார்கள் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

"தமிழா தெய்வத்தை நம்பு. பயப்படாதே. உனக்கு நல்ல காலம் வருகின்றது" என்ற பாரதியார் வாக்கை வேதவாக் காகக் கொள்வோம். ஆயிரம் ஆண்டுகளாகப் பயனற்றுப்போன கொள்கைகளை தைரியமாக உதறித்தள்ளுவோம். பயனுள்ள வற்றை கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்வோமாக. வாழ்க தமிழன்; வாழிய வாழிய!

ம. ப. பெரியசாமித் தூரன்

பொருளடக்கம்

பாரதியார் கவிதைகள்

பாரதியார் உரைநடை

பாரதியாரும் சமூகமும்

பாரதியார், சமூக சீர்திருத்தம் பற்றி எழுதிய சில கவிதைகள்

*குறிப்பு : *பாரதியார் சமூக சீர்திருத்த வாதியாகவே தமது எழுத்துப் பணியைத் தொடங்குகிறார். ஆனால் மிக விரைவிலே, அவர் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு பிரம்மாஸ் திரம் போன்ற வலிமையையும் நெஞ்சுறுதியையும் தரக் கூடிய தேசீயப் பாடல்களை எழுதும் ஆற்றல்மிக்க கவிஞ ராகவும், உரைநடை எழுத்தாளராகவும், பேச்சாளராக வும் மலர்கிறார். அவ்வாறு மலர்ந்த போதும் சமூக சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிக் கவிதையும் கட்டுரையும் எழுதிக் கொண்டுதானிருந்தார். இந்தப் பணி பாரதியாரது இறுதி மூச்சு உள்ள வரை நடைபெற்றதை இந்த நூலின் வாயிலாக அறியலாம்.*

இந்த நூல் வரிசையிலே சில கவிதைகளை அவற்றின் பொருத்தம் நோக்கி ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட இடங்களில் சேர்க்க வேண்டியதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. உரை

---

*குறிப்பு என்று வருவதெல்லாம், தொகுப்பாசிரியர் சிந்தனைகளும் விளக்கங்களும் ஆகும்; பாரதியார் எழுதியவை அல்ல.

நடைப் பகுதியிலும் இதே நிலைதான். ஏதாவது ஒரு கோணத்தில் பார்க்கின்றபோது அதற்கு ஏற்ற கவிதை உரைநடைப் பகுதிகளை ஒரே நூலில் கொடுப்பதுதான், படிப்போருக்குப் பாரதியாரின் சிந்தனைகளை அறிந்து கொள்ளப் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும். காந்தியடிகளின் சிந்தனைகளை 'மாணவருக்கு', 'பெண்களுக்கு' என்ற தலைப்பு களில் தனித்தனி நூலாக வெளியிட்டபோதும், இப்படிப் பட்ட அடிப்படை நோக்கத்தைக் கொண்டே வெளி யிட்டார்கள். அம்முறையே இங்கும் பின்பற்றப் படுவதை வாசகர்கள் எளிதில் உணரலாம்.

ஆனால், கூடுமானவரை ஒரு கவிதை அல்லது கட்டுரை யைப் பல இடங்களில் சேர்ப்பதைத் தவிர்த்திருக்கிறேன்.

ஒரு சிலவற்றின் முக்கியத்தை எண்ணிப் பார்த்து அவற்றை மட்டும் இரண்டாம் முறையாகவும் வெளியிட வேண்டியதாயிற்று. அவற்றை விட்டால் அந்தத் துறை குறையுடையதாகவே காட்சியளிக்கும்.

பாரதியார் உள்ளம் மிகப்பல பட்டைகள் தீட்டப் பெற்ற வைரமணி போன்றது. எந்தக் கோணத்திலிருந்து பார்த்தாலும், அதில் ஒரு தனிப்பட்ட ஒளி அற்புதமாக வெளிப்படுவதைக் காணலாம். சங்கீதம் முதலிய கலைகள், தமிழகம், பாரததேசம், உலகம் இவற்றைப் பற்றி உரமூட்டக்கூடிய தெள்ளிய சிந்தனைகள், பெண் விடுதலை போன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகள், சமூக சீர்திருத்தம், இவ்வாறு எத்தனை எத்தனை கோணங்களுக்கு பாரதியாரின் பரந்த உள்ளம் ஒளிகொடுத்திருக்கிறது!

இவற்றையெல்லாம் தொகுத்து நோக்கும் போது தான் மஹாகவித்வம் என்ற மேதை உள்ளம் வியக்கத்தக்க தரிசனம் தருகின்றது.

இவ்வரிசையில் முதல் நான்கு நூல்களுக்கு விரிவான முகவுரை மட்டும் எழுதினேன். ஆனால் பலர் விரும்பிக் கேட்டுக்கொண்டவாறு இவ்வரிசை ஐந்தாம் நூலிலிருந்து ஒவ்வொரு கவிதை அல்லது கட்டுரைக்கும் குறிப்பாக என்னுடைய கருத்தையும், ஆய்வுரை அல்லது ஏற்ற வேறு பல செய்திகளையும் எழுதி வெளியிடுகின்றேன். இப் புதிய முறையையே இந்நூலிலும் இனிவருகின்ற நூல்களிலும் பின்பற்றுவேன். எனது எண்ணங்களை ஆங்காங்குக் கூறுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாகவும் இம்முறை அமைந்துள்ளதை நான் பெரிதும் விரும்புகின்றேன்.

வாசகர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். குறிப்பு ஆங்காங்கே இருப்பதால் முன்னுரையைப் படிக்கவேண்டிய தில்லை யென்று தயவுசெய்து எண்ணாதீர்கள். அதிலும்இந்த வரிசைபற்றிய சில முக்கியமான தகவல்களும், சமூகச் சீர்திருத்தம் பற்றிய பாரதியாரின் முடிவான சிந்தனைத் தொகுப்பும் இருக்கின்றன. ஆகவே எதையும் ஒதுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு பாரதி நூலுக்கும் முன்னுரையோடு அணிந்துரை யிருப்பதையும் காணலாம். அறிஞர் பலரின் சீரிய சிந்தனை களும் அதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

எனது தாய்நாட்டின் முன்னாட் பெருமையும் இந்நாட் சிறுமையும்

[குறிப்பு : இப்பாடல் 11 ஏப்ரல் 1906-இல் சுதேச மித்திரனில் வெளியாயிற்று. 'இன்னும் வரும்' என்று இப் பாடலின் இறுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. திரு. எஸ். ஜி. இராமாநுஜலு நாயுடு அவர்களும், தமது பத்திரிகையாகிய அமிர்தகுண போதினியில், "சென்று போன நாட்கள்"

என்ற தலைப்பின்கீழ் பாரதியாரைப்பற்றிச் சிலகுறிப்புக
தொடர்ச்சியாக எழுதி வந்தபோது, "பாரதியார் மே
கண்ட மகுடமிட்டுத் தொடர்ச்சியாகப் பாடல்கள் எழுத்
தொடங்கினார்" என்று கூறியிருக்கிறார். இதுதான் பார
யார் மித்திரனில் எழுதிய முதற்பாடல் என்றும், இ
பாரதியாருடைய கவிதைத் தொகுப்பில் சேர்க்கப்ப
வில்லை என்றும் அவரே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

ஆனால் இது மித்திரனில் வெளியான முதற் பாட
அன்று என்பதை எனது நூலாகிய பாரதி தமிழில் எடுத்து
காட்டியுள்ளேன். இப்பாடலுக்கு முன்பே 15 செப்டம்ப
1905இல் "வங்க வாழ்த்துக் கவிகள்" என்ற தலைப்பி
ஒரு கவிதை மித்திரனில் வெளியாகியுள்ளது. இதே போ
வேறு நான்கு கவிதைகளும் 1906 ஏப்ரல் 11க்கு முன்
மித்திரனில் வந்திருக்கின்றது. அவையாவன:

(1) 28-12-1905 பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜியின் வந்
மாதர கீதத்தின் முதல் மொழிபெயர்ப்பு. இது முதலி
சக்கரவர்த்தினி என்ற மாதஇதழில் நவம்பரில் வெளியாகி
பிறகு 28-12-1905 இல் மித்திரனில் வந்திருக்கிறது.

(2) 29-1-1906—"வேல்ஸ் இளவரசருக்கு, பர
கண்டத் தாய் நல்வரவு கூறுதல்" என்ற ஆசிரியப்பா

(3) 24-2-1906— "வந்தே மாதரம்" என்ற கவி
இது வந்தே மாதரம் என்போம் என்று தொடங்கும் புக
பெற்ற பாடல் அன்று. "ஆரியம் என்ற பெரும் பெ
கொண்ட" என்று தொடங்கும் வேறொரு பாடலாகு
வந்தே மாதரம் என்ற மந்திரத்தின் பெருமை
விளக்குவது இது. இரண்டு பகுதியாக வெளிவந்தது
இரண்டாம் பகுதி 27-1-1906-இல்,

(4) 24-2-1906—"என்னே கொடுமை" என்ற தலைப்பில் வெளியானது, இரண்டு ரஜபுத்திரர்கள் செய்த அற்புதமான துப்பாக்கி வித்தைகளைப் பாராட்டி எழுதிய கவிதை. முன் காலத்தில் அர்ஜுனன் காட்டிய வில் திறமையெல்லாம் மறந்து போய், இன்று,

வீமன் திறலு மவற்கிளைய
  விஜயன் திறலும் விளங்கிநின்ற
சேம மணிப்பூந் தடநாட்டில்
  சிறிய புழுக்கள் தோன்றி வெறுங்
காம நுகர்தல் இரந்துண்ணல்
  கடையாம் வாழ்க்கை வாழ்ந்து பினர்
ஈமம் புகுதல் இவை புரிவார்
  என்னே கொடுமை ஈங்கிதுவே

என்று மகாகவி அங்கலாய்க்கிறார். துப்பாக்கி வித்தைகளைப் பார்த்ததும் உள்ளத்திலே இந்த எண்ணங்கள் எழுந்தனவாம்.

தாய் நாட்டின் பழம் பெருமையையும் இன்றைய சிறுமையையும் 11-4-1906-இல் கவிதையாக வடித்துள்ளார். ஆகவே இப்பாடல் ஐந்தாவதாக மித்திரனில் வெளி வந்ததாகும். வங்க வாழ்த்துக் கவியே சுதேசமித்திரனில் வெளியான முதற் பாடலாகக் காண்கிறது. "தனிமை இரக்கம்" போன்ற கவிதைகள் முன்பே வெளியாகி யிருந்தாலும், மித்திரனில் வெளிவந்தவற்றையே இங்கு நான் குறிப்பிடுகிறேன். அந்த ஆராய்ச்சி இங்கு வேண்டு வதில்லை.

திரு. இராமாநுஜலு நாயுடு அவர்கள், தொடர்ச்சியாக இந்த மகுடமிட்டு எழுதினார் என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும், இப்பகுதி தவிர வேறொன்றும் எனக்குக் கண்டுபிடிக்க இயல வில்லை.

2. கண்ணிகள்

11-4-1906

புன்னகையு மின்னிசையும் எங்கொளித்துப் போயினவோ
இன்னலொடு கண்ணீ ரிருப்பாகி விட்டனவே!
ஆணெலாம் பெண்ணாய் அரிவையரெ லாம் விலங்காய்
மாணெலாம் பாழாகி மங்கிவிட்ட திந்நாடே!
ஆரியர்கள் வாழ்ந்துவரும் அற்புதநா டென்பது போய்ப்
பூரியர்கள் வாழும் புலைத்தேச மாயினதே!
வீமாதி வீரர் விளிந்தெங்கு போயினரோ!
ஏமாறி நிற்கு மிழிஞர்களிங் குள்ளாரே!
வேத வுபநிடத மெய்நூல்க ளெல்லாம்போய்
பேதைக் கதைகள் பிதற்றுவரிந் நாட்டினிலே!
ஆதி மறைக்கீதம் அரிவையர்கள் சொன்னது போய்
வீதி பெருக்கும் விலையடிமை யாகினரே!
செந்தேனும் பாலும் தெவிட்டிநின்ற நாட்டினிலே
வந்தே தீப்பஞ்ச மரபாகி விட்டதுவே!
மாமுனிவர் தோன்றி மணமுயர்ந்த நாட்டினிலே
காமுகரும் பொய்யடிமைக் கள்வர்களும் சூழ்ந்தனரே!
பொன்னு மணியுமிகப் பொங்கிநின்ற விந்நாட்டில்
அன்னமின்றி நாளு மழிவார்க ளெத்தனைபேர்!

குறிப்பு : சமூக சீர்திருத்தம் கூறவந்த பாரதியார் இன்று உயிரோடு இருக்கவேண்டும். வர்ட்ஸ் வொர்த் என்ற ஆங்கிலக் கவிஞன், மில்ட்டன் என்ற மகாகவியை பற்றி ஒரு சானெட் எழுதியுள்ளார். அதிலே, மில்ட்டனை விளித்து, "நீஇந்தச் சமயம் உயிரோடு இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். அதையே நானும் விரும்புகிறேன் விடுதலை பெற்ற இன்றைய இந்திய நாட்டிலும், காமுகரு

பொய்யடிமைக் கள்வர்களும் மலிந்திருப்பதையும், இப் பொல்லா இழிவுணர்ச்சிகளைத் தங்கள் எழுத்து மூலமும், பொழுது போக்கு என்ற நொண்டிச் சாக்கு மூலமும் வளர்க்க முயலுவதையும் கண்டால், அவர் உள்ளம் எவ்வாறு பொங்கி எழுமோ அறியேன். இடியின் மாபெருங் கர்ஜனையோடு இப்போக்கை அவர் சாடுவார் என்பது மட்டும் திண்ணம்.

3. வந்தே மாதரம்

(தாயுமானவர் ஆனந்தக் களிப்பு மெட்டு)

1907 ஆம் ஆண்டு.

குறிப்பு: பாரதியார் முதன் முதலாக நூல்வடிவத்திலே வெளியிட்ட மூன்று பாடல்களில் இதுவும் ஒன்று. தாயுமானவரின் ஆனந்தக் களிப்பு இவரைக் கவர்ந்துள்ளது. "ஆதிசிவன் பெற்று விட்டான்", "தாயின் மணிக்கொடி பாரீர்" என்பனபோன்ற பாடல்கள் இந்த மெட்டிலேயே அமைந்துள்ளன. ஆனால் சங்கர சங்கர சம்பு என்ற சந்த முள்ள தாயுமானவர் பாடலுக்கும் இதற்கும் எத்துணை வேறு பாடு! தாயுமானவர் பாடல் ஒரு வகையிலே சிறந்தது என்பதை மறுக்க முடியாது. பாரதியார் அந்த எளிய ஆனந்தக் களிப்பின் சந்தத்தையே எடுத்துக் கொண்டு, வேறு வகையான உணர்ச்சிகள் தெறிக்கும்படி, பாகப் பாடுகின்றார். "முப்பது கோடியும் வாழ்வோம்— வீழில், முப்பது கோடி முழுமையும் வீழ்வோம்" என்பன போன்ற வரிகள் சிங்கத்தின் கர்ஜனையோடு ஒலிக்கின்றன.

உலக இன்பங்களை வெறுத்து ஒதுக்கிச் சிவானந்தப் பேற்றை அருளும் மோனகுருவைப் பற்றிப் புகழ்ந்து

பேசிய தாயுமானவர் ஆனந்தக் களிப்புச் சந்தத்தையே கொண்டு, உலக வாழ்வு இன்பம் பெற வழிகாட்டிய பாரதியாரின் திறனை என்னென்று சொல்வது!

ஆகவேதான், தேசபக்த சிகாமணியாகிய ஸ்ரீமான் எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார், பாரதியாருடைய பாட்டைப் பற்றிப் பேச வந்த போது, "அதிவேகமாகப் பறக்கும் திறத்தாலும், இறகுகளின் வர்ண வனப்பினாலும், உள்ளம் உருக்கும் பாட்டின் இனிமையாலும் செருக்குற்ற ஒரு பறவைக்கு இவர் பாட்டை ஒப்பிடலாம்" என்று வியந்து போற்றுகிறார்.

பங்கிம் சந்த்ரபாபு இயற்றிய புகழ்பெற்ற வந்தே மாதர கீதத்திற்கு 1905-இல் பாரதியார் மொழி பெயர்ப்பாக ஒரு பாடல் இயற்றினார். அது இசையோடு பாடுவதற்கு ஏற்ற தாக இல்லையென்று அதே ஆண்டில் சந்தத்துடன் கூடிய புதிய மொழி பெயர்ப்பும் செய்கிறார். ஆனந்த மடம் என்ற தமது நாவலில் பங்கிம் பாபுவின் கீதம் முதலில் வெளி யானபோது அதில் ஏழுகோடி என்று வங்க மக்களையே குறிக்கின்றது. ஆனால் ஏழுகோடியை அன்று கண்ட மக்கள் தொகையின் படி முப்பதுகோடி என்று இந்தியா முழு வதையும் குறிப்பதாக மாற்றியிருக்கிறார்.

இரண்டு மொழிபெயர்ப்புகளும் பாடுவதற்கு எளிமை யாக இல்லை என்று கருதித்தான் போலும், "வந்தே மாதர மென்போம்" என்ற இப் பாடலைத் தம் சொந்த முறையில் இயற்றித் தமிழுக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளார். முப்பது கோடியும் வாழ்வோம் என்னும் போது முப்பது என்பதில் மலைபோன்ற அழுத்தம் விழுந்திருக்கிறது. ஜாதி சமயம் முதலியவற்றால் பிரிக்க முடியாத வலிமையும் இதில் தொனிக்கின்றது. ஒளிபெற்ற கவிதைகளில் இது ஒன்றாகும்.

விடுதலை இயக்க காலத்தில் இப்பாடல் ஒலிக்காத அரசியல் கூட்டம் இல்லையென்றே கூறவேண்டும்.

முதன்முதலில் வெளியான இப்பாடலில் கீழ்க்கண்ட சரணமும் சேர்ந்திருந்தது.

தேவி நம் பாரத பூமி—எங்கள்
தீமைகள் யாவையுந் தீர்த்தருள் செய்வாள்
ஆவியுடல் பொருள் மூன்றும்—அந்த
அன்னைபொற் றாளினுக் கர்ப்பிதமாக்கு. (வந்தே)

1919இல் பரலி—நெல்லையப்பர் வெளியிட்ட "நாட்டுப் பாட்டில்" இச் சரணம் இடம் பெறவில்லை. முதற்பதிப்பில் காணப்பெறாத "புல்லடிமைத் தொழில் பேணி" என்று, ஆறுவது சரணமாகக் காண்கிறது. பாரதியாரே இந்த மாறுதல்களைச் செய்தாரா என்பதை ஆராய்ந்து முடிவு செய்ய வேண்டும்.

பாரத தேசத்தில் பிறந்தவர் அனைவரும் ஒன்று என்பதையும், ஒற்றுமையே வாழ்வுதரும் என்பதையும் இப்பாடல் பெரிதும் வலியுறுத்துகின்றது.

பல்லவி

வந்தே மாதர மென்போம்—எங்கள்
மாநிலத் தாயை வணங்குது மென்போம். (வந்தே)

சரணங்கள்

1. ஜாதி மதங்களைப் பாரோம்—உயர்
ஜன்மமித் தேசத்தி லெய்தின ராயின்
வேதிய ராயினும் ஒன்றே—அன்றி
வேறு குலத்தின ராயினு மொன்றே. (வந்தே)

2. ஈனப் பறையறகளேனும்—அவர்
எம்முடன் வாழ்ந்திங் கிருப்பவ ரன்றோ?
சீனத்த ராய்விடு வாரோ?—பிற
தேசத்தர் போற்பல தீங்கிழைப் பாரோ?

(வந்தே)

3. ஆயிர முண்டிங்கு ஜாதி—எனில்
அன்னியர் வந்து புகலென்ன நீதி?—ஓர்
தாயின் வயிற்றிற் பிறந்தோர்—தம்முட்
சண்டை செய்தாலும் சகோதர ரன்றோ?

(வந்தே)

4. ஒன்று பட்டாலுண்டு வாழ்வே—நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கி லனைவர்க்கும் தாழ்வே
நன்றிது தேர்ந்திடல் வேண்டும்—இந்த
ஞானம் வந்தாற்பின் நமக்கெது வேண்டும்?

(வந்தே)

5. எப்பதம் வாய்த்திடு மேனும்—நம்மில்
யாவர்க்கு மந்த நிலை பொதுவாகும்;
முப்பது கோடியும் வாழ்வோம்—வீழில்
முப்பது கோடி முழுமையும் வீழ்வோம்.

(வந்தே)

6. புல்லடிமைத் தொழில் பேணிப்—பண்டு
போயின நாட்களுக் கினி மனம்நாணித்
தொல்லை யிகழ்ச்சிகள் தீர—இந்தத்
தொண்டு நிலைமையைத் தூவென்று தள்ளி.

(வந்தே)

4. நடிப்புச் சுதேசிகள்

குறிப்பு : இப்பாடல் 1907 வாக்கில் எழுதப் பட்டுள்ளது. கூட்டத்தில் கூடி வாய்கிழியப் பேசிவிட்டுப் பிறகு நாட்டத்திற் கொள்ளாதவர்களுக்கு நல்ல சூடு கொடுக்கிறார். இன்றும் இந்த நிலை மாறவில்லை. மாறியிருந் தால் நாடு எவ்வளவோ ஓங்கி வளர்ந்திருக்கும். வந்தே மாதரம் என்று முழங்குவதால் மட்டும் எல்லாம் பலித்து விடாது. மேடையேறிப் பேசுவதில் ஒரு பங்கையாவது செய்கையில் நடத்திக் காண்பிக்க முழுமனதுடனும், ஆர்வத்துடனும் முன்வரவேண்டும். ஆசார திருத்த மஹா சபை என்ற கட்டுரையிலும், சுமார் 13 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பாரதியார் இதே கருத்தை வெளியிடுகின்றார் என்பதை நோக்க வேண்டும். பழித்துக் கூறியாவது மக்களைத் திருத்த முடியுமா என்று, கவிஞருடைய உள்ளத்தில் கொழுந்து விடும் ஆசையை இப்பாடலில் காண்கிறோம்.

பழித்தறிவுறுத்தல்

கிளிக் கண்ணிகள்

1. நெஞ்சி லுரமு மின்றி
நேர்மைத் திறமு மின்றி
வஞ்சனை சொல்வா ரடீ—கிளியே
வாய்ச் சொல்லில் வீரரடீ.

2. கூட்டத்திற் கூடி நின்று
கூவிப் பிதற்ற லன்றி
நாட்டத்திற் கொள்ளாரடீ—கிளியே
நாளில் மறப் பாரடீ,

3. சொந்த அரசும் புவிச்
சுகங்களும் மாண்புகளும்
அந்தகர்க் குண்டாகுமோ ?—கிளியே
அலிகளுக் கின்ப முண்டோ ?

4. கண்க ளிரண் டிருந்தும்
காணுந் திறமை யற்ற
பெண்களின் கூட்டமடீ—கிளியே
பேசிப் பய னென்னடீ?

5. யந்திர சாலை யென்பர்
எங்கள் துணிக ளென்பர்
மந்திரத்தாலே யெங்கும்—கிளியே
மாங்கனி வீழ்வதுண்டோ?

6. உப்பென்றும் சீனி யென்றும்
உள்நாட்டுச் சேலை யென்றும்
செப்பித் திரிவாரடீ—கிளியே
செய்வ தறியாரடீ.

7. தேவியர் மான மென்றும்
தெய்வத்தின் பக்தி யென்றும்
நாவினுற் சொல்வதல்லால்—கிளியே
நம்புத லற்றாரடீ.

8. மாதரைக் கற்பழித்து
வன்கண்மை பிறர் செய்யப்
பேதைகள் போலுயிரைக்—கிளியே
பேணி யிருந்தாரடீ.

9. தேவி கோயிலிற் சென்று
தீமை பிறர்கள் செய்ய
ஆவி பெரிதென் றெண்ணிக்—கிளியே
அஞ்சிக் கிடந்தாரடீ.

10. அச்சமும் பேடிமையும்
அடிமைச் சிறுமதியும்
உச்சத்திற் கொண்டாரடீ—கிளியே
ஊமைச் சனங்களடீ.

11. ஊக்கமும் உளவலியும்
உண்மையிற் பற்றுமில்லா
மாக்களுக் கோர் கணமும்—கிளியே
வாழத் தகுதியுண்டோ?

12. மானம் சிறிதென் றெண்ணி
வாழ்வு பெரிதென் றெண்ணும்
ஈனர்க் குலகந்தனில்—கிளியே
இருக்க நிலைமை யுண்டோ?

13. சிந்தையிற் கள்விரும்பிச்
சிவ சிவ வென்பதுபோல்
வந்தே மாதர மென்பர்—கிளியே
மனதி லதனைக் கொள்ளார்.

14. பழமை பழமை யென்று
பாவனை பேசலன்றிப்
பழமை யிருந்தநிலை—கிளியே
பாமர ரேதறிவார்?

15. நாட்டி லவமதிப்பும்
நாணின்றி யிழிசெல்வத்
தேட்டில் விருப்புங்கொண்டே—கிளியே
சிறுமை யடை வாரடீ.

16. சொந்தச் சகோதரர்கள்
துன்பத்திற் சாதல் கண்டும்
சிந்தை யிரங்காரடீ—கிளியே
செம்மை மறந்தாரடீ.

17. பஞ்சத்தும் நோய்களிலும்
பாரதர் புழுக்கள் போல்
துஞ்சத்தம் கண்ணுற் கண்டும்—கிளியே
சோம்பிக் கிடப்பாரடீ.

18. தாயைக் கொல்லும் பஞ்சத்தைத்
தடுக்க முயற்சி யுறார்
வாயைத் திறந்து சும்மா—கிளியே
வந்தே மாதர மென்பார்.

5. தொண்டு செய்யும் அடிமை

குறிப்பு : ஸ்வராஜ்யம் வேண்டுமென்ற பாரத வாஸிக்கு, ஆங்கிலேய உத்தியோகஸ்தன் கூறுவதாக இப் பாடல் அமைந்துள்ளது. நந்தனர் சரித்திரக் கீர்த்தனையில் வந்துள்ள பாடல்கள் பாரதியாரின் உள்ளத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்திருக்கிறது. மேலும், அக்காலத்தில் இப்பாடல்கள் கதாகாலட்சேபம் செய்பவர்களால் அடிக்கடி பாடப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

இப்பாடல்களின் வர்ணமெட்டைப் பயன்படுத்தினல் மக்கள் மனதில் நன்கு பதியும் என்ற நோக்கமும் கவிஞருக்கு இருந்திருக்கவேண்டும். அதனால்தான் "ஓய் திலகரே நம்ம ஜாதிக்கடுக்குமோ", "அன்னியர் தமக் கடிமையல்லவே," "நாமென்ன செய்வோம் துணைவரே" முதலான பாடல்களை நந்தனர் கீர்த்தனைப் பாடல்களின் வர்ணமெட்டில் இயற்றியிருக்கிறார்.

எளிய சொல், எளிய சந்தம், எளிய வர்ணமெட்டு— இவற்றைக் கையாண்டு புதிய கவிதைகள் படைக்க வேண்டும் என்று விரும்பிய கவிஞர், தாமே ஆனந்தக்

[illegible]ப்பு, நொண்டிச் சிந்து, காவடிச்சிந்து முதலிய யாப்பு முறைகளுள் மிகச்சிறந்த பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார்.

"மாடு தின்னும் புலையா—உனக்கு மார்கழித் திருநாளோ" என்ற நந்தனார் கீர்த்தனை வர்ண மெட்டில் இப்பாடலை பாரதியார் உருவாக்கியுள்ளார். ஆனால், அந்தப் பாடலுக்கும் இதற்கும் உணர்ச்சி வேகத்திலே மிகப்பெரிய வேறுபாடு காணப்படுவதை எளிதில் உணர்ந்து கொள்ளலாம். அடிமை, அடிமை என்று மீண்டும் மீண்டும் வருவது நமக்குச் சவுக்கடி கொடுப்பதுபோல இருக்கிறது. உள்ளத்திலே சம்மட்டி கொண்டு அடிப்பது போலவும் உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது.

"நெஞ்சில் உரமுமின்றி," என்று தொடங்கும் கிளிக் கண்ணிகள் ஒரு வகையில் பாரத மக்களைப் பழித்து அறிவுறுத்துகிறது என்றால், இது இடிபோல இடித்து அறிவுறுத்துகிறது, அன்னியன் வாயிலாக எனக் கூறலாம்.

தொண்டு செய்யும் அடிமை!—உனக்குச்
சுதந்திர நினைவோடா?
பண்டுகண்ட துண்டோ?—அதற்குப்
பாத்திர மாவாயோ? (தொண்டு)

ஜாதிச் சண்டை போச்சோ?—உங்கள்
சமயச் சண்டை போச்சோ?
நீதி சொல்ல வந்தாய்!—கண்முன்
நிற்கொ ணாது போடா! (தொண்டு)

அச்சம் நீங்கினாயோ?—அடிமை!
ஆண்மை தாங்கினாயோ?
பிச்சைவாங்கிப் பிழைக்கும்—ஆசை
பேணுத லொழித்தாயோ? (தொண்டு)

4. கப்ப லேறுவாயோ!—அடிமை!
கடலைத் தாண்டுவாயோ?
குப்பை விரும்பும் நாய்க்கே—அடிமை!
கொற்றத் தவிசுமுண்டோ? (தொண்டு

5. ஒற்றுமை பயின்றயோ?—அடிமை!
உடம்பில் வலிமையுண்டோ?
வெற்றுரை பேசாதே!—அடிமை!
வீரியம் அறிவாயோ? (தொண்டு

6. சேர்ந்து வாழுவீரோ—உங்கள் ?
சிறுமைக் குணங்கள் போச்சோ?
சோர்ந்து வீழ்தல்போச்சோ—உங்கள்
சோம்பரைத் துடைத்தீரோ? (தொண்டு

7. வெள்ளை நிறத்தைக் கண்டால்—பதறி
வெருவலை ஒழித்தாயோ?
உள்ளது சொல்வேன்கேள்—சுதந்திரம்
உனக்கில்லை மறந்திடடா! (தொண்டு

8. நாடு காப்பதற்கே—உனக்கு
ஞானம் சிறிதுமுண்டோ ?
வீடுகாக்கப் போடா!—அடிமை!
வேலைசெய்யப் போடா! (தொண்டு

9. சேனை நடத்துவாயோ!—தொழும்புகள்
செய்திட விரும்பாயோ?
ஈனமான தொழிலே—உங்களுக்கு
இசைவதாகும் போடா! (தொண்டு

6. முரசு

குறிப்பு : முரசும், பாப்பாப் பாட்டும் சூரியன் ந்திரன் போலே. இரண்டும் இரண்டு விலைமதிக்க முடியாத மாணிக்கங்கள். பாப்பாப் பாட்டைக் குழந்தைப் பருவத்திலேயே பாலோடு புகட்டி விட வேண்டும். இளமைப் பருவத்திலே ஒவ்வொரு ஆணும், ஒவ்வொரு பெண்ணும் கற்று மனதில் பதிய வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய கவிதை முரசு.

இவை இரண்டுமே வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வதற்குப் போதும். கம்பராமாயணம், திருக்குறள் இவையும் சேர்ந்துவிட்டால் முழு ஆண்மகனாக, முழுப் பெண்மணியாக வாழ வழிகாட்டும். வேறென்ன வேண்டும்?

பாரதியாரின் பாடல்களைப் புரிந்து கொள்ளுவது எளிது. இக்காலத்துக்கு வேண்டிய மனப்பாங்கை உண்டாக்கிக் கொள்ள அவை உதவும்.

முரசு என்ற கவிதையில் பல வகையான உயர் எண்ணங்களை வடித்துக் கொடுக்கிறார். அதனால்தான் இதை எந்தத் தொகுப்பிலும் விட முடியாதிருக்கின்றது. இங்கு சமூக சீர்திருத்தம் பற்றிய கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு அதற்குச் சார்பான சில பகுதிகள் மட்டும் தரப்படுகின்றது.

வெற்றி எட்டுத் திக்கும் எட்டக் கொட்டு முரசே!
வேதம் என்றும் வாழ்கஎன்று கொட்டு முரசே!
நெற்றி யொற்றைக் கண்ணனோடே நிர்த்தனம் செய்தாள்
நித்த சக்தி வாழ்க என்று கொட்டு முரசே!

1. ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன்—எனக்
   குண்மை தெரிந்தது சொல்வேன்;
   சீருக் கெல்லாம் முதலாகும்—ஒரு
   தெய்வம் துணைசெய்ய வேண்டும்.

2. வேத மறிந்தவன் பார்ப்பான்,—பல
   வித்தை தெரிந்தவன் பார்ப்பான்;
   நீதி நிலைதவ றாமல்—தண்ட
   நேமங்கள் செய்பவன் நாய்க்கன்.

3. பண்டங்கள் விற்பவன் செட்டி—பிறர்
   பட்டினி தீர்ப்பவன் செட்டி;
   தொண்டரென் றோர்வகுப் பில்லை,—தொழில்
   சோம்பலைப் போல்இழி வில்லை.

4. நாலு வகுப்பும்இங் கொன்றே,—இந்த
   நான்கினில் ஒன்று குறைந்தால்,
   வேலை தவறிச் சிதைந்தே—செத்து
   வீழ்ந்திடும் மானிடச் சாதி.

5. ஒற்றைக் குடும்பந் தனிலே—பொருள்
   ஓங்க வளர்ப்பவன் தந்தை;
   மற்றைக் கருமங்கள் செய்தே—மனை
   வாழ்ந்திடச் செய்பவள் அன்னை;

6. ஏவல்கள் செய்பவர் மக்கள்;—இவர்
   யாவரும் ஓர்குலம் அன்றோ?
   மேவி அனைவரும் ஒன்றாய்—நல்ல
   வீடு நடத்துதல் கண்டோம்.

7. சாதிப் பிரிவுகள் சொல்லி—அதில்
   தாழ்வென்றும் மேலென்றும் கொள்வார்,
   நீதிப் பிரிவுகள் செய்வார்—அங்கு
   நித்தமும் சண்டைகள் செய்வார்.

சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம்;—அன்பு
தன்னில் செழித்திடும் வையம்;
ஆதர வுற்றிங்கு வாழ்வோம்;—தொழில்
ஆயிரம் மாண்புறச் செய்வோம்.

பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான்—புவி
பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்;
மண்ணுக் குள்ளே சிலமூடர்—நல்ல
மாத ரறிவைக் கெடுத்தார்.

10. கண்கள் இரண்டினில் ஒன்றைக்—குத்திக்
காட்சி கெடுத்திட லாமோ?
பெண்க ளறிவை வளர்த்தால்—வையம்
பேதமை யற்றிடுங் காணீர்.

7. புதுமைப் பெண் பாடல்கள்

1914—15

குறிப்பு : இப் பாடல்களை எழுதி வெளியிட்ட தேதி திட்டமாகக் காண மேலும் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். பாரதியார் எழுத்திலே இவ்வாறு கால வரிசை கண்டு பிடிப்பது மிக அவசியம். அப்பொழுதுதான் கவிஞருடைய எழுத்து, எண்ண முதிர்ச்சிகளை நன்கு கண்டு திறனாய்வு செய்ய இயலும். பாரதி தமிழ் என்ற தலைப்பிலே நான் வெளியிட்டுள்ள பாரதியார் கவிதைகள், கதைகள், கட்டுரை கள் முதலியவை வெளிவந்த தேதியை, 1927—இல் அரிதில் முயன்று தேடித் தொகுத்து வைத்துள்ளதை, அந்நூலைப் படித்த பலரும் அறிவார்கள். இன்னும் பல கவிதைகள் வெளியான தேதிகளை அக்காலத்தில் நான் மிகவும் அருமை யாகப் பேணிவந்த பாரதி பிரசுராலயத்தார் வெளியிட்ட

பாரதி கவிதைகள் என்ற பெருந் தொகுப்பில் குறித்து வைத்திருந்தேன். அந்த நூலை யாரோ எடுத்துச் சென்றவர் திருப்பித் தரவே இல்லை. எவ்வளவோ விலை மதிக்க முடியாத தனத்தை இழந்து விட்டேனே என்று இன்றும் நான் வருந்துவதை யார் அறிவார்கள்?

இக் கவிதைகளை எழுதிய காலத்தை உத்தேசமாகவே தந்துள்ளேன். ஆனால் பாரதியார் பெண்ணுரிமை, பெண் விடுதலை பற்றி, 1906 ஆம் ஆண்டிலே அவர் சக்கரவர்த்தினி என்ற மாசிகைக்கு ஆசிரியராக இருந்த காலத்திலேயே முற்போக்கான எண்ணங்களைத் தெளிவாகக் கொண்டிருந்தார் என்பதில் ஐயமில்லை.

பழங்கால மனிதராக மண்டயம் ஸ்ரீநிவாசாசாரியார் தோற்றமளித்தார். பெண் விடுதலை பற்றியும் அவர் தீவிர வாதியாக இருக்கவில்லை. அவருடைய ஆதரவிலே பாரதியார் இந்தியா வார இதழை நடத்தினாலும், தமது சொந்த எண்ணங்களை, அன்று பெரும்பாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத கருத்துக்களைப் பாரதியார் வெளியிடத் தயங்கவில்லை. ஆசார்யார் அவர்களும் பாரதியாருடைய எண்ணங்களுக்கு மிகவும் மதிப்புக் கொடுத்து வந்திருக்கிறார் என்பதை அறியும் போது, அவர் எவ்வளவு பெரியவர் என்பது நன்கு விளங்குகிறது.

''ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வோம்'' என்ற பாரதியாருடைய ஆசை இன்றும் முற்றிலும் நிறை வேறவில்லை என்பது சிந்தனைக் குரியது. ஆண்களெல்லாம் மேல்நாட்டு நாகரிகத்திலே மயங்கிக் கிடந்த காலத்தில் நமது பண்பாட்டைக் காப்பாற்றியவர்கள் நமது பெண்மணிகளே ஆவர். அவர்களுக்கு இன்னும் சம நியாயம் வழங்கப் படாமலிருப்பது கண்டனத்திற்குரியது.

"இந்த நாட்டு இளம் விதலைகளின் கண்ணீர்தான் நாட்டை அடிமைப் படுத்தியது. இது உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா?" என்று பெருந்துறவியாகிய சுவாமி விவேகாநந்தரே இடித்துக் கூறுகிறார். ஆணுக்கு அறுபது வயதானாலும் மனைவி இறந்துவிட்டால் வேறு மணம் செய்து கொள்கிறான். இருபது வயது இளம் விதவைக்கு இவ்வுரிமை கிடையாது. இப்படி எத்தனையோ நமது சமூகத்திலே குறைபாடுகள். ஆணுக்கு ஒரு நீதி; பெண்ணுக்கு ஒரு நீதி என்பது மறைந்து மண்ணாக வேண்டும். அன்றுதான் பாரத அன்னையின் துயரம் மறையும்.

இப்பாடல்கள் பாரதியும் பெண்ணுரிமையும் என்ற எனது ஐந்தாவது நூலில் வந்திருந்தாலும், இவற்றின் முக்கியத்தை உணர்ந்து இங்கும் தரப்படுகின்றன.

இப்பாடல்கள் பெண்விடுதலைக்கு மஹாகவி வழங்கிய மாக்ன கார்ட்டா உரிமைச் சாசன மாகும்.

பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி

1914—15

காப்பு

பெண்கள் விடுதலை பெற்ற மகிழ்ச்சிகள்
பேசிக் களிப்பொடு நாம் பாடக்
கண்களிலே யொளி போல வுயிரில்
கலந்தொளிர் தெய்வநற் காப்பாமே.

1. கும்மியடி தமிழ் நாடு முழுதுங்
குலுங்கிடக் கைகொட்டிக் கும்மியடி
நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின
நன்மை கண்டோ மென்று கும்மியடி. (கும்மி)

2. ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
றெண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்
வீட்க்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போ மென்ற
விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார். (கும்மி

3. மாட்டை யடித்து வசக்கித் தொழுவினில்
மாட்டும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வந்தே
வீட்டினி லெம்மிடங் காட்ட வந்தாரதை
வெட்டி விட்டோ மென்று கும்மியடி. (கும்மி

4. நல்ல விலைகொண்டு நாயை விற்பாரந்த
நாயிடம் யோசனை கேட்ப துண்டோ?
கொல்லத் துணிவின்றி நம்மையு மந்நிலை
கூட்டி வைத்தார் பழி கூட்டி விட்டார். (கும்

5. கற்பு நிலையென்று சொல்லவந் தாரிரு
கக்ஷிக்கு மஃது பொதுவில் வைப்போம்
வற்புறுத்திப் பெண்ணைக் கட்டிக்கொடுக்கும்
வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம். (கும்ம

6. பட்டங்களாள்வதுஞ் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினிற் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்
எட்டு மறிவினி லாணுக்கிங்கே பெண்
இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி, (கும்மி

7. வேதம் படைக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்
வேண்டி வந்தோ மென்று கும்மியடி
சாதம் படைக்கவுஞ் செய்திடுவோந் தெய்வச்
சாதி படைக்கவுஞ் செய்திடுவோம். (கும்

8. காத லொருவனைக் கைப்பிடித்தே யவன்
காரியம் யாவினுங் கைகொடுத்து
மாதர றங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்
மாட்சி பெறச்செய்து வாழ்வமடி. (கும்

27

புதுமைப் பெண்

1914—15

1. போற்றி போற்றியோ ராயிரம் போற்றி! நின்
பொன்ன டிக்குப்பல் லாயிரம் போற்றி காண்!
சேற்றிலே புதிதாக முளைத்ததோர்
செய்ய தாமரைத் தேமலர் போலொளி
தோற்றி நின்றனை பாரத நாட்டிலே
துன்ப நீக்குஞ் சுதந்திர பேரிகை
சாற்றி வந்தனை மாதரசே யெங்கள்
சாதி செய்த தவப்பயன் வாழி நீ!

2. மாதர்க் குண்டு சுதந்திர மென்றுநின்
வண்மலர்த்திரு வாயின் மொழிந்தசொல்
நாதந் தானது நாரதர் வீணையோ?
நம்பிரான் கண்ணன் வேய்ங்குழ லின்பமோ?
வேதம் பொன்னுருக் கன்னிகை யாகியே
மேன்மை செய்தெமைக் காத்திடச் சொல்வதோ?
சாதல் மூத்தல் கெடுக்கு மமிழ்தமோ?
தையல் வாழ்கபல் லாண்டுபல் லாண்டிங்கே!

3. அறிவு கொண்ட மனித வுயிர்களை
அடிமை யாக்க முயல்பவர் பித்தராம்
நெறிகள் யாவினு மேம்பட்டு மானிடர்
நேர்மை கொண்டுயர் தேவர்க ளாதற்கே
சிறிய தொண்டுகள் தீர்த்தடி மைச்சுருள்
தீயி லிட்டுப் பொசுக்கிட வேண்டுமாம்
நறிய பொன்மலர் மென்சிறு வாயினால்
நங்கை கூறு நவீனங்கள் கேட்டிரோ!

4. ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவி லோங்கியிவ் வையந் தழைக்குமாம்
பூணு நல்லறத் தோடிங்கு பெண்ணுருப்
போந்து நிற்பது தாய்சிவ சக்தியாம்
நாணு மச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம்
ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம்
பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்
பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுகள் கேட்டிரோ!

5. நிலத்தின் தன்மை பயிர்க்குள தாகுமாம்
நீசத் தொண்டு மடமையுங் கொண்டதாய்
தலத்தில் மாண்புயர் மக்களைப் பெற்றிடல்
சாலவே யரி தாவதொர் செய்தியாம்
குலத்து மாதர்க்குக் கற்பியல் பாகுமாம்
கொடுமை செய்து மறிவை யழித்துமந்
நலத்தைக் காக்க விரும்புதல் தீமையாம்
நங்கை கூறும் வியப்புகள் கேட்டிரோ!

6. புதுமைப் பெண்ணிவள் சொற்களுஞ் செய்கையும்
பொய்மை கொண்ட கலிக்குப் புதிதன்றிச்
சதுமறைப்படி மாந்த ரிருந்த நாள்
தன்னிலே பொதுவான வழக்க மாம்
மதுரத் தேமொழி மங்கைய ருண்மைதேர்
மாதவப் பெரி யோருட னொப்புற்றே
முதுமைக் காலத்தில் வேதங்கள் பேசிய
முறைமை மாறிடக் கேடு விளைந்ததாம்.

7. நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கு மஞ்சாத நெறிகளும்
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கு மிருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்

அமிழ்ந்து பேரிரு ளாமறி யாமையில்
அவல மெய்திக் கலையின்றி வாழ்வதை
உமிழ்ந்து தள்ளுதல் பெண்ணற மாகுமாம்
உலக கன்னி யுரைப்பது கேட்டிரோ!

உலக வாழ்க்கையி னுட்பங்கள் தேரவும்
ஓது பற்பல நூல்வகை கற்கவும்
இலகு சீருடை நாற்றிசை நாடுகள்
யாவுஞ் சென்று புதுமை கொணர்ந்திங்கே
திலக வாணுத லார்நங்கள் பாரத
தேசமோங்க உழைத்திடல் வேண்டுமாம்
விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
வீரப் பெண்கள் விரைவி லொழிப்பராம்.

சாத்திரங்கள் பல பல கற்பராம்
சவுரியங்கள் பல பல செய்வராம்
மூத்த பொய்கள் யாவு மழிப்பராம்
மூடக் கட்டுக்கள் யாவுந் தகர்ப்பராம்
காத்து மானிடர் செய்கை யனைத்தையும்
கடவுளர்க் கினிதாகச் சமைப்ப ராம்
ஏத்தி யாண்மக்கள் போற்றிட வாழ்வராம்
இளைய நங்கையி னெண்ணங்கள் கேட்டிரோ!

போற்றி, போற்றி, ஜயஜய போற்றியிப்
புதுமைப் பெண்ணொளி வாழிபல் லாண்டிங்கே
மாற்றி வையம் புதுமை யுறச்செய்து
மனிதர் தம்மை யமரர்க ளாக்கவே
ஆற்றல் கொண்ட பராசக்தி யன்னைநல்
லருளினு லொரு கன்னிகை யாகியே
தேற்றி யுண்மைகள் கூறிட வந்திட்டாள்
செல்வம் யாவினு மேற்செல்வ மெய்தினேம்.

பெண்மை

22-9-1916க்குப்பின்

1. பெண்மை வாழ்கென்று கூத்திடு வோமடா
பெண்மை வெல்கென்று கூத்திடு வோமடா
தண்மை இன்பநற் புண்ணியஞ் சேர்ந்தன
தாயின் பேரும் ஸதியென்ற நாமமும்.

2. அன்பு வாழ்கென் றமைதியி லாடுவோம்
ஆசைக் காதலைக் கைகொட்டி வாழ்த்துவோம்
துன்பந் தீர்வது பெண்மையி னாலடா
சூரப் பிள்ளைகள் தாயென்று போற்றுவோம்.

3. வலிமை சேர்ப்பது தாய்முலைப் பாலடா
மானஞ் சேர்க்கும் மனைவியின் வார்த்தைகள்
கலி யழிப்பது பெண்க ளறமடா
கைகள் கோத்துக் களித்துநின் றாடுவோம்.

4. பெண் ணறத்தினை யாண்மக்கள் வீரந்தான்
பேணு மாயிற் பிறகொரு தாழ்வில்லை;
கண்ணைக் காக்கு மிரண்டிமை போலவே
காத லின்பத்தைக் காத்திடு வோமடா.

5. சக்தி யென்ற மதுவையுண் போமடா
தாளங் கொட்டித் திசைக ளதிரவே
ஒத்தி யல்வதொர் பாட்டுங் குழல்களும்
ஊர் வியக்கக் களித்துநின் றாடுவோம்.

6. உயிரைக் காக்கும் உயிரினைச் சேர்த்திடும்
உயிரினுக் குயிரா யின்ப மாகிடும்
உயிரி னும்மிந்தப் பெண்மை யினிதடா
ஊது கொம்புகள், ஆடு களிகொண்டே.

'போற்றி தாய்' என்று தோள்கொட்டி யாடுவீர்
புகழ்ச்சி கூறுவீர் காதற் கிளிகட்கே
நூற்றிரண்டு மலைகளைச் சாடுவோம்
நுண்ணிடைப் பெண்ணொருத்தி பணியிலே.

'போற்றி' தாய் என்று தாளங்கள் கொட்டடா
'போற்றி தாய்' என்று பொற்குழ லூதடா
காற்றி லேறியவ் விண்ணையுஞ் சாடுவோம்
காதற் பெண்கள் கடைக்கண் பணியிலே.

அன்ன மூட்டிய தெய்வமணிக் கையின்
ஆணை காட்டில் அனலை விழுங்குவோம்
கன்னத் தேமுத்தங் கொண்டு களிப்பினும்
கையைத் தள்ளும் பொற்கைகளைப் பாடுவோம்.

8. விடுதலை

குறிப்பு : பெண் விடுதலைப் பாடல்களை மஹாகவி பெண்களுக்கு வழங்கிய மாக்னகார்ட்டா என்று கூறினேன். இது பெண்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் அவர் மனமார வழங்கிய உரிமைச் சாசனம் என்பதில் தடையேது?

எல்லாரும் சரிநிகர் சமானமாக இந் நாட்டிலே வாழ்வோம் என்று விடுதலை சங்கநாதம் முழக்குகிறார். உண்மையான விடுதலையும் அந்த நல்ல நாளிலேதான் கைவரப்பெறும் என்று தொனிக்கும்படியாக, இப் பாடல் அற்புதமாக அமைந்திருக்கிறது.

பாரத ஸமுதாயம், பாரத ஜனங்களின் தற்கால நிலைமை, நிகழ்கின்ற ஹிந்துஸ்தானமும் வருகின்ற

ஹிந்துஸ்தானமும் என்ற மூன்று கவிதை ரத்னங்க
முன்பே இந்தப் பாரதிவரிசையில் எடுத்தாளப் பெற்றிரு
கின்றன. ஆதலால் இங்கு அவற்றைப்பற்றி நினை
படுத்துவதோடு அமைகின்றேன்.

விடுதலை என்ற கவிதையும் முன்பே வந்துள்ள
என்றாலும், அதை இந்நூலிலும் சேர்க்க வேண்டும் என்
என் ஆசையைத் தடுக்க முடியவில்லை. இது போலவே
பெண் விடுதலையைப் பற்றிய பாடல்களுமாம்.

சிலவற்றை நம் மக்களுக்கு அடிக்கடி நினைவு படுத்
வேண்டியுள்ளது. மலைப்பாம்பைப் பற்றி மஹாக
கூறியதும் மனத்தில் கொள்ளவேண்டியதொன்று
என்ன செய்வது? கவிஞர் ஒரே தாவில் பாய்ந்து சிகரத்தை
எட்டிப் பிடித்து விடுகிறார். நாம் நத்தைவேகத்தில் ஊ
கிறோம்.

விடுதலை! விடுதலை! விடுதலை!

1. பறையருக்கு மிங்கு தீயர்
 புலையருக்கும் விடுதலை!
 பரவரோடு குறவருக்கு
 மறவருக்கும் விடுதலை;
 திறமைகொண்ட தீமையற்ற
 தொழில் புரிந்து யாவரும்
 தேர்ந்தகல்வி ஞானமெய்தி
 வாழ்வ மிந்த நாட்டிலே. (விடுதலை

2. ஏழையென்றும் அடிமையென்றும்
 எவனுமில்லை ஜாதியில்
 இழிவுகொண்ட மனிதரென்ப
 திந்தியாவில் இல்லையே;

வாழி கல்வி செல்வ மெய்தி
　　மனமகிழ்ந்து கூடியே
மனிதரியாரு மொரு நிகர்
　　ஸமானமாக வாழ்வமே. (விடுதலை)

மாதர் தம்மை யிழிவுசெய்யு
　　மடமையைக் கொளுத்துவோம்;
வையவாழ்வு தன்னிலெந்த
　　வகையினும் நமக்குளே
தாதரென்ற நிலைமை மாறி
　　ஆண்களொடு பெண்களும்
ஸரிநிகர் ஸமானமாக
　　வாழ்வமிந்த நாட்டிலே. (விடுதலை)

9. புதிய கோணங்கி

(அதாவது குடுகுடுப்பைக்காரன்)

[குறிப்பு : ஸ்வசரிதையும் பிறபாடல்களும் என்ற தாகுப்பில் இப் பாடல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தைக் கொத்து என்ற நூலில், புதிய கோணங்கி ஒரு தை போலவே உரைநடையும் பாடல் வரிகளுமாக மைந்துள்ளன. இதுவே முதலில் வந்தது. பிறகு பாடலை ட்டும் தொடர்ச்சியாகச் சேர்த்து வெளியிட்டுள்ளனர். திய கோணங்கி என்ற கதையே பாடலுக்கு விளக்கமும் சர்ந்து, சுவை கொடுப்பதை எளிதில் உணரலாம்.

வேதபுரத்தாருக்குச் சொல்லிய நல்ல குறி தமிழ் ாட்டிற்கும்,பாரதத்திற்குமே சொல்லிய நல்ல குறியாகும். துவே பாரதியாரின் ஆசையுமாகும்.

படித்தவன் சூதும் பாபமும் செய்யக் கூடாது சாத்திரம்வளருது; சாதி குறையுது. நேத்திரம் திறக்குது நியாயம் தெரியுது. வேறென்ன வேண்டும்?]

வேதபுரத்தில் ஒரு புது மாதிரிக் குடுகுடுப்பைக்காரன் புறப்பட்டிருக்கிறான். உடுக்கைத் தட்டுவதிலே மூப்பத்தைந்து தாள பேதங்களும், அவற்றிலே பல விந்நியாசங்களும் காட்டுகிறான். தாள விஷயத்திலே மஹா கெட்டிக்காரன். உடம்பு மேலே துணி மூட்டை சுமந்து கொண்டு போவதில்லை. நல்ல வெள்ளை வேஷ்டி உடுத்தி, வெள்ளை சட்டை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். தலையிலே சிவப்புத் துணியால் வளைந்து வளைந்து பெரிய பாகை கட்டியிருக்கிறான். பாகையைப் பார்த்தால் நெல்லூர் அரிசி மூட்டையிலே பாதி மூட்டையைப் போலிருக்கிறது. நெற்றியிலே பெரிய குங்குமப் பொட்டு, மீசையும் கிருதாவுமாக மிகவும் விரிந்த பெரிய முகத்துக்கும் அவனுடைய சிவப்பு நிறத்துக்கும் அந்தக் குங்குமப் பொட்டு நன்றாகப் பொருந்தியிருக்கிறது. ஆள் நெட்டை; தடியன். காலிலே ஹைதராபாத் ஜோடு மாட்டியிருக்கிறான். நேற்றுக் காலையிலே, அவன் நம்முடைய வீதி வழியாக வந்தான். உடுக்கையிலே தாள விஸ்தாரம் நடக்கிறது. பெரிய மிருதங்கக்காரன் வேலை செய்வது போலச் செய்கிறான், நல்ல கெட்டிக்காரன். அவன் சொன்னான் : —

"குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு;
நல்ல காலம் வருகுது; நல்ல காலம் வருகுது;
ஜாதிகள் சேருது; சண்டைகள் தொலையுது;
சொல்லடி, சொல்லடி, சக்தி மாகாளி,
வேதபுரத்தாருக்கு நல்ல குறி சொல்லு;
தரித்திரம் போகுது, செல்வம் வருகுது;
படிப்பு வளருது; பாவம் தொலையுது;

படிச்சவன் சூதும் பாவமும் பண்ணினுல்
போவான், போவான்; ஐயோவென்று போவான்;
வேத புரத்திலே வியாபாரம் பெருகுது;
தொழில் பெருகுது; தொழிலாளி வாழ்வான்;
சாத்திரம் வளருது; சூத்திரந் தெரியுது;
மந்திரம் பெருகுது; தந்திரம் வளருது;
மந்திரமெல்லாம் வளருது; வளருது!
குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு,
சொல்லடி, சொல்லடீ, மலையாள பகவதீ.
அந்தரி, வீரி, சண்டிகை, சூலி;
குடுகுடு குடுகுடு"

இப்படி அவன் சொல்லிக்கொண்டு போவதை நான் மெத்தையிலிருந்து கேட்டேன். இதென்னடா புதுமை யாக இருக்கிறதென்று ஆச்சரியத்துடன் அவனை நிற்கச் சொன்னேன். நின்றுன். கீழே இறங்கிப் போய், அவனை ஸமீபத்தில் அழைத்து, "எந்த ஊர்" என்று கேட்டேன். சாமி, குடுகுடுக்காரனுக்கு ஊரேது, நாடேது? எங்கேயோ பிறந்தேன். எங்கேயோ வளர்ந்தேன். எங்கெல்லாமோ சுத்திக்கொண்டு வருகிறேன்" என்றுன். அப்போது நான் சொன்னேன் : —

"உன்னைப் பார்த்தால் புதுமையாகத் தெரிகிறது. சாதாரணக் கோணங்கிகளைப் போலில்லை. உன்னுடைய பூர்வோத்தரங்களைக் கூடிய வரையில் ஸவிஸ்தாரமாகச் சொல்லு. உனக்கு நேர்த்தியான சரிகை வேஷ்டி கொடுக்கிறேன்" என்றேன். அப்போது குடுகுடுக்காரன் சொல்லுகிறுன்: "சாமி, நான் பிறந்த இடந் தெரியாது. என்னுடைய தாயார் முகம் தெரியாது. என்னுடைய தகப்பனுருக்கு இதுவே தொழில். அவர் தெற்குப் பக்கத்தைச் சேர்ந்தவர். 'ஒன்பது கம்பளத்தார்' என்ற ஜாதி. எனக்குப்

பத்து வயதாக இருக்கும் போது தஞ்சாவூருக்கு என் தகப்பனுர் என்னை அழைத்துக் கொண்டு போனுர். அங்கே வைசூரி கண்டு செத்துப்போய் விட்டார். பிறகு நான இதே தொழிலில் ஜீவனம் செய்து கொண்டு பலதேசங்கள சுற்றி ஹைதராபாத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன் அப்போது எனக்கு வயது இருபதிருக்கும். அங்கே ஜான்ஸன் என்ற துரை வந்திருந்தான். நல்ல மனுஷ்யன் அவன் ஒரு 'கம்பெனி ஏஜெண்டு'. இந்தியாவிலிருந்து தாசிகள், நட்டுவர், கழைக் கூத்தாடிகள், செப்பிடு வித்தைக்காரர், ஜாலக்காரர் முதலிய பல தொழிலாள களைச் சம்பளம் கொடுத்துக் கூட்டிக்கொண்டு போய், வெள்ளைக்காரர் தேசங்களிலே, பல இடங்களில் கூடாரம் மடித்து வேடிக்கை காண்பிப்பது அந்தக் கம்பெனியாரின் தொழில். விதிவசத்தினுல் நான் அந்த ஜான்ஸன் துரை கம்பெனியிலே சேர்ந்தேன். இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் முதலிய ஐரோப்பிய தேசங்களிலே ஸஞ்சாரம் செய்திருக் கிறேன். அமெரிக்காவுக்குப் போயிருக்கிறேன். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு சண்டை தொடங்கினபோது மேற்படி 'கம்பெனி' கலைந்து போய்விட்டது. எங்களுக் கெல்லாம் பணம் கொடுத்து இந்தியாவுக்கு அனுப்பி விட்டார்கள். உயிருள்ளவரை போஜனத்துக்குப் போதும் படியான பணம் சேர்த்து வைத்திருக்கிறேன். ஆனலும் பூர்வீகத் தொழிலைக் கைவிடுவது ஞாயமில்லை என்று நினைத்து, இங்கு வந்த பின்னும் பல ஊர்களில் சுற்றி இதே தொழில் செய்து வருகிறேன்.

ஐரோப்பா முதலிய தேசங்களில் சுற்றின காலத்தில் மற்றக் கூத்தாடிகளைப் போல வீண்பொழுது போக்காமல் அவ்விடத்துப் பாஷைகளைக் கொஞ்சம் படித்து வந்தேன் எனக்கு இங்கிலீஷ் நன்ருகத் தெரியும். வேறு சில பாஷை களும் தெரியும். அநேக புஸ்தகங்கள் வாசித்திருக்கிறேன்

ங்கு வந்து பார்க்கையிலே, அவ்விடத்து ஜனங்களைக் ட்டிலும் இங்குள்ளவர்கள், பல விஷயங்களிலே குறைவு ட்டிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய பரம்பரைத் தொழிலை வைத்துக் காண்டே ஊருராகப் போய், இங்குள்ள ஜனங்களுக்குக் டியவரை நியாயங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வரலா மன்று புறப்பட்டிருக்கிறேன். இதுதான் என்னுடைய ருத்தாந்தம்" என்றான்.

ஒரு ஜரிகை வேஷ்டி எடுத்துக் கொடுக்கப் போனேன். பான தீபாவளிக்கு வாங்கினது; நல்ல வேஷ்டி.

"சாமி வேண்டியதில்லை" என்று சொல்லிவிட்டு, வன் மறுபடி உடுக்கை யடித்துக்கொண்டு போய் ட்டான். போகும்போதே சொல்லுகிறான் :—

"குடு குடு, குடு குடு, குடு குடு, குடு குடு
சாமிமார்க் கெல்லாம் தைரியம் வளருது,
தொப்பை சுருங்குது; சுறுசுறுப்பு விளையுது,
எட்டு லட்சுமியும் ஏறி வளருது,
பயந் தொலையுது, பாவந் தொலையுது
சாத்திரம் வளருது, சாதி குறையுது,
நேத்திரம் திறக்குது, நியாயந் தெரியுது,
பழைய பயித்தியம் படீலென்று தெளியுது,
வீரம் வருகுது, மேன்மை கிடைக்குது,
சொல்லடீ சக்தி, மலையாள பகவதி,
தர்மம் பெருகுது, தர்மம் பெருகுது,"

ன்று சொல்லிக் கொண்டே போனான். அவன் முதுகுப் மத்தை நோக்கி, தெய்வத்தை நினைத்து, ஒரு கும்பிடு பாட்டேன்.

10. ஓம் சக்தி

[குறிப்பு: *அன்பை அடிப்படையாகக்கொண்டு மானிட ஜாதி இயங்கினால், உலகத்தில் ஏற்படுகின்ற பல தொல்லைகள் மறைந்து போகும் என்பதைப் பாரதியார் பல இடங்களில், கவிதைகளிலும், உரைநடை இலக்கியத்திலும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார். ஆனால், இந்த அன்பு வெறும் வாய்ப்பேச்சோடு நின்றுவிடக்கூடாது; செயலிலே காண்பிக்கப்பட வேண்டும். கொள்கைக்கும் செய்கைக்கும் உள்ள தூரம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்று அவர் வருந்துகிறார். மேடையேறிப் பேசும்போது ஆச்சரியப்படும்படியாக இருக்கும்; செய்கையிலே அந்தப் பேச்சு அப்படியே நின்றுபோகும். இதுதான் மனித இனத்தைப் பிடித்துள்ள சாபக்கேடு. புத்தருடைய அன்பு மதத்தைப் பற்றிப் பேசச் சொன்னால் அற்புதமாகப் பலர் பேசுவார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைநெறி இந்தப்பேச்சுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருக்கும்.*

'எத்தனையோ கட்டுப்பாடுகள், நியமங்களுக்கு நாம் உட்பட்டு நடக்கிறோம். ஒரு புதிய நியமத்தை ஏன் கைக்கொள்ளக் கூடாது?' என்று பாரதியார் கேட்கிறார்.

செல்வர்கள் தம்முடைய செல்வத்தை எல்லாருக்கும் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டியதில்லை. அதைப் பயன்படுத்திச் சொல்வத்தை மேலும் பெருக்கிப் பலருக்குப் பயன்படும்படி செய்ய

வேண்டும் என்று மற்றொரு கட்டுரையில அவர் கூறியிருப்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.]

இனிமேல் யாரேனும் ஒரு மஹான் வந்து, மனுஷ்யனைச் சாகாமல், நூறுண்டேனும் பயமில்லாது வாழக் கூடிய மருந்தும் உபாயமும் உலகத்துக்குக் காண்பிக்கலாம். மனுஷ்யன் பாபத்தை விட்டால் அமரத் தன்மையை அடையலாம். 'பாபத்திற்கு மரணம் சம்பளம்' என்று கிருஸ்துவ வேதம் சொல்லுகிறது. பாபத்தை நீக்கி மனிதர் மரணத்தை வெல்லக்கூடிய காலம் வரலாம்.

ஆனுல், இப்போதுள்ள நிலைமையில், மனிதன் இந்த உலகத்தில் வாழ்வது சதமில்லை. 'இன்றைக்கிருப்பாரை நாளைக்கிருப்பார் என்று எண்ணவோ திடமில்லையே' யென்று தாயுமானவர் சொன்னுர்.

எங்கிருந்தோ வந்து இவ்வுலகத்தில் சில நாள் வாழ் கிறோம். செத்தபிறகு நம்முடைய கதி என்ன ஆகுமோ? கடவுளுக்குத்தான் தெரியும். மூன்றே முக்கால் நாழிகை உயிர்வாழ்வது சந்தோஷத்துடன் இருந்துவிட்டு போகக் கூடாதா? அடடா, இந்த பூமியில் மனித உயிருக்கு எத்தனை கஷ்டம், எத்தனை பயம், எத்தனை இடையூறு, எத்தனை கொலை, எத்தனை துரோகம், எத்தனை பொய், எத்தனை கொடுமை, எத்தனை அநியாயம். ஐயோ பாவம்!

அடா மனிதர்களே; எத்தனையோ சாஸ்திரங்களுக்கும், சங்கிலிகளுக்கும், கட்டுப்பாடுகளுக்கும், நம் மனிதர் கட்டுப்பட்டிருக்கவில்லையா? ஒரு புதுக் கட்டுப்பாடு செய்து கொள்வோமே. அந்தக் கட்டுப்பாடு யாதெனில்:— ஒருவர்க்கொருவர் மனதாலும் தீங்கு நினைப்பதில்லை. ஒருவர்க்கொருவர் பயப்படல் இல்லை? மானிடரே, இந்த விரதம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இது பிழைக்கும் வழி.

தெருவில் நடக்கும்போதே முன்பின் தெரியாத மனி
கூட ஒருவர்க்கொருவர் கோபம் அல்லது அவமதி
அல்லது பயத்தோடு பார்த்துக் கொள்கிறார்க
மனிதனுக்கு மனிதன் இயற்கையில் விரோதம் என்
நிலையில் உங்களுடைய மூடத்தனமான மனுஷ்ய நாகரீ
வந்து சேர்ந்து இருக்கிறது. இதை மாற்றி, அன்பை மூ
தார மாக்கவேண்டும்.

முதலாவது, சிலருக்கு சோறு மிதமிஞ்சியிருக்க பல
தின்னச் சோறில்லாமல் மடியும் கொடுமையை தீர்த்
விட வேண்டும். இது இலக்கம் ஒன்று. பூமியின்மீதுள்
நன்செய், புன்செய், தோப்பு, துறவு, சுரங்கம், நதி, அருவி
குப்பை, செத்தை, தரை—கடவுளுடைய சொத்தில் நா
வேலி கட்டக்கூடிய பாகத்தையெல்லாம்—சிலர் தா
ளுக்குச் சொந்தமென்று வேலி கட்டிக் கொண்டன
பலருக்கு ஆகாசமே உடைமை. வாயு ஆகாரம். இதற்
மருந்து என்னவென்றால் 'எல்லோரும் சமானம், அண்ண
தம்பிபோல' என்ற புத்தி உண்டாய் ஏழைகள் வயி
பசிக்காமல் செல்வர்கள் காப்பாற்ற வேண்டும்.

அது முடியாவிட்டால், ஐரோப்பாவில் 'சோஷலிஸ்ட
கட்சியார் சொல்வது போல நிலத்தை ஸகலருக்கு
பொதுவென்று ராஜ்யவிதி ஏற்பாடு செய்துகொள்
வேண்டும்.

மனிதர் அத்தனை பேருக்கும் போதுமான ஆகார
பூமிதேவி கொடுக்கும். பூமிதேவியின் பயனை நே
கையாளத் தெரியாமல், பொறுமையாலும், அறியாமை
யாலும், தாறுமாறாக விழல்படுத்தி சோறுதேடும் இட
தில் சோறு தேடாமல், ஒருவர்க்கொருவர் கொல்ல வ
தேடி, பலர் வயிறுவாடச் சிலர் வயிறு ஜீர்ண சக்திய

ாமல் போக, மனிதர் பரிதாபகரமாகக் காக்கையிலும் டைப்பட்ட வாழ்வு வாழ்ந்து வீணே நசித்துப் பாகிறோம். 'ஏழைகள் வருந்தினால் நமக்கென்ன?' என்று னைப்பவர் பரம மூடர். பலர் சௌகரியப் படும்வரை லர் சௌகரியம் அடைதல் இந்த உலகத்தில் சாத்திய ில்லை. பொருளாளி நல்ல உடுப்புக்களை அணிந்து கொண்டு தெருவில் உலாவப் போவதையும், அவனுடைய ன்னத்தில் சதை உப்பியிருப்பதையும், அவனுடைய வலாட்களின் தொகையும் சிறுமையும், மேற்படி பொருளாளி பிறரை அவமரியாதை செய்வதையும் கண்டு யங்கிப்போய் அவன் பரமானந்த நிலையிலிருப்பதாக ழை நினைக்கிறான். அது தவறு. அவன் மனதில் ஒளிந்து டந்து அவன் உயிருக்கு நரகவேதனை செய்யும் துயரங் ளை ஏழை அறியமாட்டான். ஒரு வகுப்பின் மனம் ற்றொரு வகுப்புக்குத் தெரியாமலும், ஒருவனுடைய ள்ளம் மற்றொருவனுக்குத் தெரிய இடமில்லாமலும், னுஷ்ய நாகரீகம் அவ்வளவு மூடத்தனமான நிலைக்கு ந்து சேர்ந்திருக்கிறது.

வறுமையின் பயன்

ஏழையின் அழுக்குத் துணியையும், அழுக்குடம்பை யும், சிரைக்காத முகத்தையும் பார்த்து பொருளாளியின் குழந்தைகள் மேற்படி ஏழை தமது மனுஷ்ய பதவிக்குத் தாழ்ந்த பன்றி, நாய், மாடு வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் என்று நினைக்கிறார்கள். ஐரோப்பாவில் ஏழைக்கும் பொருளா ரிக்கும் விரோதம் முற்றிப்போய், உள்நாட்டுச் சண்டை ள் நேரிட்டும், அப்படி நேரிடாதபடி தடுக்கவேண்டு மென்ற நோக்கத்துடன் ஜனங்களை ஒன்று சேர்க்கும்

பொருட்டாக வெளிநாடுகளின் மீது சில ராஜாக்க
போர் தொடங்க, கண்டங்களில் போர் பரவியும், பூமண்
டலம் தூள் தூளாகிறது. கிழக்குத் தேசங்களிலும்
யுத்தமில்லாமல் சமாதானத்துடன் இருக்கும் இட
களிலும்—திருஷ்டாந்தமாக நமது தமிழ் நாட்டுப் பறைய
கூட—கண் விழித்துத் தாங்கள் மனிதர் என்பதை
தெரிந்துகொண்டு மற்ற ஜாதியாருக்கு தாங்கள் சமா
மென்று சபை கூட்டித் தீர்மானம் செய்கிறார்கள். மந்தி
மாண்டேகுவிடம் முறையிட்டார்கள். கிழக்குத் தேச
களில் சமாதான எல்லைகளிலேகூட ஏழைகள் கண் திறந்
பொருளாளிகளை எதிர்க்கத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள்.

சுருங்கக் கூறுமிடத்து, சோற்றுக்காக மனிதர் ஒருவர்
கொருவர் செய்து கொள்ளும் அநியாயம் நா
களும் பன்றிகளும் தமது ஜாதிக்குள்ளே செய்
வழக்கமில்லை என்பது உலகப் பிரசித்தமான விஷய
ஆங்கில பாஷையில் Lord Byron என்ற மகா கவி ஒ
சமயத்தில் மனிதரை 'நாய்களே' என்று கூறினார். பிற
உண்மையில் மனிதரைக்காட்டிலும் நாய் ஜாதி மே
பட்டதாகையால், மனிதரை நாய்களே என்று சொல்லி
திலிருந்து நாய் ஜாதிக்கு அவமரியாதை செய்வதா
ஏற்படுமாகையால், அதை மாற்றி 'ஏ மனிதரே' என்
கூப்பிட்டார்.

தீர்ப்பு

அன்புதான் இதற்கெல்லாம் தீர்ப்பு. எல்லா மன
ருக்கும், ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும், குழந்தைக்கு
வெள்ளைக்கும், மஞ்சளுக்கும், செம்புக்கும், கருநிறத்

நக்ரோவருக்கும் சகலருக்கும் உள்ளே பரமாத்மா பரம புருஷனுகிய நாராயணனே அந்தர்யாமியாக நின்று லெளித் தொழில்களை நிகழ்த்துகிருன். ஆதலால் மானிடரே, சகோதர உணர்ச்சியே தீர்ப்பு. சகோதர உணர்ச்சியைப்பற்றி கவிதைகள் பாடுவதும் நீதிநூல்கள் புகழ்வதும் வர்த்தமான பத்திரிகைகள் கர்ஜனை செய்வதும் இவ்வுலகத்தில் சாதாரணமாக இருக்கிறது. நடையில், எந்தக் கண்டத்திலும் எந்த மூலையிலும் அந்த முயற்சி காணப்படவில்லை. அது நடைக்கு வரவேண்டும். கண்ணில்லாதவன் வான சாஸ்திரம் படிக்கமுடியாது. இன்பமோ அன்புலகத்தைச் சேர்ந்த பதார்த்தம். ஆதலால் அன்பில்லாவிடின் இன்பமில்லை. இன்பத்தைத் தேடித்தேடி, எங்கும் எப்பொழுதும் எதனிலும் காணுமல் வருந்துகிற மானிடரே, கேளுங்கள்.

அன்புண்டானுல் இன்பமுண்டு என்பதை புத்த பகவான் கண்டுபிடித்துச் சொன்னுர். அந்த யுக்தியின் மகிமையை நேரே மனிதர் தெரிந்துகொள்ளாமல், அவர் காட்டிய பயனை அடையாமலே யிருந்து வருகிருர்கள். அன்பு கொள்கையில் இருந்தால் போதாது; செய்கையில் இருக்கவேண்டும். உன்னிடம் ஒருகோடி ரூபாய் இருந்தால் தேச நன்மைகாகக் கொடுத்துவிட்டு நீ ஏழையாகிவிடத் துணிவாயானுல், நீ உன் தேசத்தின்மீது அன்புடைய னுகக் கருதப்படுவாய். உன்னுடைய குழந்தையின் உயிரைக் காக்கும் பொருட்டாகப் புலியின் வாயில் நீ பாய் முதலாவது கையிடத் துணிவாயானுல், நீ குழந்தை டம் அன்புடையவனுகக் கருதப்படுவாய். பறையனுக் கும் போஜனம் செய்வித்து பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு சாப்பிட்டால், நீ மனுஷ்யனிடம் அன்புடையவனுக விளங்குவாய்,

11. மிளகாய்ப்பழச் சாமியார்

[குறிப்பு: இது கதைக் கொத்து என்ற நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. பாண்டிச்சேரியில் பாரதியார் வாழ்ந்த காலத்தில் அவர் இதை எழுதியிருக்கிறார். கதைக் கொத்தில் உள்ள கதைகள் எல்லாவற்றிலும் பாரதியாரின் தன்னிணைப்பு அநேகமாக இருப்பதைக் காண லாம். சிறுகதை என்ற துறை கவிஞர் காலத்தில் தமிழில் நன்கு வளர்ந்தோங்க வில்லையாயினும், இக்கதைகள் சுவையானவை; தனிப்போக்கு உடையவை என்பதில் ஐயமில்லை.

மக்களுடைய மடமை, மூடபக்தி, பெண் களின் நிலைமை, ஜாதி சமயச் சண்டைகள் போன்றவற்றைக் கதைகளின் வாயிலாக எடுத் துக்காட்டி, அவற்றை மாற்றப் பாரதியார் முயற்சி செய்கிறார்.

மிளகாய்ப் பழச்சாமியார், கவிஞருடைய உள்ளத்திலிருந்த பெண்கள் விடுதலைபற்றிய சிந்தனைகளையே எடுத்துரைப்பதாகக் காண்கிறது.

பெண்கள் முன்னேற்றம்பற்றி 1905—9ஆம் ஆண்டில் சிறிதுகாலம் சக்கரவர்த்தினி என்ற மாசிகைக்கு பாரதியார் ஆசிரியராக இருந்த காலத்திலேயே கொண்டிருந்த எண்ணங்களே இதில் வெளியாகின்றன. தொடக்கத்திலேயே பெண்களை உயர்த்தவேண்டும் என்று, திட்ட வட்டமான கொள்கை உடையவர் என்பது பெரிதும் கவனிக்கற்பாலது.]

இந்த நெசவுத் தொழிலாளர் அத்தனை பேரும் அங்காளியம்மனுடைய அவதாரமென்பதாக ஒரு ஸ்திரீயை வணங்குகிருர்கள். அந்த ஸ்திரீ சுமார் நாற்பத்தைந்து வயதுடையவள். சரீரத்தில் நல்ல பலமும், வீரதீர பராக்கிரமங்களும் உடையவள். இவளுடைய புருஷன் இறந்து போய் இருபத்தைந்து வருஷங்களாயின.

இவள் காவி வஸ்திரமும் சடை முடியும் தரிக்கிருள் இவளுடைய முகம் முதிர்ந்த, பெரிய, வலிய, உறுதியான ஆண் முகம்போல இருக்கிறது. அத்துடன் பெண்ணொளி கலந்திருக்கிறது. இவளுடைய கண்கள் பெரிய மான் விழிகளைப் போல் இருக்கின்றன.

இவள் ஒரு சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில் கட்டிக் கொண்டிருக்கிருள். கோயில் கட்டிடம் பெரும்பாலும் முடிந்து போய்விட்டது. இன்னும் சிகரம் மாத்திரந் தான் வைக்கவில்லை.

இவள் தன் வீட்டுக்குள் ஒரு வேல் வைத்துப் பூஜை பண்ணுகிருள். அதன் பக்கத்தில் இரவும் பகலும் அவியாத வாடா விளக்கு எரிகிறது.

கோயிலும் இவள் வீட்டுக்கு ஸமீபத்திலேதான் கட்டியாகிறது. இவளுடைய வீடு வேதபுரத்துக்கும் முத்துப் பேட்டைக்கும் இடையே ரஸ்தாவின் நடுமத்தியில் சுமை தாங்கிக்கு ஸமீபத்தில் இருக்கிறது.

திருக்கார்த்திகையன்று, பிரதி வருஷமும் அடியார்கள் சேர்ந்து இவளுக்கு மிளகாய்ப் பழத்தை அரைத்து உடம்பெல்லாம் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்விக்கிருர்கள். அதனுலேதான் இவளுக்கு "மிளகாய்ப்பழச் சாமியார்" என்ற நாமம் ஏற்பட்டது.

நான் இந்த மிளகாய்ப்பழச் சாமியாருடைய கோயி லுக்குப் பலமுறை போய் வேலைக் கும்பிட்டிருக்கிறேன் இன்று காலை இந்த ஸ்திரீ என்னைப் பார்க்கும் பொருட்டு வந்தாள். வந்து கும்பிட்டாள்.

"எதன் பொருட்டு கும்பிடுகிறீர்?" என்று கேட்டேன்

"எனக்குத் தங்களால் ஒரு உதவியாக வேண்டும்' என்றாள்.

"என்ன உதவி?" என்று கேட்டேன்.

"பெண் விடுதலை முயற்சியில் எனக்குத் தங்களால் இயன்ற ஸகாயம் செய்யவேண்டும்" என்றாள்.

"செய்கிறேன்" என்று வாக்குக் கொடுத்தேன்.

அப்போது அந்த மிளகாய்ப்பழச் சாமியார் பின் வருமாறு உபந்யாஸம் புரிந்தாள்:—

"ஹா, ஹா, பொறுத்துப் பொறுத்துப் பொறுத்துப் பொறுத்துப் போதுமடா போதுமடா, போதும்!

உலகத்திலே நியாயக் காலம் திரும்புவதாம்.

ருஷியாவிலே கொடுங்கோல் சிதறிப் போய் விட்ட தாம்.

ஐரோப்பாவிலே ஏழைகளுக்கும் பெண்களுக்கும் நியாயம் வேண்டுமென்று கத்துகிறார்களாம்.

உலக முழுமைக்கும் நான் சொல்லுகிறேன்.

ஆண் பெண்ணுக்கு நடத்தும் அநியாயம் சொல்லுக் கடங்காது. அதை ஏட்டில் எழுதியவர் இல்லை. அதை மன்றிலே பேசியவர் யாருமில்லை.

பறையனுக்குப் பார்ப்பானும், கறுப்பு மனுஷனுக்கு வெள்ளை மனுஷனும் நியாயம் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறீர்கள்.

பெண்ணுக்கு ஆண் நியாயம் செய்வது அதை யெல்லாம்விட முக்கியமென்று நான் சொல்லுகிறேன்.

எவனும் தனது சொந்த ஸ்திரீயை அலக்ஷ்யம் பண்ணுகிறான். தெருவிலே வண்டி தள்ளி நாலணா கொண்டு வருவது மேல்தொழில் என்றும், அந்த நாலணா வைக்கொண்டு நாலு வயிற்றை நிரப்பி வீடு காப்பது தாழ்ந்த தொழிலென்றும் நினைக்கிறான். பெண்கள் உண்மையாக உழைத்து ஜீவிக்கிறார்கள். ஆண் மக்கள் பிழைப்புக்காகச் செய்யும் தொழில்களில் பெரும்பாலும் பொய், சூது, களவு, ஏமாற்று, வெளிமயக்கு, வீண் சத்தம், படாடோபம், துரோகம், கொலை, யுத்தம்!

இந்தத் தொழில்கள் உயர்வென்றும் சோற்றுக்குத் துணி தோய்த்துக் கோயில் செய்து கும்பிட்டு வீடு பெருக்கிக் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றும் தொழில் தாழ் வென்றும் ஆண் மக்கள் நினைக்கிறார்கள்.

வியபிசாரிக்குத் தண்டனை இஹலோக நரகம்.

ஆண் மக்கள் வியபிசாரம் பண்ணுவதற்கு சரியான தண்டனையைக் காணோம்.

பர ஸ்திரீகளை இச்சிக்கும் புருஷர்களின் தொகைக்கு எல்லை யில்லை யென்று நான் சற்றே மறைவிடமாகச் சொல்லுகிறேன். ஆனால் அவர்கள் பத்தினிகளை நேரே அவர்கள் நோக்க யோக்யதையில்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

பூமண்டலத்தின் துக்கம் ஆரம்பமாகிறது. ஆணும் பெண்ணும் ஸமானம். பெண் சக்தி. ஆண்...பெண் ணுக்கு ஆண் தலை குனியவேண்டும். பெண்ணை ஆண்

அடித்து நசுக்கக்கூடாது. இந்த நியாயத்தை உலகத்தில் நிறுத்துவதற்கு நீங்கள் உதவி செய்யவேண்டும். உங்களுக்குப் பராசக்தி நீண்ட ஆயுளும் இஷ்ட காம்யசித்திகளும் தருவாள்" என்று, அந்த மிளகாய்ப்பழச் சாமியார் சொன்னாள். சரியென்று சொல்லி நான் அந்த தேவிக்கு வந்தனம் செய்தேன். அவள் விடை பெற்றுக்கொண்டு சென்றாள்.

12. மூட பக்தி

[குறிப்பு: பாரதியார் இரண்டாம் முறையாக சுதேசமித்திரனில் உதவி ஆசிரியராக அமர்ந்து பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கிறார். பாண்டிச்சேரியிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து, கடயத்தில் சிறிது காலம் தங்கியிருந்து, பிறகு தான் சென்னைக்கு வந்து மித்திரனில் பணிபுரிகின்றார். அவர் அக்காலத்தில் திருவல்லிக்கேணி தெளிசிங்கப் பெருமாள் கோயில் தெருவில் குடியிருக்கிறார். அருகிலே மற்றொரு வீதியில் மண்டயம் ஸ்ரீநிவாசாசாரியார் தமது இல்லத்தில் வசித்து வருகிறார்.

ஒருநாள் காலை முகக்ஷவரம் செய்துகொள்ளுவதற்காக பாரதியார் ஸ்ரீநிவாசாசாரியரின் இல்லத்திற்கு வந்து தமது வேலையைத் தொடங்குகிறார்.

ஸ்ரீமதி யதுகிரி அம்மாள் வேடிக்கையாக "மாமா, உங்கள் வீட்டில் க்ஷவரம் செய்து கொள்ள இடமில்லையா?" என்று கேட்கிறார்.

பாரதியார் சொல்லுகிருர்: "இடமிருக்கிறது. ஆனுல் இந்த நாள் க்ஷவரம் செய்து கொள்ளச் சரியான நாளல்ல என்று மனைவி செல்லம்மா சொன்னுள்: அதனுல் இங்கே வந்தேன்" என்கிருர்.

இந்தச் செய்தியை "பாரதி நினைவுகள்" என்ற தமது நூலில், யதுகிரிஅம்மாள் அவர்களே எழுதியுள்ளார்கள். சுவையான நூல் அது.

இவ்வாருகப் பல மூட நம்பிக்கைகளை பாரதியார் இக் கட்டுரையிலே சாடுகிருர்.

ஆங்கிலம் படிப்பதால் மட்டும் இவ்விதமான மூடநம்பிக்கைகள் மறையும் என்று கவிஞர் நம்பவில்லை. தாம் ஆங்கிலக் கல்வி கற்றதால் உண்டான பயனைப்பற்றி, "செலவு தந்தைக் கோராயிரம் சென்றது; தீதெனக்குப் பல்லாயிரம் நேர்ந்தன" என்று கூறுகிருர்.

ஆங்கிலக் கல்வியால் பயன் உண்டு என்பதைப் பாரதியார் மறுக்கவில்லை. கல்விமுறை கற்றவற்றின்படி நடக்கக்கூடிய தைரியத்தைக் கொடுக்கவில்லை என்பதே அவருடைய குற்றச்சாட்டு.

பந்தி போஜனம் என்ற காரணத்தைப் பெரிதுபடுத்த வேண்டியதில்லை. ஆனுல் ஆங்கிலக் கல்வி பல குருட்டு நம்பிக்கைகளை அகற்றுவதற்கு வேண்டிய துணிச்சலைக் கொடுக்கவில்லை; இன்றும் கூடக் கொடுக்கவில்லை என்பதையே கருத வேண்டும்.]

நம்முடைய ஜனங்களுக்கிடையே இந்த நிமிஷம்வரை நடைபெறும் மூட பக்திகளுக்குக் கணக்கு வழக்கே கிடையாது. இதனுல் நம்மவர்களின் காரியங்களுக்கும் விவகாரங்களுக்கும் ஏற்படும் விக்கினங்களுக்கு எல்லே இல்லே.

இந்த மூட பக்திகளிலே மிகவும் தொல்லேயான அம்சம் யாதெனில், எல்லாச்செய்திகளுக்கும் நாள், நக்ஷத்திரம், லக்னம் முதலிய பார்த்தல். க்ஷவரம் பண்ணிக்கொள்ளவேண்டுமென்முல், அதற்குக்கூட நம்மவர் மாஸப் பொருத்தம், பக்ஷப் பொருத்தம், திதிப் பொருத்தம், நாட் பொருத்தம் இத்தனேயும் பார்த்தாக வேண்டியிருக்கிறது. க்ஷவரத்துக்குக்கூட இப்படியென்முல், இனிக் கலியாணங்கள், சடங்குகள், வியாபாரங்கள், யாத்திரைகள், விவசாய ஆரம்பங்கள் முதலிய முக்கிய கார்யங்கள் பல்லாயிரத்தின் விஷயத்திலே நம்மவர் மேற்படி பொருத்தங்கள் பார்ப்பதில் செலவிடும் கால விரயத்துக்கும் பொருள் விரயத்துக்கும் வரம்பே கிடையாது. சகுனம் பார்க்கும் வழக்கமும் கார்யங்களுக்குப் பெருந் தடையாக வந்து மூண்டிருக்கிறது. இதில் நேரும் அழிவுகளும், அவற்ருல் பொருள் அழிவுகளும் எவ்வளவு உண்டாகின்றன என்பதை நம்மவர் கவனிப்பதே கிடையாது. சகுனம் பார்ப்பதனுல் கார்ய நஷ்டம் மாத்திரம் உண்டாகிறது. நாட்பொருத்தம் முதலியன பார்க்குமிடத்தே, கார்ய நஷ்டம் மட்டுமன்றி, மேற்படி லக்னம் முதலியன பார்த்துச் சொல்லும் சோதிடருக்கு வேறு பணம் செலவாகிறது.

"காலம் பணவிலே உடையது" என்ற குறிப்புடைய இங்கிலீஷ் பழமொழி ஒன்று இருக்கிறது. இந்த சமாசாரம் நம்மவருக்குத் தெரிவதே கிடையாது. பொழுது வீணே கழிக்கப்படுமாயின், அதனுல் பண லாபம்

டையாமற் போகும். இன்று செய்யக்கூடிய கார்யத்தை நாளைக்குச் செய்லாமென்று தாமஸப்படுத்தி வைப்பதனால், அந்தக்காரியம் பலமான சேதமடைந்து போகும். எதையும் தோன்றிய மாத்திரத்திலே சூட்டோடு செய்யும்போது, அதில் வெற்றி பெரும்பாலும் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும். அதைத் தூங்கப் போட்டுவிட்ட பிறகு செய்யப்போனால், அதில் ஆரம்பத்தில் இருந்த ரஸம் குறைந்து போகும். அதற்குத் தக்கபடி பயனும் குறைவெய்தும்.

"இத்தகைய மூட பக்திகளெல்லாம் 'படிப்பில்லாமையால் ஏற்பட்டிருக்கின்றன' என்றும், 'ஜனங்களுக்குப் படிப்புக் கற்றுக்கொடுத்தால் இவை அழிந்து போய்விடும்" என்றும் இங்கிலீஷ் படிப்பாளிகள் சொல்லக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். நானும் ஒருவாறு அது மெய்யென்றே நம்புகிறேன். ஆனால், அதற்குத் தற்காலத்தில் நமது தேசத்துப் படசாலைகளில் பயிற்றுவிக்கப்படும் இங்கிலீஷ் படிப்பு, சுத்தமாகப் பிரயோஜனமில்லை என்பது ஸ்பஷ்டமாக விளங்குகிறது. சென்ற நூறு வருஷங்களாக இந் நாட்டில் இங்கிலீஷ் படிப்பு நடந்துவருகிறது. ஆயிரக் கணக்கான படசாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் லக்ஷக்கணக்கான—கோடிக்கணக்கான ஜனங்கள் படித்துத் தேறியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் மூடபக்திகளை எல்லாம் விட்டு விலகி நிற்கிறார்களா? இல்லை. நமது தேசத்தில் முப்பத்துமூன்று கோடி ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். இத்தனை ஜனங்களுக்கும் ஒருவர் மிச்சமில்லாமல் உயர்தரக் கல்வி கற்றுக் கொடுத்த பின்புதான் மேற்கூறிய சாமான்ய மூட பக்திகள் விலக வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. ஏற்கனவே, இங்கிலீஷ் பள்ளிக்கூடங்களில் படித்துத் தேறியவர்கள் இந்த விஷயத்தில் தமது மனச்சாக்ஷிப்படி யோக்யமாக நடந்து வந்திருப்பார்களானால், மற்றவர்

களிலும் பெரும்பாலோர் நடை திருந்தியிருப்பார்கள்
இன்னும் எத்தனையோ விஷயங்களில் நம்மவர் இங்கிலீஷ்
படித்தவரின் நடையைப் பின்பற்றித் தங்கள் புராதன
வழக்கங்களை மாற்றிக் கொண்டிருக்கக் காண்கிறோம். அது
போலவே இந்த விஷயத்திலும் நடந்திருக்கும்

ஆனால், இங்கிலீஷ் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போய்த்
தேறினவர்களிடம் மனசாக்ஷிப்படியும் தன் அறிவுப் பயிற்சி
யின் விசாலத்திற்குத் தகுந்தபடியும் நடக்கும் யோக்யதை
மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இங்கிலீஷ் பள்ளிக்கூடங்
களில் எத்தனையோ சாஸ்திரங்கள்—நிஜ சாஸ்திரங்கள்
பொய் சாஸ்திரங்கள் இரண்டுங் கலந்தன—எத்தனையோ
விதச் சாஸ்திரங்கள் பயிற்றுகிறார்கள்.

ஆனால் ஸ்வதந்திரம், ஆண்மை நேர்மை, உண்மை
வீர்யம்—இவை அத்தனை ஜாக்கிரதையாகக் கற்றுக்கொடுப்
பதில்லை. அதிலும் ஒருவன் தன் மனமறிந்த உண்மை
யின்படி ஒழுக வேண்டுமென்றும், அங்ஙனம் ஒழுகா
திருத்தல் மிகவும் அவமானமும் பாவமுமாகும் என்றும்
கற்றுக்கொடுக்கும் வழக்கமே இல்லை. இந்த விஷயத்
தைக்கூட வாய்ப்பாடமாய்ப் படிப்பித்துக் கொடுக்கிறார்
கள். ஆனால் ஒழுக்கப் பயிற்சி இல்லை. புஸ்தகத்துக்கும்
வாய்ப்பேச்சுக்கும் செய்கைக்கும் இடையே லக்ஷ
யோசனை தூரமாக நடப்பவர்களுக்கு த்ருஷ்டாந்தம்
காட்டப் புகுமிடத்தே, நமது நாட்டில் இங்கிலீஷ் பள்ளிக்
கூடங்களில் தேறிவரும் மனிதரைப்போல் இத்தனை சிறந்த
த்ருஷ்டாந்தம் வேறெங்கும் கிடைப்பது மிகவும் துர்லபம்
மென்று தோன்கிறது.

> "கனவினும் இன்னாது மன்னோ வினைவேறு
> சொல் வேறுடையார் தொடர்பு"

என்று திருவள்ளுவர் பாடியிருக்கிறார்.

இதன் பொருள்: வாய்ப்பேச்சு ஒரு மாதிரியாகவும் சய்கை வேறொரு மாதிரியாகவும் உடையோரின் உறவு னவிலும் கொள்ளுதல் தீது - என்பதேயாகும். பி. ஏ., ம். ஏ. பரீக்ஷைகள் தேறி, வக்கீல்களாகவும், உபாத் யாயராகவும், என்ஜினீயர்களாகவும், பிற உத்தியோ ஸ்தராகவும் வாழும் கணக்கில்லாத ஐயர், ஐயங்கார், ள்ளை முதலியவர்களில் எவராவது ஒருவர், தம் வீட்டுக் ல்யாணத்துக்கு லக்னம் பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை ன்று நிறுத்தியிருப்பாரா? "பெண் பிள்ளைகளின் உபத்திர த்தால் இவ்விதமான மூடபக்திகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு ாழும்படி நேரிடுகிறது" என்று சிலர் முறையிடுகிறார்கள். பண்பிள்ளைகளுக்கு மரியாதை கொடுக்க வேண்டிய டத்தில் கொடுக்க வேண்டும். மூடத்தனமான, புத்தி ான்கள் கண்டு நகைக்கும்படியான செய்கைகள் செய்ய வண்டுமென்று ஸ்திரீகள் பலனின்றிப் பிதற்றுமிடத்தே வர்களுடைய சொற்படி நடப்பது முற்றிலும் தவறு. மலும் அது உண்மையான காரணமன்று. போலிக் ாரணம். நம்மவர் இத்தகைய சாதாரண மூடபக்திகளை ட்டு விலகத் துணியாமலிருப்பதன் உண்மையான ாரணம், 'வைதிகரும் பாமரரும் நம்மை ஒருவேளை பந்தி பாஜனத்துக்கு அழைக்காமல் விலகிவிடுவார்கள்' என்பது ான். இங்கிலீஷ் படித்த மேற்குலத்து இந்துக்கள் கணக் ல்லாத மூட பக்திகளைக் கை விலங்குகளாகவும், கழுத்து லங்குகளாகவும் பூட்டிக்கொண்டு தத்தளிப்பதன் லைமைக் காரணம் மேற்படி பந்தி போஜனத்தைப் ற்றிய பயந்தான். அதைத்தவிர வேறொன்றுமில்லை. ந்த மெய்யான காரணத்தை மறைத்துவிட்டு ஸ்திரீ ரின்மீது வீண்பழி சுமத்தும் இந்த வீரர்கள் மற்றும் த்தனையோ விவகாரங்களில் தம்மினத்து மாதரை லையடிமைகள் போலவும், விலங்குகள் போலவும் நடத்தும்

விஷயம் நாம் அறியாததன்று. எண்ணில்லாத பொருள் நஷ்டமும் கால நஷ்டமும் அந்தக் காரணத்தின் இகழ்ச்சி யும் உலகத்து அறிஞரின் நகையாடலும் ஸத்ய தெய்வத்தின் பகைமையும் சிறிதென்று கொண்டீர்! பந்தி போஜன ஸ்வதந்திரம் பெரிதென்று கொண்டீர். தைரியமாக நீங்கள் உண்மை என்று உணர்ந்தபடி நடவுங்கள். பந்தி போஜனம் சிறிது காலத்துக்குத்தான் உங்களுக்குக் கிடைக்காதிருக்கும். பிறகு உங்கள் கூட்டத் தொகை அதிகமாகும். ஸத்ய பதம் முதலிய பல காரணங் களால் மேற்படி பந்தி போஜனமும் உங்களுக்கு ஸித்தியாய் விடும். தைர்யமாக வேலை செய்யுங்கள்!

13. பெண் விடுதலைக்குத் தமிழ்ப்பெண்கள் செய்யத்தக்கது யாது?

[குறிப்பு : பாரதியார் ஒரு புரட்சிகரமான போராட்டத்தைத் தம் மூத்தமகள் திருமதி தங்கம்மாவின் வாயிலாகத் தமிழ்ப் பெண்களுக்கு உபதேசிக்கிறார். காந்தி அடிகள் சாத்விகப் போராட்டத்தை அரசியல் உரிமைக்காக அக் காலத்தில் தென்னாப்பிரிக்காவில்குடியேறியிருந்த இந்தியர்களின் முன் வைக்கிறார். இதுவே அந் நாளில் ஒரு புதுமை.

அப் போராட்டத்தைப்பற்றி கூர்ந்து வாசித் தறிந்த பாரதியாருக்கு அதன் வலிமை புலனா கின்றது. அதேவிதமான சாத்விகப் போராட்டத் தைத் தங்கள் ஞாயமான உரிமையைப் பெறப் பெண்களுக்கு எடுத்தியம்புகிறார். பரிபூர்ண

ஸமத்துவம் இல்லாவிட்டால் ஆண்களோடு சேர்ந்து வாழமாட்டோம் என்று கூறுங்கள் என்கிருர் பாரதியார்.

இப்படிப்பட்ட சாத்விக எதிர்ப்பே பெண்களுக்கு விடுதலை பெற்றுத்தரும் என்று கவிஞர் எண்ணித் துணிகின்ருர்.

அஹிம்சைப் போராட்டத்தின் பெரு வலிமையை உணர்ந்த பாரதியார் காந்திஅடிகளை "மஹாத்மா நீ வாழ்க வாழ்க" என்று பின்ஞளில் வாழ்த்துக் கூறுகிருர். இப்படிப்பட்ட போராட்டத்தின் பெருமையையும் அவர் காந்தி பஞ்சகத்திலே நன்கு விளக்குகிருர்.]

[புதுச்சேரியில் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணிய பாரதியின் குமாரி ஸ்ரீ தங்கம்மாவால் ஒரு பெண்கள் கூட்டத்தில் படிக்கப் பெற்றது.]

ஆறிலும் சாவு; நூறிலும் சாவு; ஆணுக்கு மட்டுமன்று பெண்ணுக்கு மப்படியே.

ஆதலால் உயிருள்ளவரை இன்பத்துடன் வாழ விரும்புதல் மனுஷ்ய ஜீவனுடைய கடமை. இன்பத்துக்கு முதல் அவசியம் விடுதலை. அடிமைகளுக்கு இன்பம் கிடையாது. தென் ஆப்பிரிக்காவில் ஹிந்து தேசத்தார் படுங் கஷ்டங்களைக் குறித்து, 1896ம் வருஷத்தில் கல்கத்தாவில் கூடிய பன்னிரண்டாயிரம் ஜனசபைக் (காங்கிரஸ்) கூட்டத்தில் செய்யப்பட்ட தீர்மானமொன்றை ஆதரித்துப் பேசுகையில் வித்வான் ஸ்ரீ. ஜி. பரமேச்வரன் பிள்ளை பின் வருமாறு கூறினர்:—

"மிகவும் உழைப்பாளிகளாகிய ஹிந்து தேசத்தார் அந்த நாட்டில் பரம்பரை முறியடிமைகளாக வாழும்படி

நேர்ந்திருக்கிறது. அங்கு நம்மவர் உத்திரவுச் சீட்டில்லாமல் யாத்திரை செய்யக்கூடாது. இரவு வேளையில் வெளியே சஞ்சரிக்கக்கூடாது. நகரங்களுக்கு நடுவே குடியிருக்கக் கூடாது. ஒதுக்கமாக நமக்கென்று கட்டப்பட்டிருக்கும் சேரி களில் வசிக்க வேண்டும். ரயில் வண்டியில் மூன்றாவது வகுப்பிலேதான் ஏறலாம்; முதலிரண்டு வகுப்புகளில் ஏறக் கூடாது. நம்மை ட்ராம் வண்டியிலிருந்து துரத்துகிறார்கள் ஒற்றையடிப் பாதையினின்றும் கீழே தள்ளுகிறார்கள். ஹோட்டல்களில் நுழையக் கூடாதென்கிறார்கள். பொது ரஸ்தாக்களில் நடக்கக் கூடாதென்று தடுக்கிறார்கள் நம்மைக் கண்டால் காறி உமிழ்கிறார்கள். "ஹுஸ்" என்று சீத்காரம் பண்ணுகிறார்கள். நம்மை வைகிறார்கள் சபிக்கிறார்கள். மனுஷ்ய ஜந்துக்களினால் சகிக்கக்கூடாத இன்னும் எத்தனையோ அவமானங்களுக்கு நம்மை உட்படுத்துகிறார்கள். ஆகையால் நம்மவர் இந்த நாட்டி லேயே இருந்து பஞ்சத்திலும் கொள்ளை நோயிலும் அழுந் திட்டாலும் பெரிதில்லை. நமது ஸ்வதந்திரங்களை வெளி நாடுகளில் அன்னியர் காலின்கீழே போட்டு மிதிக்காதபடி ராஜாங்கத்தாரால் நம்மைக் காப்பாற்ற முடியாவிட்டால், நம்மவர் வேற்று நாடுகளுக்கு குடியேறிப் போகாமல் இங்கிருந்து மடிதலே நன்று" என்றார். என்ன கொடுமை யான நிலை பார்த்தீர்களா?

ஆனால், சகோதரிகளே, தென் ஆப்பிரிக்காவில் மாத்திரமே இவ்விதமான கொடுமைகள் நடக்கின்றன என்று நினைத்து விடாதீர்கள்!

சகோதரிகளே! ஔவையார் பிறந்தது தமிழ்நாட்டில் மதுரை மீனாக்ஷியும், அல்லி அரசாணியும், நேற்று மங்கம் மாளும் அரசுபுரிந்த தமிழ் நாட்டிலே நம்முடைய நிலைமை தென்னாப்பிரிக்காவில் ஹிந்து தேசக் கூலிகளுடைய நிலை

யைக் காட்டிலும் கேடு கெட்டிருக்கிறதா? இல்லையா? உங்களுடைய அனுபவத்திலிருந்து நீங்களே யோசனை பண்ணிச் சொல்லுங்கள்.

நாமும் ஸ்வேச்சைப்படி வெளியே சஞ்சரிக்கக் கூடாது. நம்மைச் சேரிகளில் அடைக்காமல் சிறைகளில் அடைத்து வைக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். ரயில் வண்டிகளில் நமக்கென்று தனிப்பகுதி ஏற்பாடு செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். நம்மைக் கண்டாலும் ஆண்மக்கள் நிஷ்காரணமாய் சீறி விழுகிறார்கள்; காறி உமிழ்கிறார்கள்; வைகிறார்கள்; அடிக்கிறார்கள். நாம் நமதிஷ்டப்படி பிறருடன் பேசக் கூடாதென்று தடை செய்கிறார்கள். மிருகங்களை விற்பது போல், நம்மை விலைக்கு விற்கிறார்கள். தம்முடைய நூல்களிலும் ஸம்பாஷணைகளிலும் ஓயாமல் நம்மைத் தூற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வழக்கத்தால் நாம் இத்தனை பாடுக்கும் ஒருவாறு ஜீவன் மிஞ்சியிருக்கிறோமெனினும், இந்த நிலை மிக இழிவானதென்பதிலும், கூடிய சீக்கிரத்தில் மாற்றித் தீரவேண்டிய தென்பதிலும் சந்தேகமில்லை. இதற்கு மருந்தென்ன?

தென் ஆப்பிரிக்காவில் ஹிந்து தேசத்துக் கூலியாட்களுக்கு ஸ்ரீமான் மோஹனதாஸ் கரம்சந்த் காந்தி எந்த வழி காட்டினாரோ, அதுவே நமக்கும் வழி. தென் ஆப்பிரிக்காவில் வெள்ளையரை ஹிந்துக்கள் ஆயுதபலத்தால் எதிர்க்கவில்லை. கைத்துப்பாக்கி வெடிகுண்டு முதலியவற்றை உபயோகிக்க விரும்பின சில இளைஞரைக்கூட அது செய்யலாகாதென்று மஹாத்மா காந்தி தடுத்துவிட்டார். "அநியாயத்தை அநியாயத்தால் எதிர்த்தலென்பது அவசியமில்லை. அதர்மத்தை அதர்மத்தால்தான் கொல்ல வேண்டுமென்பது அவசியமன்று. நாம் அநியாயத்தை

நியாயத்தால் எதிர்ப்போம்; அதர்மத்தை தர்மத்தால் ஒழிப்போம்" என்று காந்தி சொன்னார்.

சகோதரிகளே, நாம் விடுதலை பெறுவதற்கும் இதுவே உபாயம். நமக்கு அநீதி செய்யும் ஆண் மக்களுடனே நாம் அன்புத்தளைகளால் கட்டுண்டிருக்கிறோம். நமக்கு அவர்கள் அண்ணன் தம்பிகளாகவும், மாமன் மைத்துனராகவும், தந்தை பாட்டனாராகவும், கணவர் காதலராகவும் வாய்த்திருக்கின்றனர். இவர்களே நமக்குப் பகைவராகவும் மூண்டிருக்கையிலே, இவர்களை எதிர்த்துப் போர் செய்ய வேண்டுமென்பதை நினைக்கும்போது, என்னுடைய மனம், குருக்ஷேத்திரத்தில் போர் தொடங்கியபோது அர்ஜுனனுடைய மனது திகைத்தது போலே திகைக்கிறது. ஆண் மக்களை நாம் ஆயுதங்களால் எதிர்த்தல் நினைக்கத்தகாத காரியம். அது பற்றியே, 'சாத்விக எதிர்ப்பினால் இவர்களுக்கு நல்ல புத்தி வரும்படி செய்ய வேண்டுமென்று' நான் சொல்லுகிறேன்.

'அடிமைப்பட்டு வாழமாட்டோம்; ஸமத்வமாக நடத்தினாலன்றி உங்களுடன் சேர்ந்திருக்க விரும்போம்' என்று அவர்களிடம் வெளிப்படையாகவும் தெளிவாகவும் சொல்லிவிட்டு, அதனின்றும் அவர்கள் கோபத்தால் நமக்கு விதிக்கக்கூடிய தண்டனைகளையெல்லாம் தெய்வத்தை நம்பிப் பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு பொறுப்பதே உபாயம். இந்த சாத்விக எதிர்ப்பு முறையை நாம் அனுசரிக்கத் தொடங்க வேண்டுமாயின், அதற்கு இந்தக் காலமே சரியான காலம். அந்த வருஷமே சரியான வருஷம். இந்த மாஸமே நல்ல மாஸம். இன்றே நல்ல நாள் இந்த முகூர்த்தமே தகுந்த முகூர்த்தம்.

சகோதரிகளே! இப்போது பூமண்டலமெங்கும் விடுதலைப் பெருங்காற்று வீசுகிறது. கொடுங்கோலரசர்

...க்குள்ளே கொடியவனாய் ஹிரண்யனைப்போல் ஐரோப்பாவின் கிழக்கே பெரும் பகுதியையும் ஆசியாவின் வடக்கே பெரும் பகுதியையும் ஆண்ட ஸார் சக்ரவர்த்தி, இப்போது ஸைபீரியாவில் சிறைபட்டுக் கிடக்கிறான். 'பாரத நாட்டைக் காப்பதிலே எனக்குத் துணைபுரிய வாருங்கள்" என்று ஆங்கிலேயன் ஹிந்துக்களைக் கூப்பிடு கிறான். விடுதலைக்காற்று, 'வீர், வீர்' என்று வேகமாக வீசுகிறது.

ஒரு ஸ்திரீயானவள் இந்த ஸாத்விக எதிர்ப்பு முறையை அனுசரிக்க விரும்பினால், தனது கணவனிடம் சொல்லத் தக்கது யாதெனில்:—

"நான் எல்லா வகைகளிலும் உனக்குச் சமமாக வாழ்வதில் உனக்குச் சம்மதமுண்டானால் உன்னுடன் வாழ்வேன். இல்லாவிட்டால், இன்று இராத்திரி சமையல் செய்யமாட்டேன். எனக்கு வேண்டியதைப் பண்ணித் தின்று கொண்டிருப்பேன். உனக்குச் சோறு போட மாட்டேன். நீ அடித்து வெளியே தள்ளினால் ரஸ்தாவில் கிடந்து சாவேன். இந்த வீடு என்னுடையது. இதைவிட்டு வெளியேறவும் மாட்டேன்" என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி விடவும் வேண்டும். இங்ஙனம் கூறும் தீர்மான வார்த்தையை, இந்திரிய இன்பங்களை விரும்பியேனும், நகை, துணி முதலிய வீண் டம்பங்களை இச்சித்தேனும், நிலையற்ற உயிர் வாழ்வைப் பெரிதாகப் பாராட்டியேனும் மாற்றக்கூடாது. 'சிறிது சிறிதாக, படிப்படியாக ஞாயத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வோம்' என்னும் கோழை நிதானக் கட்சியாரின் மூடத்தனத்தை நாம் கைக்கொள்ளக்கூடாது. நமக்கு ஞாயம் வேண்டும். அதுவும் இந்த க்ஷணத்தில் வேண்டும்,

இங்ஙனம், 'பரிபூர்ண ஸமத்வ மில்லாத இடத்தி
ஆண் மக்களுடன் நாம் வாழமாட்டோம்' என்று சொ
தனுல், நமக்கு நம்முடைய புருஷர்களாலும் புரு
சமூகத்தாராலும் ஏற்படக்கூடிய கொடுமை
எத்தனையோயாயினும், எத்தன்மை யுடையனவாயினு
அவற்றுல் நமக்கு மரணமே நேரிடினும், நாம் அஞ்
கூடாது. ஸஹோதரிகளே! ஆறிலும் சாவு; நூறிலும் சா
தர்மத்துக்காக மடிகிறவர்களும் மடியத்தான் செய்கிறு
கள்; ஸாமான்ய ஜனங்களும் மடியத்தான் செய்கிருர்க
ஆதலால், ஸஹோதரிகளே, பெண் விடுதலைக்காக இந்
க்ஷணத்திலேயே தர்ம யுத்தம் தொடங்குங்கள். நா
வெற்றி பெறுவோம். நமக்கு மஹாசக்தி துணை செய்வா
வந்தே மாதரம்.

14. புனர் ஜன்மம்

[குறிப்பு : இக்கட்டுரையே பேசுகிறது. வேறு விளக்கம் தேவையில்லை. பாரதியார் நேர்மை யற்றவர்களை வன்மையாகக் கண்டிக்கிருர். பாம்பு, நாய் என்று சொல்லவும் தயங்கவில்லை.]

பாப புண்ணியங்களுக்கு இணங்க மானிடரி
கர்மத்தினுடைய பலனுக அடுத்த ஜன்மத்தில் உயர்ந்
பிறப்பேனும் தாழ்ந்த பிறப்பேனும் கிடைக்கும் என்ப
நமது தேசத்துப் பொதுநம்பிக்கை. பாவம் செய்யு
ஒருவனை, 'நீ அடுத்த ஜன்மம் மிருகமாகப் பிறப்பாய
என்றுல் அவனுடைய மனம் பதைக்கிறது. ஆனுல், இந்
ஜன்மத்திலேயே மனிதர்கள் தாம் மிருகங்களைப் போலிரு
பதைக் கவனிப்பது கிடையாது. ஒவ்வொரு நிமிஷத்திலே
யும் ஒருவன் நினைக்கும் நினைப்புகளும் செய்யும் செய்கை

ளும் அவன் பலவிதப் பிறவிகளை அடைவதற்குக் காரண ங்கின்றன. இந்த உலகத்திலேயே, இப்பொழுதே, ஒரே ரீரத்திலுள்ள ஒருவன் ஆயிரம் பிறவிகள் பிறந்து மடிகிறான். 'ஒவ்வொரு க்ஷணமும் ஒவ்வொருவனும் பிறந்து பிறந்து பிறந்து மடிகின்றான்; ஒவ்வொரு க்ஷணமும் ஒவ் வொருவனும் பிறந்து பிறந்து மாய்கிறான்' என்று கூறத் தகும். மிருகங்களைப் போன்ற மனிதர்களை நாம் பார்த்த தில்லையா? நம்மை நாம் கவனிக்குமிடத்து, எத்தனை விதமான மிருகங்களா யிருந்திருக்கிறோம் என்பது தெரியும். வஞ்சனையாலும், சூத்திரத்தாலும், சமயத்திற் கேற்பப் பலவிதக் கபடங்கள் செய்து ஜீவிப்பவன் நரிதானே? ஊக்க மில்லாமல் ஏதேனுமொன்றை நினைத்துக்கொண்டு மனஞ் சோர்ந்து தலைகவிழ்ந்து உட்கார்ந்திருப்பவன் தேவாங்கு. மறைந்திருந்து பிறருக்குத் தீங்கு செய்பவன் பாம்பு. காமதத்திலும், புகழிலும் விருப்பமில்லாமல், அற்ப சுகத்திலே மூழ்கிக் கிடப்பவன் பன்றி. சுயாதீனத்திலே இச்சையில்லாமல் பிறர்களுக்குப் பிரியமாக நடந்துகொண்டு அவர்கள் கொடுத்ததை வாங்கி வயிறு வளர்ப்பவன் நாய். கண்ட விஷயங்களிலெல்லாம் திடீர், திடீர் என்று கோப மடைகிறவன் வேட்டைநாய். காங்கிரஸ் சபையிலேயும் சேர்ந்து கொண்டு, ஆங்கிலேய அதிகாரிகளுக்கும் ஹிதமாக நடக்க வேண்டுமென்ற விருப்பமுடைய 'மேத்தா' கட்சியைச் சேர்ந்தவன் வெளவால். அறிவுத் துணிவால் பெரும் பொருள்களைத் தேர்ந்து கொள்ளாமல், முன்னோர் சாஸ்திரங்களைத் திரும்பத் திரும்ப வாயினால் சொல்லிக் கொண்டிருப்பவன் கிளிப்பிள்ளை. பிறர் தன்னை எவ்வளவு அவமதிப்பாக நடத்தியபோதிலும் அவன் அக்கிரமத்தை நிறுத்த முடியாமல் தனது மந்த குணத்தால் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பவன் கழுதை. வீண் மினுக்கு மினுக்கி டம்பம் பாராட்டுகிறவன் வான்

கோழி. கல்வியறிவில்லாதவனை மிருகக் கூட்டத்திலேயு
சேர்க்கலாகாது, அவன் தூண். தான் சிரமப்படாம
பிறர்சொத்தை அபகரித்து உண்ணுபவன் கழுகு. ஓர் நவீ
உண்மை வரும் போது, அதை ஆவலோடு அங்கீகரித்து
கொள்ளாமல் வெறுப்படைகிறவன் (வெளிச்சத்தை
கொண்டு அஞ்சும்) ஆந்தை.

ஒவ்வொரு நிமிஷமும் சத்தியமே பேசித் தர்மத்தை
ஆசரித்துப் பரமார்த்தத்தை அறிய முயலுகிறவனே
மனிதனென்றும் தேவனென்றும் சொல்வதற்குரியவ
வான். மிருக ஜன்மங்களை நாம் ஒவ்வொருவரும் க்ஷண
தோறும் நீக்க முயலவேண்டும்.

15. உலக வாழ்க்கையின் பயன்

[குறிப்பு : நீதி, ஸமாதானம், ஸமத்துவம், அன்பு இவற்றாலேயே தீராத தைரியமும், தீராத இன்பமும் நிலைபெறும் என்பதை எத்தனை உத்திகளைக் கொண்டு விளக்குகிறார் பாருங்கள்.]

உலக வாழ்க்கையில் மானிடராலும் மற்ற உயி
களாலும் விரும்பப்படும் மிகச்சிறந்த பயன் யா
எப்போதும் நீங்காத, எப்போதும் மாறாத, எப்போது
குறையாத இன்பமெய்தி வாழ்தல்.

இவ்வகையான இன்பத்தை எய்தும் பொரு
டாகவே மானிடர் கல்வி கற்பதும், பொருள் சே
பதும், தவங்கள் செய்தலும், அரசாள்வதும், க
செய்தலும், கொலை செய்வதும், பேசுதலும் சி
தலும், ஆடுதலும், பாடுதலும், அழுதலும், உழுதலும்

...த் தொழிலும் செய்கிறார்கள், மனிதர் மட்டுமே ...ன் மற்ற எல்லா உயிர்களும் தாம் செய்யும் எல்லாத் தொழில்களையும் மேற்கூறிய ஒரே நோக்கத்தோடுதான் செய்கின்றன.

ஆயினும், இதுவரை மேற்படி நித்யானந்த நிலையை ...ந்த உயிரும் எய்தவில்லையென்பது தெளிவு. உலகத்தில் ...ரிக்க முடியாத துக்கம் நிறைந்திருப்பதே, புத்தர் ...டதாகக் கூறப்படும் நான்கு உண்மைகளில், முதலா ...து. இங்ஙனம் நீராத துன்பம் இருப்பதற்குக் காரணம் ...வோர் உயிரும் தன்னையேனும் பிற உயிர்களையேனும் ...ர்த்தும் கருதியும் ஓயாமல் அருவருப்பும் பயமும் அடை...ன்றன வாதலேயாம்.

இங்ஙனம் ஒவ்வொரு உயிர்க்கும் தன்னிடத்தும் பிற ...ரிகளிடத்தும் பொருள்களிடத்தும் தீராத சகிப்பின்மை ... பயமும், வெறுப்பும், கவலையும் ஏற்படுவதற்குக் ...ரணம், அநாதி காலந்தொட்டு ஜீவர்களுக்குள்ளே ...ழ்ந்துவரும் ஓயாத போராட்டத்தால் ஏற்பட்ட பழக்கந் ...ிர வேறொன்றுமில்லை.

எல்லா வஸ்துக்களும் எல்லாக் குணங்களும் ஒன்றென் ...ம் வேதாந்த ஞானத்தால் இந்த அஞ்ஞானப் பழக்கத்தை ...கவேண்டும். மேற்படி ஞானம், உலகம் தோன்றிய கால ...லாக, எத்தனையோ பண்டிதர்களின் மனத்திலும் ...களின் மனத்திலும் உதித்திருக்கிறது; எத்தனையோ ...ரடிக்கணக்கான பாமரர் மனத்துள் அவை அழுத் ...மல், வாயினால் பிதற்றிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

ஆயினும், பண்டிதர்களுக்கும் பாமரர்களுக்கும் ...ங்கே அந்த ஞானத்தை நித்ய அநுபவத்தில் கொண்டு முடியாதபடி, பழைய அஞ்ஞானம் தடுக்கிறது.

'அஞ்ஞானத்தை வென்றால், தீராத இன்ப நிலையே வாழலாம்' என்று சாஸ்திரம், யுக்தி, அநுபவம்—மூன்று பிரமாணங்களாலும் விளங்குகிறது. எனினும், அஞ்ஞானப் பிசாசையும் அதன் குட்டிகளாகிய காம குரோதம், மோஹம், லோபம், மதம், மாத்ஸர்யம் என் ஆறு யமதூதர்களையும் வெல்ல மனிதனுடைய சித் இடங்கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறது. நாயைக் கு பாட்டி நல்ல உணவளித்து நடு வீட்டில் வைத்தால், மறுபடியும் அசுத்த உணவை விரும்பி வாலைக் குழைத் கொண்டு ஓடத்தான் செய்கிறது. எத்தனை புதிய இன களைக் காட்டியபோதிலும், மனம் அவற்றில் நிலைபெறா மீண்டும் ஏதேனும் ஒரு துன்பக் குழியிலே கண்ணை திறந்துகொண்டு போய் விழுந்து தத்தளிக்கத் தொட கிறது.

மனம் கலங்கிய மாத்திரத்தில் புத்தி கல போய்விடுகிறது. ஆகையால், புத்தியை நம்பி எவ மனத்தைக் கலங்க விடாதிருக்கக் கடவன். மனத் கலங்கவிடாமல் பயிற்சி செய்வதே எல்லாவித யே களிலும் சிறந்த யோகமாகும். மனம் தவறி ஒரு து குழியில் போய் விழுங்காலத்தில், புத்தி சும்மா பார் கொண்டு நிற்கிறது. ஒரு வேளை புத்தி தடுத்தபோதி அதை மனம் கவனிப்பதில்லை. புத்தியை மீறி உழலும் மனத்துக்கு இருக்கிறது.

ஆதலால், மனம் துன்பத்தில் நழுவி விழத்தொ கும்போது, அதை உறுதி அல்லது தைர்யம் எ கடிவாளத்தால் பிடித்து நிறுத்திப் பழகுவதே சரி யோகப் பயிற்சியாம். இந்தப் பயிற்சி ஏற்படுத் கொள்ளுமாறு சிலர் உலகத்தைவிட்டு நீங்கித் தனிய களிலிருந்து கண்ணை மூடிக்கொண்டு பழகுகிறார்கள்.

ந மூச்சைப் பல இடங்களில் கட்டியும் அவயவங்களைப் வாறு திருப்பியும் பழகுகிறார்கள்; தனியே இருந்து ஜபம் ரணிப் பார்க்கிறார்கள்.

இதிலெல்லாம் இது வேகாது. உலகத்தாருடன் கூடி, லா வகைகளிலும் மற்ற உலகத்தாரைப் போலவே தொழில் செய்துகொண்டு உலக விவகாரங்களை நடத்திய ண்ணமாகவே சஞ்சலத்துக்கு இடங்கொடாதபடி தன் னத்தைக் கட்டக்கூடிய திறமையே பயன் தரக்கூடியது. ற்ற முயற்சிகளெல்லாம் வீண்.

நீதி, ஸமாதானம், ஸமத்துவம், அன்பு இவற்றாலேயே வ்வுலகத்தில் தீராத தைரியமும், அதனாலே தீராத ன்பமும் எய்தலாம். வேறு வழியில்லை.

16. உழைப்பு

[குறிப்பு : உழைப்பை வலியுறுத்துகிற மற்றொரு கட்டுரை. பாட்டுப்பாடிக் கொண்டு நிலத்தை உழு. அழுதுகொண்டு உழுதால் உழவுக்குக் கெடுதி, உனக்கும் இன்பமில்லை. உழைப்பு எப்போதும் உண்டு என்கிறார் பாரதியார்.]

ராமகிருஷ்ணர் 'நீயுண்டு, நீயுண்டு, நீயுண்டு, ானில்லை, நானில்லை, நானில்லை' என்று ஜபம் பண்ணினார். வர் சோம்பேறியா? ஆஹா! ராமகிருஷ்ணர் விவேகானந் ரை உண்டாக்கினார். விவேகானந்தரோ புதிய பாரத தசத்தை உண்டாக்கினவர்களிலே முதல் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்.

'உழைப்பு எப்போதும் உண்டு. தெய்வமே சரணெ
றிருப்போர் உள்ளத்திலே தாபமில்லாமல் உழைப்பார்க
ஆனபடியால், அவர்களுடைய செய்கைக்கு வலிை
அதிகம், வேகம் அதிகம், உயர்வு அதிகம், அழகு அதிக
பயன் அதிகம்' என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

உழைப்பு எப்போதுமுண்டு. தெய்வத்தின் தலையிே
சுமையைப் போட்டுவிட்டு, நாம் கவலை, பயம் என்
இரண்டு நாய்களுக்கும் உள்ளத்தை இரையாக்காமல்
ஸந்தோஷமாகப் பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு நிலத்ை
உழுவது நல்லது. அழுதுகொண்டே உழுதால் உழவுக்கு
கெடுதி; மனத்துக்கு ஸந்தோஷமில்லை; மடத்தன்மைதவ
வேறொன்றுமில்லை.

உழைப்பு எப்போதும் உண்டு. இதிலே நான் என்
பாரத்தை நீக்கிவிட்டு உழைத்தால், வேலை கிறுகிறுவென்
வேகமாகவும் பிழையில்லாமலும் நடக்கும். தன்னை
தூக்கித் தலையிலே வைத்துக் கொண்டு வேலைசெய்தா
வேலை குழம்பும்.

தன்னை மறந்து, வித்தையின் இன்பத்திலே தன் புத்
முழுவதையும் செலுத்தி ஆடும் தாசி நன்றாக ஆடுவாள்
'நாம் அழகோ அழகில்லையோ? வகுப்பு சரியாயிருக்கிறதே
இல்லையோ? நெற்றிப் பொட்டு நேரே விழுந்திருக்கிறதே
என்னவோ? பாதி ஆட்டத்தில் முன்னொரு முறை வயிற்
வலி வந்ததுபோல் வந்துவிடுமோ என்னமோ?' என்று த
சித்தம் குழம்பிப்போயிருந்தால், ஆட்டம் நேரே வராத

தன்னை மறந்து சகல உலகினையும்
மன்னி நிதங்காக்கு மகாசக்தி—அன்னை
அவளே துணையென் றமைவெய்தி நெஞ்சம்
துவளா திருத்தல் சுகம்.

நெஞ்சிற் கவலை நிதமும் பயிராக்கி
அஞ்சி உயிர்வாழ்தல் அறியாமை—தஞ்சமென
வையமெலாங் காக்கு மகாசக்தி நல்லருளை
ஐயமறப் பற்றல் அறிவு.

வையகத்துக் கில்லை மனமே நினக்கு நலம்
செய்யக் கருதியிவை செப்புவேன்—பொய்யில்லை
எல்லா.மளிக்கும் இறை நமையுங் காக்குமெனும்
சொல்லால் அழியும் துயர்.

எண்ணிற் கடங்காமல் எங்கும் பரந்தனவாம்
விண்ணிற் சுடர்கின்ற மீனையெலாம்—பண்ணியதோர்
சக்தியே நம்மைச் சமைத்தது காண் நூறாண்டு
பக்தியுடன் வாழும் படிக்கு.

17. வாசக ஞானம்

[குறிப்பு : உண்மையென்று ஏதாவது ஒன்றை நமது அறிவைக் கொண்டு நன்கு ஆராய்ந்து தெளிதல் வேண்டும். பிறகு அதை நடைமுறையிற் கொண்டுவர வேண்டும். இதற்குத் துணிச்சல் வேண்டும். இந்தத் துணிச்சல் இல்லாதபோது அறிவினால் எவ்விதமான பயனும் இல்லாமற் போய்விடுகிறது.

ஆனால் அறிவைக் கொண்டு தெளிந்த பலவற்றை நடைமுறையில் எவ்வாறு மக்கள் கைக்கொள்ளத் தவறி விடுகிறார்கள் என்பதை இக்கட்டுரையில் எடுத்துக்காட்டுகிறார். பெண்கள் உரிமை, ஜாதி வேறுபாடுகள் என்று பலவற்றில் நாம் அறிவுபூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்ட

வற்றைச் செய்கைகளிலே நடத்திக் காட்டத் தவறிவிடுகிறோம் என்பதைப் பாரதியார் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பாரதியாரும் பெண் ணுரிமையும் என்ற எனது முந்திய நூலில் குறித்துள்ளவற்றை நினைவு கூர்தல் நல்லது. புதுமைப் பெண், பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி முதலிய கவிதைகளையும் நினைவு கூர்க.

தைர்யத்தோடு கோடிக்கணக்கில் ஒரு புது நெறி நாட்டுவோம் என்று பாரதியார் அழைக் கிறார். தைர்யம், அன்பு இவையே தாரக மந்திர மாகக் கொள்வோம்; கலி அழிந்துவிடும் என்று முழங்குகிறார் பாரதியார்.]

வியாபாரம், கைத்தொழில், ராஜாங்கச் சீர்திருத்த ஜன சமூகத் திருத்தம் முதலிய லௌகிக விவகாரங்க எல்லாவற்றிலும், மனிதர் ஏறக்குறைய எல்லா திட்டங்க யும் உணர்ந்து முடித்துவிட்டனர். ஒரு துறை அல்லது ஒ இலாக்காவைப் பற்றிய ஸூக்ஷ்ம தந்திரங்களை மற்றெ துறையிற் பயிற்சி கொண்டோர் அறியாதிருக்கலாம் ஆனால், அந்தந்த நெறியிற் தக்க பயிற்சி கொண்ட புத் மான்களுக்கு அதனை யதனைப் பற்றிய நுட்பங்கள் முழு யும் ஏறக்குறைய நன்றாகத் தெரியும்.

பொதுவாகக் கூறுமிடத்தே, மனித ஜாதியார் அறி சம்பந்தப்பட்டமட்டில் மஹா ஸூக்ஷ்மமான பல ஸத்யங்களை யெல்லாம் கண்டுபிடித்து முடித்துவிட்டன ஆனால் அறிவுக்குத் தெரிந்ததை மனம் மறவாதே பயிற் செய்ய வலிமையற்றதாய் நிற்கிறது. அறிவு சுத்தமா

பின்னரும், சித்தசுத்தி ஏற்பட வழியில்லாமல் இருக்கிறது. எனவே, அறிவினால் எட்டிய உண்மைகளை மனிதர் ஒழுக்கத்திலே நடத்திக் காட்டுதல் பெருங்கஷ்டமாக முடிந்திருக்கிறது. ஆத்மஞானத்தின் சம்பந்தமாக கவனிக்குமிடத்தே, இந்த உண்மையைத் தாயுமானவர்,

> "வாசக ஞானத்தினால் வருமோ ஸுகம் பாழ்த்த
> பூசலென்று போமோ புகலாய் பராபரமே"

என்ற கண்ணியில் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

இதன் பொருள், "வெறுமே வாக்களவாக ஏற்பட்டிருக்கும் ஞானத்தினால் ஆனந்தமெய்த முடியவில்லையே? என் செய்வோம்? பாழ்பட்ட மனம் ஓயாமல் பூசலிட்டுக் கொண்டிருக்கிறதே? இந்தப் பூசல் எப்போது தீரும்? கடவுளே, நீ அதனைத் தெரிவிப்பாய்" என்பதாம். இதே உண்மையை உலகநீதி விஷயத்தில் ஏற்கும்படி, திருவள்ளுவர்,

> "சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
> சொல்லிய வண்ணம் செயல்"

என்ற குறளால் உணர்த்துகிறார்.

இதன் பொருள் "வாயினால் ஒரு தர்மத்தை எடுத்துச் சொல்லுதல் யாவர்க்கும் சுலபமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்தச் சொல்லின்படி நடத்தல் மிகவும் துர்லபம்" என்பது.

திருஷ்டாந்தமாக, 'ஆண்களும் பெண்களும் ஸமானமான ஆத்ம இயல்பும் ஆத்மகுணங்களும் உடையோராதலால், பெண்களை எவ்வகையிலும் இழிந்தவராகக் கருதுதல் பிழை' என்ற கொள்கை ஐரோப்பாவிற் படிப்பாளிகளுக்குள்ளே மிகவும் ஸாதாரணமாகப் பரவியிருக்கிறது

ஆயினும், பெண்களுக்கு வாக்குச்சீட்டு ஸ்வதந்திரம் வேண்டும் என்று கேட்டால், அதை பெரும்பான்மையான ஐரோப்பிய ராஜதந்திரிகளும் பண்டிதர்களும் எதிர்த்துப் பேசுவதுடன், அங்ஙனம் எதிர்ப்பதற்குப் பல போலி நியாயங்களையும் காட்டவும் துணிகிறார்கள்.

"விஷ்ணுபக்தி யுடையோர் எந்தக் குலத்தோர் ஆயினும் எல்லா வகையிலும் ஸமானமாகப் போற்று வதற்குரியர் என்பது ஸ்ரீ ராமானுஜாசார்யருடைய பரமசித் தாந்தம்" என்பதை நன்குணர்ந்த தற்காலத்து வைஷ்ணவர் கள், பிராமண சூத்ர பேதங்களை மற்ற வகுப்பினரைக் காட்டிலும் அதிகமாகப் பாராட்டுவது மாத்திரமன்றி இன்னும் வடகலை தென்கலைச் சண்டைகளைக் கூட விடாமல் வீண்சச்சரவுகளில் ஈடுபட்டு உழல்கின்றார்கள்.

"எல்லாச் சரீரங்களிலும் நானே ஜீவனாக இருக்கிறேன் என்று கண்ணன் கீதையால் உணர்த்திய உண்மையையும் "எல்லா உயிர்களினிடத்தும் தன்னையும் தன்னிடத்தே எல்லா உயிர்களையும் காண்பவனே காட்சியுடையவன் என்று கண்ணபிரான் அதே கீதையிற் சொல்லிய கொள் கையையும், வேதோபநிஷத்துக்களின் முடிவான தீர்மானம் என்று தெரிந்த ஹிந்துக்கள், உலகத்திலுள்ள மற்றெல்லா ஜனங்களைக் காட்டிலும், ஜாதிவேற்றுமை பாராட்டுவதில் அதிகக் கொடுமை செலுத்துகிறார்கள்.

"இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன் கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது"

என்ற குறளின்படி, 'இனிய சொற்கள் சொல்வ தினின்றும் நன்மைகள் விளைவது கண்டும், மானிடர் ஒருவர்க் கொருவர் கொடுஞ் சொற்கள் வழங்குவது மடைமை' என்பது உலகத்தில் சாதாரண அனுபவ

யவர்களுக்கெல்லாம் தெரியும். அங்ஙனம் தெரிந்தும் கொடுஞ்சொற்களும் கோபச்செயல்களும் நீங்கியவர்களை உலகத்திற் தேடிப் பார்த்தாலும் காண்பது அரிதாக இருக்கிறது.

மரணம் பாவத்தின் கூலி'' என்று கிருஸ்தவவேதம் சொல்வது எல்லாக் கிருஸ்தவர்களுக்கும் தெரியும். அப்படி இருந்தும், பாவத்தை அறவேயொழித்த கிருஸ்தவர்கள் ஒருவரையும் காணவில்லை. 'நாமெல்லோரும் பாவிகள்' என்பதை பல்லவிபோலே சொல்லிக்கொண்டு காலங் கழித்துகிறார்கள்.

இதென்ன கொடுமை! இதென்ன கொடுமை! இதென்ன கொடுமை! ஸாதாரணமாக வியாபாரம் விவசாயம் முதலிய காரியங்களிலேகூட மனிதர் நிச்சய மாக லாபங் கிடைக்கும் என்று தெரிந்த வழிகளை அநுசரிக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தப்பெரிய சக்திஹீனத்திற்கு மாற்றுக் கண்டுபிடிக்காமல் நாம் சும்மா இருப்பது நியாயமன்று.

கண்ணைத் திறந்து கொண்டு படுகுழியில் விழுவது போல, மனித ஜாதி நன்மையை நன்றாய் உணர்ந்தும் தீமையை உதற வலிமையின்றித் தத்தளிக்கிறது.

இதற்கென்ன நிவாரணம் செய்வோம்? தைரியம்தான் மருந்து. தற்கால அஸௌகர்யங்களையும் கஷ்ட நஷ்டங்களை பொருட்படுத்தாமல் மனிதர் உண்மையென்று கண்டதை நடத்தித் தீர்த்துவிட வேண்டும். அங்ஙனம் தைரியத்துடன் உண்மை நெறிபற்றி நடப்போரை மற்ற வர்கள் புகழ்ச்சியாலும் ஸம்மானங்களாலும் ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். கலிபோதும்; வீண் துன்பங்களும் அநாவசியக் கஷ்டங்களும் பட்டுப்பட்டு உலகம் அலுத்துப் போய் விட்டது.

வாருங்கள், மக்களே! வாருங்கள், அண்ணன் மார்களே! ஒருவரிருவர் நேர்மைவழியில் செல்ல வதில் பல இடர்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் நே வழியிற் செல்ல விரும்புவோர்க் கெல்லாம் அதை ஏற்படுகிறது. வாருங்கள், உலகத்தீரே! கூட்டங்கூட்ட நேர்மை வழியிற் புகுவோம்.

ஆண் பெண் ஸமத்வமே தர்மமென்று தெரிகி அப்படியானால், வாருங்கள், மாதர்களை லக்ஷக்கண விடுதலை செய்வோம். ஜாதி பேதங்கள் பிரயோ இல்லை என்று தெரிந்ததா? நிறவேற்றுமைகளும் வேற்றுமைகளும் உபயோகம் இல்லாதனவெ தெரிந்ததா? நல்லது, வாருங்கள் கோடிக்கணக் ஸமத்வ நெறியிலே பாய்ந்து விடுவோம். ப கட்டுகளை லக்ஷக்கணக்கான மக்கள் கூடி நின்று த போம்.

'அன்பே இன்பம் தரும், பகைமை அழிக்கும்,' எ தெரிந்தோமோ? நல்லது, எழுங்கள். கோடிக்கண மானிடர் எங்கும், எப்போதும், எல்லா உயிர்களிடத்தி அன்பு செலுத்தத் தொடங்குவோம். கலியை அழிப்போ ஸத்யத்தை நாட்டுவோம்.

16. தொழிலாளர்

[குறிப்பு : பாரதியார் மஹாகவியாக மட்டு விளங்கவில்லை. சமூகப் பிரச்சினைகள், அரசியல் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள், தொழில் பிரச்சினை கள் முதலிய பல துறைகளிலும் தெளிவா

எண்ணங்கள் கொண்டிருந்தார். அதற்கு இக் கட்டுரையும் ஓர் எடுத்துக் காட்டு.

எவ்வாறு மேல் நாட்டில் தொழிலாளர் பற்றிய பிரச்சினைகள் எழுந்தன, ஏன் எழுந்தன, அவற்றை எவ்வாறு தீர்க்க முயல்கின்றனர் என்றெல்லாம் இக்கட்டுரையில் நன்கு விளக்கி யுள்ளார்.

தொழில் வளம் பெருகிவரும் நமது நாட்டி லும் தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும், அவ்வாறு செய்வ தால் என்ன நன்மைகள் ஏற்படும் என்பன வற்றை மேல் நாட்டைச் சான்றாகக் காட்டி எழுதியிருக்கிறார். அங்கு உண்டான தொழிலாளி முதலாளி இவர்களுக்கிடையே மூண்ட பகைமை உணர்ச்சிகளைத் தொடக்கத்திலேயே களையவும் வழி சொல்கின்றார்.

தொழிலாளியின் கடமை யாது என்று எடுத்தோதுகின்ற அதே மூச்சில் தொழிலாளி களின் விஷயத்தில் நாம் உயர்ந்த மதிப்புச் செலுத்தவேண்டும் என்று திட்டமாகத் தெரி வித்துவிடுகிறார்.]

தொழிலுக்கும் செல்வத்துக்குமுள்ள சம்பந்தம்

கைத்தொழிலாலே செல்வம் விளைகிறது. அறிவுத் தொழிலால் அது சேகரிக்கப்படுகிறது. கைத்தொழில் செல்வத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அறிவுத்தொழில் கைத் தொழிலை நடத்துகிறது. புத்தியில்லாத மூடர்கள் சக்கர வர்த்திகளாகவும், ராஜாக்களாகவும், பெரிய நில ஸ்வான்

களாகவும், முதலாளிகளாகவும் இருந்து பெருஞ் செல்வ
களைக் கையாளுதல் காண்கிறோமே! எனவே, அறிவ
திறமையாலும், அறிவு முயற்சியாலும் பெருஞ்செல்வ
திரட்டப்படுகிறதென்று சொல்லுதல் எங்ஙன
பொருந்தும்?' என்று கேட்பீர்களாயின், அதற்கு உத்தர
சொல்லுகிறேன்.

பல இடங்களில் இப்போது மூடர்களிடம் செல்வமிரு
பது காண்கிறோமாயினும், இவர்களுக்கு இந்தச் செல்வ
ஏற்படுத்திக்கொடுத்த இவர்களுடைய முன்னோர்கள்
அநேகர் அல்லது ஒருவனாயினும் மிகுந்த புத்திசாலியாயு
அந்த புத்தியைக்கொண்டு சோம்பலின்றி விடாமுயு
யுடன் உழைப்பவனாகவும் இருந்திருக்கவேண்டும். புத்
மாத்திரம் இருந்தால் போதாது; அதைக்கொண்டு சோம
லில்லாமல் விடாமுயற்சியுடன் உழைக்கவும் வேண்டு
அப்போதுதான் செல்வம்சேர இடமுண்டாகும். "வெறு
மிருகபலத்தால் ராஜாக்கள் சைந்யங்களின் மிகுதி காரண
மாகப் பிற நாடுகளைக் கொள்ளையிட்டு அளவிறந்த பூமி
செல்வங்களும் சேர்த்ததாகச் சரித்திரங்களில் படித்திரு
கிறோமே. அப்படியிருக்கையில், புத்தி நுட்பத்தா
செல்வம் சேர்வதாகச் சொல்லுதல் தகுமோ?" என
கேட்பீர்களானால், அதற்கு விடை கூறுகிறேன். யுத்த
மிருகத்தொழிலாக இருந்தபோதிலும், நல்லோர்களா
எவ்வகையாலும் வெறுக்கத்தக்க இழிதொழிலாக இரு
தாலும், அதற்கு மிருகபலம் மாத்திரம் இருந்தால் போது
என்று நினைப்பது தவறு. யுத்த சாஸ்திரம் என்பது
பெரிய சாஸ்திரம். அதில் மிருக பலம் கருவி; அறிவு கர்த்த
ஸாதாரணக் கொள்ளைக் கூட்டங்களிலேகூடத் தலைவ
இருப்பவன் சிறந்த புத்தி நுட்பமுடையவனாக இருத்த
இன்றியமையாதது. எத்தனையோவிதமான அறிவுப்பயி
கள் ஆதிகால முதலாகவே யுத்தத்துக்கு அவசியமாக

படிருக்கின்றன. அதிலும், தற்கால யுத்தங்களோ பல பல துறைகளில் மிகச் சிறந்த அறிவுத் தேர்ச்சி கொண்ட நிபுணர்களாலே நடத்தப்படுகின்றன.

வியாபாரம், கைத்தொழில் முதலிய ஸமாதான நெறிகளில் செல்வம் சேர்ப்பதற்கு மிக உயர்ந்த புத்தி நுட்பம் எக்காலத்திலும் இன்றியமையாததாக நிகழ்ந்து வந்திருக்கிறது. இக் காலத்தில் இவை புத்தித் திறமையில்லாமல் போனால் ஒரு க்ஷணங்கூடத் தரித்து நிற்கமாட்டா.

இந்தச் செய்தியை உணர்ந்தே ஆதிகால முதல் அறிவுப் பயிற்சியுடைய வகுப்பினர் கைத்தொழிலாளிகளுக்குக் கல்வி ஏற்படாதபடியாக வேலை செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். "எழுத்துத் தெரிந்த சூத்திரனை மிகவும் தொலையில் விலக்கிவிட வேண்டும்" என்ற விநோத விதியொன்று மனுஸ்ம்ருதியிலே காணப்படுகிறது. நம்முடைய தேசத்தில் மட்டுமேயன்று, உலகமுழுமையிலும், எல்லா நாடுகளிலும் கைத்தொழிலாளருக்கு கல்விப் பயிற்சி உண்டாகாத வண்ணமாகவே ஜனக்கட்டுகள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன.

ஆனால், இந்த சூழ்ச்சியை மீறி, எல்லா நாடுகளிலும், முக்கியமாக, நமது பாரததேசத்தில், கைத்தொழில் புரியும் கூட்டங்களைச் சேர்ந்தோரில் பற்பலர் கல்வித் தேர்ச்சியடைந்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்ஙனம் கல்விப் பயிற்சி வாய்ந்தோர் பெரும்பாலும் தம்முடைய பரம்பரைத் தொழில்களில் இறங்காமல், சுத்த இலக்கியப் பயிற்சியிலேயே வாழ்நாள் கழிப்பாராயினர்.

எனினும், சென்ற ஓரிரண்டு நூற்றாண்டுக்குள்ளே, ஐரோப்பாவில், எல்லா வகுப்பினருக்கும் கல்வி பயிற்றும் முறைமை தொடங்கி வந்திருக்கிறது. இந்த ஸர்வ.ஜனக் கல்வியென்னும் கொள்கை ஐரோப்பாவிலிருந்து உலகத்தின்

பிறபகுதிகளிலும் தாவிவிட்டது. இக்கொள்கையை நமது நாட்டில் நிறைவேற்றிவிட வேண்டுமென்று பு புண்ணியவான்கள் பெருமுயற்சி செய்துவருகிறார்கள் இங்ஙனம் எல்லா வகுப்புக்களையுஞ் சேர்ந்த எல்லா மனி ரிடையேயும் கல்வியும் அதன் விளைவுகளாகிய பலவகை பட்ட அறிவுப் பயிற்சிகளும் பரவிவிடுமானால், அதனின்று கைத்தொழிலாளிகள் கல்விப்பயனைக் காவியங்கள் இயற்று வதிலும் படிப்பதிலும் மாத்திரமே செலவிடும் வழக்க மாறிப்போய், அவரவர் தத்தமக்கு உரிய தொழில்களிலு கல்வியறிவைப்பயன்படுத்தத் தொடங்குவார்கள். இதினின் றும் இதுவரை உலகத்தில் கைத்தொழிலாளர் பரம ஏை களாக இருந்துவரும் நிலைமை நீங்கி மேன்மேலும் கை தொழிலாளருக்குள்ளே செல்வம் வளர்ச்சி பெற்று வ ஹேதுவுண்டாகும்.

இப்போது நமது நாட்டில் அங்கங்கே பல தொழி சங்கங்கள் ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இ சங்கத்தார்கள் சம்பள ஏற்றத்துக்கும் வேலை நேரத்தை குறைப்பதற்கும் வேண்டிய யத்தனங்கள் பல செய் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தப் பிரயத்தனங்களெல்லா முற்றிலும் நியாயமே. இதில் ஐயமில்லை.

ஆனால், இச் சங்கத்தார்கள் மேற்கூறிய வழிகளி முயற்சி செய்வதுடன் தமது காரியங்களை நிறுத்திவிடாம அங்கங்கே பள்ளிக்கூடங்கள் ஆயிரக்கணக்காக ஏற்படுத்தி அவற்றில் தம்முடைய மக்களுக்கு நிறைந்த கல்விபு வதற்குரிய முயற்சிகள் செய்யவேண்டும். மேலும், ப பள்ளிக்கூடங்கள் மாத்திரமேயன்றி இராப்பள்ளிக்கூட களும் ஏற்படுத்தி அவற்றில் தொழிலாளிகள்—எல்ல பிராயத்தினரும்—சென்று படிப்பதற்குரிய காரியங்க நடத்த வேண்டும்,

அறிவே வலிமை. கல்வியே செல்வத்தின் தாய். ஸரஸ்வதியும் லக்ஷ்மியும் மாமியும் மருமகளும் போல்வரென்றும், கல்வியுள்ள இடத்தில் செல்வமும் செல்வமுள்ள இடத்தில் கல்வியும் ஏற்படுதல் மிகவும் அரிது என்றும் மது நாட்டில் பரம மூடத்தனமான கொள்கையொன்று ரவி நிற்கிறது. வெறுமே வர்ணனைகளும், கற்பனைகளும் மைத்து, யாருக்கும் எளிதில் புலப்படாத வலிய நடையில் காவியங்கள் எழுதுவதிலே படித்த படிப்பையெல்லாம் செலவிடுவோருக்கு அதிகச் செல்வம் சேர மார்க்கமில்லை யென்பது ப்ரத்யக்ஷம். இந்த அனுபவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டே மேற்படி கொள்கை ஆதிகாலத்தில் உற்பத்தி யாயிற்று. ஆனால், அது இக் காலத்துக்குப் பொருந்தாது. காவியங்களைக்கூட எளிய நடையில் எழுதினால் அச்சுத் தொழிலும் பொதுஜனக் கல்வியும் பரவிவரும் இக்காலத் தில் ஆசிரியர்களுக்கு ஏராளமான லாபம் கிடைக்கும். காவியங்கள் எழுதுவதற்கு மாத்திரம் படிக்காமல், பலவகை வியாபாரங்களுக்கும், தொழில்களுக்கும் வேண்டிய படிப்புகள் படித்து, அவற்றை ஊக்கத்துடன் கையாளுவோருக்கு மேன்மேலும் செல்வம் பெருகும். ஆதலால், தொழிலாளிகளே, கல்விப்பயிற்சி செய்யுங்கள். உங்களுக்கும் உங்கள் மக்களுக்கும் கல்வியறிவு மிகுவதற்குள்ள வழி செய்யுங்கள்.

தொழிலாளருக்குச் சில வார்த்தை

சென்ற செவ்வாய்க்கிழமையன்று "சுதேசமித்திரன்" தலையங்கத்தில் தொழிலாளர் இயக்கத்தைப்பற்றி மிக நேர்த்தியான வ்யாஸமொன்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

அதன் ஆசிரியர் அதே விஷயத்தைக் குறித்து இன்னும் தொடர்ச்சியாகப் பல வ்யாஸங்கள் எழுதுவதாகத் தெரிவித்திருப்பது தொழில் விஷயத்தில் சிரத்தையுடைய

என் போன்ருருக்கெல்லாம் மிக மகிழ்ச்சி தரத்தக்கதொரு
செய்தியாம்.

தொழிலாளிகள் என்போர் சரீரத்தால் உழைத்து
வேலைசெய்கிறவர்களே என்று சிலருக்கு எண்ணமிரு
கலாம். அது தப்பு. சரீரத்தாலாகட்டும், புத்தியால்
கட்டும், முதலாளிக்குட்பட்டு வேலை செய்கிறவர்கள்
எல்லாருமே தொழிலாளிகள் என்று அந்த வ்யாஸ
எழுதியவர் சொல்லுகிருர். இது நம்முடைய தேசத்தா
முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். ஏனெனில்
நம்மவருடைய மனதில் இந்த விஷயம் பதிவு பெறுத
மிகவும் சிரமம்.

குமாஸ்தாக்கள், உபாத்தியாயர்கள் முதலியவர்களு
தொழிலாளிகளே என்று அந்த வ்யாஸ மெழுதியவ
சொல்லுகிருர். எனவே, என்போன்ற நூலாசிரியர்களு
தொழிலாளிகளே. முதலாளிகூட, ஆள் நியமித்தல்
வேலையை மேற்பார்த்தல், வியாபார சம்பந்தமா
கணக்குகளை கவனித்தல் முதலிய செய்கைகளா
தொழிலாளி ஆகிருன்.

முதலாளி, தொழிலாளி என்னும் இந்தக் கக்ஷிபேத
நமது நாட்டுக்குப் புதிது. நூலாசிரியரும் வீதி பெருக்
வோரும் ஓரினமாகச் சேர்ந்து, வைசியருக்கு விரோதமாக
போராடுதல் நமது தேசத்தில் நேற்றுவரை நினைக்கொணு
தோர் செய்தியாக இருந்தது; இன்று ஸாத்யமாகிவிட்டது
இது ஐரோப்பிய தொழில் முறைமைகளும் கொள்கைகளு
நம்முடைய தேசத்தில் பரவுவதால் ஏற்படும் இன்றியமை
யாத விளைவாகும்.

நம்முடைய தேசத்தில் நெடுங்காலமாக நடைபெற
வரும் அனுஷ்டானப்படி நூலாசிரியரும் உபாத்தியாயரு
தலைமை வர்ணம். அரசர் அதற்கடுத்தபடி. முதலாளி

எனப்படும் வைசியர் மூன்றும் ஜாதி. சரீர பலத்தால் மாத்திரமே செய்தற்குரிய தொழில்களைச் செய்வோர் நான்காம் வர்ணம். மற்ற தேசங்களில் நமது நாட்டைப் போல் இந்த வகுப்புக்குக் குறிப்பிட்ட நாமங்களும் விதிகளும் இல்லையெனினும், உலக முழுமையிலும் ஒருவாறு இந்த 'சாதுர் வர்ண்யம்' (அதாவது, நான்கு வர்ணங்களென்ற வகுப்பு) நெடுங்காலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. சில இடங்களில் மாத்திரம் குருக்களைக் காட்டிலும் அரசர் உயர்ந்த வகுப்பினராகக் கருதப்பட்டனர்; சில நாடுகளில் அரசரே குருக்களாகவுமிருந்தனர். மற்றப்படி உலகமுழுமையிலும் குருக்களும், சாஸ்திரிகளும் தலைமைப் பகுதியாகவும், அரசர், வணிகர், கைத்தொழில் செய்வோர் என்பார் முறையே தனித்த பகுதிகளாகவுமே கருதப்பட்டு வந்தனர்.

ஆனால், சென்ற இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக ஐரோப்பாவில் ஸகல ஜனங்களும் ஸமானமென்றும், ஆதலால் பிறப்புப் பற்றியேனும், உடைமை பற்றியேனும், தொழில் பற்றியேனும் மனுதருக்குள்ளே எவ்வித மேன்மை தாழ்வுகளேனும் உணவு உடை முதலிய அவசியப் பொருள்களின் அனுபவத்தில் வேற்றுமைகளேனும் பாராட்டக் கூடாதென்றும் ஒரு புதிய கொள்கை தலைப்பட்டு நடந்து வருகிறது. சென்ற சில வருஷங்களாக இக்கொள்கை அந்தக் கண்டத்தில் மிகவும் வலிமையுடையதாய்விட்டது. ஆரம்ப முதலாகவே இக்கொள்கை ஐரோப்பாவில் தொழிலாளருக்குள்ளே அதிகம் செல்வாக்குப் பெற்றுவந்தது.

நூலாசிரியர்களும், உபாத்தியாயர்களும், மாஸம் 1000 ரூபாய் வாங்கும் குமாஸ்தாக்களும், மாஸம் 2000 ரூபாய் ஸம்பாதிக்கும் பத்திராதிபர்களும், இவர்களைப் போன்ற பிறரும் தொழிலாளிகளுடன் சேர்த்து கணக்கிடுவதற்குரிய

ரென்ற கொள்கை ஐரோப்பாவிலேயே ஆரம்ப முதல் கிடையாது. இது சமீப காலத்திலே நேர்ந்ததொரு புதிய கொள்கை. ஆதியில், தொழிலாளரின் வளர்ச்சி ஐரோப் பாவில் வேரூன்றியது முக்கியமாக யந்திரசாலைகளின் ஸ்தாபனத்தினாலேயாம். அதற்கு முன்னர், அங்குள்ள தொழிலாளர் பெரும்பாலும் ஜமீன்தார்களிடமும் எண்ணற்ற சிறு சிறு தொழிற்கூடங்கள் வைத்து வேலை செய்த தொழிலாளரிடமும், சிறு சிறு முதலாளிகளிடமுமே வேலை செய்து கொண்டிருந்தனர் தத்தம் வீட்டிலேயே தறி முதலியன வைத்து தாமே முதலாளிகளாகவும் தொழி லாளிகளாகவும் வேலை செய்தோர் பலர். இப்படியிருக் கையிலே, துணி நெய்யவும், இரும்பு தறிக்கவும் மரமறுக்கவும், எண்ணெயாட்டவும், பாத்திரங்கள் செய்யவும், முக்கியமான தொழில்களுக்கெல்லாம் யந்திரங் கள் ஏற்பட்டன. அதாவது, மனித சக்தியால் செய்து கொண்டு வந்த காரியங்கள் நீராவியின் சக்தியாலும் மின்சார சக்தியாலும் செய்யப்படலாயின. நீராவியும் மின்சாரமுமோ அபார வலிமைகொண்ட பூத சக்திகள் அவற்றின் திறமைக்கு வரம்பே கிடையாது. ஆயிர மனிதர் சேர்ந்து ஆயிரம் நாட்களிலே செய்தற்குரிய தொழிலை இந்த இயந்திரங்கள் ஒரு தினத்தில் செய்து முடிக்கத் தொடங்கின. எனவே, பெருஞ் செல்வமுடை யோர் தம்முள்ளே கூட்டுகள் கூட்டிக்கொண்டு யந்திரங் களை ஏராளமாகத் தயார் செய்து அவற்றின் மூலமாக நெசவு முதலிய தொழில்களைச் செய்யத் தலைப்பட்டனர் இதனால் ஏக காலத்தில் பதினாயிரம் லக்ஷக்கணக்கான தொழிலாளருக்குத் தொழிலில்லாமற் போய் பட்டினி கிடக்க நேர்ந்தது. இதுதான் ஐரோப்பாவிலே தொழி லாளர் கக்ஷி வேரூன்றி பலப்படத் தொடங்கியதின் காரணம்,

அதற்கு முன்பு தனித்தனி ஜமீன்தார்களிடத்திலும் சிறு சிறு முதலாளிகளிடத்திலும் வேலை செய்த தொழிலாளிகள் தத்தமக்கு நேரும் குறைகளை தத்தம் இடத்துக்கும் ஸ்திதிக்கும் தக்கபடி கெஞ்சியும் முணுமுணுத்தும் சில ஸமயங்களில் சிறு கலகங்கள் நடத்தியும் தீர்த்துக் கொண்டார்கள். 19-ஆம் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்திலே தான் யந்திரங்களின் சத்தியால் தொழில் செய்யும் முறைமை மிகுதியுற்றது. அப்போதுதான் அங்குள்ள தொழிலாளிகள் முதலாளிகளுக்கெதிராகக் கிளர்ச்சி நடத்தும் வழக்கத்தை கைக்கொள்ளலாயினர். நாட்பட நாட்பட, யந்திரங்களில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட துணி முதலியன. ஐரோப்பாவினின்று ஆசியா முதலிய இதர கண்டத்து ஜனங்களினிடையே அதிகமாக விற்கப்படலாயின. இங்கிலாந்து முதலிய தேசத்தார் தம் நாடுகளுக்கு வேண்டிய துணிகள் முதலியனவேயன்றி உலக முழுமையிலும் கொண்டு விற்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தாம் புதுமையாய்க் கண்டுபிடித்த பூதசக்திகளாகிய நீராவியையும், மின்சாரத்தையும் கொண்டு வேலை செய்வாராயினர், இதனுல் உலகத்துச் செல்வம் மேன்மேலும் ஐரோப்பாவிற்குச்செல்ல இடமுண்டாயிற்று. அதினின்றும் ஆரம்பத்திலே பல தொழிலாளிகள் வேலையிழந்து அங்கு பட்டினி கிடக்க நேர்ந்த துன்பத்துக்குத் தக்க நிவாரணமுண்டாய் அந்த நிவர்த்தி மேன்மேலும் மிகுதிப்பட்டு வந்தது.

அதற்கு முன் இருந்த ஜன ஸமூக வரம்புகளும் நியதிகளும் சிதறிப் போய்விட்டனவே யெனினும், பெரும்பாலும் தொழிற் கூட்டத்தாருக்கு வேலை கிடைத்து விட்டது. ஆசியாவிலும் பிற கண்டங்களிலும் லக்ஷம் கோடிக்கணக்கான ஜனங்களுக்கு ஐரோப்பியத் துணி முதலியன ஏற்றுமதியாகத் தலைப்பட்டதினின்றும்

ஐரோப்பிய தொழிற் கூட்டத்தாரிடையே தொழிலற்ற வராய் வருந்திய ஜனங்களின் தொகை மேன்மேலும் குறையலாயிற்று. எனினும், தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட கக்ஷி பேதங்கள் தீரவில்லை; அவை மிகுதிப்பட்டுக் கொண்டே வந்தன. இதற்குக் காரணம் அங்கு தொழிலாளருக்குள்ளே சங்க சக்தி அபாரமாக அதிகப்பட்டுவிட்டது. ஒவ்வொரு ஆலையிலும் பதினாயிரம் லக்ஷக்கணக்கான தொழிலாளிகள் வேலை செய்தனர். இவர்களுக்குள்ளே பலர் கல்வி கற்றோர் ஆயினர்.

இதனிடையே மேற்கூறப்பட்ட ஸமத்துவக் கொள்கை அதாவது, குற்றங்களுக்கு தண்டனை விதிப்பதில், செல்வருக்கும் எளியோருக்கும், மேற்குலத்தாருக்கும் கீழ்க்குலத்தாருக்கும், சட்டம் ஸமானமாக வேலை செய்ய வேண்டுமென்றும், உணவு முதலிய ஸௌகரியங்களிலும் லௌகீக மரியாதைகளிலும் மானுடருக்குள்ளே எக்காரணம்பற்றியேனும் யாதொரு வேற்றுமையும் நடைபெறக்கூடாதென்றும், உலகத்தில் எல்லாமனிதரும் எல்லா வகைகளிலும் ஸமானமாவாரென்றும் ப்ரான்ஸ்தேசத்தில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் எழுச்சிபெற்று நாட்பட நாட்பட ஐரோப்பா முழுதிலும் வியாபித்துக்கொண்டு வந்ததொரு கொள்கை தொழிலாளரிடையே மிகுதியாகப் பரவலாயிற்று. அதன் மேல் இத்தொழிலாளர் "நாம் பாடுபட்டு உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களை விற்று இந்த முதலாளிகள் இத்தனை பணம் ஸம்பாதிக்கிறார்கள். நாமோ பெரும்பாலும் குடியிருக்கக் குடிசைகளும் சாக்கடைகளும் தின்பதற்குப் பழைய ரொட்டியும் பழைய மீனுமாகவாழ்ந்து வருகிறோம், இவர்கள் மாளிகைகளில் வாழ்ந்து குபேரஸம்பத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். இது ஸமத்துவக் கொள்கைக்கு முற்றிலும் விரோதமானது. இவர்கள் முதல் போட்டார்

ளேயெனில், நாம் பாடுபட்டோம். எல்லோருக்கும் பாபம் மானமாகவே யிருக்க வேண்டும்" என்று விரும்பலானர். எனினும், திடீரென்று, ஸமபாகம் கேட்கத் துணியாமலும் அதனை பெறுதல் ஸாத்யமில்லையென்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தபடியாலும் சிறிதுசிறிதாக கூலி உயர்வுக்குக் கலகம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

வாஸத்திற்கு ஸௌகரியமான வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றார்கள். தொழிலாளிகள் கிழவ ரான இடத்திலும் நோயாளிகளான இடத்திலும் இனும் ம்பளம் கொடுக்கவேண்டு மென்றார்கள். தங்களுக்கும் தம்முடைய மக்களுக்கும் படிப்புச் சொல்லி வைப்பதற்குரிய ஸாதனங்கள் செய்யவேண்டுமென்றார்கள். தொழில் நேரக்கத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்றார்கள். படிப்படி யாகஇவ்வேண்டுதல்களை முதலாளிகள் தெரிந்துகொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். எனினும் இத்தகைய போராட்டங் களில் இன்றுவரை தொழிலாளிகளே வெற்றியடைந்து கொண்டுவருகிறார்கள். இதற்குரிய காரணங்கள் பல. இவற்றைக் குறித்து பிந்திய பகுதிகளில் விஸ்தாரமாக எழுதுகிறேன்.

தொழிலாளர் பெருமை

ஐரோப்பிய நாடுகளில் தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளி களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட வேற்றுமைகள் இப்போது மிகவும் முற்றிப் போய்விட்டன. இந்நிலையில் அவ்விரண்டு கட்சியாருக்குமுள்ள மனஸ்தாபங்களை யெல்லாம் தீர்த்து அவர்களில் ஒரு திறத்தாரால் மற்றொரு திறத்தாருக்கு வரும் பரஸ்பரமான கஷ்ட நஷ்டங்களைப் போக்கி அவர் களுக்குள்ளே ஸமாதானமும் ஒற்றுமை யுணர்வும் ஏற்படுத்துதல் மிகவும் சிரமமான காரியம். இஃது வெறுமே.

சாதாரண மனித யத்தனத்தால் நிறைவேறக் கூடியதாக தோன்றவில்லை. உலகத்தில் இதுவரையில்லாத புதி தெய்வீக சக்திகள் கொண்ட அவதார புருஷர் தோன்றினால் அவர்களே ஐரோப்பாவில் மூண்டிருக்கு இந்தப் பெரிய விபத்துக்கு ஸமாதான வழிகளிலே நிவர்த்தி செய்யக்கூடும். "சென்ற இரண்டு நூற்றாண்டுகளி ஐரோப்பியத் தொழிலாளர் சிறிது சிறிதாக சம்பாதித்து கொண்டு வந்திருக்கும் உரிமைகளுடனே அவர்கள் திருப் கொண்டு இருக்கவேண்டும். இதுவரை அவர்களுக் கிடைத்திருக்கும் உரிமைகளே மிகவும் அதிகம். இவற்றை கூட இன்னும் குறைத்தால் நல்லது. இப்படியிருக் தொழிலாளர் இன்னும் அதிகமான உரிமைகள் கேட்பதற் நாம் கொஞ்சமேனும் செவி சாய்க்கக்கூடாது" என் பெரும்பான்மையான முதலாளிகள் நினைக்கிறார்க தொழிலாளரோ, அங்கு ராஜாங்க அதிகாரத்தை தம் வசமாகச் செய்து கொண்டாலன்றி, அதாவது, தங்க இஷ்டப்படி சட்டம் போட்டு, முதலாளிகளினுடை பணத்தை தங்கள் இஷ்டப்படி விநியோகிக்கக்கூடி நிலைமை ஏற்பட்டாலன்றி, தங்களுக்கு முதலாளிகளி மிருந்து நியாயம் கிடைக்க இடமில்லை என்று நினைக்கிறு கள்.

எனவே, இங்கிலாந்து முதலிய தேசங்களிலுள் தொழிலாளிகள் பார்லிமெண்ட் சபையில் தாம் ஆதிக்க பெற்று, அதன் மூலமாக தம்முடைய கட்சியாரே மந்தி களாகும்படியான நிலைமையை ஏற்பாடு செய்துகொண் இவ்வழியாலே ராஜ்யாதிகாரத்தையும் தம்முடையதாக செய்து கொள்ளும்படி மும்முரமான முயற்சிகள் செய் வருகின்றனர். ஆனால், மேற்படி தேசங்களி ராஜ்யாதிகாரம் இப்போது பெரும்பாலும் முதலாளிகளுக் சார்பாக இருப்பதால், அந்த முதலாளிகள் தம்மா

முயன்ற வழிகளிலெல்லாம் தொழிலாளிகளைத் தலை தூக்க வொட்டாமல் அமுத்திவிட முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். இதனால் அவ்விரு திறத்தாருக்குள்ளே சமாதானமும் ஏகோகத் தன்மையும் ஏற்படுவதற்கு வழியில்லாமல், நாளுக்கு நாள் மனஸ்தாபங்களும் அவநம்பிக்கையும் வயிற்றெரிச்சல்களும் மிகுதிபட்டுக் கொண்டுதான் வருகின்றன.

இந்தியாவில் இந்த விபரீதமான நிலைமை ஏற்பட வேண்டுமென்பது நம்முடைய விருப்பமன்று. ஐரோப்பாவில் ஆரம்ப முதலாகவே தொழிலாளரும் முதலாளிகளும் தொழிலின் பெருமையையும் அவசியத்தன்மையையும் நன்கு கருதியிருப்பார்களாயின், இப்போது அங்கே இவ்வளவு பயங்கரமான நிலைமை ஏற்பட்டிராது. எனவே, இந்தியாவில் முதல் முதலாக தொழிலாளர் கிளர்ச்சி தோன்றியிருக்கும் இந்தச் சமயத்திலே, நம்முடைய ஜனத்தலைவர்கள், முதலாளிகள் தொழிலாளிகள் என்று இருதிறத்தாரையும் ஆதரவுடன் கலந்து புத்தி சொல்லி, மனஸ்தாபங்களை ஏறவொட்டாதபடி முளையிலேயே கிள்ளிவிட முயற்சி செய்ய வேண்டும். தொழிலாளரை முதலாளிகள் இகழ்ச்சியுடன் கருதி நடத்துவதை உடனே நிறுத்துவதற்குரிய உபாயங்கள் செய்யவேண்டும். தொழிலின் மஹிமையையும் இன்றியமையாத் தன்மையையும் எல்லா ஜனங்களும் அறியுமாறு செய்ய வேண்டும்.

ஆரம்பத்திலேயே நாம் இதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யாவிடின், நாளடைவில் ருஷ்யாவிலுள்ள குழப்பங்களெல்லாம் இங்கு வந்து சேர ஹேது உண்டாய்விடும்.

ருஷ்யாவில் சமீபத்திலே அடுக்கடுக்காக நிகழ்ந்துவரும் பல புரட்சிகளின் காரணத்தால் அவ்விடத்து சைனியங்

களில் பெரும்பகுதியார் தொழிற் கட்சியையும் அபேத
கொள்கைகளையும் சார்ந்தோராய்விட்டனர். இதினின்று
அங்கு ராஜ்யாதிகாரம் தொழிற்கட்சிக்குக் கிடைத்து
விட்டது. தேசத்து நிதி யனைத்தையும் சகல ஜனங்களுக்கு
பொதுவாகச் செய்து, எல்லாரும் தொழில் செய்து
ஜீவிக்கும்படி விதித்திருக்கிறார்கள். தேசத்துப் பிறந்த ஸா
ஜனங்களுக்கும் தேசத்து செல்வம் பொது என்பது உண்
யாய்விடின், ஏழைகள் செல்வர் என்ற வேற்றுமையின
உண்டாகும் தீமைகள் இல்லாமற் போகும்படி ஸகல
தொழில் செய்துதான் ஜீவிக்க வேண்டும் என்ற வி
வழங்குமானல், தேசத்துத் தொழில் மிகவும் அபிவிருத்
யடைந்து ஜனங்களின் க்ஷேமமும் சுகங்களும் மேன்மேலு
மிகுதியுறும்.

எனவே, ருஷ்யாவிலுள்ள அபேதவாதிகளுடை
கொள்கைகள் அவ்வளவு தீங்குடையன வல்ல. ஆனல்
அவற்றை வழக்கப்படுத்தும் பொருட்டு அவர்கள் நாட்டி
ஏற்படுத்தியிருக்கும் தீராச் சண்டையும் அல்லலுமே தீங்
தருவனவாம். ருஷ்யக் கொள்கைகள் இப்போது அனுஷ்டி
க்கப்படும் ருஷ்ய முறைகளின்படி உலகத்தில் ஸ்தாபன
பெற்று வெற்றிபெற வேண்டுமானல், அதற்குள்ளே
முக்காற் பங்கு ஜனம் கொலையுண்டு மடிந்து போவார்கள்
வெளிநாட்டுப் போர் அத்தனை பெரிய விபத்து அன்று
நாட்டுக்குள்ளேயே செல்வர்களும் ஏழைகளும் ஒருவன
ஒருவர் வெடி குண்டுகளாலும், துப்பாக்கிகளாலும், பீரங்
களாலும், தூக்குமரங்களாலும் கொல்லத் தொடங்குவா
களாயின் அது தீராத தொல்லையாய் விடுமன்றோ?

இந்தியாவில் இந்த நிலைமை நேரிடாத வண்ண
ஜனத் தலைவர்கள் இப்போதே தீவிரமாகவும் பலமாக
வேலை செய்யத் தொடங்கவேண்டும். தொழிலாளரிம

பொது ஜனங்களும் முதலாளிகளும் மிகுந்த மதிப்புச் செலுத்தும்படி ஏற்பாடு செய்வதே இந்த வேலையில் முதற் படியாம். 'தம்முடைய கார்யத்தைச் செய்யவேண்டியதே தொழிலாளியின் ஆத்மாவுக்கு ஈசனால் விதிக்கப்பட்ட புருஷார்த்தம்' என்று முதலாளிகளில் பலர் நினைக்கிறார்கள். யந்திரங்களைப் போலவே இவர்கள் மனிதரையும் மதிக்கிறார் கள். பொதுவாக, ஏழைகளிடம் செல்வருக்கு உள்ள அவ மதிப்பு அளவிடும் தரம் அன்று. இவ்விதமான எண்ணம் நம்முடைய தேசத்திலும் செல்வர்களிடத்து மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றது. இவ் வெண்ணத்தை உடனே மாற்றி தொழிலாளிகளையும் மற்ற ஏழைகளையும் நாம் ஸாதாரண மனிதராக நடத்தவேண்டும் அதிலும், தொழிலாளிகளின் விஷயத்தில் நாம் உயர்ந்த மதிப்புச் செலுத்தவேண்டும். இவ்வித மதிப்பினால் நாம் தொழிலாளிகளின் விஷயத்தில் என்னென்ன கடமைகள் செலுத்த நேரும் என்பதை பின்னொரு வியாசத்திற் பேசுகிறேன்.

17. ஹிந்துக்களின் கூட்டம்

[குறிப்பு : இந்தச் சுவையான கட்டுரை முக்கியமாக ஹிந்துக்களால் ஆழ்ந்து சிந்தித்தற் குரியது. இது ஏதோ கிறிஸ்து சமயத்தவர்களுக்கு விரோதமாக எழுதியது என்று எண்ணுவது பிழை. கிறிஸ்துவைப்பற்றிக் கவிதையிலும், வேறு கட்டுரைகளிலும் உயர்வாகப் பாரதியார் எழுதி யுள்ளார் என்பது வெளிப்படை. மேற்கோள் களாக பைபிளிலிருந்தும் பல பொருத்தமான இடங்களில் எடுத்துக் காட்டி யுள்ளார். "நானே கதவு" என்று இயேசுநாதர் கூறியுள்ளதையும் இவர் ஆண்டுள்ளார்.

மதம் மாற்றும் செயலையே பாரதியார் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அவ்வாறு மதம் மாற்றும் முயற்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெறுமானால், ஹிந்துக்களும் மதம் மாற்றலாம் என்றும் கூறி யிருக்கிறார்.

இக்கட்டுரை ஹிந்துக்களையே இடித்துக் காண்பிக்கிறது. மலைப்பாம்பைப்போல் உறங்கிக் கிடக்க வேண்டாம் என்று எச்சரிக்கிறார்.

ஹிந்து மதத்திற்கு ஆணி வேராக இருந்து வரும் மடங்களும், ஆதீனங்களும் மக்களை ஒன்று சேர்க்கும் முயற்சியில் கவனம் செலுத்தத் தவறி விட்டன என்பது கவிஞரின் தீர்ப்பு.]

இந்தியா முழுதிலுமுள்ள ஹிந்துக்களின் அனுகூ திற்குப் பாடுபட்டு வரும் "அகண்ட பாரத ஹிந்து சபை யின் காரியதரிசியான ஸ்ரீ ரத்னசாமு என்பவர், தேராதூ பட்டணத்திலிருந்து "ஹிந்து" பத்திரிகைக்கு எழுதியு கும் லிகிதமொன்றில் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார்:—

'இந்த மாதம் முதல் தேதி, சென்னைத் தலைமை பாதிரி எல்லூரில் ஆணும் பெண்ணும் குழந்தைகளும ஏறக்குறைய முந்நூறு பேரைக் கிறிஸ்து மதத்தில் சேர்த்து கொண்டார் என்று தெரிகிறது. இந்த விஷயம் நம நாட்டில் பல இடங்களில் அடிக்கடி நடந்து வருகிறது. இ ஹிந்து மதத்தில் அபிமான முடையவர்களுக்கெல்லா மிகுந்த வருத்தத்தை விளைவிக்கத் தக்கது.'

ஆம்; ஹிந்துக்கள் வருத்தப்படத்தக்க செய்திதா அது. ஹிந்துக்களுடைய ஜனத்தொகை நாளுக்குநா குறைவுபட்டு வருகிறது. கவிதையிலுள்ள மலைப்பா போல, வாலில் நெருப்புப் பிடித்தெரியும்போது தூங்கி

ழுக்கம் இனி ஹிந்துக்களுக்கு வேண்டாம். விழியுங்கள்;
னத் தொகை குறையும்போது பார்த்துக்கொண்டே
ம்மா இருப்போர் விழித்திருக்கும்போதே தூங்குகிறார்கள்.
வர்கள் கண்ணிருந்தும் குருடர்.

பஞ்சமர்களின் விஷயமாக அகண்ட பாரத ஹிந்து
பையின் காரியதரிசி ஸ்ரீ ரத்னசாமு என்பவருக்கு ஸ்ரீ காசி
ஹிந்து சபையின் தலைவராகிய வைதிகமணி ஸ்ரீமான்
கவன் தாஸர் எழுதியிருக்கும் கடிதத்தில் ஒரு நல்ல
யாசனை சொல்லுகிறார்: "பறையர்களுடைய தீண்டா
மையை உடனே நீக்கி விடவேண்டும். காசி, நவத்வீபம்,
ருந்தாவனம் என்ற ஸ்தலங்களிலுள்ள பண்டிதர்களும்
ங்கரமடத்தார்களும் மற்றுமுள்ள மடாதிபதிகள் முதலிய
பர்களும் இவ்விஷயமாக உடனே உத்தரவு கொடுக்க
வண்டும்."

பஞ்சமருடன் பந்தி போஜனம் செய்யவேண்டு
மென்றாவது, சம்பந்தங்கள் செய்யவேண்டு மென்றாவது,
மற்படி ரத்னசாமு முதலிய தர்மிஷ்டர்கள் விரும்பவில்லை.
ஹிந்துக்களுக்குள் இதர வகுப்பினர் பந்தி போஜனம்,
ம்பந்தங்கள் இல்லாதிருக்கும் வரை, பஞ்சமரும் அப்படியே
இருக்கலாமென்று ஸ்ரீ ரத்னசாமு சொல்லுகிறார். ஆனால்
பஞ்சமரின் சேரிகளிலே கிறிஸ்துவப் பாதிரிகள் பள்ளிக்
டங்கள் முதலியன வைப்பதுபோல் நமது குருக்கள் ஏன்
செய்யவில்லை?' அவர்களுக்கு ஹிந்து மதோபதேசம் செய்யும்
மை யாரைச் சேர்ந்தது? அதற்கு மேற்படி மடாதி
திகள் ஏன் ஆளனுப்பவில்லை? ஹிந்து தர்மத்தின்
மஹிமையை நன்றாக அறிந்தோர் இஹலோக வாழ்க்கை
யில் எத்தனை கொடூரமான கஷ்ட நிஷ்டூரங்கள் நேரிட்டா
லும் இந்து தர்மத்தைக் கைவிடமாட்டார்கள். உலகத்தில்
கோற்றதாகிய வறுமையானது நமது தேசத்தை வந்து

பிடித்துக் கொண்ட கால முதலாக, நமது நாட்டார் பசியாலும் அதனாலேற்படும் நோய்களாலும் லக்ஷக்கணக்காக அகால மரணத்துக் கிரையாகி வருகிறார்கள். பசித்துன்பம் எல்லோருக்கும் பொதுவாக இருந்தாலும், கீழ் வகுப்பினருள் அதிகமாகப் பாதிக்கிறது. நாட்டில் பஞ்சம் நேரிட்டால் பஞ்சமர் முதலிய தாழ்ந்த வகுப்பினர் அதிகமாகச் சாகிறார்கள். பறையரும் புலையரும், பள்ளரும் சக்கிலியரும் நம்மைப்போல ஹிந்துக்களென்பதையும் விபூதி நாமம் போட்டுக்கொண்டு நமது தெய்வங்களையே வணங்குவோ ரென்பதையும், மடாதிபதி, புரோஹிதர், குருக்கள் முதலியவர்கள் சற்றே மறந்து போய் விட்டதாக தோன்றுகிறது.

"அங்கமெ லாங் குறைந்தழுகு தொழு நோயராய்
ஆ வுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராயின்
அவர் கண்டீர் யாம் வணங்குங் கடவுளாரே"

என்ற வாக்கைத் தமிழ் வேதமாகக் கொண்டாடுவோர் அதன் பொருளைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை.

"ஒக்கத் தொழுகிற்றி ராயின் கலியுகம் ஒன்றுமில்லை" என்ற திருவாய்மொழிக் கருத்தை அநேகர் அறியாதிருக்கின்றார்கள். ஹிந்துக்களுக்குள்ளே இன்னும் ஜாதி வகுப்புக்கள் மிகுதிப்பட்டாலும் பெரியதில்லை. அதனால் நாம் தொல்லைப் படுவோமே யன்றி அழிந்து போய்விட மாட்டோம். ஹிந்துக்களுக்குள் இன்னும் வறுமை மிகுதிப்பட்டாலும் பெரிதில்லை; அதனால் தர்ம தேவதையின் கண்கள் புண்படும்; இருந்தாலும் நமக்கு ஸர்வ நாசம் ஏற்படாது. ஹிந்து தர்மத்தை கவனியாமல், அசிரத்தையாக இருப்போமானால் நமது கூட்டம் நிச்சயமாக அழிந்து போகும்; அதில் சந்தேகமில்லை.

ஹிந்து மதம் ஒன்று; சைவம் வைஷ்ணவம் முதலிய ஆறு சமயங்களும் அதன் உட்பிரிவுகள். இதை தேசத்து ஜனங்களில் பெரும்பாலோர் நன்றாக ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், குருக்கள், மடாதிகாரிகள் முதலிய சிலர் மறந்து போயிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

"திரமென்று தந்தம் மதத்தையே தாமதச்
செய்கை கொடுமுறை அறிவரார்?
ஆறு சமயங்கடொறும் வேறு வேறாகி
விளையாடும் உனையாவரறிவார்?"

என்று தாயுமானவர் சொல்லியது பாரத தேசத்து மகா ஜனங்களுக்கன்று. மஹாஜனங்கள் இவ்வுண்மையை நன்றாகத் தெரிந்து நடக்கிறார்கள். பிரம்ம, க்ஷத்ரிய, வைசிய, சூத்ர—என்ற நான்கு பிரிவிலும் பெரும்பகுதியார் எல்லாத் தெய்வங்களையும் ஒன்றுபோலவே வணங்குகிறார்கள், வேதரிஷிகளைப்போலே.

ஆனால் சைவ வைஷ்ணவ மடங்களிலும் பௌராணிகர் கூட்டத்திலும் பரஸ்பரமாகிய மதகண்டனைகள் கொஞ்சம் நடந்து வருகின்றன. அதை உடனே நிறுத்தவேண்டும்.

ஹிந்துக்கள் யார்?

வேதத்தை நம்புவோர்.

ருத்ரன், நாராயணன், குமாரன் முதலிய தேவர்கள் ரிஷிகளால் ஒன்றாகக் கருதி வணங்கப் பெற்றோர். ஒரே தெய்வத்தை இங்ஙனம் பல பெயர் கூறி வணங்கியதாக அந்த ரிஷிகளே சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

கலி காலம்

ஹிந்து மதம் ஒன்று. ஆகவே, வைஷ்ணவ சமயாசாரியார், சைவ சமயாசாரியார், சங்கர மடத்தார் முதலிய

குருக்களெல்லாரும் தமது பிரதிநிதிகள் மூலமாக ஒன்று கூ
யோசனை செய்து, ஹிந்துக்களுடைய ஜனத்தொகை குறை
யாமல் பாதுகாப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். 'பிற மத
ளிலிருந்து ஜனங்களை நமது கூட்டத்தில் சேர்த்துக்கொ
வதற்கு வழிகளென்ன' என்பதைப்பற்றி யோசனை செய்
வேண்டும். தெய்வம் ஹிந்துக்கள் மீது கடைக்க
செலுத்தி விட்டது; நாம் கும்பிடும் சிலைகளெல்லா
வெறும் கல்லும் செம்புமல்ல. மனிதர்களாலே சீர்படுத்
முடியாதபடி அத்தனை கெட்ட நிலைமையில் ஹிந்துக்க
வீழ்ந்த சமயத்தில், மேற்படி தெய்வங்கள் காப்பாற்
கருதி முற்பட்டு நிற்கின்றன. நமக்குள்ளே மஹா ஞா
களும், சித்த புருஷர்களும் அவதரித்து விளங்குகிறார்க
ஹிந்துக்களுக்கு நல்ல காலம் பிறந்து விட்டது. இதை
எல்லோரும் தெரிந்து நடக்க வேண்டும்.

ஜாதிப் பிரிவு

காச்மீர ராஜ்யத்திலே ஹிந்து ராஜா; ஆனால் ஹிந்
குடிகளைக் காட்டிலும் முகம்மதியக் குடிகள் அதிகம். அ
ராஜ்யத்து ஹிந்துக்களிலே ஒரு விசேஷம் என்னவென்
அவர்களத்தனைபேரும் பிராம்மணர்; வேறு ஜாதியே கிடை
யாது. இமயமலைக் கருகேயுள்ள காஸ்கராஜில்வாவில் பிரா
மணரைக் காட்டிலும் க்ஷத்திரிய ஜாதியாருக்கு மதி
அதிகம். க்ஷத்திரியன் உயர்ந்த ஜாதி; பிராமணன் தணி
ஜாதி. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் 'கம்பளத்து நாயகர்' என்
ஜாதியைச் சேர்ந்த சில ஜமீன்தார்கள் இருந்தார்க
இவர்கள் கலியாணத்திலே தாலி கட்டும்பொழுது பிரா
மணன் வரக்கூடாது. அவர்கள் ஜாதி புரோகிதர்கள் வந்
கலியாணத்திலே முக்கியச் சடங்கு நடத்த வேண்டு
அப்போது அரண்மனைக்கு சமீபத்திலே ஒரு பிராம்மண
வந்தால் அதுவே அபசகுனம். அடித்துத் துரத்தி விடுவ

ள். 'ஜாதி பேத விநோதங்கள்' என்று யாரேனும் புஸ்தகம் எழுதினால் நிறைய விலையாகும். சர்க்கார் அச்சிடும் (ஜன சங்கியை) புஸ்தகத்திலும், வட இந்தியா ஜாதிகளைப் பற்றி நெஸ்பீல்டு (*Nesfield*) என்ற ஆசிரியர் எழுதியிருக்கும் புத்தகத்திலும், பத்திரிகைகளிலும் அனுபவத்திலும் தெரியக்கூடிய செய்திகளை யெல்லாம் ஒன்றுசேர்த்து நல்ல தமிழ்ப் புஸ்தகம் போடலாம்; நிறைய லாபம் கிடைக்கும். இந்த மாதிரியான புஸ்தகம் எழுதுவதற்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் எனக்கு இல்லை. தமிழ்நாட்டில் வேறு யாரேனும் இந்தத் தொழில் செய்தால் நான் பத்துப் புஸ்தகம் விலைக்கு வாங்கிக் கொள்வேன்.

ஆசாரச் சீர்திருத்தம்

இன்று காலையில் நான் நம்முடைய ஸ்நேகிதராகிய இடிப்பள்ளிக்கூடம் பிரமராய வாத்தியாரைக் கண்டு, புரோகிதர் வந்தால் என் வீட்டுக்கு ஆவணி அவிட்டம் பண்ணுவிக்கும் பொருட்டு அனுப்பும்படி சொன்னேன். பிரமராயர் சொன்னார்:— "பெரிய வாத்தியாருடைய தங்கைக்கு உடம்பு சரியில்லை. மிகவும் ஆபத்தான நிலைமையில் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். என்ன செய்யலாம்? ஐயோ பாவம்? கிழவி; அந்த ஆனி பெஸன்ட் வயது இவளுக்கு மிருக்கும். அதனாலே அந்த வாத்தியார் இன்றைக்கு உபாகர்மம் பண்ணிவைக்கக் கோவிலுக்கு வருவதே சந்தேகம். அவருடைய மருமகன் குமார சாஸ்திரி வருவான். நான் கோவிலுக்குத்தான் போவேன். ராமராயரி உங்களைப்போல் உபாகர்ம உபநயன விஷயங்களை வீட்டுக்குள்ளே ரஹஸ்யமாக நடத்தி வருகிறாரானபடியால், அந்தக் குமார சாஸ்திரி என் வீட்டுப் பக்கமாக வருவான். நான் உங்கள் வீட்டுக்கு உடனே அனுப்புகிறேன்" என்று சொன்னார்.

நான் அவரிடம் :—"அதென்ன ஸ்வாமி? இந்த ப்ராம் மண ஸமூஹத்தில் வருஷந் தவறாமல் இன்றைக்கு ஆவணி யவிட்டமா நாளை ஆவணியவிட்டமா என்று சண்டை நியதமாகவே நடந்துகொண்டு வருகிறதே, காரண மென்ன?" என்று கேட்டேன். அவர் சொன்னார்;—"இந்துக் களிலே பத்தாயிரத்தில் ஒன்பதாயிரத்துத் தொளாயிரத்து தொண்ணூற்றொன்பது பேர் அபண்டிதர்கள். பஞ்சாங்கமே முழுதும் தப்பிதம். உத்தராயண தக்ஷிணாயணக் கணக்கில் 22 நாள் தப்பிதம் போட்டிருக்கிறான், இருபத்திரண்டுக்கும் இருபத்து மூன்றுக்கும் நடுவிலே. அதாவது, பஞ்சாங்கம் பிரயோஜனமில்லை. நம்முடைய வருஷ மாஸந் தேதியெல் லாம் தப்பிதம். இதைக் கவனிக்க நாதனைக் காணோம். ஆவணியவிட்டச் சண்டை நிர்த்தூளிப்படுகிறது. அஹோ! அபண்டிதா" என்றார். "பத்திரிகைகளிலே நடக்கிறதே அதைத் தவிர இந்த உள்ளூர்ப் பண்டிதர்களுக்குள்ளே வேறே 'லடாயி'கள் உண்டோ?" என்று கேட்டேன்.

"அதை என்ன சொல்வேன், போம்! அத்வைத சமாஜமே மிகவும் த்வைத ஸ்திதியில் இருக்கிறது. உச்சி குமாஸ்தா முத்துஸாமி அய்யர் வியாழக்கிழமைதான் பூணூல் போட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கக்ஷி. மணிலா கொட்டை மஹாதேவ அய்யர் வெள்ளிக்கிழமை கக்ஷி. வெங்காயக் கடை வெங்கு அய்யர் தெரியுமோ உமக்கு? அவருக்கு முத்துஸாமி அய்யரே திதி, நக்ஷத்திரம் எல்லாம். யாராவது நம்மிடம் வந்து இன்றைக்குத் திதி என்ன வென்று கேட்டால், நாம் பஞ்சாங்கத்தைப் பார்த்து சொல்லுகிறேன் என்று சொல்வோமோ, மாட்டோமோ! அந்த இடத்தில், அவர் முத்து ஸாமியைப் பார்த்து வந்து சொல்லுகிறேன் என்பார். அவர்கூட இந்தத் தடவை ஸர்க்கார் ரஜா ஆவணியவிட்டத்துக்காக வெள்ளிக்கிழமை தான் விடுகிறார்கள் என்பதையும், அவருடைய மாப்பிள்ளை

ஸர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருப்பதாலும், அவருக்கு வியாழக்கிழமை ரஜா கிடையாதாகையாலும், வெள்ளிக் கிழமையன்று உபாகர்மம் நடத்தினால்தான் மாப்பிள்ளையும் தானும் சேர்ந்து நடத்தமுடியும் என்பதையும் உத்தேசித்து, இந்த நிலைமையில் முத்துஸாமி அய்யரைக் காட்டிலும், கும்பகோணமே ப்ரமாணம் என்பதாகத் தீர்மானஞ் செய்துவிட்டார். ருஷியாவிலே குழப்பம் எப்படி இருக்கிறது ஸ்வாமி?" என்று பிரமராயர் முடித்தார். "அது எக்கேடும் கெட்டுப் போகிறது; மேலே உபாகர்ம விஷயத்தைச் சொல்லும்" என்றேன்.

இந்த சமயத்தில் கோயில் தர்மகர்த்தா வீரப்ப முதலியாரும் அங்கே வந்து சேர்ந்தார். வந்தவர், என்னை நோக்கி இன்று கோவிலில் பிராமண அட்டஹாஸம் அதிகமாக நடக்கும். நீங்கள் கோவிலிலே பூணூல் போட்டுக் கொள்ளுகிறீர்களா; வீட்டிலேதானா?" என்று கேட்டார். "வீட்டில்" என்றேன். "கோயிலும் வீடும் ஒன்றுதானே?" என்று பிரமராயர் ஸூக்ஷ்மார்த்தமாகக் கேட்டார். "ஆம்" என்றேன். வீரப்ப முதலியார் பேசத் தொடங்கினார்: "பூணூலை எடுத்துப் போடுங்கள்; இந்தியா முழுவதும் ஒரே ஜாதி, ஒரே உடுப்பு, ஒரே ஆசாரம் என்று செய்து விடவேண்டும்; அதுவரை பிராம்மண சபை, அப்ராம்மண சபை, ரெட்டி சபை, வன்னியர் சபை, முதலியார் சபை—இந்த இழவெல்லாம் தீராது. ஒரே கூட்டம் என்று பேசு. பூணூலென்ன கீணூலென்ன. வீண் கதை!" என்றார். பிரமராயர் சமாதானப்படுத்தப்போனார். வீரப்பமுதலியார் சொல்லுகிறார்: எல்லாம் தெரியும் தெரியும். யாரோ ஒரு ராஜாவாம்; அவன் பூணூலை ஒரு தட்டிலும் பொன்னை ஒரு தட்டிலும் வைத்து நிறுத்துப் பார்த்தானும்; பூணூல் கீழே இழுத்ததாம்; பொன் மேலே போய்விட்டதாம். இதெல்லாம் முட்டை, சரி சமானமாக ஐரோப்பியர்களைப் போலே

நடப்போம். ஜப்பானிலே அப்படித்தான். ஜா
வித்யாசத்தை முதலாவது நீக்கிவிட்டுத்தான் மறுவே
பார்க்கத் தொடங்கினார்கள். ஜப்பானியரைப்போ
இருப்போம்" என்றார்.

"ஹிந்துக்களைப்போலவே இருப்போம்" என்று நா
சொன்னேன்.

"எப்போதும் பிரிவும் சண்டையும் இருக்கவேண்
மென்பது உம்முடைய கக்ஷியோ?" என்று வீரப்ப முத
யார் கேட்டார். "வேண்டியவர்கள் எல்லாம் பூணூ
போட்டுக்கொள்ளலாம். அது யாகத்துக்கு வெளியடை
யாளமாக அந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்டது. இஷ்டமா
ஹிந்துக்கள் எல்லாரும் பூணூல் போட்டுக்கொள்ளலா
மற்றவர்கள் சரி சமானமாக இருக்கலாம். பூணூல் இரு
தாலும் ஒன்றுபோலே, இல்லாவிட்டாலும் ஒன்றுபோ
ஹிந்துக்களெல்லாம் ஒரே குடும்பம். அன்பு காப்பாற்று
அன்பே தாரகம்" என்றேன். 'அன்பே சிவம்' என்
பிரமராயர் சொன்னார். இவ்வளவுடன் காலை ச
கலைந்தது.

18. பஞ்சமர்

[குறிப்பு : பஞ்சமர், ஜாதிக் குழப்பம், ஜாதி பேத விரோதங்கள், பிராமணன் யார் என்ற நான்கு கட்டுரைகளையும் சேர்த்துப் பார்க்க வேண்டும். இவை ஆழ்ந்த சிந்தனையைத் தூண்டு கின்றன. எல்லாரும் நன்கு மனதில் பதிய வைத்து கொள்ளத் தக்கவை. ஆகவே இவற்றைச் சேர்த்து ஒருங்கே தருகின்றேன்.

ஜாதியைப்பற்றிய பாரதியார் கருத்து மேலும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. அவர் இக் கட்டுரைகளுக்கு மேலே ஒரு படி செல்லுகின்றார். ஒருபடி என்பதுகூடத் தவறு. அதுவே சிகரப்படி. அதற்கு மேலே படியில்லை.

காலக் கண்ணாடி என்ற தலைப்பில்,1921 மார்ச் 15 ஆம் தேதி எழுதிய மித்திரன் கட்டுரையிலே அவர் கூறுவதாவது: "நான் ஜாதி பேதத்துக்கு நண்பனல்லேன். இந்தியர்களெல்லாரும், அல்லது ஹிந்துக்களெல்லாரும் ஒரே ஜாதியென்ற ஸாதாரண இங்கிலீஷ் படிப்பாளிகளின் கொள்கையை நான் அனுஸரிக்கவில்லை. உலகத்து மனிதர்கள் எல்லாரும் ஒரே ஜாதி "வஸுதைவ குடும்பம்" என்ற பர்த்ருஹரியின் கொள்கையை தழுவியுள்ளேன். மனித ஜாதியும் மற்ற ஜந்து ஸமூஹங்களும் ஒரே குடும்பமென்ற (d) டார்வின் என்னும் ஆங்கில சாஸ்த்ரியின் கருத்தைப் பின்பற்றுகிறேன். எல்லா ஜீவர்களும் கடவுளுடைய அம்சமென்ற பகவத்கீதையின் பரமோபதேசத்தைக் கடைப்பிடித்து நிற்கிறேன். ஒரு பிராமணனை, ஒரு ஆங்கிலேயனை, ஒரு ஆட்டைக் கொல்லுதல் அல்லது அடிப்பதால் எய்தும் பாவம் ஒரே மாதிரி. உபசரிப்பதால் அல்லது வணங்குவதால் எய்தும் புண்யமும் ஒரே தன்மையுடையது. இஃதென் உண்மையான, யான் ஒழுக்கப்படுத்தி வருகிற கொள்கை."

இதைவிட சொல்லுவதற்கு வேறு என்ன இருக்கிறது? "காக்கை குருவியெங்கள் ஜாதி— நீள் கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்" என்று ஜயபேரிகை கொட்டிய மஹாகவி அல்லவா!]

லண்டனிலிருந்து மந்திரி மாண்டேகு வருவதற்கு முந்தி நமது தேசத்து பஞ்சமரையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து விடுதலைக் கக்ஷியில் சேர்க்கவேண்டும் என்று சி சீர்திருத்தக்காரர் சொல்லுகிறார்கள். மிஸ்டர் மாண்டே வந்தாலும் சரி, வராவிட்டாலும் சரி, நமது நாட்டு பறையரை உயர்ந்த நிலைமைக்குக் கொண்டுவருவது ந முடைய கடமை.

பறையருக்கெல்லாம் நல்ல சோறு, நல்ல படிப் முதலிய சௌக்கியங்களும் மற்ற மனுஷ்ய உரிமைகளு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தல் நம்முடைய கடமை. சென்னை பட்டணத்தில் நாயர் கக்ஷிக் கூட்ட மொன்றில் பறையரை விட்டு இரண்டு மூன்று பார்ப்பனரை அடிக்கும்படி தூண்டி யதாகப் பத்திரிகைகளில் வாசித்தோம். ராஜாங்க விஷ மான கொள்கைகளில் அபிப்பிராய பேதமிருந்தால், இவை ஜாதி பேதச் சண்டையுடன் முடிச்சுப்போட்டு அடிபிடிவரை கொண்டு வருவோர் இந்த தேசத்தில் ஹிந்து தர்மத்தி சக்தியை அறியாதவர்கள். இது நிற்க. அடுத்த நவம்ப மாதம் பட்டணத்தில் பறையரை உயர்த்தவேண்டுமென்கி நோக்கத்துடன் மகா சங்கம் நடத்தப் போவதாகக் கே விப்பட்டு மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன். முற்காலத்தி நந்தனார் தோன்றியதுபோலவே, இப்போது மேற்படியா குலத்தில் ஸஹஜாநந்தர் என்ற ஸந்யாஸி ஒருவர் நல் பக்தராயும் ஸ்வஜனாபிமானம் உடையவராகவும் தோன் யிருக்கிறார். அவருடைய முயற்சிகளை முன்னுக்கு கொண்டுவரும்படி உதவி செய்ய விரும்புவோர் குத்திபி ஸ்ரீ. கேசவப் பிள்ளை திவான் பகதூருக்கு எழுதி விவரங்க தெரிந்துகொள்ளலாம். மேற்படி ஸஹஜாநந்தர் சித பரத்திற்கு அருகே ஒரு கிராமத்தில் பறைப் பிள்ளைகளுக்கா ஒரு பள்ளிக்கூடம் போட்டிருக்கிறார். அந்தப் பள்ளிக்கூட மே மாதம் திறக்கப்பட்டது. இப்போதைக்கு ம

_டிடம்; கூரை வேய்ந்திருக்கிறார்கள். அதில் நானூறு ள்ளைகள் வரை ஏற்கெனவே சென்று படிக்கிறார்கள்.

தியஸாபிகல் சங்கத்தார் சில பஞ்சம பாடசாலைகளை ற்படுத்தி அந்த ஜா தி யா ரை மேன்மைப்படுத்தும் பாருட்டு மிகுந்த சிரத்தையுடன் உழைத்து வருகிறார்கள். ரீமதி அனிபெஸண்டுக்கு இந்த விஷயத்தில் ஏற்பட்டிருக் ம் அன்பும் உத்ஸாஹமும் மெச்சத் தகுந்தன.

பகவன் என்ற பிராமணனுக்கும் ஆதி என்ற பறைச் க்கும் ஔவை, திருவள்ளுவர், கபிலர், பரணர், உப்பை, றுவை, வள்ளி என்ற குழந்தைகள் பிறந்து உபய குலத் க்கும் நீங்காத கீர்த்தி ஏற்படுத்தியதை இக்காலத்திலும் றையர் மறந்துபோகவில்லை. சிறிது காலத்துக்கு முன்பு ரு கிழச் சாம்பான் என்னிடம் வந்து, "முப்போது நீரில் முழுகிக் குளித்தால் முனிவர்களாவாரோ? எப்போதும் இன் த்திலிருப்பவரன்றோ இரு பிறப்பாளராவார்?" என்ற த்துவராயர் வாக்கைச் சொல்லிப் பறையென்பது ஹிந்து ர்மத்தில் கோயிற் பேரிகை யென்றும், அதைக் கொட்டு வான் பறையன் என்றும், பறை யென்பது சக்தியின் பெயரென்றும், அவளே ஆதியென்றும், சிவனே பகவன் ன்று பிராமண ரூபங்கொண்டு அவளுடன் வாழ்ந்தா ன்ன்றும், பறையர் மேன்மைப்பட்டால் பார்ப்பார், வளாளர், முதலியார், செட்டியார் முதலிய இதர ஜாதி ரரும் மேன்மையடைவார்கள் என்றும் பலவித நீதிகளைச் சான்னான். அதே கருத்துடையவராய் ஹிந்துக்களுடைய டுதலையிலும் மேம்பாட்டிலும் மிகுந்த நாட்டத்துடன் ழைத்துவரும் ஸ்ரீ. நீதிபதி மணி அய்யரும், வைத்தியர் ஞ்சுண்டராயரும், சுதேசமித்திரன் ரங்கசாமி அய்யங் ாரும் பறையர் குலத்தைக் கைதூக்கி விடுவதில் தம்மால்

இயன்ற வரை உதவி செய்வதைக் கண்டு நான் மிகவு
மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

'ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால் தன் பிள்ளை
தானே வளரும்.'

வந்தேமாதரம்.

ஜாதிக் குழப்பம்

இந்தியாவில் விசேஷக் கஷ்டங்கள் இரண்டு. பணமில்
லாதது ஒன்று; ஜாதிக் குழப்பம் இரண்டாவது. பணக்
கஷ்டமாவது வயிற்றுக்குப் போதிய ஆஹாரமில்லாத
கொடுமை. இந்தத் துன்பத்துக்கு முக்கியமான நிவர்த்தி
யாதென்றால் நமது தேசத்தில் விளைந்து, உணவுக்குப் பயன்
படக்கூடிய தான்யங்கள் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி யாகா
மல் தடுத்துவிடவேண்டும். இங்கிலாந்து முதலிய சில
தேசங்களில் காலையில் எழுந்தால் ஆஹாரத்துக்கு மீன்
தென் அமெரிக்காவிலிருந்து வரும்படியாக இருக்கும்.
வெண்ணெய் ஆஸ்டிரேலியாவிலிருந்து வரும்படியாக இருக்
கும். இந்நாட்டினரின் நிலைமை அப்படியில்லை. இங்கு
பூமி நம்முடைய ஜனங்களுக்கெல்லாம் போதிய ஆஹாரம்
கொடுக்கிறது. ஆதலால், ஏற்கெனவே போதிய அளவு
பணம் குவித்து வைத்திருந்தாலன்றி உணவுக்கு வழி கிடை
யாது என்ற நிலைமை நம்முடைய தேசத்திற்கில்லை.
உணவுத் தான்யங்களின் ஏற்றுமதியை எந்த நிமிஷத்தில்
நிறுத்தி விடுகிறோமோ, அந்த நிமிஷம் முதல் நம்முடைய
ஜனங்களுக்குத் தட்டில்லாமல் யதேஷ்டமான ஆஹாரம்
கிடைத்துக்கொண்டு வரும். இந்த விஷயத்தில் அனு
மதைய வேண்டினால் நம்முடைய வியாபாரிகள் வெறுமே
தம்முடைய வயிறு நிரப்புவது மாத்திரம் குறியாகக்
கொள்ளாமல், தமக்கும் லாபம் வரும்படியாகவும் பொது

னங்களுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படாமலும் செய்தற்குரிய யாபாரமுறைகளைக் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களை ற்புறுத்த வேண்டும். இங்ஙனம் நம்முடைய நாட்டிலேயே ான்யங்களை நிறுத்திக்கொண்டு, அந்தந்த ஊரில் மிக ளியோராக இருப்போரிடம் தக்க வேலைகள் வாங்கிக் கொண்டு அவர்களுக்கு உணவு வேண்டியமட்டும் கொடுத்து ர ஏற்பாடு செய்தல் மிகவும் எளிது.

பூரி (ஜகந்நாதம்) பிரதேசங்களில் மிகவும் கொடிய பஞ்சம் இந்த க்ஷணத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. நம் நாட்டில் ராஜாக்களும், சாஸ்திரிகளும், பெரிய மிராசுதார் களும், ஸாஹுகாரர்களும், வியாபாரிகளும், வக்கீல்களும், பெரிய பெரிய உத்யோகஸ்தர்களும், வயிறு கொழுக்க, விலாப்புடைக்க, அஜீர்ணமுண்டாகும்படி ஆஹாரங்களைத் தம்முள் திணித்துக்கொண்டிருக்கையிலே, உலகத்தில் வேறெந்த நாட்டிலும் இல்லாதபடி இந்தியாவில் மட்டும், தீராத மாறுத பஞ்சம் தோன்றி ஜனங்களை அழிக்கிற கொடுமையைத் தீர்க்க வழி தேடவேண்டிய யோசனை அவர்களுடைய புத்திக்குச் சற்றேனும் புலப்படாதிருப்பதை எண்ணுந்தோறும் எண்ணுந்தோறும் எனக்கு மிகுந்த வருத்த முண்டாகிறது. இத்தனை கஷ்டத்துக்கிடையே ஜாதிக்கொடுமை ஒருபுறத்தே தொல்லைப்படுத்துகிறது.

பெரும்பாலும் தாழ்ந்த ஜாதியார்களே அதி ஏழை களாக இருக்கிறார்களென்பது மறுக்கமுடியாத விஷயம். உழைப்பும் அவர்களுக்குத்தான் அதிகம். அதிக உழைப்பு பட்டுவரும் வகுப்பினருக்குள்ளே அதிக வறுமை ஏற்படும் நீதி உலக முழுதிலுமிருக்கிறது. எனினும், நம்முடைய தேசத்தைப்போல் இத்தனை மோசமான நிலைமை வேறெங்குமில்லை.

இந்த ஊரில் (கடையத்தில்) ஒரு செல்வர் வீட்டு
விசேஷமொன்றுக்காக சங்கரநயினூர் கோயிலிலிருந்து
கோவில் யானையை இங்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.
அது ஆண் யானை; 18 வயதுள்ள குட்டி. அது மிகவும்
துஷ்ட யானையென்று பெயர் கேட்டிருப்பதால், அதை
இவ்வூரில் அனேக ஜனங்கள் திரள்திரளாகச் சென்று
பார்க்கிறார்கள். இன்று காலை நானும் என் நண்பரொருவரு
மாக இந்த யானையைப் பார்க்கச் சென்றோம். அந்த
யானையைப் பற்றிய முக்கிய விசேஷம் யாதெனில், இதற்கு
மாவுத்தர்களாக இரண்டு பிராமணப் பிள்ளைகளும், சைவ
ஓதுவார் (குருக்கள்) வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரும் வேலை
பார்க்கிறார்கள். ஸாதாரணமாக, மாவுத்தர் வேலை
செய்ய மஹம்மதியர்களும் ஹிந்துக்களில் தணிந்த ஜாதியா
ருமே ஏற்படுவது வழக்கம். இந்த யானைக்கு பிராமண
மாவுத்தர் கிடைத்திருக்கிறார்கள்.

மேற்படி பிராமண மாவுத்தரில் ஒருவனிடம் நான்
இந்த யானையின் குணங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிரு
தேன். நான் நதிக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கையில் அவன்
அந்த யானையை நிஷ்கருணையாக அடித்துக்கொண்டிருக்க
நான் பார்த்தேனுதலால், அதை அவனுக்கு நினைப்பு
மூட்டி "மிருகங்களை அன்பினால் பழக்கவேண்டும், கருணை
யில்லாமல் அடித்துப் பழக்குவது சரியில்லை" என்றேன்.
நான் இந்த வார்த்தை சொன்னதுதான் தாமஸம், அவன்
மிகவும் நீளமாகத் தன் சாஸ்திரக் கட்டுகளையெல்லாம்
அவிழ்த்து விரிக்கத் தொடங்கிவிட்டான். அந்த மாவுத்தன்
சொல்லுகிறான்:— "இந்த யானை கீழ் ஜாதி யானை; யானை
களில் ப்ரம்ம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர் என நான்கு
முக்கிய ஜாதிகளுண்டு. ஒவ்வொரு ஜாதியிலும் கிளை வகு
புக்களிருக்கின்றன. அவற்றுள் இது சூத்திர ஜாதியை
சேர்ந்த யானை. மனிதர்களில் சூத்திரர்களுக்குள்ளே

ழுவர் என்ற ஜாதியார் இருக்கிறார்களே, அதே மாதிரி இந்த யானை 'வீரன்' வகுப்பைச் சேர்ந்தது......"

இங்ஙனம் அந்த மாவுத்தன் நீண்ட கதை சொன்னான்.

நான் இந்த விஷயத்தை இங்கு எடுத்துச் சொல்லிய என் நோக்கம் யாதெனில், நம்மவர்கள் மனதில் இந்த ஜாதிக்கொள்கை எத்தனை ஆழமாகப் பதிந்திருக்கிறது என்பதை உணர்த்தும் பொருட்டேயாம். யானையை எடுத்தால், அதில் ப்ரம்ம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர்! குதிரையிலும் அப்படியே! வானத்திலுள்ள கிரஹங்களிலும் அதே மாதிரி ப்ரம்ம க்ஷத்திரிய முதலிய ஜாதி பேதங்கள்! ரத்தினங்களிலும் அப்படியே!

இங்ஙனம் ஜாதிக்கொள்கை வேரூன்றிக் கிடக்கும் நாட்டில், மனுஷ்ய ஸ்வதந்திரம், ஸமத்வம், ஸஹோதரத்வம் என்னுங் கொள்கைகளை நிலைநிறுத்துவதென்றால் அது ஸாதாரண வேலையா? கொஞ்ச ஜாதியா? அவற்றில் உட்பிரிவுகள் கொஞ்சமா? பறை பதினெட்டாம்! நுளை நூற்றெட்டாம்! அதாவது பறையர்களுக்குள்ளே 18 பகுதிகளும் நுளையர்களில் 108 பகுதிகளும் இருக்கின்றனவாம்: மேலும், பறையன், பள்ளன், சக்கிலியன் எல்லோரும் வெவ்வேறு ஜாதிகள்; ஒன்றுக்கொன்று பந்தி போஜனம் கிடையாது. பெண் கொடுக்கல், வாங்கல் கிடையாது. கேலி; கேலி; பெருங்கேலி. இங்ஙனம் ஏற்கெனவே பிரிந்துகிடக்கும் பிரிவுகள் போதாவென்று புதிய புதிய பிரிவுகள் நாள்தோறும் ஏற்பட்டு வருகின்றன. சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கமுடையவர்களிலே பலர், செய்கை நெறியுணராமல் புதிய வகுப்புக்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். கடையத்து வேளாளரில் இங்கிலீஷ் படித்த சிலர் தாங்கள் "திராவிடப் பிராமணர்" என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு பரம்பரையாக வந்த

"பிள்ளை"ப் பட்டத்தை நீக்கி "ராயர்" பட்டம் சூட்ட
கொண்டிருக்கிறார்கள். திருஷ்டாந்தமாக ஒருவருக்
"ஆண்டியாப் பிள்ளை" என்ற பெயர் இருந்தால், அ
அதை ஸர்க்காரர் மூலமாக "ஆண்டியப்ப ராயர்" என்
மாற்றி அப்படியே ஸகல விவகாரங்களும் நடத்துகிறு
இந்த திராவிடப் பிராமணரின் பட்டம் எப்படி நேரிட்ட
என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வழியில்லை.

இங்ஙனமே சில தினங்களின் முன்பு வள்ளுவர்க
தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஒரு கூட்டங் கூடித் தாங்க
உயர்ந்த ஜாதியாரென்றும், மற்றப் பறையர்களைத் தொட
கூடாதென்றும், அவர்களுக்குப் பஞ்சாங்கம் முதலிய
சொல்லக் கூடாதென்றும், அவ்வாறு செய்யும் வள்ளுவ
களைக் கட்டுப்படுத்த வேணடுமென்றும் துண்டுப் பத்திரிக
கள் போட்டிருந்தார்களாம். இதைக் கண்டு மன
பொறுக்காமல், வள்ளுவக் குலத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமா
வி.எல்.பெருமாள் நாயனூர் என்பவர் "வள்ளுவர் பறைய
பஞ்சமரே" என்பதை மிகவும் தெளிவாக ருஜுப்படுத
சென்ற வியாழக்கிழமை (ஜூன் மீ 3-ம்தேதி) சுதேசமித்தி
னில் ரஸமான வியாஸமொன்று எழுதியிருப்பதைக் கண
என் மனம் சால மகிழ்ச்சி யெய்திற்று.

ஆனுல், அதே வியாஸத்தில், நாயனூர் நான்கா
வகுப்பாகிய வேளாளர் குலத்திலிருந்து பறையர் பிரிந்த
ரென்று சொல்லுவது பொருத்தமில்லாத வார்த்தை. இ
எந்த 'ஆதாரத்தில் இங்ஙனம் சொல்லுகிறுர் என்ப
விளங்கவில்லை. வெறும் ஜாதி விரோதத்தாலேதா
இங்ஙனம் சொல்லுகிறுரென்று தோன்றுகிறது. வீ
பகைமைகளால் நன்மை ஏற்படாது.

எல்லா வகுப்பு மக்களுக்கும் சரியானபடி படிப
சொல்லிக் கொடுத்தால், எல்லோரும் ஸமமான அறிவு

யாராய் விடுவார்கள். மாம்ஸ போஜனம் செய்யும் வகுப்பினர் அதை நிறுத்திவிட வேண்டும். பிறகு ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் சொல்லியபடி, எல்லாரையும் ஒரேயடியாக பிராமணராக்கி விடலாம். கீழ் ஜாதியாரை நல்ல ஸம்ஸ்காரங்களால் பிராமணர்களாக்கிவிட முடியுமென்பதற்கு நம்முடைய வேத சாஸ்திரங்களில் தக்க ஆதாரங்களிருக்கின்றன. அந்தப்படி இந்தியா முழுதையும் பிராமண தேசமாக செய்துவிட்டால் நல்லதென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எந்த ஜாதியாக யிருந்தாலும் சரி, அவன் மாம்ஸ பக்ஷணத்தை நிறுத்தும்படி செய்து, அவனுக்கு ஒரு பூணூல் போட்டு, காயத்திரி மந்திரம் கற்பித்துக் கொடுத்து விடவேண்டும். பிறகு, அவன் பிராமணனாகவே கருதப்பட வேண்டும். இதுதான் விவேகாநந்தர் சொல்லிய உபாயம். கூடியவரை நல்ல உபாயமும் கூட. ஆனால், மேல் வகுப்பினர் தம்முடைய உயர்வை மறந்து கீழ் வகுப்பினருடன் கலத்தல் இதனிலும் சிறந்த உபாயமாகும்.

ஜாதிபேத விநோதங்கள்

இந்தியாவின் மற்றப் பகுதிகளைக் காட்டிலும் நமது சென்னை மாகாணத்தில்தான் ஜாதிபேதத்தைப் பற்றிய மனஸ்தாபங்கள் இப்போது அதிகமாக முளைத்திருக்கின்றன வென்பது அந்த மனஸ்தாபங்கள் ராஜரீக விவகாரங்களிலுங்கூடப் புகுந்து தேச விடுதலையாகிய பரம தர்மத்துக்கோர் இடுக்கணாகக் கூடிய நிலைமை இம்மாகாணத்தில் மாத்திரமே காணப்படுவதினின்றும் நன்கு விளங்கும். ஆயினும் இதுபற்றி சுதேசாபிமானிகள் அதிகமாகப் பயப்பட வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால், முதலாவது, உலக முழுதிலும் புதிதாகத் தோன்றிச் சென்ற சில வருஷங்களாகப் புயற்காற்றைப்போல் தொழில் செய்துவரும் தெய்விகமான விடுதலைக் கிளர்ச்சியின் சக்தியால் இந்தியாவின் மக்கள்

முப்பது கோடிப் பேரும் எங்களுக்கு ஸ்வராஜ்யம் வேண்டு
தில்லை யென்று ஹடம் பண்ணியபோதிலும் இந்தியாவுக்
கட்டாயமாக ஸ்வராஜ்யம் வந்து தீரவே செய்யு
மனிதர் எண்ணத்தை மீறியும் கால சக்தி வேலை செய்
துண்டு. அப்படிப்பட்ட காலம் இப்போது உலகமெங்கு
தோன்றியிருக்கிறது. மேலும் இந்த சமயத்தில் இந்திய
விலும் ஜனங்களிற் பெரும்பகுதி ஸ்வராஜ்ய தாகத்தி
ஈடுபட்டுத்தான் கிடக்கிறார்கள். எனவே, எந்த வகையா
யோசித்த போதிலும், இந்தச் சென்னை மாகாணத்து ஜா
பேதக் கிளர்ச்சியினால் இந்தியாவின் விடுதலைக்குத் தாமத
ஏற்படுமென்று நினைக்க ஹேது இல்லை.

தவிரவும், இந்த 'பிராமணரல்லாதார் கிளர்ச்சி' கா
கதியில் தானே மங்கி அழிந்து விடுமென்று நிச்சயிப்பத
கும் போதிய காரணங்களிருக்கின்றன. முதலாவது, இதி
உண்மையில்லை. உண்மையாகவே இந்தியாவில் ஜா
பேதங்கள் இல்லாமல் செய்துவிட வேண்டுமென்ற ஐக்கி
புத்தியுடையோரில் மிக மிகச் சிலரே இந்தக் கிளர்ச்சிய
சேர்ந்திருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் சர்க்கார் அதிகார
களையும், ஜில்லாபோர்டு, முனிசிபாலிட்டி, சட்டசபை
முதலியவற்றில் கௌரவ ஸ்தானங்களையும் தாமே அடை
வேண்டுமென்ற ஆவலுடையவர்களே இக்கிளர்ச்சியி
தலைவராக வேலை செய்து வருகிறார்கள். திருஷ்டாந்தமா
பிராமணருக்கு அநேகமாக அடுத்தபடி தென் இந்தியாவி
பல இடங்களிலே சைவவேளாளர் என்ற வகுப்பினருக்
ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வகுப்புக்குக் கீழே பஞ்சமர் வ
சுமார் இரண்டாயிரம் சாதி வகுப்புக்களிருக்கின்றன. அ
களுக்கு மேலே பிராமணராகிய ஒரு வகுப்பின
இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நம்முடைய சைவ வேளா
ருள்ளே 'அல்லாதார்' கிளர்ச்சியைச் சேர்ந்திருப்பவ
கூடத் தமக்கு மேற்படியிலுள்ள பிராமணர் பிரி

ணமுடையோரென்றும், மற்ற வகுப்பினருடன் சேர்ந்துண்டு மணம்புரிந்து வாழமறுக்கிறுரென்றும் நிந்திக்கிறுர்களே யல்லாது, தமக்குக் கீழேயுள்ள இரண்டாயிரத்து இல்லரை ஜாதியர்களுடனும் தாம் சேர்ந்துண்டு மணம் புரிந்து வாழுமாறு யாதொரு பிரயத்தனமும் செய்யாதிருக்கிறுர்கள். 'பிராமண ரல்லாதார்' என்றெரு வகுப்பு இந்தியாவில் கிடையவே கிடையாது. ஒன்றுடொன்று சம்பந்தம், பந்தி போஜனம் செய்துகொள்ள வழக்கப் படுத்தாத ஆயிரக்கணக்கான வகுப்புகள் இந்துக்களுக்குள்ளே நெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்றன. இவற்றுள் பிராமணர் ஒரு வகுப்பினர். இங்ஙனம் வகுப்புகளாகப் பிரிந்திருத்தல் குற்றமாயின் அக் குற்றம் பிராமணரை மாத்திரமே சார்ந்ததாகாது. எல்லா வகுப்பினரையும் சாரும். பிராமணரும் மற்ற வகுப்பினரைப் போலவே இந்த முறைமையால் பந்தப்பட்டிருக்கிறுர்கள். பிராமணருக்குள்ளேயே பரஸ்பரம் சம்பந்தம், சமபந்தி போஜனம் செய்துகொள்ளாத பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன.

'பிராமண ரல்லாதார்' என்ற வகுப்பே கிடையாது. அதுவே பொய். எனவே, இந்தக் கிளர்ச்சியின் மூலமே பொய்யாக இருப்பதுகொண்டு இதனை உண்மையில்லாத கிளர்ச்சி என்கிறேன். உண்மையாகவே, இந்தியாவில் ஜாதி பேதங்களில்லாமல் சமத்துவக்கொள்கை வெற்றி படைய வேண்டுமென்றுல், அதற்கு ஸ்வராஜ்ய ஸ்தாபனமே சரியான உபாயம். ஸ்வராஜ்யம் கிடைத்தால் சட்டசபைகளில் எல்லா ஜாதி மேதாவிகளும் கலந்திருப்பார்களாதலால் அந்த சபைகளின் மூலமாக இந்தியாவில் முதலாவது ராஜரீக வாழ்வில் சமத்துவக் கொள்கையை நிறுத்திவிடலாம். பிறகு சமூகவாழ்விலும் அக்கொள்கை தானே பரவிவிடும். இதைவிட்டுப் பொய்யும் புலையுமாக, திராவிடரென்றும் ஆரியரென்றுமுள்ள பழைய சொற்களுக்குப்

புதிய அபாண்டமான அர்த்தங்கள் கற்பித்துக்கொண்டு வீண் சண்டைகள் வளர்ப்பதனால் ஹிந்து சமூகத்துக்கே கெடுதி விளையக்கூடும். எந்த வகுப்புக்கும் அனுகூலம் ஏற்படாது.

பிராமணன் யார்?

ஓர் உபநிஷத்தின் கருத்து

அஷ்டாதச உபநிஷத்துக்களிலே வஜ்ரஸூசிகை என்பதொன்று. "வஜ்ர ஸூசி" என்றால் வயிர ஊசி என்பது பொருள். இவ்வுபநிஷதம் "பிராமணன் யார்?" என்பதைக் குறித்து மிகவும் நேர்த்தியாக விவரித்திருக்கின்றது.

"நான் பிராமணன், நீ சூத்திரன்" என்று சண்டை போடும் குணமுடையவர்களுக்கெல்லாம் இவ் வேத நூல் தக்க மருந்தாகும். அன்னிய ராஜாங்கத்தாரிடம் ஒருவன் போலீஸ் வேவுதொழில் பார்க்கிறான். அவன் ஒரு பூணூலை போட்டுக்கொண்டு, ஏதேனும் ஒரு நேரத்தில், கிராமபோன் பெட்டி தியாகையர் கீர்த்தனைகள் சொல்வதுபோல பொருள் தெரியாத சில மந்திரங்களைச் சொல்லிவிட்டு ஐயர் ஐயங்கார் அல்லது ராயர் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டு, "நான் பிராமணன், நான் தண்ணீர் குடிப்பதைக் கூட மற்ற வர்ணத்தவன் பார்க்கலாகாது" என்று கதை பேசுகிறான். மற்றொருவன் தாசில்தார் வேலை பார்க்கிறான். பஞ்சத்தினால் ஜனங்கள் சோறின்றி மடியும்போது, அந்த தாசில்தார் தனது சம்பளம் அதிகப்படும்பொருட்டு "பஞ்சமே கிடையாது, சரியானபடி தீர்வை வசூல் செய்யலாம்" என்று 'ரிப்போட்டு' எழுதி விடுகிறான். ஆறிலொரு கடமைக்குமேல் ராஜாங்கத்தார் தீர்வை கேட்பதே குற்றம்; பஞ்ச நாளில் அதுகூடக் கேட்பது பெருங் குற்றம். அங்ஙனம் தீர்வை வாங்கிக் கொடுக்கும் தொழிலிலே இருப்பவன் ஹிந்து தர்மத்துக்கு விரோதி. அதற்குமப்பால், உள்

பூஞசத்தை இல்லை யென்றெழுதி ஜனத்துரோகம் செய்யும் தாசில்தாருக்கு என்ன பெயர் சொல்வதென்று நமக்குத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட தாசில்தார் தனக்கு 'சாஸ்திரி யார்' என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு, "நான் கௌதம ரிஷியின் சந்ததியிலே பிறந்தேன்" என்பதாகப் பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளுகிறான். இப்படியே, வைசியத்தொழில் சூத்திரத் தொழில் என்ற கௌரவத் தொழில்கள் செய்வோரும் இவற்றிற்குப் புறம்பான புலைத்தொழில்கள் செய்வோருமாகிய பல போலிப் பார்ப்பார் தங்களுக்கு இயற்கையாகவுள்ள பெருமையை மறந்துவிட்டுப் பொய்ப் பெருமையைக் கொண்டாடி வருகிறார்கள்.

நாட்டிலே இவ்விஷயமான விவாதங்களும் போராட் டங்களும் அதிகரிக்கின்றன. இத்தருணத்தில் நமது வேதம் இவ்விவகாரத்தைப்பற்றி என்ன அபிப்பிராயம் கொடுக் கிறது என்பது ஆராயத்தக்க பொருளாகும்.

வஜ்ரஸூசி உபநிஷத்து பின்வருமாறு :—

ஞானமற்றவர்களுக்குத் தூஷணமாகவும், ஞானக் கண்ணுடையவருக்குப் பூஷணமாகவும் விளங்குவதும் அஞ்ஞானத்தை உடைப்பதுமாகிய "வஜ்ரஸூசி" என்ற சாஸ்திரத்தைக் கூறுகிறேன்:—

'பிரம்ம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர்' என்று நான்கு வர்ணங்கள் உண்டு. அவற்றிலே, பிராமணன் பிரதான மானவன் என்று வேத வசனத்தைத் தழுவி ஸ்மிருதி களாலும் சொல்லப்படுகிறது. அதில் பிராமணன் யாரென் பது பரிசோதிக்கத்தக்கதாகும். ஒருவன் தன்னைப் பிரா மணன் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறான். அங்ஙனம் பிரா மணன் என்பது அவனுடைய ஜீவனையா? தேகத்தையா? பிறப்பையா? அறிவையா? செய்கையையா? தர்ம குணத்தையா? அவனுடைய ஜீவனே பிராமணனென்றால்

அஃதன்று. முன் இறந்தனவும், இனி வருவனவு இப்போதுள்ளனவும் ஆகிய உடல்களிலெல்லாம் ஜீவன் ஒரே ரூபமுடையதாயிருக்கின்றது. ஒருவனுக்கே செய்வ வசத்தால் பலவித உடல்கள் உண்டாகும்போது, எல்லா உடல்களிலும் ஜீவன் ஒரே ரூபமுடையதாகத்தான் இரு கின்றது. ஆகையால், (அவனுடைய) ஜீவன் பிராமணனு மாட்டாது. ஆயின், (அவனது) தேஹம் பிராமணனெனி அதுமன்று. சண்டாளன் வரையுள்ள எல்லா மனித களுக்கும் பஞ்சபூதங்களால் ஆக்கப்பட்ட உடலும் ஒரே அமைப்புடையதாகத் தானிருக்கிறது. மூப்பு, மரணம் இயல்கள், இயலின்மைகள்—இவையனைத்தும் எல்லா உடல்களிலும் சமமாகக் காணப்படுகின்றன. மேலும், பிராமணன் வெள்ளை நிறமுடையவன், க்ஷத்திரியன் செ நிறமுடையவன், வைசியன் மஞ்சள் நிறமுடையவன், சூத் திரன் கருமை நிறமுடையன் என்பதாக ஒரே நியமத்தையு காணவில்லை. இன்னும், உடல் பார்ப்பானாயின், தகப்பன் முதலியவர்களை இறந்தபின் கொளுத்தும் மகன் முதலியவ களுக்குப் பிரமஹத்தி தோஷம் உண்டாகும். ஆதலால், (அவனுடைய) தேஹம் பிராமணனாக மாட்டாது. ஆயின் பிறப்புப்பற்றி பிராமணன் என்று கொள்வோமென்றால் அதுவுமன்று. மனிதப் பிறவியற்ற ஜந்துக்களிடமிருந்துகூட பல ரிஷிகள் பிறந்ததாகக் கதைகளுண்டு. ரிஷ்யசிருங்கர் மானிலிருந்தும், ஜாம்பூகர் நரியிலிருந்தும், வால்மீகி புற்றிலிருந்தும், கௌதமர் முயல் முதுகிலிருந்தும் பிறந்த தாகக் கதை கேட்டிருக்கிறோம். அது போக, வஸிஷ்டர் ஊர்வசி வயிற்றில் பிறந்தவர்; வியாசர் மீன் வலைச்சியின் வயிற்றில் பிறந்தவர்; அகஸ்தியர் கலசத்திலே பிறந்ததாகச் சொல்லுவார்கள். முன்னாளில் ஞானத்தி பெருமையடைந்தவர்களாகிய பல ரிஷிகளின் பிறவி வ தெரியாமலேயே இருக்கிறது. ஆகையால், பிராமணத்துவ

பிறப்புப் பற்றியதன்று. ஆயின், அறிவினால் பிராமணன் எனக் கொள்வோமென்றால், அதுவுமன்று. க்ஷத்திரியர் முதலிய மற்ற வர்ணத்தவர்களிற்கூட அநேகர் உண்மை தெரிந்த அறிவாளிகளா யிருக்கிறார்கள். ஆதலால், அறிவு பற்றி ஒருவன் பிராமணன் ஆகமாட்டான். ஆயின், செய்கை பற்றி ஒருவனைப் பிராமணனாகக் கொள்வோமெனில் அதுவுமன்று. பிராரப்தம், சஞ்சிதம், ஆகாமியம் என்ற மூவகைச் செயல்களும், ஒரேவிதமான இயற்கையுடையன வாகவே காணப்படுகின்றன. முன் செயல்களால் தூண்டப் பட்டு, ஜனங்களெல்லோரும் பின் செயல்கள் செய்கிறார்கள். ஆதலால், செய்கை பற்றி ஒருவன் பிராமணனாய்விட மாட்டான். பின் தர்மஞ் செய்வோனைப் பிராமணனாகக் கொள்வோமென்றால், க்ஷத்திரியன் முதலிய நான்கு வருணத்தவரும் தர்மஞ் செய்கிறார்கள். ஆதலால், ஒருவன் தருமச் செய்கையைப் பற்றியே பிராமணனாகி விடமாட் டான். அப்படியானால் யார்தான் பிராமணன்? எவனொருவன் இரண்டற்றதும், பிறவி, குணம், தொழில் என்பவை இல்லாததும், உள்ளும் புறமும் ஆகாசம்போலக் கலந்திருப் பதும், அளவிடக்கூடாததும், அனுபவத்தால் உணரத் தக்கதுமாகிய இறுதிப் பொருளை, நேருக்கு நேராகத் தெரிந்து காமம், ராகம் முதலிய குற்றங்களில்லாதவனாய், பாபம், மாற்சரியம், விருப்பம், ஆசை, மோகம் முதலியவை நீங்கினவனாய், இடம்பம் அகங்காரம் முதலியவை பொருந் தாத நெஞ்சமுடையவனாய் இருக்கின்றானோ, இங்ஙனம் கூறப்பட்ட இலக்கணமுடையவனே பிராமணனென்பது சுருதி, ஸ்மிருதி, புராண, இதிகாசமென்பவற்றின் அபிப்பிராயமாகும். மற்றப்படி ஒருவனுக்கு பிராமணத் துவம் சித்தியாகாது என்பது உபநிஷத்து.

பிராமணராக வேண்டுவோர் மேற்கூறப்பட்ட நிலைமை யைப் பெற முயற்சி செய்யக் கடவர். க்ஷத்தியர், வைசி

யர், சூத்திரர் முதலிய மற்ற லௌகிக வர்ணங்களுக்கும் இதுபோலவே தக்கவாறு லக்ஷணங்கள் அமைத்துக் கொள்க. அவ்வவ் விலக்கணங்கள் பொருந்தியவர்களே அவ்வவ் வருணத்தினரென்று மதிக்கத்தக்கவர்கள். அந்த இலக்கணங்கள் இல்லாதவர்கள் அவற்றையடைய முயற்சி செய்யவேண்டும். போலீஸ் வேவுத்தொழில் செய்பவன் பிராமணன் ஆகமாட்டான். குமாஸ்தா வேலை செய்பவன், க்ஷத்திரியன் ஆகமாட்டான். சோம்பேறியாக முன்னோர் வைத்துவிட்டுப்போன பொருளை யழித்துத் தின்பவன் வைசியன் ஆகமாட்டான். கைத்தொழில்களை யெல்லாம் இறக்கக் கொடுத்துவிட்டுச் சோற்றுக்குக் கஷ்டமடைவோர் சூத்திரர் ஆகமாட்டார்கள். இவர்களெல்லாம் மேம்பாடுடைய ஆரிய வர்ணங்கள் நான்கிற்கும் புறம்பாகிய நீசக் கூட்டத்தார். நமது தேசம் முன்போலக் கீர்த்திக்கு வர வேண்டுமானால், உண்மையான வகுப்புகள் ஏற்படவேண்டும். பொய் வகுப்புகளும் போலிப்பெருமைகளும் நசிக்க வேண்டும். இது நம்முடைய வேத சாஸ்திரங்களின் கருத்து.

19. நகரம்

[குறிப்பு: பாரதியார் பல துறைகளிலே, முக்கியமாகக் கவிதைத் துறையிலே என்னென்ன புதுச் சோதனைகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன என்பதை உன்னிப்பாகக் கவனித்து வந்திருக்கிறார் என்பதற்கு இக்கட்டுரை ஓர் எடுத்துக் காட்டு. வசன கவிதை பிரான்ஸ் நாட்டிலும், மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் தீவிரமாகக் கையாளப்பட்டது. அமெரிக்காவில் வால்ட் விட்மான் இந்த முயற்சியிலே சிறந்த வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்.

வேதங்களில் பல இடங்கள் வசன கவிதை களாகவே இருக்கின்றன.

இவற்றையெல்லாம் கண்டறிந்த பாரதியார் தாமும் இம் முயற்சியிலே ஈடுபடுகிருர். புதிய யாப்பு முறையில் அவர் சானெட் என்ற 14 வரிப் பாடலையும் தமது இலக்கிய முயற்சியின் தொடக்க காலத்திலேயே எழுதியுள்ளார். தனிமை இரக்கம், யான், சந்திரிகை என்ற மூன்று பாடல்களும் இதற்குச் சான்ருக நமக்குக் கிடைத் திருக்கின்றன.

பின்னுல் மக்களுக்கு எளிதாக உணர்த்துவ தற்காக ஆநந்தக் களிப்பு, நந்தனுர் கீர்த்தனே மெட்டுகள், நொண்டிச்சிந்து முதலிய தமிழ் மக்களுக்குப் பழக்கமான யாப்பு முறைகளேக் கையாள்கின்ருர். பிறகு புதிய கீர்த்தனே முறை களேயும் படைக்கிருர்.

ஆனுல் புதிய யாப்பு வகையான வசன கவிதையையும் அவர் சோதனே செய்யாமல் விடவில்லே. இதிலும் அவர் நல்ல வெற்றி பெற் றுள்ளார் என்பதை அவருடைய வசனகவிதை களின் வாயிலாக அறியலாம். புதுமரபுக்கவிதை களே எழுதுகின்ற இக்காலக் கவிஞர்களும் பாரதி யாரையே தமது முன்னேடியாகக் கருதுகின்றனர்.

ஒரு லட்சிய நகரத்தை வால்ட்விட்மான் கற்பனே செய்கிருர். அது பாரதியாருக்குப் பிடித்தமான, மிகப் பிடித்தமான ஒன்று என்று கூறத்தேவையில்லே. ஆகவே அதைப் பற்றி இக் கட்டுரையிலே சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுகின்ருர்.]

வால்ட் விட்மான் என்பவர் சமீபகாலத்தில் வாழ்ந்த அமெரிக்கா (யுனேட்டெட் ஸ்டேட்ஸ்) தேசத்துக் கவி.

இவருடைய பாட்டில் ஒரு புதுமை என்னவென்றால், அது வசன நடை போலேதான் இருக்கும். எதுகை, மோனே, தளை ஒன்றுமே கிடையாது. எதுகை மோனை யில்லாத கவிதைதான் உலகத்திலே பெரிய பாஷைகளில் பெரும் பகுதியாகும். ஆனால், தளையும் சந்தமும் இல்லாத கவிதை வழக்கமில்லை. வால்ட் விட்மான், 'கவிதையை பொருளில் காட்டவேண்டுமே யல்லாது சொல்லடுக்கில் காட்டுவது பிரயோஜனமில்லை' யென்று கருதி, ஆழ்ந்த ஓசை மாத்திரம் உடையவாய், மற்றப்படி வசனமாகவே எழுதி விட்டார். இவரை ஐரோப்பியர், காளிதாஸன், கம்பன், ஷேக்ஸ்பியர், மில்டன், தான்தே, கெத்தே முதலிய மகாகவிகளுக்கு ஸமான பதவி யுடையவராக மதிக்கிறார்கள்.

குடியாட்சி, ஜனாதிகாரம் என்ற கொள்கைக்கு மந்திர ரிஷிகளில் ஒருவராக இந்த வால்ட் விட்மானை ஐரோப்பிய ஜாதியார் நினைக்கிறார்கள்.

எல்லா மனிதர்களும், ஆணும் பெண்ணும் குழந்தைகளும் எல்லாரும் ஸமானம் என்ற ஸத்யத்தை பறையடித்த மஹான்களில் இவர் தலைமையானவர்.

ஸர்வ ஜகத்தும் ஒரே சக்தியை உயிராக உடையது ஆதலால், எல்லாம் ஒன்று. ஆதலால் பயத்தைவிடு பிறருக்குத் தீங்கு செய்யாதே. மற்றப்படி யெல்லாம் உன் சொந்த இஷ்டப்படி நடந்துகொள். எல்லாரும் ஸமானம் யாருக்கும் பயப்படாதே. கடவுள் ஒருவருக்கே பயப்பட வேண்டும். மனிதர் கடவுளைத் தவிர வேறொன்றுக்கும் பயப்படக்கூடாது. இதுதான் அவருடைய மதத்தின் முக்கியமான கொள்கை. 'எல்லாரும் பரஸ்பரம் அன்பு செய்யுங்கள்' என்ற கிறிஸ்துவின் போதனையை அவர் கவிதையாக பல வகைகளில் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த மஹான் ஒரு நகரம் கற்பனை பண்ணுகிறார். அந்த நகரத்தில் ஆணும் பெண்ணும் சபதத்தில் துஞ்சார். அங்கே

டிமையில்லை, ஆண்டையுமில்லை. அங்கே, ஸ்தானிகர் ரின் முடிவற்ற செருக்கை பொதுஜனம் உடனே சினந்து]ிர்க்கிறது. அங்கே, நகரத்தான் தலை, நகரத்தான் ரமாணம்; அவனுடைய சம்பளக்காரரே பிரஸிடெண்டு, மயர், கவர்னர் எல்லாரும். அங்கே குழந்தைகள் தமக்குத் ாமே பதி செய்து கொள்ளவும், தம்மைத் தாமே காத்துக் காள்ளவும் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். அங்கே, பெண்கள் திகளில் ஆண்களைப் போலவே கூட்டங்கூடி ஊர்வலம் ருகிறார்கள். அங்கே, பொதுக் கட்டிடங்களில் பெண்கள் பூண்களுக்கு நிகரான இடம் பெறுகிறார்கள்.

இவ்வாறு வால்ட் விட்மான் கற்பனை பண்ணின கரத்தை கண் முன்னே பார்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத் டன் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் இப்போது ட பல ராஜ்ய தந்திரிகளும் மந்திரிகளும் சாஸ்திரிகளும் ுயற்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

பணக்காரன், ஏழை; உத்தியோகஸ்தன், கூலிக்காரன்; டி, படை; ஆண், பெண்; மூத்தது, இளையது—எல்லாரும் ருவருக் கொருவர் வஞ்சனை, துரோகம், அநியாயம், காள்ளை, கர்வம், ஹிம்ஸை, அவமதிப்பு, கொலை முதலிய மைகள் செய்யாமல், பரஸ்பரம் அன்புடனும் மதிப் டனும் நடந்து, எல்லாருக்கும் விடுதலையும் ஸமத்வமும் ள்ளதாகிய நகரம் கண்முன்னே தோன்றுவதை ரும்பாத மனிதனும் உண்டோ?

20. விசாரணை

[குறிப்பு: தண்டனை கொடுப்பது பற்றிய கருத்துக்கள் புரட்சிகரமாக இன்று மாறியிருக் கின்றன. குற்றம் செய்பவர்கள் ஏன் அவ்வாறு செய்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து ஏற்ற பரிகாரம்

செய்வதே மேல் என்று மதிப்பதை நாம் இன்று அறிவோம். கைதிகளை அன்புடன் நடத்துதல்; சிறைச்சாலையில் பல சீர்திருத்தம் செய்தல் என்றெல்லாம் சாதாரணமாக இக்காலத்தில் பேசப்படுகிறது. திறந்தவெளிச் சிறை, பயனுள்ள தொழில் கற்பித்தல் இவற்றைப் பல இடங்களிலே பரிசோதனை செய்து பலனையும் கண்டுள்ளார்கள். தூக்குத் தண்டனையையே ஒழித்து விடவேண்டும் என்று பேசப்படுகிறது.

பாரதியார் இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் நுணுகி ஆய்ந்து அக்காலத்திலேயே முற்போக்கான எண்ணங்களை வழங்கியுள்ளார். பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வேண்டும் என்றும் தெளிவாக எழுதியுள்ளார்.

மிகப் பல துறைகளிலே இவ்வாறான சீர்திருத்தமும், முற்போக்குமான சிந்தனைகளை அவர் கொண்டிருந்தார் என்பது அவருடைய மேதையையும், பரந்த உள்ளத்தையும் காட்டுகின்றது. பகைவனுக்கருள்வாய் என்று பாடிய கவிஞரல்லவா!?]

கைதி விஷயம்

கைதிகளை அன்புடன் நடத்த வேண்டும். அ
களும் மனிதர்தானே? ஏன் குற்றம் செய்தார்களென்
கோபிக்கிறாயா? ஏதோ தெரியாமல் செய்திருப்பார்க
தெளிந்த புத்தியிருந்தால் நடந்திருக்குமா? நல்ல ஸஹ
ஸத்திலே பழக்கப்படுத்தியிருந்தால் இந்த நிலைக்கு இ
திருப்பார்களா? ஜன சமூஹத்திலே சிலரை நாக
நிலைமைக்குக் கீழே அமிழ்த்துவைத்த குறை யால

சேர்ந்தது? இப்போதுகூட சிறுபிள்ளைகள் குற்றம் செய்தால் க்ரூர தண்டனை விதிப்பதில்லை. 'திருத்தக்கூட'த்திலே போடுகிறார்கள். அமெரிக்கா முதலிய நாகரீக தேசங்களில், கைதிகளுக்கு நாள்தோறும் அதிக ஸௌகர்யங்களும் க்ஷமையும் இரக்கமும் காட்டி வருகிறார்கள். பழைய காலத்தில் இங்கிலாந்திலும் நமது தேசத்திலும் பெரும் பாலும் எல்லாத் தேசங்களிலும் சொற்பக் குற்றங்களுக் கெல்லாம் மிகவும் க்ரூர தண்டனை விதித்து வந்தார்கள். இலேசான களவுக்கு ஒருவன் கையை வெட்டிவிடுவார்கள். இக்காலத்தில் எந்த தேசத்திலும் அப்படி நிஷ்டூரமான தண்டனை கிடையாது. விசேஷமாக, ராஜ்ய சம்பந்தமான குற்றங்கள் செய்து சிறைப்படுவோரை இங்கிலாந்து முதலிய தேசங்களில் ஸாமான்யக் கைதிகளை போல் நடத்துவதில்லை. பலவிதமான குற்றங்களுக்குத் தண்டனை குறைந்து வருகிறது. மேலும் புராதன ராஜ்யங்களிலே மதத் திருத்தம் ராஜ்யத் திருத்தம் முதலியவற்றை விரும்புதல் குற்றம் என்று நீதிக்காரர் பாவித்திருக்கும் பல த்ருஷ்டாந் தங்கள் உண்டு. இப்போது அப்படியில்லை. பெரும்பான்மை யான தேசங்களில் மேற்கண்ட திருத்தக்காரருக்கு ராஜ்யஸம்மானமும் உயர்ந்த பதவிகளும் கிடைக்கும். ஆனல், இக்காலத்திலே கூட சிலதேசங்களில் ராஜ்யத் திருத்தம், மதத்திருத்தம் முதலியவற்றை நீதிக்காரர் குற்றமென்று சொல்லாவிட்டாலும், சற்றே சினந்த முகத் துடன் நோக்குகிறார்கள். இப்படி நடப்போர் நீதி சாஸ்திரத்தின் ஆதார வலிமைகளை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை.

தண்டனையின் கருத்து

குற்றஞ் செய்த மனிதனைச் சீர்திருத்தி இனிமேல் அவன் அக்குற்றஞ் செய்யாதபடி அறிவிலும் ஒழுக்கத்

திலும் மேம்பட வழி செய்யவேண்டும். இந்தக் கருத்துடன் தண்டனை செய்வோரையே தர்ம தேவதை க்ஷமிக்கலாம். பழிக்குப் பழி வாங்கிவிட வேண்டும் என்ற கருத்துடன் தண்டனை செய்கிற அதிகாரம் மனிதனுக்கே கிடையாது. ஏழையைப் பணக்காரனாக்கினால் பிறகு திருடமாட்டான். பேராசைக்காரனைக் கொஞ்சம் ஏழையாக்கினால்பிறகு திருட மாட்டான். மூடனுக்குப் படிப்புச் சொல்லிக்கொடுத்தால், இந்திரியங்களைக் கட்டியாள முடியாதவனை விரதங்களில் போட்டால், உயர்ந்த பதவியிலிருப்போர் எப்பொழுதும் நியாயத்தையே செய்து காட்டினால், பிறகு களவு இராது.

'பள்ளிக்கூடங்கள், தொழிற்சாலைகளை அதிகப்படுத்தினால், சிறைச்சாலைகள் குறையும்' என்பதை அநேக நீதி சாஸ்திரக்காரர் தெரிந்து சொல்லுகிறார்கள். வாத்தியார்களின் தொகை அதிகப்பட்டால் போலீஸ் ஸேவகரின் தொகை குறையும். நியாயமான அதிகாரத்தின்கீழ் பள்ளிக்கூடமும் வாத்தியாரும் மிகுதிப்படும்; போலீஸ் ஸேவகமும் சிறைச்சாலையும் குறையும்.

க்ஷமை

பொதுவாக அநேகரிடத்தில் ஒரு துர்க்குணமிருக்கிறது. தான் ஒரு குற்றஞ் செய்தால், அதைச் சுண்டைக்காய் போலவும், அதே குற்றத்தை மற்றவன் செய்தால் அதைப் பூசணிக்காய் போலவும் நினைக்கிறார்கள். மாமியார் உடைத்தால் மண்கலம்; மருமகள் உடைத்தால் வெண்கலம். மனிதனுக்கு, உண்மையாகவே புத்தித் தெளிவும் யோக்யதையும் தொடங்கும்போது, பிறர் குற்றங்களை க்ஷமிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணமுண்டாகிறது. மூடன் தான் செய்த குற்றத்தை மறந்து விடுகிறான்; அல்லது பிறருக்குத் தெரியாமல் மறைக்கிறான்; அல்லது, பொய்

ணங்கள் சொல்லி அது குற்றமில்லை என்று ருஜுப் தத முயற்சி செய்கிறன். குற்றத்திற்குக் காரணம் அறி மை; அதை நீக்கும் வழி ஸத்ஸங்கமும் தைர்யமும். ர் குற்றங்களை க்ஷமிக்கும் குணம் குற்றமில்லாதவர் டத்திலேதான் காணப்படும். குற்றம் செய்வோர் ஸ்பரம் மிகுந்த எரிச்சலோடிருப்பார்கள். ஒரு தொழிலைச் ர்ந்தவர்களுக்குள்ளே பொருமை யுண்டாவது ஸஹஜந் னே!

நீதி

நீதி என்பது பொது ஒழுக்கம். ஒரு கிராமத்தில் யவனுக்கு வேறு நியாயம் எளியவனுக்கு வேறு ாயமாக இருந்தால், அங்குள்ள நீதிக்காரரை உடனே ற்றவேண்டும். இல்லாவிட்டால், கிராமம் விரைவில் ழிந்துவிடும். ஜனங்கள் குற்றஞ் செய்யாமல் நீதிக்காரர் ாத்துக்கொள்ள வேண்டும். நீதிக்காரர் குற்றஞ் செய் மல் ஜனங்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நீதிக் ரரிலே இரண்டு பெரிய பிரிவு உண்டு; நியாயஸ்தலங் லிருந்து நீதியைப் பரிபாலனம் செய்வோர் ஒரு பகுதி, (சட்ட) சபைகளிலிருந்து நீதிகள் ஏற்படுத்துவோர் ற்றொரு பகுதி; இவ்விருதிறத்தாரும் கோணல் வழியிலே றங்காமல் அடக்க வேண்டிய பொறுப்பு பொது னங்களைச் சேர்ந்தது.

வாக்குச் சீட்டு

பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, ஜப்பான், அமெரிக்கா— நேக தேசங்களில் சட்டங்கள் செய்யும் ஸபைக்கு ஸபை" என்று பெயரிட்டு, ஸபைக்காரர் (மெம்பர்) வொருவரையும் பொது ஜனங்கள் வாக்குச்சீட்டுப் ட்டு நியமனம் செய்யும் வழக்கம் பலவாறுக நடை

பெற்றுவருகிறது. ஜனஸபையார் நியாயமில்லாத சட்ட
கள் செய்தால், அடுத்த தடவை ஜனங்கள் தம்மை தள்
விடுவார்கள் என்ற பயம் இருக்கவேண்டும். ஜன
களுடைய அதிகாரத்திற்குட்படாத சட்டஸபையார் மன
போனபடியெல்லாம் சட்டம் போடுவார்கள். அதி
பல விபரீதங்கள் ஏற்படும். வாக்குச்சீட்டு (வோட
விஷயத்தில் பலவித அனுஷ்டானங்கள் இருக்கின்ற
இங்கிலாந்திலே வாக்குச் சீட்டுப்போடும் உரிமை சில
கில்லை. பிரான்ஸ் தேசத்திலே எல்லாரும் சீட்டுப்போடலா
அமெரிக்காவிலே பல ஜில்லாக்களிலே பெண்க
ஜனஸபைக்குச் சீட்டுப் போடுகிறார்கள். இந்த முறை
தேசமுழுமைக்கும் பொதுவாக்கி, ராஜ்யத்தில் ஆணை
பெண்ணையும் நிகராக்கி விடவேண்டும் என்று அந்
நாட்டிலே மிஸ்டர் ஹியூஸ், மிஸ்டர் வில்ஸன் போன்
பெரிய செல்வாக்குடைய தந்திரிகள் விரும்புகிறார்க
கூடிய சீக்கிரத்தில் அமெரிக்காவில் எல்லா நாடுகளிலு
பெண்சீட்டு வழக்கமாய் விடும் என்று தோன்றுகிறது
வாக்குச் சீட்டே புருஷலக்ஷணமென்று மேற்கு தேசத்தா
சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது பெண்ணுக்கு
கூட அந்த உரிமை இல்லாவிட்டால் இழிவு என்
தீர்மானம் செய்துவருகிறார்கள்.

21. தராசும் காந்தியடிகளும்

[குறிப்பு : காந்தியடிகள் தமது ஆமதாபாத் ஸத்யாக்கிரஹ ஆசிரமத்தில் தேச ஸேவைப் பயிற்சிக்காக அங்குள்ளவர்களுக்கு 11 விதிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அதைப்பற்றிஒய்.எம்.ஸி.ஏ. வாலிப சங்கத்தில் அவர் பேசியதைப்பற்றித்

தராசு விமர்சிக்கிறது. தராசுக் கடை என்பது பல விஷயங்களைக் குறித்து பாரதியார் தமது கருத்தைக் கூறுவதற்குக் கையாண்ட உத்தியாகும்.

1908ஆம் ஆண்டில் தென்னுப்பிரிக்காவில் காந்தியடிகள் தொடங்கிய சத்யாக்ரஹத்தைப் பாரதியார் கூர்ந்து கவனித்து வந்துள்ளார். அதைப்பற்றிப் புகழ்ச்சியாகவும் தமது இந்தியா வார இதழில் எழுதியுள்ளார். பிற்காலத்தில் காந்தி பஞ்சகம் என்ற கவிதையில், காந்தியை மஹாத்மா என்றும் தேச விடுதலைக்கு உகந்த உன்னதமான வழி கண்டுபிடித்தவரென்றும் புகழ்ந்துள்ளார்.

ஆனுல் தமக்கு எது சரியல்ல என்று படுகிறதோ அதைப் பாரதியார் வெளியிடத் தயங்குவதில்லை. அடித்தவனைத் திருப்பி அடிக்கக்கூடாது என்று சொல்லுவது பிழை என்று கூறிவிடுகிருர்.

'பகைவனுக்கருள்வாய்' என்று பாடியவரும் நமது கவிஞரே. "துஷ்டனைக்கூட நீ தண்டனை செய்துகொள். எனக்கு அதிலே ஸந்தோஷமில்லை" என்று சித்தக் கடலில் 1915 ஆம் ஆண்டு ஜுலை 2 ஆம் தேதியன்று எழுதியிருக்கிருர்.]

தராசு சொல்லலாயிற்று :—

"ஸ்ரீமான் காந்தி நல்ல மனுஷர்.

"அவர் சொல்லுகிற ஸத்ய விரதம், அஹிம்ஸை, உடைமை மறுத்தல், பயமின்மை இந்த நான்கும் உத்தம தர்மங்கள்—இவற்றை எல்லோரும் இயன்றவரை பழக வேண்டும். ஆனுல் ஒருவன் என்னை அடிக்கும்போது நான் அவனைத் திருப்பி அடிக்கக் கூடாதென்று சொல்லுதல் பிழை.

"சுதேசியம், ஜாதிஸமத்வம், தேசபாஷைப் பயிற்
தெய்வ பக்தி இந்த நான்கையும் இன்றைக்கே பழ
சாதனை செய்துகொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நம
தேசம் அழிந்துபோய் விடும்.

"நாக்கைக் கட்டுதல், பிரமசரியம் இவையிரண்டை
செல்வர்கள் இடையிடையே அனுஷ்டித்தால் அவர்களுக்
நன்மையுண்டாகும். ஏழைகளுக்கு இந்த உபதேசம் அவசி
மில்லை. அவர்களுக்கு நாக்கை ஏற்கெனவே கட்டித்தா
வைத்திருக்கிறது. பிரமசரியத்தை ஜாதி முழுமைக்கு
ஸ்ரீகாந்தி தர்மமென்று உபதேசம் செய்யவில்லை. அ
வேலை செய்தால் தேசத்தில் சீக்கிரம் மனிதரில்லாம
போய்விடும்.

"காந்தி பதினொரு விரதம் சொன்னார். நா
பன்னிரண்டாவது விரதமொன்று சொல்லுகிறேன். அ
யாதெனில் :—எப்பாடு பட்டும் பொருள் தேடு; இவ்வுலக
திலே உயர்ந்த நிலை பெறு; இப்பன்னிரண்டாவ
விரதத்தை தேச முழுதும் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்."

22. தராசு சொல்லும் அரிய உண்மை

[குறிப்பு : பாரமார்த்திகம் வேறு; லௌகிகம் வேறு; ஆன்மீகத்திற்குப் பெரியோர் சொன்ன உண்மைகள் இல்லற வாழ்க்கைக்குப் பொருந்தா. எல்லாம் மாயை; எல்லாம் பொய் என்பதை இல்லறத்தான் கூறக்கூடாது. 'தங்க விக்ரஹம் போலே பெண்டாட்டி எதிரிலே நிற்கிறாள். அவள் பொய்யா? நடு வீட்டில் இதை உச்சரிக்கலாமா?' என்று பாரதியார் கேட்கிறார். "நிற்பதுவே,

நடப்பதுவே, பறப்பதுவே, நீங்கள் எலாம் சொற்பனந்தானு?" என்று உலகத்தை நோக்கி வினவுதல் என்ற இவருடைய கவிதை, இதே கருத்தை வலியுறுத்துவதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

இப்பகுதி தராசு என்ற பாரதியார் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.]

"இந்த உலகத்து மேன்மைகளெல்லாம் அநித்யம். கையால் நமக்கு வேண்டியதில்லை. செல்வத்தையும் ந்தியையும் தேடி முயற்சி செய்பவன் அஞ்ஞானத்தில் ழுந்திக் கிடக்கிறுன். நாம் ஆத்மலாபத்தை விரும்பி ப்வுலகத்தை வெறுத்துத் தள்ளிவிட வேண்டும்" என்பது முறை.

மடங்களிலேயும், காலக்ஷேபங்களிலும், பஜனைக் டங்களிலும், புராணப் படனங்களிலும், மதப்பிரஸங்கங் லும், பிச்சைக்காரர் கூட்டத்திலும், வயது முதிர்ந் ார் சம்பாஷணைகளிலும், எங்கே திரும்பினுலும், நமது ட்டில் இந்த "வாய் வேதாந்தம்" மலிந்து கிடக்கிறது.

"உலகம் பொய்; அது மாயை; அது பந்தம்; அது 'பம்; அது விபத்து; அதை விட்டுத் தீரவேண்டும்." த வார்த்தைதான் எங்கே பார்த்தாலும் அடிபடுகிறது. தேசத்திலே படித்தவர்கள், அறிவுடையோர், சாஸ்திரக் ரர் எல்லோரும் ஒரே மொத்தமாக இப்படிக் கூச்சலிட் 'ல், அங்கே லௌகிக காரியங்கள் வளர்ந்தேறுமா? மனம் ால வாழ்க்கையன்றே?

பூர்வமதாசார்யர் 'பாரமார்த்திக'மாகச் சொல்லிப் ரன வார்த்தைகளை நாம் ஓயாமல் லௌகிகத்திலே ால்லிக் கொண்டிருப்பது சரியா? வெகுஜன வாக்கு து தேசத்தில் பலித்துப்போய் விடாதோ? இகலோகம்

துன்பமென்று நம்பினால், அது துன்பமாகத்தான் முடியும். இந்த உலகம் இன்பம். இதிலுள்ள தொழில், வியாபாரம், படிப்பு, கேள்வி, வீடு, மனைவி, மக்கள் எல்லாவற்றிலும் ஈசன் அளவிறந்த இன்பத்தைக் கொட்டி வைத்திருக்கிறான். விதிப்படி நடப்போர் இந்த ஸுகங்களை நன்றாக அனுபவிக்கிறார்கள். ஈசனுடைய விதி தவறும் கூட்டத்தார் துன்பமடைகிறார்கள்.

23. உடம்பு

[குறிப்பு: ஒல்லியான உடம்பு; ஷர்ட், கோட் என்று போட்டுக் கொண்டு பாரதியார் தெம்பாக நடந்தாலும், கொஞ்சம் தள்ளினால் விழுந்து விடுவார்.

"உடல் படுத்துக் கொண்டது. உடலை வைரம் போல உறுதி உடையதாகவும், பக்ஷிகளைப் போல லாகவமுடையதாகவும், சிங்கத்தைப் போல் வலிமையுடையதாகவும் செய்யவேணும். உடல் வசப்படாவிட்டால் இந்த உலகத்திலே வாழ்க்கை பெருந்துன்பந்தான். உடம்பே எழுந்துட்காரு, உடம்பு எழுந்து விட்டது. முதுகு கூனுகிறது. அந்த வழக்கத்தைத் தொலைத்து விட வேண்டும்" என்று சித்தக்கடலிலே 1915 ஜுலை 1ஆம் தேதி பாரதியார் எழுதுகிறார்.

"மகனே" உடல் வெற்றி கொள். அது எப்பொழுதும் நீ சொன்னபடி கேட்க வேண்டும். அது சொன்னபடி நீ கேட்கலாகாது. அது மிருகம், நீ தேவன்; அது யந்திரம், நீ யந்திரி" என்றும் தொடர்ந்து எழுதுகிறார். உடலினை உறுதி செய்

என்று பாடிய பாரதியார்...பாவம்! நினைத்தால் கண் கலங்குகிறது.

இக்கட்டுரையில் உடம்பை உறுதி செய்வதற்கு அவர் வழி சொல்லுகிறார். "பிள்ளைகளை இஷ்டப்படி நீஞ்சுதல், மரமேறுதல், பந்தாட்டம் முதலிய விளையாட்டுக்களிலே போகவொட்டாதபடி தடுக்கும் பெற்றோர் தாமறியாமலே மக்களுக்குத் தீங்குசெய்கிறார்கள்." என்று எச்சரிக்கிறார்.

இங்கு பாரதியார் நமது இளமைப் பருவத்தையே நினைத்து எழுதுகிறார் என்று தோன்றுகிறது. அவர் தமது ஸ்வ சரிதையில் எழுதுகிறார்:

"ஆண்டோர் பத்தினில் ஆடியும் ஓடியும்
ஆறுகுட்டையின் நீச்சினும் பேச்சினும்
ஈண்டு பன்மரத் தேறியிறங்கியும்
என்னொ டொத்த சிறியர் இருப்பரால்
வேண்டுதந்தை விதிப்பினுக் கஞ்சியான்
வீதி யாட்டங்க ளேதினுங் கூடிலேன்
தூண்டு நூற்கணத் தோடு தனியனுய்த்
தோழமை பிறிதின்றி வருந்தினேன்"

இவ்வாறு வருந்திப் பாடுகிறார்.

ஆனால் பட்டினத்தடிகளைப் போலத் "தந்தையாகிய பாதகனே" என்று சொல்லவில்லை.

இளமையில் உடம்பை உறுதி செய்யாது விட்டு விட்டதை நினைந்து ஏக்கத்தோடு பாடுகிறார்.

இக்கட்டுரையும் இளைஞர்களுக்கும், பெற்றோர்களுக்கும் 'நல்ல எச்சரிக்கை'யாக அமைந்துள்ளது.]

உடம்பை வலிமை செய்வதற்கு மன வலிமை வேண்டும்.

கஸரத் முதலிய பழக்கங்களில் உடம்பு பலமேறுவதற்கு மனவுறுதியும் ஆசையுமே முக்கிய காரணங்களாக வேலை செய்கின்றன.

ராமமூர்த்தி முதலிய நமது நாட்டு பலவான்களும் ஸாண்டோ முதலிய அன்னிய நாட்டு பலவான்களும் இவ் விஷயத்தை மிகவும் வற்புறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். கையிலே தண்டு முதலியவற்றை எடுத்துச் சுழற்றும் போது, வீமசேனனை நினைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று எங்களூரிலே ஒரு பஹல்வான் சொல்லுவார். பிராணாயா மத்தை மாத்திரமேயன்றி 'தியானம்' முதலிய யோகமுறை களையும் ராமமூர்த்தி பெருந்துணை யென்று சொல்லுகிறார்

ஸாண்டோ தமது 'டம்பெல்ஸ்' என்று சொல்லப்படும் இரும்புக்குண்டுகளை வைத்துப் பழகுவோர் வெறுமே கைகளில் குண்டுகளைத் தூக்கி அசைத்தால் பிரயோஜன மில்லை என்பதை மிகவும் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்.

குண்டைப் பிடித்து உறுதியுடன் முன்னே நீட்டிய கையை மடக்கும்போது, உமது மனோபலம் முழுதையும் கைத்தசைகளிலே செலுத்தி மெதுவாக மடக்க வேண்டும் கவனத்தை மற்றொரு பொருளிலே செலுத்தினால் தசை களுக்கு சரியான வலிமை யேறாதென்று சொல்லுகிறார்.

உடம்பு நாடிகளுக்கு வசப்பட்டது. நாடிகள் மனதின் வசமாகும். ஆகையால், உடம்பிலுள்ள நோய்களைத் தீர்த்து வலிமை யேற்றுவதற்கு, மனவுறுதி, நம்பிக்கை உத்ஸாகம் முதலிய குணங்கள் பிரதானமாகக் கொள்ளத் தகும்.

உணவு

இந்திரப்ரஸ்த நகரத்தின் கடைசி க்ஷத்திரிய அரசனுன ப்ருதிவிராஜனுடைய ஸேனுதிபதிகளிலே சாமிண்டராய் என்று ஒருவன் இருந்தான். வடபக்கத்து முஹம்மதிய அரசர்க்கெல்லாம் அவன் பெயரைக் கேட்டமாத்திரத்தில் நடுக்க முண்டாகும்படி அவன் அத்தனை வீரமும் யுத்தத் திறமையும் கொண்டு விளங்கினுன். அவனுடைய சரீர வலிமையை அக்காலத்தில் பாரததேச முழுதிலும் நிகரற்ற தாகக் கொண்டாடினுர்கள். அவனுக்குச் சாமுண்டி உபா ஸனையுண்டு. விரதங்கள், கண்விழிப்புக்கள், தியானங்கள், வியாயாமங்கள் இவற்றிலேயே தனது காலமுழுதும் கழித்தான். அவன் உணவு கொள்ளும்போது, வீமனைப் போல் அளவில்லாத பசியுடன் உண்பான் என்று சந்தகவி ப்ருதிவிராஜ் ராஸோ' என்னும் தமது காவியத்திலே எழுதி யிருக்கிருர். வீமனுடைய பெயர்களில் 'வ்ருகோதரன்' என்பதொன்று. அதாவது, ஓநாய் வயிறுடையவன் என்றர்த்தம். இது அவனுக்கிருந்த நேர்த்தியான பசியைக் குறிச் சொல்லியது. இக்காலத்திலே குறைவாக உண்ணு தல் நாகரீகமென்று நம்மவர்களிலே சிலர் நினைக்கிருர்கள்.

பெருந்தீனிக்காரன் என்ருல் அவமதிப்புண்டாகிறது. சிரார்த்தத்திலே சோறு தின்று முடிந்தவுடன் எழுந்திருக்க முடியாமல் கஷ்டப்படும் சில பிராமணுர்த்தக்காரர்களைப் போல், சரியான பலமில்லாமல் உடம்பைக் கொழகொழ வென்று வைத்துக்கொண்டு, நாக்கு ருசியை மாத்திரம் கருதிப் பெருந்தீனி தின்பவனைக் கண்டால் அவமதிப் புண்டாவது இயற்கையேயாம். சிங்கம் புலிகளைப் போல உடல் வலிமையும் அதற்குத் தகுந்த தீனியும் உடையவனைக் கண்டால் யாருக்கும் அவமதிப்பு உண்டாகாது; சாதாரண மாகப் பயம் உண்டாகும், நானுவிதமான விலையுயர்ந்த

உணவுப்பொருள்களைத் தின்றால்தான் உடம்பிலே பலம் வருமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். இது தவறு. காரஸாரங்களும் வாஸனைகளும் உண்டாக்கி ருசியை அதிகப்படுத்தும் வஸ்துக்கள் தேகபலத்திற்கு அவசியமில்லை. கேப்பைக்களி கம்பஞ்சோறு இவற்றால் பலமுண்டாவதுபோல், பதிர்பேணியினும், லட்டுவிலும், வெங்காய ஸாம்பாரிலும் உண்டாகாது.

பசி

சரீரத்தை வியர்க்க வியர்க்க உழைத்தால் நல்ல பசியுண்டாகும். நல்ல பசியாயிருக்கும்போது கேப்பைக் களியை வேண்டுமளவு தின்று சுத்த ஜலத்தைக் குடித்தால் போதும். விரைவிலே பலம் சேர்ந்துவிடும். பிள்ளைகளை இஷ்டப்படி நீஞ்சுதல், மரமேறுதல், பந்தாட்டம் முதலிய விளையாட்டுக்களிலே போகவொட்டாதபடி தடுக்கும் பெற்றோர் தாமறியாமலே மக்களுக்குத் தீங்கு செய்கிறார்கள்.

வயது

மேலும் சரீர வுழைப்பும் விளையாட்டுக்களும் மிகவும் வாலிபப் பருவத்திலே யிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு மாத்திரந்தான் பொருந்துமென்று ஒரு தப்பெண்ணம் சிலரிடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மனிதனுக்கு இயற்கை வயது நூறு. ஆகையால் ஐம்பது வயதாகும்வரை ஒருவன் இளமை தீர்ந்தவனாகமாட்டான். பிஞ்சிலேயே உடம்பை நாசப்படுத்தினால் சீர்கெட்டுக் குலைந்துபோய் இருபது வயதாகுமுன் கிழத்தன்மை வந்துவிடும். எனினும், இயற்கை விதிப்படி ஐம்பது வயதுவரை இளமை நிற்குமாகையால், அதற்குள்ளே 'செயற்கைக் கிழத்தன்மை' பெற்றோர் தமதுடம்பைத் திருத்தி நல்லநிலைமைக்குக் கொண்டுவர முயற்சி

செய்யலாம். ஐரோப்பாவிலே ஐம்பது வயதுக்காரர் ஆடியோடி விளையாடுவதும், பந்தடிப்பதும், கூட்டங் கூடிக் குதிப்பதும் சாதாரணமாகப் பார்க்கலாம். நமது நாட்டுக் கல்வியாளர் சிலர் முப்பது வயதிற்கு முன்னமே தம்மைக் கிழவர்களாக பாவனை செய்து கொண்டு, ஜீவகளை யில்லாமல் ஸஞ்சரிக்கிறார்கள்.

பெரியமனுஷத் தன்மை

இன்னுமொரு தொல்லை. பெரியமனுஷத் தன்மைக்கும் சரீரவுழைப்புக்கும் விரோதம் என்று நம்ம வர்களில் சிலரின் மனதில் எந்தப் பிசாசோ எழுதி வைத்து விட்டது. ஆகையால், சொற்பப் பணமுடையவன்கூட, தனக்கு ஜலம் கொண்டுகொடுக்க ஓராளும், குளிப்பாட்ட ஓராளும், தலை துவட்ட ஓராளும் வைத்துக்கொண்டு, பாயோடே கிடக்கும் கிழவியைப்போல் நடந்து கொள்ளு கிறான். மாதம் முப்பது ரூபாய் சம்பளம் வந்தால் போதும். வீட்டிலே அவன் பெரிய நவாப்; கைகாலை அசைக்க மாட்டான். மேல் மாடத்திலே போய் ஒரு புஸ்தகம் அல்லது மேல் வேஷ்டி எடுத்துக்கொண்டு வரவேண்டு மானால் அவன் போக மாட்டான்; பந்துக்களை ஏவுவான். வயதிலே சிறியவராக யிருந்தால் அவர்களை விலையடிமை போலே நடத்துவான். அற்பக்காரியங்களுக்கெல்லாம் ஒருவரை யொருவர் வேலையேவி வதைக்கும் தொல்லை நமக் குள்ளே மிகவும் அதிகம்.

முடிவுரை

எவனும் உடம்பை உழைப்பினாலும், அசைவினாலும் சுறுசுறுப்பாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மனதை உத்ஸாக நிலையில் வைத்துக்கொண்டால் உடம்பிலே தீவிர முண்டாகும். உடம்பைத் தீவிரமாகச் செய்துகொண்

டால் மனது உத்ஸாகத்துடனிருக்கும். மனத் தளர்ச்சிக்கு இடம் கொடுக்கலாகாது. கவலை மனிதனை அரித்துக் கொன்றுவிடும். பயத்தை உள்ளே வளர்ப்பவன் பாம்பை வளர்க்கிறான்.

இயன்றவரை இந்திரிய இன்பங்கள் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அவை பரமாத்மாவினால் நியமிக்கப்பட்டன. ராமன், கிருஷ்ணன் முதலிய அவதார புருஷர்கள் உலக இன்பங்களை நீக்கித் துறவு கொள்ள வில்லை. ஆனால், இந்திரிய சுகங்களுக்கு வசப்பட்டுப் போகலாகாது. அதனால் தேகபலம் அழிந்து மேற்படி இந்திரிய சுகங்களை நீடித்து அனுபவிக்க வழியில்லாமற் போய்விடும். அறிவுதான் ராஜா; மனமும், இந்திரியங்களும் உடம்பும் அறிவுக்கடங்கி வாழவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் அவற்றுக்கே கெடுதியுண்டாகும்.

எனவே, மனவுறுதி, ஸந்தோஷம், உலகை நடத்தும் சக்தி நமக்கு நன்மை செய்யுமென்ற நம்பிக்கை, சரீர வுழைப்பு முதலிய நற்குணங்களைக் கைக்கொண்டு ஊக்கத்தை வழக்கப்படுத்தவேண்டும்.

உடம்பிலே நோயில்லாமல் வலிமையுடன் இங்கே நூற்றாண்டு வாழலாம்.

24. உலக வாழ்க்கையின் பயன்

[குறிப்பு : உலக வாழ்க்கையிலே எல்லா உயிர்களும் தேடுவது 'இன்பம். இந்த இன்பத்தை எவ்வாறு எய்தலாம் என்று இக்கட்டுரையிலே வழி சொல்லுகிறார்.

தெய்வத்தை நம்பி அதனிடம் பாரத்தைப் போட்டுவிட்டுத் தொழில் செய்வதே இன்பம் எய்துவதற்கு ஏற்ற வழி என்கிறார் கவிஞர். தன்னை மறந்து தொழிலிலே, கர்மத்திலே ஈடுபட வேண்டும். இதுவே கீதாசாரியன் காட்டிய பாதை.

ஸ்வதந்திரம், ஸமத்துவம், ஸகோதரத்வம் என்ற லட்சியங்களைக் கொண்டு இந்தியா வார இதழ் நடைபெற்று வந்தது. "நீதி, ஸமாதானம், ஸமத்துவம், அன்பு இவற்றாலேயே இவ்வுலகத்தில் தீராத தைரியமும், அதனாலே தீராத இன்பமும் எய்தலாம். வேறு வழியில்லை" என்று பாரதியார் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறார்.]

உலக வாழ்க்கையில் மானிடராலும் மற்ற உயிர்களாலும் விரும்பப்படும் மிகச்சிறந்த பயன் யாது? எப்போதும் மாறாத, எப்போதும் குறையாத இன்பமெய்தி வாழ்தல்.

இவ் வகையான இன்பத்தை எய்தும் பொருட்டாகவே மானிடர் கல்வி கற்பதும், பொருள் சேர்ப்பதும், தவங்கள் செய்தலும், அரசாள்வதும், களவு செய்தலும், கொலை செய்வதும், பேசுதலும், சிரித்தலும், ஆடுதலும், பாடுதலும், அழுதலும், உழுதலும்—எல்லாத் தொழிலும் செய்கிறார்கள். மனிதர் மட்டுமேயன்றி மற்ற எல்லா உயிர்களும், தாம் செய்யும் எல்லாத் தொழில்களையும் மேற்கூறிய ஒரே நோக்கத்தோடுதான் செய்கின்றன.

ஆயினும், இதுவரை மேற்படி நித்யானந்த நிலையை எந்த உயிரும் எய்தவில்லையென்பது தெளிவு. உலகத்தில் தவிர்க்க முடியாத துக்கம் நிறைந்திருப்பதே, புத்தர் கண்டதாகக் கூறப்படும் நான்கு உண்மைகளில் முதலாவது. இங்ஙனம் தீராத துன்பம் இருப்பதற்குக் காரணம், ஒவ்வோர் உயிரும் தன்னையேனும் பிற உயிர்களையேனும்

பார்த்தும் கருதியும் ஓயாமல் அருவருப்பும் பயமும் அடை கின்றனவாதலே யாம்.

இங்ஙனம் ஒவ்வொரு உயிர்க்கும் தன்னிடத்தும் பிற உயிர்களிடத்தும் பொருள்களிடத்தும் தீராத சகிப் பின்மையும், பயமும், வெறுப்பும் கவலையும் ஏற்படுவதற்குக் காரணம், அநாதி காலந்தொட்டு ஜீவர்களுக்குள்ளே நிகழ்ந்துவரும் ஓயாத போராட்டத்தால் ஏற்பட்ட பழக்கந் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

எல்லா வஸ்துக்களும், எல்லாக் குணங்களும் ஒன்றென் னும் வேதாந்த ஞானத்தால் இந்த அஞ்ஞானப் பழக்கத்தை நீக்கவேண்டும். மேற்படி ஞானம், உலகம் தோன்றிய காலமுதலாக, எத்தனையோ பண்டிதர்களின் மனத்திலும் கவிகளின் மனத்திலும் உதித்திருக்கிறது; எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான பாமரர் மனத்திலும் உதித்திருக்கிறது; எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான பாமரர் மனத்துள் அவற்றை அழுத்தாமல், வாயினால் பிதற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

ஆயினும் பண்டிதர்களுக்கும் பாமரர்களுக்கும் ஒருங்கே அந்த ஞானத்தை நித்ய அநுபவத்தில் கொண்டு வர முடியாதபடி, பழைய அஞ்ஞானம் தடுக்கிறது.

'அஞ்ஞானத்தை வென்றால், தீராத இன்பநிலை யெய்தி வாழலாம்' என்று சாஸ்திரம், யுக்தி, அநுபவம் மூன்று பிரமாணங்களாலும் விளங்குகிறது. எனினும் அந்த அஞ்ஞானப் பிசாசையும் அதன் குட்டிகளாகிய காமம், குரோதம், மோஹம், லோபம், மதம், மாத்ஸர்யம் என்ற ஆறு யமதூதர்களையும் வெல்ல மனிதனுடைய சித்தம் இடங்கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறது. நாயைக் குளிப்பாட்டி நல்ல உணவளித்து நடுவீட்டில் வைத்தால் அது மறுபடியும் அசுத்த உணவை விரும்பி வாயை

குழைத்துக்கொண்டு ஓடத்தான் செய்கிறது. எத்தனை புதிய இன்பங்களைக் காட்டியபோதிலும், மனம் அவற்றில் நிலைபெறாமல், மீண்டும் ஏதேனும் ஒரு துன்பக்குழியிலே கண்ணைத் திறந்துகொண்டு போய்விழுந்து தத்தளிக்கத் தொடங்குகிறது.

மனம் கலங்கிய மாத்திரத்தில் புத்தி கலங்கிப்போய் விடுகிறது. ஆகையால், புத்தியை நம்பி எவனும் மனத்தைக் கலங்கவிடாதிருக்கக் கடவன். மனத்தைக் கலங்க விடாமல் பயிற்சிசெய்வதே எல்லாவித யோகங்களிலும் சிறந்த யோகமாகும். மனம் தவறி ஒரு துன்பக் குழியில் போய் விழுங்காலத்தில், புத்தி சும்மா பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிறது. ஒரு வேளை புத்தி தடுத்தபோதிலும், அதை மனம் கவனிப்பதில்லை. புத்தியை மீறி உழலும் சக்தி மனத்துக்கு இருக்கிறது.

ஆதலால், மனம் துன்பத்தில் நழுவி விழத்தொடங்கும்போது, அதை உறுதி அல்லது தைர்யம் என்ற கடிவாளத்தால் பிடித்து நிறுத்திப் பழகுவதே சரியான யோகப் பயிற்சியாம். இந்தப் பயிற்சி ஏற்படுத்திக்கொள்ளுமாறு சிலர் உலகத்தைவிட்டு நீங்கித் தனியிடங்களிலிருந்து கண்ணை மூடிக்கொண்டு பழகுகிறார்கள். வேறு சிலர் மூச்சைப் பல இடங்களில் கட்டியும், அவயவங்களைப் பலவாறு திருப்பியும் பழகுகிறார்கள்; தனியே இருந்து ஜபம் பண்ணிப் பார்க்கிறார்கள்.

இதிலெல்லாம் இது வேகாது. உலகத்தாருடன் கூடி, எல்லா வகைகளிலும் மற்ற உலகத்தாரைப் போலவே தொழில் செய்துகொண்டு, உலக விவகாரங்களை நடத்திய வண்ணமாகவே, சஞ்சலத்துக்கு இடங்கொடாதபடி தன் மனத்தைக் கட்டக்கூடிய திறமையே பயன்தரக் கூடியது. மற்ற முயற்சிகளெல்லாம் வீண்.

நீதி, ஸமாதானம், ஸமத்துவம், அன்பு இவற்றாலே இவ்வுலகத்தில் தீராத தைரியமும், அதனாலே தீரா இன்பமும் எய்தலாம். வேறு வழியில்லை.

உழைப்பு

ராமகிருஷ்ணர் 'நீ யுண்டு, நீ யுண்டு, நீ யுண்டு நானில்லை, நானில்லை, நானில்லை' என்று ஜபம் பண்ணினார் அவர் சோம்பேறியா? ஆஹா! ராமகிருஷ்ணர் விவேகானந்தரை உண்டாக்கினார். விவேகானந்தரோ புதிய பாரத தேசத்தை உண்டாக்கினவர்களிலே முதல் வகுப்பை சேர்ந்தவர்.

'உழைப்பு' எப்போதும் உண்டு. 'தெய்வமே துணையென்றிருப்போர்' உள்ளத்திலே தாபமில்லாமல் உழைப்பார்கள். ஆனபடியால், அவர்களுடைய செய்கைக்கு வலிமை அதிகம், வேகம் அதிகம், உயர்வு அதிகம், அழகு அதிகம், பயன் அதிகம் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

உழைப்பு எப்போதுமுண்டு. தெய்வத்தின் தலையிலே சுமையைப் போட்டுவிட்டு, நாம் கவலை, பயம் என்ற இரண்டு நாய்களுக்கும் உள்ளத்தை இரையாக்காமல் ஸந்தோஷமாகப் பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு நிலத்தை உழுவது நல்லது. அழுதுகொண்டே உழுதால் உழவுக்கு கெடுதி; மனத்துக்கு ஸந்தோஷமில்லை; மடத்தனம் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

உழைப்பு எப்போதும் உண்டு. இதிலே நான் என்ற பாரத்தை நீக்கிவிட்டு உழைத்தால், வேலை கிரமமாக வென்று வேகமாகவும் பிழையில்லாமலும் நடக்கும். தன்னைத் தூக்கித் தலையிலே வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்தால் வேலை குழம்பும்.

தன்னை மறந்து, வித்தையின் இன்பத்திலே தன் புத்தி
வதையும் செலுத்தி ஆடும் தாசி நன்றாக ஆடுவாள்.
அழகில்லையோ? வகுப்பு சரியாயிருக்கிறதோ
லையோ? நெற்றிப் பொட்டு நேரே விழுந்திருக்கிறதோ
னவோ? பாதி ஆட்டத்தில் முன்னொருமுறை வயிற்று
வந்ததுபோல் வந்துவிடுமோ என்னவோ?' என்று தன்
நம் குழம்பிப் போயிருந்தால் ஆட்டம் நேரே வராது.

தன்னை மறந்து சகல உலகினையும்
மன்னி நிதங்காக்கு மகாசக்தி—அன்னை
அவளே துணையென் றமைவெய்தி நெஞ்சம்
துவளா திருத்தல் சுகம்.

நெஞ்சிற் கவலை நிதமும் பயிராக்கி
அஞ்சிஉயிர் வாழ்தல் அறியாமை—தஞ்சமென
வையமெலாங் காக்கு மகாசக்தி நல்லருளை
ஐயமறப் பற்றல் அறிவு.

வையகத்துக் கில்லை மனமே நினக்குநலம்
செய்யக் கருதியிவை செப்புவேன்—பொய்யில்லை
எல்லா மளிக்கும் இறைநமையுங் காக்குமெனும்
சொல்லால் அழியும் துயர்.

எண்ணிற் கடங்காமல் எங்கும் பரந்தனவாம்
விண்ணிற் சுடர்கின்ற மீனையெலாம்—பண்ணியதோர்
சக்தியே நம்மைச் சமைத்ததுகாண் நூறாண்டு
பக்தியுடன் வாழும் படிக்கு.

25. அமிர்தம் தேடுதல்

[குறிப்பு: ஏதாவது ஓர் உன்னதமான குறிக்கோளை வைத்துக்கொண்டு அதை அடைய ஓயாது முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதற்கிடையே 'தேகம் நித்தியமில்லை; என்று வேண்டுமானாலும் அழியும்' என்ற எண்ணமே கூடாது. பிறப்பு ஏற்பட்டபோதே இறப்பும் உண்டு என்பது தெரிந்த உண்மை. இதை நினைத்துக்கொண்டு நாளைக் கழிக்கிறவன் வேடிக்கை மனிதனாக வீழ்கின்றான். உடம்பை எல்லா வகையாலும் உறுதி செய்துகொண்டு உன் குறிக்கோளுக்காகப் பாடுபடு. இதுவே முடிவில் இன்பம் பயக்கும். இதுவே அமுதமுமாகும் என்கிறார் கவிஞர்.]

''காக்க நின்னருட் காட்சியல்லாலொரு போக்குமில்லை''

—தாயுமானவ

பல வருஷங்களின் முன்பே தெரு வழியாக பிச்சைக்காரன் பாடிக்கொண்டு வந்தான்.

''தூங்கையிலே வாங்குகிற மூச்சு—அது
சுழிமாறிப் போனாலும் போச்சு''

இந்தப் பாட்டைக் கேட்டவுடனே எனக்கு நீண்ட யோசனை உண்டாய்விட்டது. என்னடா இது! இந்த உடல் இத்தனை சந்தேகமாக இருக்கும்போது இவ்வுலகத்தில் நாம் என்ன பெருஞ்செய்கை தொடங்கி நிறைவேற்ற முடியும்? ஈசன் நம்மிடத்தில் அறிவை விளங்கச்செய்கிறான். அறிவே நமது வடிவமாக அமைத்திருக்கிறான். அது இன்பத்தை விரும்புகிறது. அளவில்லாத அழகும் இன்பமும் கொண்ட உலகமொன்று நம்மோடு இருக்கிறது. எப்போது

இவ்வுலகம் இன்பம். இந்த உலகம் கவலையற்றதாகும்; இதிலே அணுவிலும் அணுவொக்கும் சிறியபூமண்டலத்தின் மீதுதான் நம்மால் ஸஞ்சரிக்க முடிகிறது. இதுபோல் கணக்கில்லாத மண்டலங்கள் வானவெளியிலே சுழல்கின்றன. அவற்றின் இயல்பையும் நாம் அறிவினாலே காண்கிறோம். அவற்றிலே ஒரு பகுதியின் வடிவங்களைக் கண்ணாலே தூரத்திலிருந்தே பார்க்கிறோம். இவ்வளவில் எங்கே பார்த்தாலும் ஒரே அழகுமயமாக இருக்கிறது. நமது பூமண்டலத்திற்கு வான்முழுதும் ஒரு மேற்கட்டிபோலத் தோன்றுகிறது. இடையெல்லாம் ஒரே தெளிவான வெளி; ஸூர்யன் செய்கிற ஆயிரவிதமான ஒளியினங்கள், மலை, நாடு, நதி, கடல்—அழகு.

தவிரவும், எதைத் தொட்டாலும் இன்பமும் துன்பமும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஆனால் நாம் அறிவினாலே பொருள்களின் துன்பத்தைத் தள்ளி இன்பத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். தண்ணீர், குளித்தால் இன்பம்; குடித்தால் இன்பம். தீ, குளிர் காய்ந்தால் இன்பம்; பார்த்தாலே இன்பம். மண், இதன் விளைவுகளிலே பெரும்பான்மை இன்பம்; இதன் தாங்குதல் இன்பம். காற்று, இதைத் தீண்டினால் இன்பம்; மூச்சிலே கொண்டால் இன்பம். உயிர்களுடனே பழகினால் இன்பம்; மனிதரின் உறவிலே அன்பு இருந்தால் இன்பக் கட்டி. பின்னும் இவ்வுலகத்தில், உண்ணுதல் இன்பம், உழைத்தல் இன்பம், உறங்கல் இன்பம்; ஆடுதல் இன்பம்; கற்றல், கேட்டல், பாடுதல், எண்ணுதல், அறிதல்—எல்லாம் இன்பந்தான்.

துன்பத்தை நீக்குதல் விரைவிலே ஈடேறவில்லை

ஆனால் இவ்வின்பங்களெல்லாம் துன்பங்களுடனே வந்திருக்கின்றன. துன்பங்களை அறிவினால் வெட்டி எறிந்து விட்டு இன்பங்களை மாத்திரம் சுவைகொள்ள வேண்டு

மென்று ஜீவன் விரும்புகிறது. துன்பங்களை வெட்டி எறி
திறமைகொண்ட அறிவும் உறுதியும் வேண்டுமானால்,
எளிதில் முடிகிற காரியமாகத் தோன்றவில்லை. பெ
பெரிய கஷ்டங்கள் பட்ட பிறகுதான், சிறிய உண்மை
புலப்படுகின்றன. நம்மைச் சுற்றி இன்பக்கோட்டை
கட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஆசை ஒவ்வொருவரு
கும் இருக்கிறது. மஹத்தான அறிவு வேண்டும். அழி
நெஞ்சுறுதி வேண்டும். கல்விகள் வேண்டும். கீர்த்தி
வேண்டும். செல்வங்கள் வேண்டும். சூழ்ந்திருக்கும் ஊர
தேசத்தார் உலகத்தார் எல்லாரும் இன்பத்துடன் வாழ
படி நாம் செய்ய வேண்டும். நல்லாசைகள் மெ
பெரிதாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த ஆசை
நிறைவேற வேண்டுமானால், பலமான அடிப்படை போ
மெல்ல மெல்லக் கட்டிக்கொண்டு வரவேண்டும்.
கொண்ட இன்பங்களை விரைவிலே உண்டாக்குதல் சாத்
மில்லை. ஏழையாக இருப்பவன் பெரிய செல்வவா
வேண்டுமானால், பல வருஷங்கள் ஆகின்றன. கல்வியில்
தவர் கற்றுத் தேறப் பல வருஷங்கள் ஆகின்றன. உல
தொழில்களிலே தேர்ச்சி அடைய வேண்டுமானால் அதற
காலம் வேண்டும். ஆத்ம ஞானம் பெறுவதற்குக் கா
வேண்டும். "பொறுத்தவன் பூமியாள்வான்." "பத
காரியம் சிதறும். இடையே குறுக்கிடும் மரணம்." இங்ங
இன்பங்களின் தேட்டத்தில் நம்மால் இயன்ற வரை
இடைவிடாமல் முயற்சி செய்துகொண்டு நாம் காலத்தி
பக்குவத்துக்காகக் காத்திருக்கும்படி நேரிடுகிறது. இ
டையே, மேற்படி பிச்சைக்காரன் பாட்டு வாஸ்தவமா
விட்டால் என்ன செய்வது? தூங்கையிலே வாங்குகிறமூ
அது சுழிமாறிப் போனாலும் போச்சு. என்ன ஹிம்சை
நூறு வயதுண்டு என்பதேனும் நல்ல நிச்சயமாக இருந்த
குற்றமில்லை. நூறு வருஷங்களில் எவ்வளவோ கா

ஆதுவிடலாம். 'அடுத்த நிமிஷம் நிச்சயமில்லை' என்று துவிட்டால் எதைக் கொண்டாடுவது? இது கட்டி ரது. எப்படியேனும், தேகத்தை உறுதிசெய்து கொள்ள ண்டும். நமது காரியம் முடிந்தபிறகுதான் சாவோம். வரை நாம் சாக மாட்டோம். நம் இச்சைகள், நம் டைய தர்மங்கள் நிறைவேறும்வரை நமக்கு மரணமில்லை.

26. மனிதன் வேலை செய்யப் பிறந்தான்

5, ஜனவரி 1907.

[குறிப்பு : "சோம்பல் மிகக் கெடுதி பாப்பா" என்று குழந்தைக்கே உபதேசம் செய்கிறார் பாரதி யார். சோம்பலைப் பல இடங்களில் அவர் கண்டித்து எழுதியுள்ளார். ஏதாவது பயனுள்ள செயல் செய்துகொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பது அவர் மதம். உழவுக்கும் 'தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்—வீணில் உண்டு களித்திருப் போரை நிந்தனை செய்வோம்' என்பது அவர் வாக்கு.

"எப்போதும் பாடுபடு. எப்போதும் உழைத் துக்கொண்டிரு. உழைப்பிலே சுகமிருக்கிறது. வறுமை, நோவு முதலிய குட்டிப் பேய்களெல் லாம் உழைப்பைக் கண்டவுடன் ஓடிப் போய் விடும்." இவ்வாறு சித்தக் கடல் என்று பாரதி யார் குறித்துவைத்துள்ள நாட்குறிப்புப் போன்ற பகுதியிலே தமக்குத்தாமே சொல்லிக் கொள் கிறார்.

சோம்பலைப் போல் இழிவில்லை என்றும், கைத்தொழில் போற்று என்றும், அரும்பும் வேர்வை உதிர்த்துப் புவிமேல் ஆயிரந்தொழில் செய்திடுவீரே என்றும் பாடிய கவிஞரல்லவா?

செல்வர்களாயினும் அவர்களும் தொழில் செய்ய வேண்டும்; மேலும் மேலும் பொருள் ஈட்டி மற்றவர்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என்பது அவர் கருத்து.

எல்லாரும் உழைக்கவே பிறந்தவர்கள் என்று இக் கட்டுரையிலே பாரதியார் தெளிவாகக் கூறு கிறார். உள்ளருத்த விளக்கம் என்று அவர் 1917 அக்டோபர் 26 ஆம் தேதி எழுதிய மற்றொரு கட்டுரையிலே இக் கருத்து மேலும் தெளிவு படுகிறது. அவர் கூறுவது, 'கை' என்பதற்குத் தெலுங்கிலே 'செய்' என்று பெயர். க, ச மாறுதல் இயல்பு. 'கை' என்ற சொல்லுக்கே செய் என்று பொருள். தொழில் செய்யாமல் இருக்கும் கையை நெருப்பிலே வை; கரியாவது கிடைக்கும் என்றர்த்தம். இவ்வாறு அழுத்தம் திருத்தமாக அவர் கூறியுள்ளார்.]

''சும்மா இருப்பது சுகம்'' என்று சிலர் யாதொ வேலையும் செய்யாமல் பிறர் சோற்றையுண்டு காலந்த கின்றனர். நம்மவருள் ஒருவன் சம்பாதித்தால் ஒன் பேர்கள் வீட்டில் உட்கார்ந்து சாப்பிடுவது வழக்க இருக்கிறது. இதுதான் நமது தேசம் தரித்திரத்தைய வதற்கு முக்கிய காரணம். ஒவ்வொரு மனிதனும் உ பதற்காகவே பிறந்திருக்கிறான். உழைப்பில்லாச் சே உப்பில்லாச் சோறு என்று நாம் அடிக்கடி கேட்டிருக்கிறே சீட்டாடுவதும், இராப்பகலாகத் தூங்குவதும்,

பேசுவதும் உழைப்பாகாது. தனக்கும், தன் குடும்பத்திற்கும் தான் பிறந்த தேசத்திற்கும், மற்றவர்களுக்கும் உபயோக மான தொழிலைச் செய்வதே உழைப்பாகும். வேலை செய்யாமல் ஒருவனிடம் பணம் பெறுவது பிச்சையே யாகும். ஏற்பது இகழ்ச்சி என்று ஔவை கூறியிருக்கிருள். பிச்சை எடுப்பவன் தனது மான அபிமானத்தை விட்டு விடுகிருன். புத்திசாலியோ யாசகம் செய்ய இசையான். கண், கால், கை முதலிய அவயவங்கள் ஹீனமானுல் பிச்சையெடுப்பது நியாயமாகும். அவயவங்கள் நல்ல ஸ்திதியில் இருக்கும்போது அசந்தவன் போல் வேஷம் போட்டுக்கொண்டு இரந்துண்பது மானக்கேடு. சென்னை திருச்சி போன்ற சிலவிடங்களில் சோம்பேறிகளென்று ஒருவகைப் பிச்சைக்காரர்கள் உண்டு. இவர்கள் எந்த வீட்டில் கல்யாணமானுலும் எச்சிலிலைக்குத் தயாராய்க் காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இந்த சோம்பேறிகள் கூட, திருவிழாக்களில் தீவட்டி பிடித்துச் சம்பாதிக்கின்றனர். இந்தச் சோம்பேறிகளைவிட கேடுகெட்ட சோம்பேறி களாய் நமது தேசத்தில் எத்தனையோ பணக்காரர்களும் மிராசுதாரர் ஜமீன்தார்களும் இருப்பதைப் பலவிடத்தும் காணலாம். வெளிநாடுகளில் சோம்பேறிகள் என்று பெயர் வைத்துக்கொள்ளாமலே காரியம் செய்யாமல் காலம் கழிக்கும் முதல்தர சோம்பேறிகள் வெகு பேர் இருக்கின்றனர். இவர்களால் அநேக குடும்பங்கள் அழிந்து போகின்றன. தகப்பன் பாட்டன் சிரமப்பட்டுத் தேடிய பணத்தைத் தாராளமாய் செலவுசெய்யும் மனிதனுக்குப் பெருமையில்லை. தானே தேடி, தானே செலவழிப்பவனே உத்தமன். எதேஷ்டமாக திரவியமிருப்பதால் வேலை எதுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று சிலர் கூறுவர். வேலை செய்வதாவது கேவலம், ஸம்பாத்தியத்தை உத்தேசித்து மட்டுமல்ல. பல ஜனங்களுக்கு உபயோகமான ஓர்

காரியத்தைச் செய்யலாம். காரியம் செய்யாதவனை யாரு
விரும்பார்கள். எவன் வேலையின்றித் தூங்குகிறானே
அவனைக் காண்பது கெடுதல்; தீண்டுவது தீது. ஒவ்வொரு
வனும் தனக்கேற்பட்ட வேலையை உற்சாகத்துடன் செய்
முடிக்க வேண்டும். இதனால், நமக்கேற்பட்ட வேலைக
நாம் செய்யாமலிருந்தால் ஸதா சலித்துக் கொண்டிருக்கு
மனது சும்மாவிராது. ஏதேனும் பாவச் செயல்களை
செய்ய யோசிக்கும். துஷ்ட காரியங்களில் பிரவேசிக்கு
ஆதலின் ஒவ்வொருவனும் தன் கடமையை செய்
வேண்டியது அவசியம். அக்கடமைகளில் பலவற்றுள் ஜன
தேசத்திற் குழைப்பதை முதன்மையான கடமையாக
கொள்ள வேண்டியது எல்லாவற்றிலும் முக்கியம்.

—நன்றி: பாரதி தரிசனம், இரண்டாம் பாக

27. ரத்ன மாலை

1914—15

[குறிப்பு : "விடா முயற்சி செய்; தொழில் செய்துகொண்டே இரு; உடம்பைப் பல வழி களிலும் பேணிக் காத்துக் கொள்வதில் எப் போதும் விழிப்போடிரு"— இந்த மூன்றையும் சொல்வதில் பாரதியார் சலிப்படைவதே இல்லை. பல நாட்டு அறிஞர்கள் கூறியுள்ள நல்லகருத்தை யெல்லாம் போல் ரிஷார் (*Paul Richard*) என்ற பிரான்ஸ் நாட்டு அறிஞர் "ஆர்ய" என்னும் அரவிந்தருடைய பத்திரிகையில் தொகுத்து எழுதியதை பாரதியார் தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தருகிறார்.

காரியத்தைச் செய்யலாம். காரியம் செய்யாதவனை யாரு
விரும்பார்கள். எவன் வேலையின்றித் தூங்குகிறே
அவனைக் காண்பது கெடுதல்; தீண்டுவது தீது. ஒவ்வொ
வனும் தனக்கேற்பட்ட வேலையை உற்சாகத்துடன் செய்
முடிக்க வேண்டும். இதனால், நமக்கேற்பட்ட வேலைக
நாம் செய்யாமலிருந்தால் ஸதா சலித்துக் கொண்டிருக்கு
மனது சும்மாவிராது. ஏதேனும் பாவச் செயல்களை
செய்ய யோசிக்கும். துஷ்ட காரியங்களில் பிரவேசிக்கு
ஆதலின் ஒவ்வொருவனும் தன் கடமையை செய்
வேண்டியது அவசியம். அக்கடமைகளில் பலவற்றுள் ஜன
தேசத்திற் குழைப்பதை முதன்மையான கடமையாக
கொள்ள வேண்டியது எல்லாவற்றிலும் முக்கியம்.

—நன்றி: பாரதி தரிசனம், இரண்டாம் பாக

27. ரத்ன மாலை

1914—15

[குறிப்பு : "விடா முயற்சி செய்; தொழில் செய்துகொண்டே இரு; உடம்பைப் பல வழி களிலும் பேணிக் காத்துக் கொள்வதில் எப் போதும் விழிப்போடிரு"— இந்த மூன்றையும் சொல்வதில் பாரதியார் சலிப்படைவதே இல்லை. பல நாட்டு அறிஞர்கள் கூறியுள்ள நல்லகருத்தை யெல்லாம் போல் ரிஷார் (*Paul Richard*) என்ற பிரான்ஸ் நாட்டு அறிஞர் "ஆரிய" என்னும் அரவிந்தருடைய பத்திரிகையில் தொகுத்து எழுதியதை பாரதியார் தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தருகிறார்.

எப்போதும் ஏறிச் செல்லவேண்டும்; அதுவே பெரிது. (ப்ளூதார்க்.)

விருப்பமும் நம்பிக்கையும் தூண்டுமிடத்து மனிதன் உயிருக்கு அஞ்சிப் பின் வாங்கலாகாது. பாதையில் ஒரு க்ஷணங்கூடச் சோம்பியிருக்கலாகாது. தாமதம் செய்பவன் பாதையினின்றும் வலிந்து புறத்தே தள்ளப் படுவான். (பரீத்-உத்தின்-அத்தர்.)

உண்மையை நாடி உழைப்பவன், இடையே சில விசேஷ சித்திகள் பெற்றவுடன் தடைப்பட்டு நில்லாமல், அதற்கு அப்பாலும் முயற்சி செய்தால் கடைசியாக நித்திய ஞானமாகிய செல்வத்தைப் பெறுவான். (ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்.)

நான் என்னை உணர்ந்தவனாகக் கருதவில்லை. ஆனால் ஒரு காரியம் செய்கிறேன். கடந்து போனவற்றை யெல்லாம் மறந்து, முன்னே நிற்பவற்றை நாடுகிறேன். பரிசு பெறும் பொருட்டுக் குறியை நோக்கி விரைகின்றேன். (பைபில் : பிலிப்பியர்.)

விடா முயற்சியும் உறுதியும் உடையவருக்கு எதுவும் அரிதில்லை. (லுன்—யூ)

பெறுதற் கரியவற்றைப் பெறவேண்டி அறிஞன் விடாமுயற்சியைக் கைக்கொள்ளுகிறான். (வஓ—த்ஸே)

ஊக்கத்துடன் தேடுகிறவன் காண்பான். (மஹா—உல்லா.)

சிலர் கல்வி பழகமாட்டார். சிலர் பழகியும் தேற மாட்டார். சிலர் கேள்வி கேட்க மாட்டார். சிலர் கேட்டும் விடைப்பொருள் தெரிந்துகொள்ள மாட்டார். இவர்களெல்லாம் மனஞ் சோர்ந்து போக வேண்டாம். சிலர் ஏதையும் தெளிவுறக் காணமாட்டார். சிலர்

தெளிந்தும் கலங்குவார். இவர்கள் மனஞ் சோர வேண்டாம். சிலர் அப்யாஸம் செய்வதில்லை. சிலர் செய்தாலும் உறுதி யடைவதில்லை. இவர்கள் மனஞ் சோர வேண்டாம். விடாமுயற்சி ஒன்றிருந்தாற் போதும்; பிறன் ஓரடியிற் செய்வதை இவர்கள் நூறடியிற் செய்வார்கள். பிறன் பத்தடியிற் செய்வதை இவர்கள் ஆயிரம் அடியிற் செய்துவிடுவார்கள். இந்த விடாமுயற்சி விதிப்படி நடப்பவன் எத்தனை மூடனாயினும் மேதாவியாய் விடுவான்; எத்தனை பலஹீனனாயினும் வலிமை பெற்று விடுவான். (கன்யூஷியஸ்.)

காலத்தாலும் பொறுமையாலும் முசுக்கட்டை இலை பட்டாய் விடுகிறது. (பாரசீகப் பழமொழி.)

உடம்பைப் போல உணர்வும் தான் ஏற்படுத்திக் கொள்ள விரும்பும் வழக்கத்தைப் பழக்கத்தினால் அடைகிறது. (ஸொக்ராதெஸ்.)

ஆத்ம சுத்தியாகத் தொழிலைச் செய்யுங்கள். அதில் விழிப் போடிருங்கள். விடாமுயற்சி செய்யுங்கள். சிந்தனையோடிருங்கள். உங்கள் விடுதலையிலே கருத்தைச் செலுத்துங்கள். (மஹா பரி நிர்வாண ஸூக்தம்.)

கடைசிவரை எவன் பொறுத்திருப்பானோ அவன் காக்கப்படுவான். (பைபில் : மத்தேயு.)

விடாமுயற்சியாலே ஆத்ம வுடைமை பெறுவீர். (பைபில் : லூக்.)

சிறுக விதைத்தவன் சிறுக அறுப்பான். பெருக விதைத்தவன் பெருக அறுப்பான். (பைபில் : கொரிந்தியார்.)

தேவ யாத்திரை செய்வோன் எப்போதும் அதைரியப் படலாகாது. இஷ்டதேவதையின் அழகை ஒரு லக்ஷ வருஷம் பாடுபட்டுங் காணுவிடின் அப்போதும் அதைரியப் படலாகாது. (பஹா உல்லா.)

எந்த நாளும் அதைரியப்படாமல் இருப்பவனே பெருமை யடைந்து நித்தியானந்தத்தை உண்ணுகிறான். (மஹாபாரதம்)

நியாயமுள்ள மனிதன் ஏழுதரம் விழுந்தும் மறுபடி எழுகிறான். (பைபில் : பழமொழி.)

நித்யப் பொருளைக் காணும் பொருட்டாக நீ செய்யும் முதன் முயற்சி பயன்படாவிட்டால், அதனால் தைரியத்தை இழந்து விடாதே. விடாமுயற்சி செய்ய தெய்வத்தின் அருள் பெறுவாய். (ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்)

உடம்பைப் பேணுதல்

சீன தேசத்து ஞானி 'யாகத்ஸ்உங்—த்ஸே' என்பவர் சொல்கிறார் :—"மண்ணுலகத்தையும், வானுலகத்தையும் சேர்த்ததோர் விம்பம்; அதன் பெயர் உடம்பு. அதனைத் தெய்வம் உன் வசம் கொடுத்திருக்கிறது. உன் காவலிலே யகப்பட்டிருக்கும் மண்ணை விண்ணுடன் இசைத்து (ஸம்மேளப்படுத்தி) நடத்துவதே உயிர் வாழ்க்கையென்று சொல்லப்படும்."

ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் சொல்லுகிறார்:—"உயிரும் உடம்பும் உள்ளே குணம், வெளியே குறி."

'எபிக்தெதுஸ்' என்ற கிரேக்க ஞானி சொல்லுகிறார்:— "ஆத்ம சக்தியால் ஆத்மாவுக்கு விளையும் பயன் சரீரசக்தி யால் உடலுக்கு உண்டாகும்."

ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்:—" தர்மிஷ்டர் உடம்பைப் போற்ற வேண்டும். அது ஆத்மாவின் கோயில். சத்தியப் பொருள் அதனுள்ளே விளங்குகிறது."

ஸ்வாமி விவேகானந்தர்:-"வலிமையுற, நோயின்றி உடம்பைக் காத்தல் அவசியம். உடம்பு மிகச் சிறந்த கருவி. அதனிலும் சிறந்தகருவி உன்னிடமில்லை. ஆதலால், அதை வலிதாக, நோயற்றதாக வைத்துக்கொள். உனது உடம்பு எஃகைப்போல் வலியதென்று பாவனை செய்துகொள். மெலிந்தோருக்கு விடுதலை யில்லை; மெலிவையெல்லாம் துரத்திவிடு. உடம்பு வலிதென்று அதனிடம் சொல்லு. அறிவு வலிதென்று அறிவினிடம் சொல்லு. உன்னிடத்திலே நீ எல்லையற்ற திடமும் நம்பிக்கையும் கொண்டிரு."

"மஹாலக்கம்' என்ற பௌத்த நூல் சொல்லுகிறது: உடன் பிறந்தோரே! இரண்டுவித மிகையு மில்லாதிருப்போனே விடுதலை பெறுவான். எப்போதும் காமாதி இன்பங்களை நாடுதல் ஒரு மிகை; இஃதிழிந்தது, சிறுமை, மிருகத்தன்மை, ஆபத்து. இந்த வழியிலே பாமரர் செல்லுகிறார்கள். மற்றொரு மிகையாவது உடம்பை மிதமிஞ்சிய விரத முதலியவற்றால் வருந்தச் செய்தல். இது துன்பம்; இது வீண். புத்த பகவான் கூறியது, மேற் கூறிய சந்துகளிரண்டினும் வேறான வழி; அது அறிவைத் திறப்பது; தெளிவு தருவது; விடுதலைக்கும் ஞானத்துக்கும் நிறைவுக்கும் வழி காட்டுவது."

யோக ஸூத்ரங்களின் ஆசிரியராகிய பதஞ்ஜலி சொல்லுகிறார்:—வலிமைகளிலே மதியை நிறுத்தி ஸம்யமம் (ஆழ்ந்த தியானம்) செய்தால் யானையின் பலம் முதலியன கை கூடும்."

தமிழ்ப் பழமொழி:—"சுவரிருந்தாலன்றோ சித்தி மெழுதலாம்?" [கருத்து:—வெயர்வை சிந்தும்படி நாள் தோறும் உடலை உழைக்கவேண்டும். நன்றாகப் பசித்த பிறகு போஜனம் செய்யவேண்டும். மனதிலே சந்தோஷம் வேண்டும். இவற்றாலே ஒருவன் உடம்பைக் காத்தால் ஒழிய, தர்மம் நடக்காது.]

தர்க்கம்

"விரைந்துகேட்க; மெல்லச் சொல்லுக." (பைபில்)

ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் :—பிறர் குணதோஷங் களைப் பற்றித் தர்க்கிப்பதிலே பொழுது செலவிடுவோன் பொழுதை வீணே கழிக்கிறான். தன்னைப் பற்றிச் சிந்தனை செய்தாற் பயனுண்டு. ஈசனைப் பற்றிச் சிந்தனை செய்தாற் பயனுண்டு. பிறரைப் பற்றி யோசித்தால் வீண்."

'ஹெர்மஸ்' என்ற புராதன மிசிர (எகிப்து) தேசத்து ஞானி:—"மகனே, விவாகத்திலே நேரங் கழித்தல் நிழலுடனே போராடுவதற்கு நிகராகும்."

'ஸொக்ராதெஸ்' என்ற கிரேக்க ஞானி:—"அறியா தார் பேச்சை நிறுத்தினாற் கலக மில்லை."

ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்:—"வாதாடுவதனால் பிறன் தனது பிழைகளை அறிந்து கொள்ளும்படி செய்யமுடியாது. தெய்வத்தின் திருவருள் ஏற்படும்போது, அவனவன் பிழைகளை அவனவன் தெரிந்து கொள்ளுவான்."

திருவள்ளுவர்:—

"யாகாவா ராயினும் நாகாக்க"
"சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லுக"

28. ஜப்பான் தொழிற்கல்வி

12 பிப்ரவரி 1916

[குறிப்பு : "சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும்; கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்" என்று, தமிழ்த்தாய் தன்மக்களை நோக்கிக் கூறுவதாகப் பாரதியார் எழுதியுள்ளது அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்கும்.

இந்திய நாட்டுப் பெண்கள், வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று புகழ்பெற்றுத் திரும்பவேண்டும் என்று, கவிஞர் ஆசைப்படுகிறார்.

ஆசிய நாடுகளிலே, அனைவருடைய கருத்தையும் கவர்ந்தது ஜப்பான் ஆகும். அந்த நாட்டினர் மேல் நாடுகளுக்குச் சென்று, பல கலைகளையும் கற்றுத் தேர்ந்து, பின் தமது நாட்டிற்குத் திரும்பி வந்து, தமதுநாட்டை மேலை நாடுகள் போலத் தொழில்வளம் சிறந்ததாகச் செய்யத் தீவிரமாக முனைந்தனர். உலகமே வியக்கும் வகையில் ஜப்பான் முன்னேற்றம் அடைந்து ஓங்கி நிற்கின்றது. பல தொழில்களில் மேலைநாடுகளையும் அது மிஞ்சியுள்ளது.

ஆகவே ஜப்பானுக்கு பாரதநாட்டு இளைஞர்கள் சென்று பயிற்சிபெற்று வரவேண்டும் என்று பாரதியார் விரும்புகின்றார். இதே விருப்பத்தை சுவாமி விவேகாநந்தரும் தெரிவித்துள்ளார். நமது நாடு இவ்வாறு சென்று முன்னேறுவதற்கான வழிகளை மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசரத்திலும் அவசரம் என்று, கவிஞர் இக் கட்டுரைப் பகுதியில் கூறுகின்றார்.]

தெளிந்த அறிவும் இடைவிடாத முயற்சியும் இருந்தால் சக்தியுண்டாகும். தெளிந்த அறிவென்பது இரண்டு வகைப்படும்—ஆத்ம ஞானம், லௌகிக ஞானம் என. ஆத்ம ஞானத்தில் நமது ஜாதி சிறந்தது. லௌகிக ஞானத்தில் நம்மைக்காட்டிலும் வேறு பல தேசத்தார் மேன்மை யடைந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தேசங்களில் ஜப்பான் ஒன்று. புத்தகங்களாலும், பத்திரிகைகளாலும், யாத்திரைகளாலும் நாம் ஜப்பான் விஷயங்களை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளுதல் பயன்படும். கூடியவரை பிள்ளைகளை ஜப்பானுக்கு அனுப்பிப் பலவிதமான தொழில்களும் சாஸ்திரங்களும் கற்றுக் கொண்டு வரும்படி செய்வதே பிரதான உபாயமாகும். தொழிற்கல்வியிலும் லௌகிக சாஸ்திரப் பயிற்சியிலும் நாம் மற்ற ஜாதியாருக்கு ஸமானமாக முயலுதல் அவசரத்திலும் அவசரம்.

29. ஹிந்து மகம்மதிய ஒற்றுமை

8 மார்ச் 1916

[குறிப்பு : இத் தேதியில் சுதேசமித்திரனில் வெளியான "பல" என்ற கட்டுரையில், இது ஒரு பகுதியாகும். இந்துக்களும் இஸ்லாமியரும் பரஸ்பரம் அன்பு பூண்டு வாழவேண்டும் என்பதைப் பாரதியார் பல இடங்களில் வற்புறுத்திக் கூறுவதை நாம் காண்கிறோம். சிவாஜி தன் சைன்யத்தை நோக்கி உரைப்பதாக வரும் வீரவுணர்ச்சிமிக்க பாடலில், மகமதியருக்கு விரோதமாக வந்துள்ள வரிகளுக்கு, அவரே 1906 நவம்பர் 17 ஆம் தேதி, இந்தியா வாரஇதழில் எழுதியுள்ள விளக்கத்தை ஆழ்ந்து நோக்கவேண்டும்.

'இந்தச் செய்யுளிலே நமது மகமதிய ஸஹோதரர்களுக்கு விரோதமாக சில வசனங்கள் ப்ரயோகிக்க நேர்ந்திருப்பது பற்றி விசனமடை கின்றோம். இக்காலத்து மகமதியர்கள் பாரத பூமியின் சொந்தப் புத்திரர்களென்பதையும், ஹிந்துக்களும் மகமதியர்களும் ஒருதாய் வயிற்றுக் குழந்தைகள் போல நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதையும் பலமுறை வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். என்ற போதிலும், சிவாஜி மஹாராஜா காலத்தில் ஹிந்துக்களுக்கும், முகமதியர்களுக்கும் விரோத மிருந்தபடியால், அவர்களைப்பற்றி மஹாராஜா சிவாஜி சில கோபமான வார்த்தைகள் சொல்லி யிருப்பது வியப்பாக மாட்டாது. ஷெ செய்யுளில் மகமதியர்களைப்பற்றி வந்திருக்கும் பிரஸ்தாபங் களில் வீர ரஸத்தை மட்டும் கவனிக்கவேண்டுமே யல்லாமல், மகமதிய நண்பர்கள் தமது விஷயத் தில் உதாஸீனம் இருப்பதாக நினைக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.'' இந்த விளக்கம் பாரதியார் கருத்தை நன்கு காட்டுகிறது.

தாயின் மணிக்கொடி பாரீர்

என்ற பாடலிலும்,

இந்திரன் வச்சிரம் ஓர்பால்—அதில்
எங்கள் துருக்கர் இளம்பிறை ஓர்பால்

என்று வரும் வரிகளில், 'எங்கள் துருக்கர்' என்ற சொற் பிரயோகத்தையும் ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டும்.

இந்துக்களும் இஸ்லாமியரும் சேர்ந்து வாழ வேண்டும் என்று கவிஞர் வற்புறுத்துகிறார்.

இல்லாவிட்டால் நாடு துண்டாடப்படும் என்பதை அவருடைய நுண்ணிய உள்ளுணர் கூறியிருக்க வேண்டும்.

இன்று, நாட்டில் பிரிவினை ஏற்பட்டது மறுக்க முடியாத வரலாருகப் போய் விட்டது இனி இதை மாற்ற முடியாது.

ஆனால், இன்றைய சுதந்திர பாரதத்தில் வாழும் கோடிக்கணக்கான இந்துக்களும் இஸ்லாமியரும், சென்று போன நிகழ்ச்சிகளை மறந்து, ஒரு தாய் வயிற்றுக் குழந்தைகள் போல வாழவேண்டும். இதுவே கவிஞருக்கு நாடு செய்யக்கூடிய நன்றியாகும்.

20-6-1920 அன்று பாரதியார் பொட்டல் புதூரிலே "இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் மஹிமை என்ற தலைப்பில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவின் சாரத்தையும் நினைவுகூர்தல் தகும்.]

இந்த விஷயத்தைப் பற்றி ஓங்கோல் என்ற வக்கீல் வேலை பார்க்கும் ஸ்ரீ நாராயணசாஸ்கிரி என 'ஹிந்து' பத்திரிகைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக் ஹிந்து—மகம்மதியருக்கிடைய பரஸ்பர மதிப்பும் அ அதிகப்படும்படி செய்வதற்கு அவர் சில வழிகள் கூ கிருர்.

அவற்றுள் முக்கியமானவை பின் வருமாறு :

1. ஹிந்துக்களிலே சிலர் மஹம்மதிய வேத ரங்களைப் படித்து அவற்றிலே தேர்ச்சி பெறவேண்டு

2. அங்ஙனமே, மஹம்மதியர்களில் சிலர் கிருதம் படித்து, ஹிந்துக்களுடைய வேத சாஸ்தி அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஹிந்துக்களுடைய மனத்திலே மஹம்மதியர் தேசத்தார் என்பதும், இஷ்ட தேவதை வேருக ...தைப்பற்றி அவர்களை மிலேச்சரென்று நினைப்பது பிழையென்பதும் நன்ருக ஞாபகமிருக்க வேண்டும்.

மஹம்மதியரும் அங்ஙனமே ஹிந்துக்களை காபிர் ...வாஸிகள்) என்று நினைப்பது பெரிய தவறென்று ...துகொள்ள வேண்டும்.

விவாகம் முதலிய சோபன காலங்களில் ஹிந்துக் ...ஹம்மதியரையும், மஹம்மதியர் ஹிந்துக்களையும் ...த்து உபசாரங்கள் செய்து தனியாக விருந்துகள் ... வைக்க வேண்டும். ஹிந்துக்களுக்குள்ளே ஜாதிக் ...ள் இருப்பதைப்பற்றி மஹம்மதியர் அருவருப்புக் ...ளக் கூடாது.

இங்ஙனம் ஸ்ரீ நாராயண சாஸ்திரி சொல்வதை ...லுள்ள ஹிந்து மஹம்மதியத் தலைவர்கள் கவனித்து ...த இடங்களிலேயே இயன்றவரை இரு திறத்தாருக் ...யும் ஸஹோதர உணர்ச்சி மேன்மேலும் பெருகி ...ற்கு வேலை செய்தால் தேசத்திற்கு அளவிறந்த ...மையுண்டாகும்.

30. புதிய உயிர்

17 மார்ச் 1916

[குறிப்பு : தெய்வபக்தி உண்மையாக ...க்குமானல் ஒருவனுக்கு நிச்சயமாக தைரியம் ...பட வேண்டும். இதுவே தெய்வபக்திக்குச் ...ந்த அடையாளம். தெய்வபக்தி கொண்டிருந்த ...யர்சுவாமிகள், "நாம் யார்க்கும் குடியல்லோம்;

நமனை யஞ்சோம்" என்று பாடுகின்ருர். வேறு பல அடியார்களும் இவரைப் போலவே பாடியுள்ளதை நாம் அறிவோம். ஆகவே, தெய்வ பக்திக்கு உரைகல் பயமின்மை.

நோயில்லாத உடம்பு வேண்டும் என்பதையும் பாரதியார் பல இடங்களிலே வற்புறுத்திக் கூறுவதை நாம் பார்க்கிறோம். 'உடலினை உறுதி செய்' என்பது கவிஞருடைய புதிய ஆத்திசூடி. 'வலிமையற்ற தோளினுய் போ போ' போ என்றும் பாரதியார் சீறுகின்ருர்.

பஞ்சத்தால் வாடுகின்ற மக்கள் பிணியால் உழல்வதைக் கண்டு அவர் மிகவும் வருந்துகிருர். தம்மையே இந்த நாடு உறுதியற்ற உடம்புடைய வராகச் செய்துவிட்டது. ஆனுல், அதற்காக அவர் யாரையும் நொந்து கொள்ளவில்லை.

1915 ஜூலை 2ஆம் தேதியில் அவர் எழுதிய "சித்தக் கடல்" குறிப்பைப் பாருங்கள். இது அவருடைய நாட்குறிப்பாகக் கொள்ளத்தக்கது; தொடர்ந்து எழுதவில்லையென்ருலும் கிடைத்த அளவுக்கு பாரதியாருடைய உள்ளப்போக்கை நன்கு புலப்படுத்துகிறது. அவர் சொல்லுகிருர் "புகையிலை வழக்கம் தொலைந்துவிட்டது பராசக்தியின் அருளால், இனிக் 'க்ஷவரத்' வழக்கம் ஏற்படவேணும், பராசக்தியின் அருளால். தோள் விம்மி வயிரம் போலாக வேணும். நெஞ்சு விரிந்து, திரண்டு, வலிமையுடையதாக வேணும் இரத்தம் மாசு தீர்ந்து, நோயின்றி நன்ருக ஓடி உடலை நன்கு காத்துக்கொண்டிருக்க வேணும்- பராசக்தியின் அருளால்." இப்படிப்பட்ட பக்

யில்லாவிட்டால், தேங்காய்க்கும் சர்க்கரைப் பொங்கலுக்கும் வீண் செலவு என்று கவிஞர் நகைச்சுவையோடு தெரிவிக்கிறார்.

இந்தக் கட்டுரையில்தான் செல்வர்களுடைய கடமையைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றார். செல்வத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்துவிட்டு ஏழையாகிவிட வேண்டும் என்று அவர் சொல்லவில்லை. செல்வத்தைக்கொண்டு தொழிலைப்பெருக்கி அனைவருக்கும் சோறு போடும்படி அவர் பணிக்கிறார். அப்படிச் செய்யாத செல்வர் திருடர்கள் என்கிறார். அந்த ஊரில் வசிக்கும் குருக்களெல்லாம் பொய்யர்; அறிஞரெல்லாம் மூடர் என்று பச்சையாகவே எழுதி விடுகிறார்.

செல்வர்கள் டிரஸ்டிகளைப்போல வாழ்ந்து மற்றவர்களுக்கு அச்செல்வத்தால் விளையும் பயனை அடையும்படி செய்ய வேண்டும் என்ற காந்தியடிகளின் கருத்தை இந்த இடத்தில் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.]

"இவ்வுலகத்தில் மனிதனுக்கு ஏற்படக்கூடிய வலிமைகளையெல்லாம் நான் எனக்கு உண்டாக்கிக் கொள்வேன். மனிதனுக்கு வசப்படக்கூடிய செல்வங்களையெல்லாம் எனக்கு வசமாக்கிக் கொள்வேன். மனிதனுக்கு விளையக் கூடிய அறிவுகளையெல்லாம் என்னிடம் விளைவித்துக் கொள்வேன். மனிதனுக்கு கிடைக்கக்கூடிய இன்பங்களையெல்லாம் நான் தேடியனுபவிப்பேன்; ஸர்வ சக்தி பெறுவேன்."

என்று மனத்திலே ஒரு நிச்சயம் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மாக்ஷிமை பெறுவதற்குத் தீராத விருப்பமும் துணிவுமே வழி. வேறு வழியில்லை. ஒருவன் தெய்வ பக்தி

யுள்ளவனாக யிருந்தாலும் அல்லது நாஸ்திகனாக இருந்தாலும் இந்த வழியை அனுசரிக்கலாம். நாஸ்திகன் அறியக் கடவது யாதெனில்,

'இவ்வுலகம் நமது தாய்' என்பது.

"உலகம் என்னிடம் பகைமையுடைய வஸ்துவில்லை உலகவனத்தில் நான் ஒரு மலர்...உலகம் என் அறிவுக்கு வசப்படுவதை அனுபவத்திலே கண்டிருக்கிறேன் உலகம் என்னிடம் அன்பு பூண்டது" இந்தச் செய்தியை ஸாமான்ய மதியுடைய எவனும் தன் உள்ளத்திலே பதியச் செய்துகொள்ளு தல் சிரமமில்லை. உலகம் நமக்குப் பிரதி கூலமாக இருந்தால், இங்கே மூன்று க்ஷணங்கள்கூட உயிருடன் வாழமுடியாது; "ஆனால், உலகம் நமக்கு நோய் உண்டாக்குகிறதே. இறுதியில் நம்மைக் கொன்று விடுகிறதே; இதை நம்மிடம் அன்பு பூண்டதாக எங்ஙனம் சொல்லலாம்?" என்று சிலர் ஆக்ஷேபிக்கலாம்.

உலகம் நம்முடைய தாய். அது நமக்குத் துன்பங்கள் விளைவிக்கும்போது நமக்குப் பாடங்கள் கற்றுக் கொடுக்கிறது. மூடக்குழந்தையைத் தாய் அடிப்பதுபோலவும் கட்டிபுறப்பட்ட சதையை ரணவைத்தியன் அறுத்தெறிவது போலவும், உலகம் நம்மைத் துன்பப்படுத்துகிறது. பெருந் துன்பமடைந்து அதனால் பரிசுத்த நிலைபெற்ற மேதாவிகள் எல்லோரும் இவ்வுண்மையைக் கண்டு கூறியிருக்கிறார்கள். திருஷ்டாந்தமாக, ஏழைத்தனம் பெரிய துன்பங்களிலே ஒன்றென்பது மனித ஜாதியின் பொது அநுபவம். எனினும் இதைக்குறித்து விக்டர் ஹ்யூகோ என்ற பிரான்ஸ் தேசத்து ஞானி யொருவர் பேசும்போது, "வறுமைத் தீயிலே ஸத்தில்லாத மனிதர் அழிந்து போகிறார்கள். ஸத்துடைய வர்கள் பத்தரை மாற்றுத் தங்கம்போல் தேறிச் சுடர்வீசி மாண்பு பெறுகிறார்கள்" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

நோயிலே செத்தவன் போக, அதிலிருந்து நன்றாகத் தேறியெழுந்தவன் அறிவிருந்தால் முன்னைக்காட்டிலும் தான் அதிக சுகநிலையில் இருப்பதை உணர்ந்துகொள்வான். வெளிப்படையாகத் தோன்றும் நோய்க்குறிகள் எல்லாம் உடலுக்குள் இருக்கும் விஷத்தை வெளியேற்றிச் சுகந்தரும் பொருட்டாக இயற்கையால் செய்யப்படும் உபாயங்களே யாகுமென்று சிறந்த வைத்தியர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஸூக்ஷ்ம ஞானத்திலே நாட்டமில்லாத ஐரோப்பிய 'ஸயன்ஸ்'காரர்கூட, அடியிலே பூச்சி நிலையிலிருந்து உயிர் மேன்மேலும் படிப்படியாக ஏறி மனிதநிலை பெற்றிருப்பதை நோக்கும்போது உயிர்களை மேன்மைப்படுத்த வேண்டும் என்பதே இயற்கையின் உட்கருத்தென்பது தெளிவாகிற தென்று சொல்லுகிறார்கள். ஜந்துக்கள் செய்யும் போராட்டங்களும், அவைபடும் துன்பங்களும் அவற்றின் உயர்வுக்ாகவே ஏற்படுத்தப் படுகின்றன என்பதையும் அங்கீகாரம் செய்து கொள்கிறார்கள். இங்ஙனம் நம்மை உயர்வுறச் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கமுடைய இயற்கைக்கு நாமும் அறிவுத் துணிவினாலே உதவி புரிவோமானால், அவ்வுயர்வு விரைவிலே கைகூடும்.

வீணாக அஞ்சுவதிலே பயனில்லை. இவ்வுலகம் நம்மிடம் கருணையுடையது என்பதை நாஸ்திகரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஒப்புக்கொண்டால் அவர்களுக்கு நல்லது.

தெய்வ பக்தியுடையோர்

இனி, தெய்வ பக்தி யிருப்பதாக வாயினாலே சொல்லிக் கொண்டு, வெள்ளிக்கிழமை தோறும் கோயிலுக்கு அபிஷேகம் பண்ணி வைப்பவர்களிலேயும், பெரும்பான்மையோர் உண்மையான பக்தி கொண்டவரில்லை. தெய்வபக்தி

உண்மையா பொய்யா என்பதை அறிந்துகொள்ள ஒரு சுலபமான வழியிருக்கிறது. தீராத தைரியம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எதற்கும் அஞ்சாத தைரியமே உண்மையான தெய்வ பக்திக்கு லக்ஷணம். அஃதில்லாத பக்தி தேங்காய்க்கும் சர்க்கரைப் பொங்கலுக்கும் வீண் செலவு.

தெய்வம் உண்டா?

தெய்வம் உண்டென்று நீ நம்புகிறாயா? உண்டானால் அது சர்வ சக்தியுடையது. அது என்னைப் படைத்தது. நானாக என்னை உண்டாக்கிக் கொள்ளவில்லை அது என்னைக் காக்கின்றது. எனது செய்கையாலே நான் உயிர் பிறக்க வில்லை. அதையே சரணடைவேன். இனி எதற்கும் பய மில்லை. அதை நான் பரிபூர்ணமாகச் சரணடைந்தால் அதன் சக்திகளெல்லாம் என்னிடத்திலே தோன்றும் 'மேருவைச் சார்ந்த காக்கையும் பொன்னிறமடையும். அதனால் அமரத்தன்மை பெறுவேன். இவ்விதமாக ஒருவன் மனத்தை உறுதி செய்துகொண்ட பிறகு, அவ்வுறுதிக்கு இணங்கும்படி தன் செய்கைகளை யெல்லாம் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

அடிப்படை

முதலாவது, நோய் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நோயுள்ள உடம்பு பயனில்லை. நோயை ஒருவன் தனது மனோ பலத்தாலே நீக்கிவிடலாம். நல்ல காற்று, நல்ல நீர் ஒளி, வெயில், இவற்றிலே உடம்பு பழகவேண்டும். நாள் தோறும் ஏதேனும் ஓர் காரியத்திலே உடல் வெயர்க்கும்படி உழைக்க வேண்டும். இது புதிய உயிர் கட்டுவதற்கு அடிப் படை.

உணவு

இரண்டாவது, நல்ல உணவு தேடி உண்ண வேண்டும். சுத்தமாகவும் ருசியாகவும் வயிறு நிறைய உணவு கொள்ள வேண்டும். "மிகினும் குறையினும் நோய் செய்யும்." நமது தேசத்து ஜனங்களுக்கு உணவைக் குறைக்கும்படி உபதேசஞ் செய்தல் அவசியமில்லை. உணவு மிகுதியால் நோய்ப்படும் கூட்டத்தார் நமது தேசத்திலில்லை. உணவுக் குறைதான் இங்கே யிருக்கும் ஸங்கடம். ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்ஸர் என்ற ஆங்கில சாஸ்திரி கல்வியைப் பற்றி ஒரு நூல் எழுதியிருக்கிறார். அதிலே குழந்தைகளுக்கு ஊண் மிகுதியால் உண்டாகும் நோய்களைக் காட்டிலும் ஊண்குறைவால் உண்டாகும் நோய்களே மிகவும் கொடியன என்று சொல்லுகிறார் ஊண்மிகுதிக்கு இயற்கையிலே மாற்றுண்டு. ஊண் குறைவுக்கு மரணந்தான் மாற்று. "உண்டவன் உரஞ் செய்வான்." பரிசுத்தமான உணவுகளை நிறைய உண்ணு நல் வேண்டும் இனிய பழங்கள் நாள்தோறும் உண்ணத்தக்கன உணவுக்குப் பணம் எந்த உபாயத்தாலேனும் தேடிக் கொள்ள வேண்டும். தேகத்திலே உழைப்பும் மனத்திலே தைரியமும் இருந்தால் பணந்தேடுவது கஷ்டமில்லை. சோம்பேறியாக ஒருவன் நிறையப் பணத்தை குவித்து வைத்துக்கொண்டு அக்கம்பக்கத்து ஜனங்கள் பட்டினி கிடந்து சாவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது மிகவும் கொடிய பாவம்.

செல்வர் கடமை

நமது நாட்டுச் செல்வர்கள் இவ்விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். உன் சொத்தை எல்லோருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்துவிட்டு, நீ ஏழையாக வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. கைத்தொழில்களும் வியாபாரங் களும் ஏற்படுத்தி அக்கம் பக்கத்தாரிடம் சரியானபடி

வேலை வாங்கிக்கொண்டு சரியானபடி கூலி கொடு உனக்கும் நல்ல லாபம் கிடைக்கும். கூலி குறையக் கொடுக்கும் முதலாளி லக்ஷ்மிதேவியைக் காலால் உதைக்கிறான். அவன் மகன் தரித்திரத்திலும் நோயிலும் வருந்துவான். ஸகல ஜனங்களுக்கும் வயிறு நிறைய உணவு கிடைக்காத ஊரில் வாழும் செல்வர்களெல்லாம் திருடர். அங்கே குருக்களெல்லாம் பொய்யர். பண்டிதரெல்லாம் மூடர். மேன்மை நிலைபெற வேண்டுமானால் கைத்தொழில்கள் பெருகும்படி செய்ய வேண்டும். சாத்தியமில்லையென்று சொல்லி ஏங்குவதிலே பயனில்லை. எப்படியேனும், எப்படியேனும், எப்படியேனும் செல்வத்தை வளர்க்க வேண்டும்.

31. வருங்காலம்

11 ஜூலை 1916

[குறிப்பு : பாரதியாருக்குத்தான் எத்தனை ஆசை! கிணற்றுத் தவளைகளைப்போல் வாழாமல், வெளிநாடுகள் பலவற்றிற்கும் செல்லவேண்டும். உயர்ந்த கல்வி கற்று உலகமே வியக்கும்படியான யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டும். கைத்தொழில் ஆயிரம் ஆயிரமாகப் பெருகவேண்டும். கப்பலேறிப் போங்கள், புறப்படுங்கள், புறப்படுங்கள் என்று தூண்டுகிறார் கவிஞர்.

இன்று நாம் என்ன பார்க்கிறோம். பலர் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கிறார்கள். மெச்சிப் புகழும்படி தேர்ச்சி பெறுகிறார்கள். ஆனால்... ஆனால் அந்த நாட்டிலே தங்கி விடுகிறார்கள்,

வசதிகள் இல்லை. கலப்படமற்ற உணவுப் பொருள் கிடைக்காது. குடிநீர்கூட இந்த நாட்டில் நல்ல வகையில் கிடைப்பது அருமை. மெய்தான்.

இவற்றையெல்லாம் போக்குவதற்காகத் தானே முதலில் எண்ணி வெளிநாடு சென்றீர்கள்? தாய்நாட்டின்மீது அத்தனை பக்தியில்லையா? உங்கள் சுகம், உங்கள் இன்பம்—இவைதான் பெரிதாக உள்ளனவா?

இப்படிக் கேட்கும் நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். இந்த அவல நிலையை மாற்ற வழியில்லையா? இதற்கொரு மருந்தில்லையா? நாட்டுத் தலைவர்கள் பார்த்துக்கொண்டு வாளா இருக்கிறார்கள். இன்று பாரதியார் உயிரோடிருந்தால் அவர் நெஞ்சம் என்ன பாடுபடுமோ!]

உலகம் எவ்வாறு தீவிரமாக மாறிக்கொண்டு வருகிற தென்பதை தமிழ்நாட்டார் ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் சிற்சில விவகாரங்களில் மனத்தைப் பதிய வைத்துக்கொண்டு வெளியுலகத்தின் மாறுதல்களிலே புத்தி செலுத்தாமல், அற்ப விருப்பங்களிலும், அற்பச் செய்கைகளிலும் நாளை யெல்லாம் கழியவிட்டுக் கிணற்றுத் தவளைகளைப்போல் வாழ்வதிலே பயனில்லை.

வர்த்தகஞ் செய்வோர் கோடிக்கணக்கான பணப் பழக்கம் ஏற்படும்படி பெரிய வர்த்தகங்கள் செய்ய வழி தேடவேண்டும். படிப்பவர் அபாரமான சாஸ்திரங்களையும் பல தேசத்துக் கல்விகளையும் கற்றுத்தர வேண்டும். ராஜ்ய விவகாரங்களில் புத்தி செலுத்துவோர் உலக சரித்திரத்தை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு, மற்ற ராஜ தந்திரிகளும் மந்திரிகளும் கண்டு வியக்கும்படியான பெரிய பெரிய

யோசனைகள் செய்து நிறைவேற்றிப் புகழ்பெற வேண்டும் கைத் தொழில்களின் விஷயத்திலே நாம் இப்போது காட்டி வரும் சோர்வும் அசிரத்தையும் மிகவும் அருவருப்புக்கு இடந் தருகின்றன.

திருஷ்டாந்தமாக, நேர்த்தியான சித்திரங்களும் வர்ணங்களும் சேர்த்துப் பட்டிலும் பஞ்சிலும் அழகான ஆடைகள் செய்யவல்ல தொழிலாளிகள் நமது நாட்டில் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குப் படிப்பில்லை; வெளியுலக நிலை தெரியாது. கையிலே முதற் பணமுமில்லை. நம்முள்ளே கல்வியும் செல்வமும் உடையோர் கூடி ஆராய்ச்சிகள் செய்து, வெளிநாடுகளில் ஆவலுடன் வாங்கக்கூடிய மாதிரிகள் எவை என்பதைக் கண்டுபிடித்து, அவற்றை நமது தொழிலாளிகளைக் கொண்டு செய்வித்தால் மிகுந்த லாபமுண்டாகும்.

இரும்புத்தொழில் உலகத்திலே வலிமையும் செல்வமுங் கொடுப்பது. எல்லாவிதமான கைத்தொழில்களும் தற்காலத்தில் இரும்பு யந்திரங்களாலே செய்யப்படுகின்றன. ஆதலால், நமது தேசத்துக் கொல்லருக்கு நாம் பல விதங்களிலே அறிவுவிருத்தியும் ஜீவன ஸௌகர்யங்களும் ஏற்பாடு செய்துகொடுத்து இடத்துக்கிடம் இயன்றவரை இரும்புத் தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும்.

இனி, வர்ணப்படம், தையல் வேலை...மைத் தொழில் முதலிய சித்திர வேலைகளில் நமது ஜனங்களின் அறிவு மிகவும் சிறந்தது. கொஞ்சம் சிரமப்பட்டால், இந்தத் தொழில்களை மறுபடி உயர்ந்த நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்துவிடலாம். சிறிது காலத்துக்கு முன்பு சீனத்திலிருந்தும் ஜப்பானிலிருந்தும் பல சித்திர வேலைகளைக் கொண்டுபோய் அமெரிக்காவில் காட்டியபோது, அங்கே அவற்றிற்கு மிகுந்த புகழ்ச்சியும் பிரியமும் ஏற்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

இதை நாமேன் செய்யக்கூடாது?

வெளி நாட்டுக்குக் கப்பலேறிப் போங்கள், புறப் படுங்கள், புறப்படுங்கள். தொழிலாளிகளே, வியாபாரி களே, வித்வான்களே, புத்திமான்களே, எப்படியேனும் யாத்திரைச் செலவுக்குப் பணம் தயார் செய்துகொண்டு அன்னிய தேசங்களைப் பார்த்துவிட்டு வாருங்கள். நமது தொழில்களுக்கும், கலைகளுக்கும், யோசனைகளுக்கும் வெளி நாடுகளில் ஏராளமான உதவி கிடைக்கும். சந்தேகப்பட வேண்டாம்.

பரோடாவிலிருந்து இநாயத்கான் என்ற சங்கீத வித்வான் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு தென்ஜில்லாக்களில் யாத்திரை செய்துவந்தது நம்மிலே சிலருக்கு ஞாபகமிருக் கலாம். இங்கே அவர் சாதாரணமாக இருந்தார். பின்னிட்டு அவர் பல தேசங்களிலே சஞ்சாரம் செய்து, பிரான்ஸ் தேசத்திலேபோய் நல்ல கீர்த்தியடைந்திருக்கிறார். அங்கே பல பெரிய வித்வான்களும் பிரபுக்களும் அவருடைய தொழிலை அற்புதத்திலும் அற்புதம் என்று கொண்டாடு கிறார்கள். சங்கீத ஞானமுடைய தமிழ்ப் பிள்ளைகள், முதலாவது கொஞ்சம் இங்கிலீஷ் கற்றுக்கொண்டு பிறகு ஐரோப்பிய சங்கீதத்தின் மூலாதாரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இது மிகவும் சுலபமான காரியம். தமிழருடைய அறிவுக்கு எந்தவித்தையும் சுலபம். இந்தத் தேர்ச்சி கொஞ்சமிருந்தால், பிறகு நமது சங்கீதத்தை ஐரோப்பியர் அனுபவிக்கும்படி செய்தல் எளிதாகும். அப்பால், ஐரோப்பாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும்போய் நமது சங்கீதத்தின் உயர்வை அவர்களுக்குக் காட்டினால் மிகுந்த கீர்த்தியும் செல்வமும் பெறலாம்.

எவ்விதமான யோஜனை, எவ்விதமான தொழில், எவ் விதமான ஆசை, எதையும் கொண்டு பிறதேசங்களுக்குப்

போக வேண்டும். ஐரோப்பாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கு யாத்திரை செய்யப் போதுமான திரவியமில்லாதவர்கள் ஜப்பானுக்குப் போகலாம். வெளியுலகம் நம்மை எதி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. நமது வரவுக்குக் காத்திரு கிறது. நமது மேன்மைக்கு வசப்பட ஆவல் கொண்டிரு கிறது. வெளியுலகத்தில் நாம் சென்று மேம்பாடு பெற லொழிய, இங்கே நமக்கு மேன்மை பிறக்க வழியில்லை ஆதலால், தமிழ்ப் பிள்ளைகளே, வெளி நாடுகளுக்குப்போ உங்களுடைய அறிவுச் சிறப்பினாலும், மன வுறுதியினாலும் பலவிதமான உயர்வுகள் பெற்றுப் புகழுடனும், செல்வ துடனும், வீர்யத்துடனும், ஒளியுடனும் திரும்பிவாருங்கள் உங்களுக்கு மஹாசக்தி துணை செய்க.

32. மாலை

15 செப்டம்பர் 1916

[குறிப்பு: ஒரு காலத்திலே பல துறைகளில் நாம் சிறந்திருக்கலாம். அதையே எண்ணிக்கொண்டு இன்று அத்துறைகளில் மேலோங்காது நிற்பது பெருந் தவறு. பழைய சிறப்புக்கள் நம்மால் இன்றும் முடியும் என்பதைக் காட்டுவதற்குச் சான்றாக இருக்கலாமே ஒழிய, அதையே எண்ணி மகிழ்ந்து திருப்தியடைவது பிழை. எந்த சாஸ் திரமும் ஓரிடத்தில் வந்து நின்று விடுவதில்லை. என்று நிற்கிறோமோ அன்றே வீழ்ச்சி தொடங்கு கிறது. ஆகவே கலைக்கு முடிவில்லை. இது விஞ்ஞானத்திற்கும் பொருந்தும்; அழகுக் கலைகள் முதலியவற்றுக்கும் பொருந்தும். மொழி வளர்ச்சிக்கும் பொருந்தும்.

சங்கத் தமிழை எண்ணி வியந்துகொண்டே அதனின்றும் விலகாதவர்கள் இன்றும் இருக்கிறார்கள். அதை மறந்துவிடக் கூடாது. அது நமக்குப் புதிய முயற்சிக்கு ஊக்கம் தருவதாக அமைய வேண்டும்.

ஹிந்துக்களும் இஸ்லாமியர்களும் ஒருவரையொருவர் நன்கு அறிந்துகொள்ளச் சுருக்கமாகப் பாரதி ஒரு வழி காண்பிக்கிறார். அதற்காகவே இந்த மாலை ஆயிரங் கோடி பெறும். அது போலவே கிறிஸ்தவம், பௌத்தம் முதலிய மற்ற மதக்கலப்பும் வேண்டும். காந்தியடிகள் கூறுகிறார்: "எல்லாச் சாளரங்களையும் திறந்து வைப்போம். பல திசைகளிலிருந்தும் ஞானக் காற்று உள்ளே புகவிடுவோம் .பாரதப் பண்பாடு மட்டும் அசையாமல் இருந்து அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளட்டும்."]'

நமக்கு முடியாத காரியத்தைக் கைவிடலகாது. ந்மைக் காட்டிலும் திறமையுள்ள ஒருவன் கையிலே கொடுத்து, அவன் கீழே சிற்றாளாயிருந்து தொழில் பழகிக் கொண்டு, பிறகு நாமாகச் செய்யவேண்டும். இதை நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிகளும் கவனிக்கலாம்; காங்கிரஸ் சபையாரும் கவனிக்கலாம்.

ஒரு தரம் ஒரு வழக்கம் ஏற்பட்டுப் போனால் பிறகு அதை மாற்ற முடியாது. ஆதலால் புதிய வழக்கத்தைத் தொடங்குவோர் பின் வரக்கூடிய பலாபலன்களைத் யோசனை செய்தபிறகு தொடங்க வேண்டும்.

இது அநேகமாக எல்லா மனிதருக்கும் நினைப்பூட்ட வேண்டிய விஷயம். மாறுதல் இயற்கை. நல்லபடியாக மாற்றிக்கொண்டு போதல் புத்திமான்களுக்கு லக்ஷணம்.

மஹம்மதிய புஸ்தகசாலைகள், வாசக சாலைகள், கல்விச் சங்கங்கள் முதலியவற்றிலே ஹிந்து பண்டிதர்களும், ஹிந்துக்களின் கல்விக்கூடங்களிலே முஹம்மதிய வித்வான்களும் வந்து உபந்யாஸங்கள் செய்யும் காட்சி சில நாளாக நமது தேசத்தில் அதிகப்பட்டு வருகிறது. நமது ஜனங்களுக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் கண் திறக்கிறது. எல்லா வித்தைகளும் கலந்தால்தான், தேசத்தினுடைய ஞானம் பரிமளிக்கும். "ஒரு குழம்புக்குள்ளே இரண்டு "தான்" போட்டாளாம்; 'தான் தெரியாதா, குழம்புத்தான்; ஒன்று கத்திரிக்காய், ஒன்று உருளைக்கிழங்கு! இதிலே கத்திரிக்காய் உருளைக் கிழங்கைத் தின்றுவிட்டதாம்" என்றொரு பச்சைக் குழந்தைக் கதையுண்டு. கலந்தால் பொது இன்பம். ஒன்றை ஒன்று கடித்தால் இரண்டுக்கும் நாசம்.

முஹம்மதிய சாஸ்திரங்களைக் கற்றுகொண்டால் ஹிந்துக்களுக்கு அறிவு விசாலப்படும்.

*   *   *

ஒரு விரதமெடுத்தால் என்ன வந்தாலும் அதை கலைக்கக்கூடாது. ஆரம்பத்தில் கலைந்து கலைந்துதான் போகும். திரும்பத் திரும்ப நேராக்கிக்கொள்ள வேண்டும். நமது தேசத்திலே (ஸயின்ஸ்) சாஸ்திரப் படிப்பு வளரும்படி செய்யவேண்டும் என்று சில பண்டிதர்கள் அபேக்ஷிக்கிறார்கள். இதற்கு மற்ற ஜனங்களிடமிருந்து தக்க உபகாரம் கிடைக்கவில்லை. இருந்தாலும் இந்த நோக்கத்தை மறந்து விடலாகாது. ஊதுகிறபோது ஊதினால் விடிகிற போது விடியும். சாஸ்திரப் படிப்பு முக்கியம். அதில் தான் நன்மையெல்லாம் உண்டாகிறது. ஸயின்ஸ் மனித ஜாதியை உயர்த்திவிடும். அது இஹத்துக்கு மாத்திரமேயன்றி பரத்துக்கும் ஸாதனம் ஆகும். காசிக்கு

தெற்கே காட்டுகிற மனிதன் கைலாயத்திற்கு நேர்வழி காட்டுவானோ?

*　　　*　　　*

நமது பூர்விகர் ஸயின்ஸ் தேர்ச்சியிலே நிகரில்லாதிருந்தார்கள். அந்தக் காலத்து லௌகீக சாஸ்திரம் நமக்குத் தெரிந்தமாதிரி வேறு யாருக்குந் தெரியாது. இந்தக் காலத்து ஸங்கதிதான் நமக்குக் கொஞ்சம் இழுப்பு.

33. தொழில்

5 மார்ச் 1917

[குறிப்பு : "யாதானும் தொழில் புரிவோம்; யாதும் அவள் தொழிலாம்" என்று பாடிய கவிஞர், "தொழில் செய், தொழில் செய்" என்று வற்புறுத்திக் கூறுவதில் சலிப்படைவதே இல்லை.

இக் கட்டுரையிலே 'தொழிலின் உயர்வைப் பற்றிப் பல புகழ்பெற்ற உலக அறிஞர்கள் கூறியுள்ளவற்றை மொழிபெயர்த்துத் தருவதோடு அவற்றை விளக்கியும் எழுதியுள்ளார். எவ்வகையிலேனும் சோம்பலை உதறித் தள்ளிவிட்டுப் பல தொழில்கள் செய்து நாட்டை உயர்த்த வேண்டும் என்பது அவருடைய பேராசை.

உலகத்திலே தொழிலிலே முன்னேற்றங் கண்ட ஜப்பானிய மக்களின் ஆர்வத்தையும், கடமை உணர்ச்சியையும், நாடு முன்னணியில் நிற்கவேண்டும் என்ற துடிப்பையும் நாம் கொண்டால், எவ்வளவோ நன்மையுண்டு. அந் நாட்டிலே

ஊதியங் கருதிப் போராடும் தொழிலாளிகளும், கோஷமிட்டுத் தமது எண்ணத்தை வெளிப் படுத்திவிட்டுத் தொழிற்சாலைக்குள்ளே சென்று கடமை உணர்ச்சியோடு தொழில் செய்வார் களாம். இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் மிகவும் சேதமடைந்த ஜப்பான், இன்று தொழிலில் முதலிடத்தைப் பெற முனைந்திருப்பதற்கு மக்களின் உணர்ச்சியே காரணமாகும் என்பதில் ஐயமுண்டோ?]

I

(வசனத் திரட்டு—"ஆர்ய பத்திரிகை)

1. மனுதர்ம சாஸ்திரம் சொல்லுகிறது:—தொழி லாளியின் கை தொழில் செய்யும்போது பரிசுத்த மாகிறது.

2. சீ-பிங் என்ற சீன ஞானி:—தர்மிஷ்டன் எப்போதும் முயற்சியோடிருப்பான்.

3. (நபி) ஸுலேமான் என்ற யூத ஞானி:—சோம்பேறி யின் மன விருப்பம் அவனையே கொல்லுகிறது

4. தோல்ஸ்தோய் என்ற ருஷிய ஞானி:—தொழில் எத்தனை அசுசியாக இருந்தாலும், அதைச் செய் வதில் அவமானமில்லை. சோம்பலொன்றுதான் அவமானம்.

. உத்தம ஸுக்தம் என்ற பௌத்த நூல் சொல்லு கிறது:—சோம்பல் ஒரு குற்றம். தொழிலின்றி வாழ்தல் ஒரு மலம்.

6. தோரோ என்ற அமெரிக்க ஆசிரியர்:—உடம்பை சோம்பலுக்கும் சொகுசுக்கும் இரையாக்கி வைத்திருப்பவனை ஞானியாகக் கொள்ளலாகாது. ஆத்மாவுக்கு உடம்பே முதலாவது சீடன்.

7. கார்லைல் என்ற ஆங்கிலேய ஆசிரியர்:—சந்தேகம், விசனம், மனச்சோர்வு, கோபம், ஏக்கம் இந்தப் பிசாசுகளெல்லாம் மனிதனை அடிக்கும் பொருட்டு பதுங்கி நிற்கின்றன. அவன் சோம்பலுக்கிடங் கொடுக்கும்போது இவையெல்லாம் அவனை வந்து தாக்குகின்றன. தீவிரமாக உடம்பை உழைப்பதே இந்தப் பிசாசுகள் அடிக்காமல் தன்னைக் காத்துக் கொள்ளுவதற்கு நிச்சயமான வழி. தொழிலைக் கைக்கொண்டால், பிறகு எந்தப் பிசாசும் பக்கத்தில் நெருங்காது. மிஞ்சி வந்தால், தூரத்திலிருந்து உறுமும். அவ்வளவுதான்.

8. மோந்தாஞ் என்ற ப்ரான்ஸ் தேசத்துப் பண்டிதர்:—சோம்பலை நரக வேதனைகளில் ஒன்றாகக் கணக்கிட வேண்டும். அதைச் சிலர் சொர்க்க இன்பங்களில் ஒன்றாக நினைக்கிறார்கள்.

9. நபி ஸுலேமான்:—சோம்பேறியே எறும்பினிடம் போ. அதன் நெறிகளைப் பார். உனக்குப் புத்தி வரும்.

II

விளக்கம்—காளிதாஸன்

மேலே மொழிபெயர்த்திருக்கிற வசனங்களில் தொழிலில்லாதவருக்கு ஆத்ம ஞானமில்லை யென்று தோரோ (6) சொல்லுகிறார். ஆத்மாவுக்கு முதலாவது

சிஷ்யன் சரீரமென்பது அவர் கொள்கை. ஆத்ம ஞானி சோம்பேறியாக இருக்கமாட்டானென்கிற இவரது கொள்கை பகவத்கீதையின் கருத்துக்கு இணங்கியதே யாகும். தொழிலின்றி இருப்பவனுக்கு விடுதலையில்லை, ஞானமில்லை, பக்தியில்லை. அவனுக்குச் சோறு கிடையாது. தண்டச்சோறு தின்று தொழில் செய்யாதிருப்பவன் கொழுத்து நோய்கொண்டு சாவான். இந்த விஷயங்கள் பகவத் கீதையில் மிகத்தெளிவாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

கார்லைல் (7) என்ற ஆங்கிலேய ஆசிரியர், தொழிலின்றி இருப்பவனைச் சந்தேகம் முதலிய பிசாசுகள் வந்து தாக்கு மென்று சொல்லிய வார்த்தை பொது அநுபவத்திலே காணத்தக்கது. சந்தேகம், பயம் முதலிய பிசாசுகள் வந்து தாக்காமலிருக்கும் பொருட்டாகவும், அங்ஙனம் தாக்கும் போது அவற்றை மடிக்கும் பொருட்டாகவும், தொழி லென்ற மருந்தைக் கடவுள் கொடுத்திருக்கிறார்.

பூஜை, கல்வி, போதனை முதலியனவும் சரீர உழைப்புப் போலவே கவலையை நீக்கி உடம்பைப் பேணும். உண்மை யாகச் செய்யப்படும் பூஜையும், உபதேசமும் எல்லாத் தொழில்களைக் காட்டிலும் சிறந்தன. பொய்ப் பூஜையும், காசைப் பெரிதாக நினைத்துச் செய்யும் ஞானோபதேசமும் மிகவும் இழிந்த தொழில்களாகும். பல இடங்களில் வியாபாரிக்குள்ள மதிப்புப் பூசாரிக்கும் குருக்களுக்கும் இல்லாதிருக்கக் காண்கிறோம். இவர்களுக்கு மதிப்புக் குறை வுண்டாகும் காரணம் உண்மைக் குறைவுதவிர வேறொன்று மில்லை. அறிவை நல்ல வழிகளில் உழைப்பவனுடைய உடம்பு முயற்சியில்லாமல் சோம்பிப் படுத்திருக்க நியாய மில்லை. சோம்பேறியின் விருப்பங்கள் கவலைகளாக மாறு கின்றன. கையினால் உழைக்காமல் மனத்தால் விரும்புவோன் தன்னைத்தானே தின்றுகொள்கிறான்

சாம்பேறியின் மனத்தைக் கவலைகள் சூறையாடுவது போல், அவனுடம்பை வியாதிகள் சூறையாடுகின்றன. முயற்சியினாலே செல்வம் வருமென்றும் முயற்சியில்லா விட்டால் வறுமை வருமென்றும் திருவள்ளுவர் சொல்லு கிறார். முயற்சியில்லாதவருக்கு நோய் வரும், பந்தங்கள் வரும்; அவர்கள் மோந்தாஞ் ஆசிரியர் (8) சொல்வதுபோல் இவ்வுலகத்திலேயே நரக வாதனைப்படுவார்கள். ஆகையால் ஹிந்துக்களாகிய நாம் முயற்சியைக் கைவிடாமல் நடத்த வேண்டும். முயற்சி உண்டானால் உடம்பிலே வலிமையுண்டு, உள்ளத்திலே மகிழ்ச்சியுண்டு, கல்வியுண்டு, செல்வமுண்டு, நீண்ட வயதும் புகழும் இன்பங்களுமுண்டு. முயற்சியிருந் தால் பயமில்லை, முயற்சியுண்டானால் வெற்றியுண்டு. முயற்சி உடையவனுக்கு விடுதலை கைகூடும்.

34. பொழுது போக்கு

[குறிப்பு :—இத் தலைப்பிட்டுப் பாரதியார் சுதேசமித்திரனுக்கு அனுப்பிய கட்டுரை 28 மார்ச்சு 1917-இல் வெளியாகியுள்ளது. அதில் வால் நட்சத்திரம் தோன்றுவதால் பூமி தூளாகி விடும் என்று அன்று கொண்டிருந்த நம்பிக்கை யைத் தகர்த்தெறிகின்றார் கவிஞர். சூரிய கிரஹணம் ஏற்படுவதால் என்னென்னவோ இன்னல்கள் விளையும் என்று இக்காலத்தில்கூட மககள் நம்புகிறார்கள் என்பதை, 1980 பிப்ரவரி 16 தேதியன்று பார்த்தோம்.

'சாதாரண வருஷத்துத் தூமகேது' என்று பாரதியார் ஒரு கவிதையே இயற்றியுள்ளார்,

ஆனால் அது 1910-இல் நிகழ்ந்தது. இங்கு குறிப்பிடப்படுவது 1917-இல் ஏற்பட்டது. சாதாரண ஆண்டில் தோன்றியது 75 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வானவெளியில் தோன்றுவது. அதற்கு ஹால் தூமகேது என்று பெயர்.

ஏதாவது ஒரு நம்பிக்கை அல்லது பழக்கம் ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டால், அது தவறு என்று தெரிந்தபோதும் மாற்றுவது எவ்வளவு கடினம் என்பதை இன்றைய விஞ்ஞான உலகத்திலும் காண்கிறோம்.]

ஸந்தோஷராயர் : ஏப்ரல் மாதம் 22-ந் தேதி ஒரு வால் நக்ஷத்திரம் எரி நக்ஷத்திரம் ஒன்றைத் தன் வாயில் கவ்விக்கொண்டு வந்து பூமியின்மேல் மோதப்போவதாகவும் அதனால் இந்த பூமண்டலம் தூள் தூளாக நொறுங்கி விடப் போவதாகவும் சொல்லுகிறார்களே? அது வாஸ்தவமாக இருக்குமா?

காளிதாஸன் : பொய்க் கதை

ஸந் : உமக்கெப்படித் தெரியும்? அமெரிக்கா தேசத்தில் யாரோ ஒரு பெரிய வான சாஸ்திரப் பண்டிதர் சொல்லியிருக்கிறாராமே? அது பொய்யென்று நீர் எப்படிக் கண்டீர்?

காளி : பொய்க் கதைதான். எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். ஏப்ரல் மாதம் 23—ம் தேதி நீர் என்னிடம் வந்து சேரும். அப்போது காரணங்கள் சொல்லுகிறேன்.

ஸந் : பூமி தூளாய்ப் போனபிறகு நான் உம்மிடம் வந்து கேட்பதெப்படி? நீர் விடை சொல்வதெப்படி?

காளி : இந்த பூமியில் இன்னும் நாமே நெடு நாளி லிருந்து பலவித நியாயங்கள் நடந்து நிறைவேறுவதைப் பார்க்கப் போகிறோம். பூமியில் நல்ல யுகம் தோன்றப் போகிறது. மனிதஜாதி முழுமைக்கும் விடுதலையுண்டாகப் போகிறது. நீர் சொல்லிய ருஷிய ராஜ்யப் புரட்சியானது இனி வரப்போகிற நற்காலத்தின் முன்னடையாளங்களில் ஒன்று. பூமி தூளாகாது. மனிதர் ஒருவருக்கொருவர் செய்யும் அநீதி தூளாகும்.

35. கடற்பாலத்தில் வர்ணாஸ்ரம சபை

7 ஏப்ரல் 1917

[குறிப்பு : ஏதோ இயல்பாகப் பேசுவது போலத் தொடங்கி, பாரதியார் தமக்குப் பிடித்த மான கொள்கைகளை நுழைத்து விடுவார் என்பதற்கு, இக் கட்டுரையும் ஓர் எடுத்துக் காட்டு. அன்பே பிரதானம் என்பதைச் சொல்லு வதில் அவர் சலிப்பதே இல்லை. கலியுகத்திலே ஒரு குட்டிக் கிருதயுகம் தோன்றும் என்று அவர் நம்பினார். அப்படித் தோன்றுவதற்கு அன்பு அடிப்படையாக அமைய வேண்டும் என்பது அவர் கருத்து. தொழில் எதைச் செய்தாலும் அதைக் கொண்டு ஜாதி வேறுபாடுகள் இருக்கக் கூடாது; எல்லாத் தொழிலும் சமமான தகுதி யுடையவை என்று, கவிஞர் இக் கட்டுரையிலும் குறிப்பிடுகிறார்.

"செம்படவன் மகன் சாஸ்திரத் தேர்ச்சி பெற்று விட்டால் அவனுக்கு என் பெண்ணை

விவாகம் செய்து கொடுப்பேன்" என்று சேஷய்யங்காரைச் சொல்ல வைக்கிறார். என்ன உத்ஸாகம்! எத்தனை எதிர்பார்ப்பு!]

வஸந்த காலத்தில் ஒரு நாள் காலையில் இளவெயில் அடிக்கும் நேரத்தில் வேதபுரத்திலுள்ள கடற்பாலத்தின் கடைசியில், நடுக் கடலின்மீது, ஒரு செம்படவன் உட்கார்ந்து மீன்பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். அங்கே நானும், எனது நண்பர் சக்ரவர்த்தி சேஷய்யங்காரும் சரீர சுகத்திற்காக நடைபழகப் போனோம். அங்கு புதிதாகச் செய்துவைக்கப் பட்டிருந்த ராஜாங்கத் தோணிகளின் நிழலிலே போய் சிறிதுநேரம் உட்கார்ந்து ஆயாஸம் தீர்த்துக் கொள்ளலாமென்று சேஷய்யங்கார் சொன்னார். அந்த நிழலிலேபோய் உட்கார்ந்தோம். என் கையில் சில வர்த்தமானப் பத்திரிகைகள் கொண்டு போயிருந்தேன். அவற்றை யெடுத்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். சேஷய்யங்காருக்குப் போது போகவில்லை. அவர் அந்த மீன் பிடிக்கும் செம்படவனிடத்திலே போய்ப் பேச்சுக் கொடுத்தார். அவனோ மீன் சரியாகக் கிடைக்க வில்லை யென்ற கோபத்திலிருந்தான். சிறிது நேரம் கழிந்தபிறகு சேஷய்யங்கார் என்னை நோக்கி, "வீட்டுக்குக் கிளம்பலாம்; புறப்படும்" என்றார்.

நான் சொன்னேன் :—

"ஸ்வாமி, நான் காலையில் காபி குடித்துவிட்டுத்தான் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டேன். எனக்கு இங்கே சிறிது நேரம் தனியே யிருப்பதில் பிரிய முண்டாகிறது. நீர் அவஸரமானால் வீட்டுக்குப்போம். நான் கொஞ்சம் இங்கே இருந்துவிட்டு வருகிறேன்" என்றேன்.

அப்போது சேஷய்யங்கார் புன்சிரிப்புடனே, "நான் ஆஹாரமில்லாமல் வெளியே புறப்படும் வழக்கம் எ

போதுமே கிடையாது. எனக்கும் பசியில்லை. ஆதலால், நானும் இங்கேயே உம்மோடு சிறிது நேரம் பொழுது போக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இந்த இடத்தில் ஒரு சபை கூடிப் பேசினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். என்ன செய்யலாம்? அந்தச் செம்படவன் பேச வரமாட்டான். அவன் மீன் கிடைக்கவில்லையென்று என் மேலே கோபித்துக் கொள்ளுகிறான். நீரோ பத்திரிகையிலுள்ள அண்டப் புளுகுகளையெல்லாம், வேத வுண்மை போலே கருதி, மஹா சிரத்தையுடன், நுழைந்து நுழைந்து வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறீர். விடுங்காணும்! பத்திரிகையை அப்பாலே போடும். காற்று மிகவும் ரஸமாக வீசுகிறது. எனக்கு இந்த இடத்தை விட்டுப் போக மனதாகவில்லை. ஏதாவது பேச்செடும்'' என்று சொன்னார்.

விதியே சேஷய்யங்கார் ரூபமாக வந்து நம்மைப் பேச்சுக்கிழுக்கிற தென்பதை நான் தெரிந்து கொண்டு, பின்வருமாறு சொல்லலானேன் :—

''ஸ்வாமீ, என்னால் வஞ்சனையில்லை. சபை போடுவோம். அதைப்பற்றி யாதொரு ஆக்ஷேபமுமில்லை. ஆனால் உபந்யாஸமெல்லாம் நீர் தான் செய்ய வேண்டும். நீர் உபந்யாஸி; நான்தான் சபைக் கூட்டம். நடத்தும்'' என்றேன்.

அதற்கு சேஷய்யங்கார் சொல்கிறார் :—

''நான் உபந்யாஸ கர்த்தா; நீர் அக்ராஸனாதிபதி; அந்தச் செம்படவன்தான் சபை'' என்றார்.

அப்போது, சற்று தூரத்திலேயிருந்த அந்தச் செம்படவன் சொல்லுகிறான் :—

''சாமிமாரே, நீங்கள் வந்தாலும் வந்தீர்கள். எனக்கு மூன்று மீன் கூட முழு மீனாகக் கிடைக்கவில்லை.''

சேஷய்யங்கார் இதைக் கேட்டவுடனே கால் ரூபாயை அவன் கையிலே கொண்டு போய்க்கொடுத்து, அவனை யழைத்து வந்து நாங்களிருந்த நிழலிலே உட்காரும்படி செய்தார். இவருடைய படாடோபத்தைக் கண்டு ஆரம்பத்திலே அவன் கொஞ்சம் பயந்தான். பிறகு அவர் சொன்னபடி கேட்டால் காசு கிடைக்குமென்று தெரிந்து கொண்டு, அவன் எங்கள் பக்கத்தில் வந்து உட்கார்ந்தான்.

சேஷய்யங்கார் உபந்யாஸிக்கலானார் :—

"நாலு ஜாதிதான் உண்டு. பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்ரர். படித்தவன் பிராமணன்; வீரன் க்ஷத்திரியன்; தந்திரசாலி வைசியன்; தொழிலாளி சூத்திரன். இது எந்த தேசத்திலும் உண்டு. எந்தக் காலத்திலும் உண்டு. இதை மாற்றவே முடியாது."

செம்படவன் :—"மெய்தான் சாமி; மெய்தான் சாமி" என்றான்.

சேஷய்யங்கார் — "இந்தச் செம்படவன் மகன் படித்து சாஸ்திரத் தேர்ச்சி யடைந்து பிரமஞானியாய் விட்டால், அவனுக்கு என் பெண்ணை விவாகம் செய்து கொடுப்பேன். அதில் தோஷமில்லை" என்றார்.

செம்படவன் நடுங்கிப் போனான். ஐயங்காருக்கு புத்தி ஸ்வாதீனமில்லை யென்று நினைக்கத் தொடங்கினான்.

சேஷய்யங்கார் மொழிகிறார்:— "ஆனால் குலத்தையும் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். குலத்தளவே யாகும் குணம் என்று பெரியோர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அம்பட்டனுடைய குழந்தை சிறு பிள்ளையாக இருக்கும் போதே ஒருவரும் சொல்லிக்கொடுக்காமல் தானாகவே சிரைக்கக் கற்றுக்கொள்ளுகிறது. கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத் தறியும் கவிபாடும்; ராஜா வீட்டுப் பிள்ளை இயற்கை

யாகவே சைன்யம் வகுத்து விளையாடிப் பழகுகிறது. தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும். ஆதலால் பிறவி ஒருவனுடைய குணத்தையும் தொழிலையும் நிர்ணயிக்கத் தான் செய்கிறது. ஆதலால் இப்போதுள்ள ஜாதிப் பிரிவை அதிகமாக மாற்றக்கூட வேண்டியதில்லை. 'எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே யாயினும் அக்குடியிற் கற்றோரே மேல் வருக' என்று சொல்லி பிராமணப் பதவியிலே சேர்க்க வேண்டும். இதற்கிடையே திருஷ்டி தோஷம் புத்திசாலித் தனமில்லை. அதை உடனே நிறுத்திப் போடவேண்டும். 'தீண்டாத ஜாதி' என்கிற பேச்சே கூடாது. அது வெறும் பயித்தியம். நந்தன் சிலையை அறுபத்து மூன்று நாயன் மாருக்கு நடுவிலே வைத்து குருக்கள் மணியடித்துக் கும்பிடவில்லையா? ஜாதியாவது குலமாவது! இவை யெல்லாம் லௌகிகம். இதனாலே மனுஷ்ய ஸமத்வத்துக்குக் குறைவு நேரிடக்கூடாது. ராம்தாஸ், கபீர்தாஸ், அவர்கள் சொன்னதெல்லாம் பொய்யா?"

இவ்வாறு சேஷய்யங்கார் நெடுந்தூரம் சொன்னார். போகப் போக அவருடைய பிரசங்கத்தில் நான் கொஞ்சம் கவனக் குறைவாக இருக்கும்படி நேரிட்டது. ஏனென்றால் இவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே எங்கள் பக்கத்தில் ஒரு கிழவன் வந்து நின்றான். அவனுக்கு சுமார் அறுபது வயதிருக்கும் போலே தோன்றிற்று. ஆனால் திடகாத்திர முடையவன். அவன் சேஷய்யங்காருடைய பிரசங்கத்தை மிகவும் ஜாக்கிரதையாகக் கேட்டுக்கொண்டு வந்தான். சேஷய்யங்கார் சொல்லும் வார்த்தைகளிலே ஒன்றிரண்டை கேட்டுப் புன்சிரிப்புச் சிரித்தான். ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் அவன் முகத்திலே கோபக் குறி விளைவித்தன. நான் அவனைக் கையினால் சமிக்கை காட்டி என்னருகே வரும்படி சொன்னேன். ஸமீபத்தில் வந்தான். "நீ என்ன ஜாதி?"

என்று கேட்டேன். "பறையன்" என்றான். இதைக் கேட்ட வுடன் சக்ரவர்த்தி சேஷய்யங்கார் திரும்பிப் பார்த்தார்.

II

சக்ரவர்த்தி ஷேய்யங்கார் கிழச் சாம்பானை உட்காரச் சொன்னார். அவன் உட்கார்ந்தான். "நான் சொல்லிய வார்த்தைகளை நீ மிகவும் கவனத்துடன் கேட்டுக் கொண் டிருந்தாயே, நீ யார்? உன் பெயர் என்ன?" என்று சேஷய்யங்கார் சொன்னார்.

அப்போது கிழச்சாம்பான் சொல்லுகிறான்:—

"சாமிகளே, நான் பஞ்சம ஜாதி. என் பெயர் லக்ஷ்மணன். பிராம்மணரே எங்களுக்கு குரு. முன்பொரு மாட்டுக் கொட்டகையில் எங்கள் தாயாகிய ஆதியை பகவன் என்ற பிராம்மணன் மனைவியாகச் செய்து கொண்டான். பிராம்மண ஜாதி எங்களுக்குத் தகப்பன் முறை. இக்காலத்தில் பலர் எங்களுக்கு உபகாரம் பண்ண வருகிறார்கள். எல்லா மனிதரும் சரிசமான மென்றும் மனிதருக்குள் எவ்விதமான பேதமும் கிடையாதென்றும் பலர் சொல்லுகிறார்கள். எல்லாம் வாய்ப் பேச்சாகத் தானிருக்கிறது. நடத்தையில் ஒன்றையும் காணவில்லை. ஹிந்து மதத்தில் எங்களுடைய நிலைமை தாழ்ந்திருக்கிற தென்றும், கிறிஸ்து மதத்தில் சேர்ந்தால் எங்களுடைய நிலைமை மேன்மைப்படுமென்றும் சொல்லிக் கிறிஸ்தவப் பாதிரிகள் எங்களிலே சிலரைக் கிறிஸ்து மதத்தில் சேர்த் தார்கள். அதில் யாதொரு பயனையும் காணவில்லை. நூற்றிலொருவனுக்குப் பத்துப் பதினைந்து ரூபாய் சம்பளத் தில் ஒரு வேலை கிடைக்கிறது. மற்றவர்களெல்லாரும் துரை மாரிடத்தில் சமையல் வேலை பண்ணுதல், பயிரிடுதல்,

குப்பை வாருதல் முதலிய பழைய தொழில்களைத்தான் செய்து வருகிறார்கள். எனக்கு முன்னோருடைய மதமே பெரிது. கிறிஸ்தவர்களுடன் எங்களுக்குக் கொடுக்கல், வாங்கல், சம்பந்தம், சாப்பாடு ஒன்றுமே கிடையாது. என்ன கஷ்டமிருந்தாலும் நாங்கள் ஹிந்து மதத்தை விடமாட்டோம். உங்களைப் போலே எல்லாப் பார்ப்பாரும் எங்களிடம் அன்பு பாராட்டினால், பிறகு எங்களுக்கு யாதொரு குறையுமில்லை. தொழில் ஏதாயிருந்தாலும் குற்றமில்லை. ஒரே தேசத்தில் பிறந்து, ஒரே மதத்தைச் சேர்ந்து, ஒரே கூட்டமாக இருக்கும் ஹிந்துக்கள் ஒருவருக் கொருவர் அன்போடிருக்க வேண்டாமா? எங்கள் ஜாதிக் காரருக்குச் சோறும் துணியும் நேரே கிடைத்து வருகிறதா என்பதைக்கூட மற்ற ஹிந்துக்கள் கவனியாமலிருப்பது நியாயமா? எந்தத் தொழில் செய்து பிழைத்தாலும் தெய்வ பக்தி இருந்தால் இஹத்தில் மேன்மையும் பரத்திலே மோக்ஷமும் உண்டு. திருவள்ளுவர் எங்கள் குலத்தில் வளர்ந்தார்.''

இங்ஙனம் அவன் பேசிக்கொண்டு போகையில் சக்கரவர்த்தி சேஷய்யங்கார் அவனை நோக்கி, ''உனக்கு வயதென்ன?'' என்று கேட்டார்.

''நீங்களே சொல்லுங்கள். எனக்கு வயதெவ்வளவிருக் கலாம்?'' என்று கிழச்சாம்பான் திருப்பிக் கேட்டான்.

''அறுபதிருக்கும்?'' என்றார் அய்யங்கார்.

''என்னைப் பார்த்தவர்களெல்லாம் ஐம்பதறுபது வயதென்று தான் மதிக்கிறார்கள். ஆனால் எனக்கு எண்பது பிராயமாய் விட்டது. இந்தப் பாலம் கட்டின போது எனக்குத் தெரியும். அந்தக் காலத்தில் நான் இருவது வயதுப் பிள்ளை. நானும் இதில் வேலை செய்தேன். நித்தம் மூன்றணாக் கூலி'' என்று கிழவன் சொன்னான்.

"இப்போது உனக்கு ஜீவனம் சுகமாக நடந்து வருகிறதா?" என்று அய்யங்கார் கேட்டார்.

"சுகந்தான் சாமி. இரண்டு பெண்ணும் ஒரு பிள்ளையும் கடவுள் கொடுத்திருக்கிறார். இரண்டு பெண்ணையும் சரியான இடத்தில் கட்டிக்கொடுத்து விட்டேன். மகன் பயிர்த்தொழில் செய்கிறான். நான் மாட்டு வண்டி வைத்திருக்கிறேன். கடலோரத்துக்குக் கிடங்குகளிலிருந்து சரக்கேற்றி வந்தால் வியாபாரிகள் கூலி கொடுப்பார்கள். அதில் எனக்குக் கூடியவரை சரியான வரும்படி கிடைத்து வருகிறது. இப்போது சண்டையினால் மணிலாக்கொட்டை ஏற்றுமதி குறைந்திருக்கிறது. அதனால் எனக்கு வரும்படி யில்லாமலிருக்கிறது. இருந்தாலும், கடவுள் கிருபையால் போஜனத்துக்குக் கஷ்டமில்லை" என்று கிழச்சாம்பான் சொன்னான்.

"இவ்வளவு படிப்பு நீ எங்கே படித்தாய்?" என்று நான் அந்தக் கிழச் சாம்பானிடம் கேட்டேன். அதற்குக் கிழச் சாம்பான் சொல்லுகிறான்:—

என்னுடைய பிதாவுக்கு வாத்தியார் வேலை. அவர் தமிழிலே மேலான படிப்புள்ளவர். நானும் திருக்குறள் முதலிய சாஸ்திரங்கள் படித்திருக்கிறேன். படிப்பிலே என்ன பயனுண்டு, சாமி? பெரியோர்களுடைய சேர்க்கையால் தெய்வபக்தி ஏற்பட்டது. அதையே ஊன்றுகோலாகக் கொண்டு பிழைத்து வருகிறேன்" என்றான்.

அப்போது சேஷய்யங்கார் அவனை நோக்கி:—

"இந்த தேசத்து ஜாதிக்கட்டு அநியாயமென்று உனக்குத் தோன்றவில்லையா? தெருவுக்குள் உங்களவர் வரக்கூடாதென்று மற்ற ஜாதிக்காரர் ஏற்பாடு செய்திருப்பது பற்றி உனக்கு வருத்த முண்டாகவில்லையா?

உன் மனம் அதை நினைத்து நினைத்துக் கொதிக்கவில்லையா''? என்று கேட்டார்.

அதற்குக் கிழச் சாம்பான்:—

"இல்லை, சாமீ; என் மனம் அதிலே கொதிப்படைய வில்லை. மனிதருடைய இஷ்டப்படி இந்த உலகம் நடப்ப தாக மூடர் நினைக்கிறார்கள். நீங்கள் சொல்லிய அநியாயம் என் கண்ணுக்குத் தெரியத்தான் செய்கிறது. அதிலே வருத்தமில்லை. விதிப்படி எல்லாம் நடக்கிறது. அநியாயம் உலக முழுதையும் சூழ்ந்திருக்கிறது. சீக்கிரம் அழிந்து போய்விடும். உலகத்தில் அநியாயம் குறைவுபடும்போது எங்கள் ஜாதிக்கும் நியாயம் கிடைக்கும். அதைப்பற்றி எனக்குக் கொஞ்சமேனும் பயமில்லை. எந்த அநியாயமும் உலகத்தில் நீடித்து நிற்காது. ராவணாதிகள் இப்போதிருக் கிறார்களா? அவர்கள் காலத்தில் என்ன அநியாயம் நடந்தது! பிராமணர்களுடைய யாகத்தை அழிக்க வில்லையா? மனிதர்களைப் பிடித்துப் பிடித்துத் தின்ன வில்லையா?......

கேட்டீர்களா சாமிமாரே? என் தகப்பனார் இறந்து போய் இப்போது நாற்பது வருஷமாகிறது. அவர் தொண்ணூற்றிரண்டு வயதிருந்தார். சாகும் வரையில் பேச்சு வார்த்தை தள்ளாடவில்லை. உறுதியாகவே யிருந் தார். அவர் செத்துப் போவதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னே ஒரு நாள் பாதி ராத்திரியில் என்னை எழுப்பிப் பக்கத்தில் உட்கார வைத்துக்கொண்டு பல செய்திகள் சொன்னார். அதில் ஒரு வார்த்தை இப்போது எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது. கேட்டீர்களா, சாமிமாரே? என் தகப்பனார் சொன்னார்: 'அடே, லக்ஷ்மணா, நான் எப்போது செத்துப் போவேனோ தெரியாது. ஆனால் என்னுடைய குரு எனக்குச் சொல்லிவைத்த ஆச்சரியமொன்றை உனக்

குச் சொல்லிவிட்டுப் போகிறேன். கலியுகம் ஐயாயிரம் வருஷத்துக்குப் பிறகு ஒரு புதுயுகம் பிறக்கும். அதுதான் கலியுகத்துக்குள்ளே கிருதயுகம். அப்போது இந்த உலகமே மாறும். அநியாயங்களெல்லாம் நொறுங்கித் தவிடுபொடியாகி விடும். நாலு குலம் மறுபடியேற்படும். அந்த நாலு குலத்தாரும் வெவ்வேறு தொழில் செய்து பிழைத்தாலும், ஒருவருக்கொருவர் அநியாயம் செய்ய மாட்டார்கள்; துரோகம் செய்யமாட்டார்கள். அன்பே தெய்வமென்று தெரிந்து கொள்ளுவார்கள். அன்பிருந் தால் குழந்தையும் தாயும் ஸமானம்; ஏழையும் செல்வனும் ஸமானம்; படித்தவனும் படியாதவனும் ஸமானம்; அன் பிருந்தால் மனிதனும் தெய்வமும் ஸமானம்; அன்பு பூமியிலே மேலோங்கி நிற்கும். அப்போது மாதம் மூன்று மழை நேரே பெய்யும். பஞ்சம் என்ற வார்த்தையே இராது. தெற்கு தேசத்தில் பிராமண குலத்தில் கபில முனிவரும் அகப்பேய்ச் சித்தரும் திரும்பி அவதாரம் செய் வார்கள். அவர்கள் ஊரூராகப் போய் ஜனங்களுக்கு தர்மத்தைச் சொல்லி ஜாதி வழக்கை யெல்லாம் தீர்த்து வைப்பார்கள். அப்போது தர்மம் நிலை பெற்று நிற்கும். நீ இருக்கும்போதே இந்தப் புதிய யுகம் ஆரம்பமாய்விடும் உன் கண்ணுலே பார்ப்பாய்' என்று என் தகப்பனு சொன்னுர்.''

இங்ஙனம் அந்தக் கிழச் சாம்பான் சொல்லி முடி தான். பிறகு நேரமாய் விட்டபடியால் சபையைக் கலைத் விடலாமென்று நான் சொன்னேன். சேஷய்யங்கா அந்தக் கிழச்சாம்பானைப் பல வார்த்தைகள் சொல்லி புகழ்ந்தார். பிறகு அவ்விருவரும் தனியாகப் போ ஏதோ பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பால் சேஷய்ய கார் செம்படவன் கையில் இன்னும் கால் ரூபா கொடுத்து, ''என்னுல் உனக்கு நஷ்டமேற்பட்டதற்குச்

ப் போய்வி
ட பெற்றுக் செ
ம் திரும்பி வீட
வார்த்தைகூட
துக்குள் தீர்க்கமா
தார், இடையிடை
ல்லிய வார்த்தைகளி
ட்து.

க்குவோம். புபற்காற்
நிழல்கிடையாது.
வந்து சேர்ந்
ண்ணுக்
லை

"ஹிந்து தேசமே! உன்ை
ன்று புகழ்வேன்?" என்

குறிப்பு:—இக் கட்டுரையின் இரை 17-4-1917-ல்
யானது.

36. பிங்கள வருஷம்

[குறிப்பு: இக்கட்டுரை 1917-18 ஆம் ஆண்டிற்
குச் சரியான தமிழ்ப் புத்தாண்டைப் பற்றியது.
முதல் உலகயுத்தம் முடிவுபெறாத காலம். பாரதி
யார், பாண்டிச்சேரியிலேயே வாசம் செய்கிறார்.

பிங்கள ஆண்டில், பின்னும் கொஞ்சம்
ஷ்டம் என்று கூறுகிறான் ஒருவன். ஆனால்,
சாதிடத்தில் நம்பிக்கையில்லாத பாரதியார், சில
சாதிடர்கள் உண்மையான ஆராய்ச்சி செய்து
லன்களைச் சரியாகச் சொல்லக்கூடியவர் என்று
தரிவித்து, அப்படிப்பட்ட ஒரு சோதிடரின்
க்காக இந்த ஆண்டின் பலன்களைப் பற்றி
க்குத் தெம்பும் நம்பிக்கையும் உண்டாகுமாறு

விவரிக்கிறார். அது தெய்வ வாக்கு என்றும் கூறு கிறார்.

வரப் போவதை யெல்லாம் நுட்பமாக ஊகித்துச் சொல்லும் ஆற்றல் பெற்றவர் பாரதி யார். 1909ஆம் ஆண்டிலேயே "ஆநந்த சுதந் திரம் அடைந்து விட்டோம்" என்று பாடியவ ரல்லவா?

புதிய கோணங்கி வாயிலாக ஜாதிகள் குறையுது என்றெல்லாம் பாடியவர். இங்கேயும் "ஜாதிபேதம் குறையும்" என்றெல்லாம் சொல்லத் தயங்கவில்லை. உலக யுத்தம் முடிந்தபிறகு நமது தேசத்திற்குப் பல நன்மைகள் உண்டாகும் என்று கவிஞர் நம்புகிறார். ஓரளவு அதுவும் பொய்க்கவில்லை.]

வேதபுரத்துக்கு வடக்கே இரண்டு கல் தூரத்தி சித்தாந்தசாமி கோவில் என்றொரு கோயில் இருக்கிற அதற்கருகே ஒரு மடம். அந்த மடத்தில் பல வருஷ களுக்கு முன்பு சித்தாந்தசாமி என்று பரதேசி ஒரு இருந்தார். அவருடைய ஸமாதியிலேதான் அந் கோயில் கட்டியிருக்கிறது. கோயில் மூலஸ்தானத் கெதிரேயுள்ள மண்டபத்தில், நாளது சித்திரை மா பதினேராந்தேதி திங்கட்கிழமை காலை ஒன்பது ம நேரத்துக்கு முன்னகவே, நானும் என்னுடன் நாராய சாமி என்றொரு பிராமணப் பிள்ளையும் வந்து உட்கா தோம். பகல் முழுதும் ஊருக்கு வெளியே தனியிடத் போயிருந்து உல்லாசமாகப் பொழுது கழிக்க வேண மென்ற நோக்கத்துடன் வந்தோம். எப்போதும் வழ எப்படி யென்றால், மடுவில் ஸ்நானம் செய்து

ந்தோப்புக்களில் பொழுது போக்குவோம். புயற்காற் த்த பிறகு மாந்தோப்புகளில் உட்கார நிழல்கிடையாது. தலால் மேற்படி கோயில் மண்டபத்துக்கு வந்து சேர்ந் ரம். கோயிலைச் சூழ நான்கு புறத்திலும் கண்ணுக் ட்டினவரை தென்னை மரங்கள் விழுந்து கிடந்தன. பல ரந்து நின்றன. புயற் காற்று சென்ற வருஷம் ர்த்திகை மாதத்தில் அடித்தது. ஐந்நாறு மாதங்களா

இன்னும் ஒடிந்து கிடக்கும் மரங்களை யெடுத்து தேனும் பயன்படுத்த வழி தெரியாமல் ஜனங்கள் ற்றை அப்படியே போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். தைப் பார்த்துவிட்டு என்னோடிருந்த நாராயணசாமி ல்லுகிறான்:—

"கேட்டீரா, காளிதாஸரே, இந்த ஹிந்து ஜனங்களைப் ல சோம்பேறிகள் மூன்று லோகத்திலுமில்லை. இந்த ங்களை வெட்டி யெடுத்துக்கொண்டு போய், எப்படி லும் உபயோகப்படுத்தக் கூடாதா? விழுந்தால் ந்தது, கிடந்தால் கிடந்தது; ஏனென்று கேட்பவர் தியாவில் இல்லை. பாமர தேசமையா! பாமர தேசம்!" றான். நான் அங்கே தனிமையையும் மௌனத்தையும் ண்டி வந்தவன் ஆனபடியினால் அவனை நோக்கி :— ராயணா, ஹிந்துக்கள் எப்படியேனும் போகட்டும். யிடம்; இங்கு மனுஷ்ய வாசனை கிடையாது; எவ்வித வ தொந்தரவும் இல்லை மடத்துப் பரதேசிகள் கூடப் சைக்குக் கிளம்பியிருக்கிறார்கள். பகல் பன்னிரண்டு ிக்குத்தான் திரும்பி வருவார்கள். சிவசிவா என்று த்துத் தூங்கு" என்றேன். அவனும் அப்படியே சரி ன்று சொல்லி மேல் உத்திரீயத்தை விரித்துப் படுத் ். உடனே தூங்கிப் போய்விட்டான். என் கையில் பரம்பரா ப்ரபாவம்" என்ற வைஷ்ணவ நூலொன்று ண்டு வந்திருந்தேன். சட்டைத் துணிகளை யெல்லாம்

கழற்றித் தலைக்குயரமாக வைத்துக்கொண்டு நாலு படுக்கை போட்டேன். அந்தப் புஸ்தகத்தில் "ப்ரவேசம் என்ற முகவுரையில் பாதி வாசிக்கும்போதே எனக்கு நல்ல தூக்கம் வந்தது. ஜில்ஜில்லென்று காற்று சுற்றி சுற்றி யடித்தது. கண் சொக்கிச் சொக்கித் தூங்கித் விழித்து விழித்துத் தூங்கி பின்பு கடைசியாக எழு போது பகல் பதினொரு மணியாய்விட்டது. எழுந்தவுட கோயிற் கிணற்றில் ஜல மிறைத்து ஸ்நானம் பண்ணினே அந்தக் கிணற்று ஜலம் மிகவும் ருசியுள்ளது. நன்று தெளிந்தது. ஸ்நாநத்தினுடைய இன்பம் வர்ண முடியாது. பிறகு வேதபுரத்திலிருந்து ஒருவன் ஆஹா கொண்டு வந்தான். சாப்பிட்டுத் தாம்பூலம் போட் கொண்டிருந்தோம். அப்போது கோயிலுக்கெதிரேயு அல்லிக்குளத்தில் நாலைந்துபேர் வந்து குளித்துக் கொ டிருந்தார்கள். "நேர்த்தியான கிணற்று ஜல மிருக் போது, அதை இறைத்துக் குளிக்காமல், அழுக்குக் திலே குளிக்கிற மூடர்களைப் பார்த்தீரா?" என்றுநாரா சாமி முணு முணுத்தான். அந்த நால்வருடைய பெய லாம் நான் விசாரிக்கவில்லை. அவர்கள் அப்போது பி வருஷத்துப் பலாபலன்களைப் பற்றி வார்த்தைய கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடைய ஸம்பாஷணையை பூ எழுத வேண்டுமாதலால், அவர்களுக்கு, நெட்டை கட்டையன், சொறியன், கரியன் என்ற கற்பனைப் கள் கொடுக்கிறேன்.

சொறியன் சொல்லுகிறான்:— புது வருஷ பஞ்சாங்கம் கேட்டீர்களா? இந்த வருஷ மெப்படி? களுக்கு நல்லதா கெட்டதா?

கரியன்:— நள வருஷத்திலே நாய் படும் பிங்கள வருஷத்தில் பின்னும் கொஞ்சம் கஷ்டம். களுக்கு சுகமேது?

கட்டையன் :—நேற்று பூமியிலே ஒரு நக்ஷத்திரம் வந்து மோதி, பூமி தூள் தூளாகச் சிதறிப் போகுமென்று ஒரு மாஸ காலமாக எங்கே பார்த்தாலும் ஒரே பேச்சாய்க் கிடந்தது. ஒன்றும் நடக்கவில்லை. பொய் யென்கிறேன்.

நெட்டையன்:—அட போடா! தூள் தூளாகப் போகுமென்று நம்ம தமிழ்ச் சோசியன் சொல்லவில்லை. மைப் புளுகு!

கட்டையன்:—தமிழ்ச் சோசியனுக்கு இப்படிப் பெரிய பொய் சொல்லத் தெரியாது. அவன் புளுகுகிற விதம் வேறே!

நெட்டையன்:—அடே போடா! தமிழினிலே ஒருத்தன் இரண்டு பேர் நிஜம் சொல்லுகிற சோசியனும் உண்டு. ஆனால் நிஜம் பேசுகிற சோசியனுக்கு ஊரிலே அதிக மதிப்புக் கிடையாது.

கட்டையன் :— சோசிய சாஸ்திரமே பொய் யென்கிறேன். அவர்கள் இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக்கையில் நாராயணசாமி ஒருபுறம் கிளம்பிவிட்டான். அவன் சொல்லுகிறான்:

"ஏன் காளிதாஸரே, அமெரிக்காவில் பெரிய பெரிய ஸயன்ஸ்கார சாஸ்திரிகள் கண்டுபிடித்துச் சொன்னது டப் பொய்யாகி விட்டதே! இது பெரிய ஆச்சர்யம்! பூமி தூளாகா விட்டாலும் ஒரு பூகம்பமாவது நடக்குமென்று நான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். நேற்று ராத்திரி நம்ம தெருவில் அநேகர் தூங்கவேயில்லை. குழந்தை குட்டிகளை யெல்லாம் விழிக்கவைத்துக் கொண்டு கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஸயன்ஸ் பண்டிதர்கூடச் சில விஷயங்களில் பொய் சொல்லத்தான் செய்கிறார்கள்" என்கிறான்.

நான் குளத்தில் குளித்தவர்களுடைய சம்பாஷணையில் கவனம் செலுத்தினேன்.

நெட்டையன் சொல்லுகிறான்:— வேதபுரத்திலே வெங்காயக் கடைக்குப் பக்கத்து வீட்டிலே பெரியண்ணா வாத்தியார் இருக்கிறாரே, தெரியுமா? அவர் சோசியம் தப்பவே செய்யாது. அவர் எங்கள் தாத்தா செத்துப் போன நாள், மணி எல்லாம் துல்யமாகச் சொன்னார். பூமி வெடிக்காதென்றும், அது சீமைப் புளுகென்றும், அதை நம்பக்கூடாதென்றும் அவர் என்னிடம் பத்து நாளுக்கு முந்தியே சொன்னார். பெரியண்ணா வாத்தியார் நாளது பிங்கள வருஷத்துக்குச் சொல்லிய பலன்களையெல்லாம் அப்படியே சொல்லுகிறேன், கவனமாகக் கேளுங்கள்.

பிங்கள வருஷத்தில் நல்ல மழை பெய்யும், நாடு செழிக்கும், நாட்டுத் தானியம் வெளியே போகாது. ஏழைகளுக்குச் சோறு கொஞ்சம் அதிகமாகக் கிடைக்கும். பசு முதலிய நல்ல ஜந்துக்கள் விருத்தியாகும். துஷ்ட ஜந்துக்கள் எல்லாம் செத்துப் போகும். தேள், பாம்பு, நட்டுவாய்க்காலி முதலியவற்றின் பீடை குறையும்; பிணி குறையும்; துர்மரணமும், அகால மரணமும் குறையும். வெளித் தேசங்களில் சண்டை நடக்கும்; நம்முடைய தேசத்தில் சண்டை நடக்காமலே பல மாறுதல் ஏற்படும். ஜாதி பேதம் குறையும். ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் படிப்பு விருத்தியாகும்; ஜனங்களுக்குள்ளே தைரியமும் பலமும், வீரியமும், தெய்வ பக்தியும் அதிகப்படும்; நம்முடைய தேசம் மேன்மையடையும் என்று பெரியண்ணா வாத்தியார் சொன்னதாக நெட்டையன் சொன்னான்.

"நாராயணசாமி, கவனி" என்றேன்.

"பாமர ஜனங்களுடைய வார்த்தை" என்று நாராயண ஸாமி சொன்னான்.

"தெய்வ வாக்கு" என்று நான் சொன்னேன்.

பிறகு சிறிது நேரம் அந்தக் கோயிலில் சுகமாகப் பாட்டிலும் பேச்சிலும் பொழுது கழித்துவிட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்து விட்டோம்.

37. மலையாளம்

13 ஜூலை 1917

[குறிப்பு: ராகவ சாஸ்திரியின் கதை என்பது இந்தத் தேதியில் வெளி வந்துள்ளது. இவரை வைத்தே மலையாளம் (1), மலையாளம் (2), நம்பூரிகளும் தீயரும், மலையாளத்துக் கதை என்று மேலும் நான்கு கட்டுரைகள் பாரதியார் எழுதியுள்ளார்.

தீயர் எனப்படும் வகுப்பினரை எவ்வாறு முன்னேற்றம் அடைய முயற்சி நடைபெற்றது, அதற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்த நாராயண குரு என்ற மகானைப் பற்றிய விவரம் ஆகியவற்றை மட்டும், இந்தக் கட்டுரைகளிலிருந்து எடுத்து இங்கு தரப்படுகின்றது.

இழிந்தவர் என்பவர் யாரும் இல்லை. அவ்வாறு நினைத்துக்கொள்வதுதான் இழிவு.

ஸ்ரீ நாராயண குரு மிகுந்த தீரத்துடன் பலபணிகள் செய்தார். அவற்றின் விளைவாகப்

பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன என்பதை இக் கட்டுரைப் பகுதி காட்டுகிறது.

மற்றவர்களுக்கும் முன் மாதிரியாக இந்த முயற்சி அமைந்துள்ளது.]

"நூறு கஜமுள்ள ஒரு பாலத்தின் இந்த ஓரத்தை ஒரு தீயன் தொட்டால், அந்த ஓரத்திலுள்ள நம்பூரி பிராமணனுக்குத் தீண்டல் வந்து விடுகிறதாம்; மூட நம்பிக்கை அங்கே மிகவும் அதிகம்" என்று பிரமராய அய்யர் மறுபடி வற்புறுத்திச் சொன்னார்.

அப்போது ராகவ சாஸ்திரி:—"அதெல்லாம் பண்டைக் காலத்தில். இப்போது மலையாளத்து நாயர்களும் தீயர்களும் பழைய வழக்கங்களை மாற்றுவதற்குப் பெரிய முயற்சிகள் செய்து வருகிறார்கள்."

"ஆமாம், ஐயா, நான் கூடக் கேள்விப்பட்டேன். தீயர்களுக்கு சிவாலயங்கள் கட்டிக்கொடுத்து அவர்களை மற்ற ஹிந்துக்களைப் போலே செய்து நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஸ்ரீ நாராயண ஸ்வாமி என்ற ஸந்நியாஸி ஒருவர் பாடுபடுகிறதாகவும், படிப்பு, ஒற்றுமை முதலிய நற்குணங்களில் தேர்ச்சி பெறும் பொருட்டு மலையாள முழுவதும் பல இடங்களில் தீயர் ஸமாஜங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறதாகவும் பத்திரிகைகளில் வாசித்திருக்கிறேன். அந்த நாராயண ஸ்வாமியின் வரலாறு என்ன? கொஞ்சம் சொல்லும்" என்று வேதவல்லியம்மை கேட்டாள்.

ராகவ சாஸ்திரி சொல்லுகிறார்;—

"ஸ்ரீ நாராயணஸ்வாமி என்பவர் தீயர் ஜாதியில் பிறந்து பெரிய யோகியாய் மலையிலே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தார். அப்போது பல தீயர் அவரிடம் போய் 'ஸ்வாமி, தங்களை மலையாளத்து மகாராஜாகூட மிகவும்

கௌரவப் படுத்தும்படி அத்தனை மேன்மையான நிலைமை யிலே இருக்கிறீர்கள். நாங்கள் உங்களுடைய குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். எங்களை இதர ஜாதியார் மிகவும் தாழ்ந்த நிலைமையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். கோயிலுக்குப் போனால் மற்ற ஜாதியார் எங்களை வெளிப்புறத்திலே நிறுத்துகிறார் கள்.நேரே ஸ்வாமி தர்சனம் பண்ண வழியில்லை. எங்களுக்கு ஒரு புகல் சொல்லக்கூடாதா?' என்று கேட்டார்கள். அப்போது நாராயணஸ்வாமி சொல்கிறார் :—

"கேளீர், ஸகோதரர்களே! கோயில் கட்டுவதற்கு நம்பூரிப் பிராம்மணர் தயவு வேண்டியதில்லை. கல்வேலை தெரிந்த கல்தச்சர் நாட்டில் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார் கள். பணம் கொடுத்தால் கோயில் கட்டிக்கொடுப்பார்கள். ஆதலால், நீங்கள் இந்த விஷயத்தில் வருத்தப்பட வேண்டாம். பணம் சேர்த்துக்கொண்டு வாருங்கள். எத்தனை கோயில் வேண்டுமானாலும் கட்டலாம். நான் ப்ரதிஷ்டை பண்ணிக் கொடுக்கிறேன்" என்றார். இதைக் கேட்டவுடனே தீயர்கள் தமக்குள்ளிருந்த பணக்காரரிடம் தொகை சேர்க்கத் தொடங்கினார்கள். காலக்கிரமத்தில் பெரிய தொகை சேர்ந்தது. இப்போது பல இடங்களில் மேற்படி ஸ்ரீ. நாராயண ஸ்வாமி ஆலய ப்ரதிஷ்டை செய்திருக்கிறார்" என்று சாஸ்திரி சொன்னார்.

"இவர் கோயில்கள் கட்டினதைப்பற்றி இதர ஜாதியார் வருத்தப்படவில்லையா?" என்று வேதவல்லி யம்மை கேட்டாள்.

"ஆம், அவர்களுக்குக் கோபம்தான். ஒருநாள் இந்த நாராயணஸ்வாமி ரயில் யாத்திரை செய்கையில் இவர் ஏறியிருந்த வண்டியில் ஒரு நம்பூரி பிராமணர் வந்து சேர்ந்தார். அந்த நம்பூரி இவரை நோக்கி இடது கைச்

சிறு விரலை நீட்டிக்கொண்டு, "பெயரென்ன?" என்று கேட்டார்.

"என் பெயர் நாணு என்று ஜனங்கள் சொல்லு வார்கள்" என்று நாராயண ஸ்வாமி சொன்னார்.

"தீயர்களுக்கு கோயில் கட்டிக்கொடுக்கும் ஸந்யாஸி நீர்தானோ?" என்று நம்பூரி கேட்டார்.

'ஆம்' என்று ஸ்வாமி சொன்னார். 'பிராமணர் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜிக்கவேண்டிய தெய்வத்தை நீர் பிரதிஷ்டை செய்யும்படி உமக்கு யார் அதிகாரம் கொடுத் தார்கள்?" என்று நம்பூரி கேட்டார்.

அதற்கு நாராயணஸ்வாமி :—"பிராமணர்களுடைய சிவனை நான் பிரதிஷ்டை செய்யவில்லை. நான் பிரதிஷ்டை செய்தது தீயர்களுடைய சிவன். இதில் தாங்கள் வருத்தப் படவேண்டாம். தங்களுடைய சிவன் வழிக்கே நாங்கள் வரவில்லை" என்றார்.

* * *

நான் கேட்டேன், "சாஸ்திரியாரே, அந்த தீயர் ஸமாஜத்தின் பெயரென்ன?"

சாஸ்—"ஸ்ரீ நாராயண தர்ம பரிபாலன யோகம்"

"யோகம் என்றால் சபை என்று அர்த்தமா?"

சாஸ்—"ஆம்"

"அந்த சபை அங்கே, மலையாளத்தில் அதிகமாய்ப் பரவி யிருக்கிறதோ" என்று நான் கேட்டேன்.

சாஸ்—"ஆம். அதில் ஸ்திரீகளினுடைய யோகம் என்ற பகுதி ஒன்றிருக்கிறது."

"ஓஹோ ! புருஷர் ஸமாஜத்தைப்பற்றி முதலாவது பேசுவோம்" என்றேன்.

ராகவ சாஸ்திரி தொடங்கினார். ராகவ சாஸ்திரி சொல்லியது என்னவென்றால் :

மேற்படி ஸ்ரீ நாராயண தர்ம பரிபாலன யோகத்துக்கு வட மலையாளத்தில், கண்ணனூர், மாஹி, கோழிக்கூடு முதலிய இடங்களிலும், தென் மலையாளத்தில்; திருவனந்தபுரம், கொல்லம் முதலிய இடங்களிலும்; கொச்சி ராஜ்யத்திலும், மங்களூரிலும், மலையாள தேசம் முழுதிலுமுள்ள முக்கிய ஸ்தலங்கள் எல்லாவற்றிலும் கிளைச் சபைகள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. சென்னைப் பட்டணத்தில் ஒரு கிளை இருக்கிறது. இந்த வருஷத்துப் பெருங்கூட்டம் சில மாதங்களின் முனபு திருவாங்கூரில் உள்ள ஆலுவாய் என்ற ஊரிலே நடந்தது. அப்போது பாலக்காட்டிலுள்ள விக்டோரியா காலேஜ் முதல் வாத்தியாராகிய ஸ்ரீமான் பி. சங்குண்ணி அக்ராஸனம் வஹித்தார். இப்போது அவர் செய்த பிரசங்கத்தில் சில குறிப்பான வார்த்தைகள் சொன்னார். அவையாவன :—

"நாம் பயப்படக்கூடாது. மனம் தளரக்கூடாது. மேற் குலத்தார் நம்மை எத்தனை விதங்களில் எதிர்த்தபோதிலும் நாம் அவர்களைக் கவனியாமல் இருந்து விடவேண்டும். எனக்குப் பாலக்காட்டில் அடிக்கடி கையெழுத்துச் சரியில்லாத மொட்டைக் கடிதங்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. அந்தக் கடிதங்களில் நான் காலேஜ் வாத்தியராய் வேலையில் இருக்கக்கூடாதென்றும், அது பிராமணர் செய்ய வேண்டிய தொழில் என்றும், எனது முன்னோர் செய்த தொழில்களாகிய உழவு, விறகு வெட்டுதல், பனை யேறுதல் முதலியனவுமே நான் செய்யத்தக்க தொழில் களென்றும் பாலக்காட்டுப் பிராமணர் சொல்லுவதாகத் தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை நாம் கவனியாததுபோலே இருந்து விடவேண்டும். நாம் கீழ்

ஜாதி என்ற நினைப்பே கூடாது. எவன் தன்னை எப்படி நினைத்துக்கொள்கிறானோ, அவன் அப்படியே ஆய் விடுகிறான். நாம் மேல் ஜாதியாரை வெல்லவேண்டு மானால் மேன்மைக் குணங்கள் பழகிக் கொள்ளவேண்டும். படிப்பினால் மேன்மை யடையலாம்." இங்ஙனம் ஸ்ரீமான் சங்குண்ணி தீயருக்கு நல்ல நல்ல உபதேசங்கள் செய்தார்.

38. செல்வம்

[குறிப்பு : பாரதியாரின் சமூக சீர்த்திருத்தக் கொள்கைகளைத் தொகுத்துக் கூறும் இந்நூலில், அவர் செல்வத்தைப்பற்றி எழுதிய கட்டுரை யைச் சேர்க்காவிட்டால், இந்நூல் நிறைவுபெற்ற தாகாது. ஆனால் இரண்டு பகுதியாக வெளியான இக் கட்டுரை 'பாரதியும் உலகமும்' என்ற எனது நான்காவது நூல் வரிசையில் முன்பே வெளி வந்துள்ளது. எனினும் 1917 நவம்பர் 28—இல் வெளியான முதற்பகுதியிலிருந்து ஒரு சிறு பகுதி இங்கு தருகின்றேன். முழுமையாக எனது பாரதி நான்காம் நூலில் கண்டு கொள்க. இந்நூல் மிகவும் விரிவாகிவிடும் என்று எண்ணியே இவ்வாறு செய்கின்றேன்.

சோஷலிஸக் கொள்கையைப் பாரதியார் பெரிதும் ஆதரிக்கிறார் என்றாலும், இக் கட்டுரை யின் இரண்டாம் பகுதியில் அவர் எழுதியுள் ளதை ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும்.

அவர் எழுதுகிறார் : "இந்த ஸித்தாந்தம் பரிபூரண ஜயமடைந்து மனிதருக்குள்ளே

ஸகஜ தர்மமாக ஏற்பட்ட பிறகுதான், மானிடர் உண்மையான நாகரீகம் உடையோராவர்.''

இவ்வாறு எழுதிய மஹாகவி இக் கொள்கையை நிலை நாட்டும் வழியைப் பற்றித்தான் மிகத் தெளிவாக ஓர் எச்சரிக்கை விடுக்கிறார். அவர் கூறுகிறார் : ''கொலை கொலையை வளர்க்குமே ஒழிய அதை நீக்க வல்லதாகாது. அநியாயம் அநியாயத்தை விருத்தி பண்ணுமே யொழியக் குறைக்காது. பாபத்தைப் புண்ணியத்தாலே தான் வெல்லவேண்டும். பாபத்தைப் பாபத்தால் வெல்லுவோம் என்பது அறியாதவர் கொள்கை. அதர்மத்தை தர்மத்தால் வெல்ல வேண்டும்; தீமையை நன்மையாலே தான் வெல்ல முடியும். கொலையையும் கொள்ளையையும் அன்பினாலும் ஈகையாலும்தான் மாற்ற முடியும். இதுதான் கடைசிவரை கைகூடி வரக்கூடிய மருந்து. மற்றது போலி மருந்து. சிறிதுகாலத்திற்கு நோயை அடக்கிவைக்கும். பிறகு, அந்நோய் முன்னைக் காட்டிலும் ஆயிரம் மடங்கு அதிக வலிமையுடையதாய் ஓங்கிவிடும். ஒரு கொலையாளிக் கூட்டம் இன்று தன்னிடமுள்ள சேனா பலத்தாலும் ஆயுத பலத்தாலும் மற்றொரு கொலையாளிக் கூட்டத்தை அடக்கிவிடக்கூடும். இதனாலே தோற்ற கூட்டம் நாளைக்கு பலம் அதிகப்பட்டு முந்திய கூட்டத்தை வென்றுவிடும். பிறகு, இதைப் பழிவாங்க முயன்று, மற்றது பலவித வேலைகள் செய்து பலமடைந்து இந்தக் கூட்டத்தை அழிக்கும். இது மறுபடி தலைதூக்கி அதை அடக்கும். இங்ஙனம் தலைமுறை தலைமுறையாக இவ்விரண்டு கூட்டங்களும் ஒன்றுக்

கொன்று தீமை செய்துகொண்டே வரும். இதற்கு ஓய்வே கிடையாது. தர்மத்தாலும் கருணையாலும் எய்தப்படும் வெற்றியே நிலை பெற்று நிற்கவல்லதாகும். இதனை அறியாதார் உலக சரித்திரத்தையும் இயற்கையின் விதிகளை யும் அறியாதார் ஆவர்.''

வன்முறையைப் பாரதியார் ஏற்கவில்லை என்பதை அறிந்ததும் சிலருக்கு நிம்மதி ஏற்படக் கூடும். ஆதலால் அவர் கூறியுள்ள எண்ணங்களை மெதுவாகப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற நினைப்பு வரும். இது பெருந்தவறு. சாதகமானதை வரவேற்றுவிட்டு மற்றதைப்பற்றி நினையாமல் இருப்பது பாதகம்.]

இங்கிலீஷ் நாகரீகம் நமது தேசத்தில் நுழையத் தொடங்கியதிலிருந்து, இங்கும் சில மூடர் பிச்சைக்காரரை வேட்டையாடுவது புத்திக்கூர்மைக்கு அடையாளமென்று நினைக்கிறார்கள். பிச்சைக்காரன் வந்தால், ''ஏண்டா தடி போலிருக்கிறாயே; பிச்சைகேட்க ஏன் வந்தாய்? உழைத்து ஜீவனம் பண்ணு'' என்று வைது துரத்துவார்கள். ''உழைத்து ஜீவனம் பண்ணு'' என்று வாயினால் சொல்லி விடுதல் எளிது. உழைக்கத் தயாராக இருந்தாலும், வேலை யகப்படாமல் எத்தனை லக்ஷலக்ஷம்பேர் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற விஷயம் மேற்படி நாகரீக வேட்டை நாய்களுக்குத் தெரியாது.

சோம்பேறியாக இருப்பது குற்றந்தான். பிச்சைக்கு வருவோரில் பலர் மிகவும் கெட்ட சோம்பேறிகள் என்பதும் உண்மைதான். இதையெல்லாம் நான் மறுக்கவில்லை. ஆனாலும், பிச்சையென்று கேட்டவனுக்கு ஒரு பிடி அரிசி

போடுவதே மேன்மை; வைது துரத்துதல் கீழ்மை. இதில் சந்தேகமில்லை.

சோம்பேறி! பிச்சைக்காரன் மாத்திரம்தானா சோம்பேறி? பணம் வைத்துக்கொண்டு வயிறு நிறைய தின்று தின்று யாதொரு தொழிலும் செய்யாமல் தூங்கு வோரை நாம் சீர்திருத்திவிட்டு, அதன் பிறகு ஏழைச் சோம்பேறிகளை சீர்திருத்தப் போவது விசேஷம். பொறாமையும், தன் வயிறு நிரப்பிப் பிற வயிற்றை கவனியா திருத்தலும், திருட்டும் கொள்ளையும் அதிகாரமுடையவர் களும் பணக்காரர்களும் அதிகமாகச் செய்கிறார்கள். ஏழைகள் செய்யும் அநியாயம் குறைவு. செல்வர் செய்யும் அநியாயம் அதிகம். இதைக் கருதியே ப்ரூதோம் என்ற பிரஞ்சு தேசத்து வித்துவான், "உடைமையாவது களவு" என்றார்.

ஏழைகளே இல்லாமற் செய்வது உசிதம். ஒரு வயிற்று ஜீவனத்துக்கு வழியில்லாமல் யாருமே இருக்கலாகாது. அறிவுடையவர்கள் இப்போது பெரும்பாலும் அந்த அறிவை ஏழைகளை நசுக்குவதிலும் கொள்ளையிடுவதிலும் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஐரோப்பிய யந்திரத் தொழிற் சாலைகள் ஏற்பட்டதிலிருந்து ஏழைகளுக்கு முன்னைக் காட்டிலும் அதிகத் துன்பம் ஏற்பட்டு இருக்கின்றனவே யன்றி, ஏழைகளின் கஷ்டம் குறையவில்லை.

ஏழைகளைக் கவனியாமல் இருப்பது பெரிய ஆபத்தாக முடியும். கிறிஸ்துவ வேதத்தில் பழைய ஏற்பாட்டில் ஆதியாகமத்தில் முதல் மனிதனாகிய ஆதாம் என்பவனுக் கும், அவனுடைய பத்தினியாகிய ஏவாளுக்கும் இரண்டு புத்திரர் பிறந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. மூத்த குமாரன் பெயர் காயீன். இளையவன் பெயர் ஆபேல். காயீன்

ஆபேலிடம் விரோதமாய் ஆபேலைக் கொன்றுவிட்டானும் அப்போது கடவுள் காயினை நோக்கி—"உன் சகோதரனாகிய ஆபேல் எங்கே?" என்று கேட்டாராம். அதற்குக் காயீன் "எனக்குத் தெரியாது. சகோதரனுக்கு நான் காவலாளியோ?" என்றானாம்.

அதுபோல, உலகத்துக்குச் செல்வர் ஸகல ஜனங்களுக்கும் பொதுவாகிய பூமியை தங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டெடுத்துக் கொண்டு பெரும் பகுதியார் சோறின்றி மாளும்படி விடுகிறார்கள். 'ஏழைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டாமா?' என்று கேட்டால், 'அவர்களுடைய கர்மத்தினால் அவர்கள் ஏழையாயிருக்கிறார்கள். அதற்கு நாங்களா பொறுப்பு? நாங்களென்ன ஏழைகளுக்குக் காவலாளிகளா?' என்று கேட்கிறார்கள். உலகம் மாறுகிறது. ஏழைகளுக்கு நியாயம் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பொருளாளிகள் ஒரு சபை கூடி, அந்தக் கிராமத்திலுள்ள ஏழைகளின் கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்ய யோசனைகள் பண்ணி நிறைவேற்ற வேண்டும். அன்பினால் உலகத்தின் துயரங்களை எளிதாக மாற்றிவிடலாம். அங்ஙனம் செய்யாமல் அஜாக்கிரதையாக இருந்தால் ஐரோப்பாவைப்போல் இங்கும், ஏழை செல்வர் என்ற பிரிவு பலமடைந்து, விரோதம் முற்றி, அங்கு ஜனக்கட்டு சிதறும் நிலைமையிலிருப்பது போல், இங்கும் ஜன சமூஹம் சிதறி, மஹத்தான விபத்துக்கள் நேரிட இடமுண்டாகும்

பொருளாளிகள் இடைவிடாத உழைப்பையும் அன்பையும், ஸமத்துவ நினைப்பையும் கைக்கொண்டால் உலகத்தில் அநியாயமாக உத்பாதங்கள் நேரிட்டு உலகமழியாமல் காப்பாற்ற முடியும். பராசக்தி மனுஷ்ய ஜாதியை அன்பிலும் ஸமத்துவத்திலும் சேர்த்து நலம் செய்க.

39. தேசீயக் கல்வி

[குறிப்பு : இக்கட்டுரை ஐந்து பகுதிகளாக 1920 மே மாதம் 13, 18, 20, 21, 28 என்ற தேதி களில், சுதேசமித்திரனில் வெளியாகியுள்ளது. இவற்றைத் தொகுத்து ஒரே கட்டுரையாக சமூகம் என்ற பகுதியில் பாரதி பிரசுராலயத் தார் வெளியிட்டுள்ளார்கள். ஸ்ரீமான் ஜினராஜ தாஸரின் கருத்தையும், வேறு சில பகுதிகளையும் இக் கட்டுரையின் இரண்டாம் பாகமாகவும் தந்துள்ளார்கள். இதில் ஒரு சிலவற்றைப் பொருந்தாத முறையிலும் பதிப்பித்துள்ளனர். ஒரு பகுதியை மட்டும் நீக்கிவிட்டு, அப்படியே இங்கு சேர்த்துள்ளேன்.

ஆனால், சுதேசமித்திரனில் வெளியானதை விட, இதில் சற்று விரிவாகவே இருக்கிறது.

தேசீயக்கல்வி (2) என்ற பகுதியும் புதிதாகச் சேர்ந்துள்ளது. என்ன காரணம் பற்றி இதைச் சேர்த்தார்கள் என்பதை அறிய வழியில்லை.

பாரதியார் புதுச்சேரியை விட்டு மீண்டும் அன்றைய தமிழகத்திற்கு வந்துவிட்டார். ஆனால் 1920ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாத மத்தியில்தான் மித்திரனில் இரண்டாம் முறையாகச் சேர்ந்தார் என்று ஊஹிக்க முடிகிறது. தேதி திட்டமாகத் தெரியவில்லை.

தேசீயக்கல்வி என்ற கட்டுரையோ மே மாதத்தில் வெளியாகியுள்ளது. அது சமயம் பாரதியார் கடயத்திலிருந்துகொண்டு பலவிது

முயற்சிகள் செய்கின்றார். தமது நூல்களை வெளியிடுவதற்குப் பெரியதொரு திட்டம் வகுக்கிறார். அமிர்தம் என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகை நடத்தவும் விரும்புகிறார். ஆனால் அவருக்குப் பொருள் உதவி செய்ய மக்கள் முன்வரவில்லை என்பது வருந்தத்தக்கது.

ஆனால், பாரதியார் தமது எழுத்துப் பணியை நிறுத்தவில்லை; சோர்வடையவில்லை.

இந்த நேரத்தில் எழுதியதே இக்கட்டுரை என்று கருதலாம்.

இக் கட்டுரை சிந்தித்தற்குரியது. தேசீயக் கல்வி எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்று பாரதியார் விரும்பினார் என்பதை இதில் அறிகிறோம்.

முதலாவது தேசீயக் கல்வியென்றால் அது தாய் மொழியில் அமையவேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் அது தேசீயக் கல்வியாக மாட்டாது.

ஸ்லேட், பென்சில் என்பவற்றிற்குக்கூடத் தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பது அவர் எண்ணம். இக்காலத்தில் உருவாகிப் பழக்கத்திற்கு வந்துள்ள கலைச்சொற்கள் அன்று இருந்திருந்தால் நிச்சயம் அவற்றையே கையாண்டிருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆசிரியருக்குக் குறைந்தது 30 ரூபாய் சம்பளம் என்று அவர் கூறுவது அக்காலத்திற்குப் பொருந்தியதேயன்றி, எக் காலத்திற்கும் அவர் சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யவில்லை.

இஸ்லாமியர்களும், கிறிஸ்துவர்களும் இக் கல்வித் திட்டத்தை முழுமனதுடன் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று பாரதியார் விழைகின்றார். அவர்களுக்குத் தனியாக அவரவர் மதம் போதிக் கப்படும் என்று உறுதி கூறுகிறார். இதில் எவ்வித மான குழப்பமும் உண்டாக நியாயமில்லை. அவர் எழுதியுள்ளதைக் கவனியுங்கள்—முக்கியமான குறிப்பு:—ஹிந்துக்களல்லாத பிள்ளைகள் இப் பாடசாலைகளில் சேர்ந்தால், அவரவர் மதக் கொள்கைகளை அன்னியமத தூஷணையின்றி பெருந்தன்மையாகக் கற்றுக் கொடுப்பதற்குரியன செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறு கூறியிருந்தாலும், மற்ற சமயத் தவர்களுக்குத் தேசீயப் பாடத்திட்டதில் ஹிந்து சமயத்திற்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளதாகத் தோன்றும்.

இதை அடிப்படையாகக்கொண்டு பலருக்கும் ஏற்றவாறு பாடத்திட்டதை உருவாக்க முடியும். பாரதியார் வழங்கியுள்ள தேசீயக் கல்வித்திட்டம் ஆழ்ந்து கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. இந்தியப் பண்பாட்டை நன்குணர வழிசெய்வது. தேசீய ஒருமைப்பாட்டை உண்டாக்கவல்லது. "தேசீயக் கல்வி கற்றுக் கொடுக்காத தேசத்தை தேச மென்று சொல்லுதல் தகாது. அது மனிதப் பிசாசுகள் கூடி வாழும் விஸ்தாரமான சுடுகாடே யாம்" எவ்வளவு அழுத்தமாகப் பாரதியார் கூறியுள்ளார் பார்த்தீர்களா!

இவருடைய கல்வித்திட்டம் மாற்றத்திற் குரியதேயாகும். யாரும் என்றைக்கும் பொருந்திய

திட்டத்தை வகுக்க முடியாது. இத்திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கமே முக்கியம். எளிய தமிழில் சொல்லித் தரவேண்டும், இயன்ற இடத்தி லெல்லாம் தமிழ்ப்பெயர்களை வழங்கவேண்டும், என்றும் அவர் கூறியுள்ளதை நன்கு மனத்திற் கொள்ளவேண்டும். அன்று பாரதியாருக்குக் கிடைத்த சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளதையும் நோக்க வேண்டும்.]

தேசீயக் கல்வி (1)

தேசமென்பது குடிகளின் தொகுதி. இது கொண்டே நமது முன்னோர் குடிக்கட்டுகளினின்று விலகி நிற்போரைப் பரதேசிகள் என்றனர் போலும்.

குடும்பக் கல்வி

தேசக் கல்விக்குக் குடும்பக் கல்வியே வேர்.

வீட்டுப் பழக்கந்தான் நாட்டிலும் தோன்றும் வீட்டில் யோக்கியன் நாட்டிலும் யோக்யன்; வீட்டி பொறுமையுடையவன் நாட்டிலும் பொறுமையுடையவ மனைவியின் பெருளைத் திருட மனந்துணிந்தோன் கோயி பணத்தைக் கையாடக் கூசமாட்டான். தான் பெற் குழந்தைகளுக்கிடையே பக்ஷபாதஞ் செய்பவன் ஊரி நியாயாதிபதியாக நியமனம் பெறத்தக்கவன் ஆகமாட் டான். குடும்பம் நாகரீகமடையாவிட்டால், தே நாகரீகமடையாது. குடும்பத்தில் விடுதலை இராவிடி தேசத்தில் விடுதலை இராது.

ஒரு குடும்பத்தார் கூடித் துன்பமில்லாமல் வாழ்வை காட்டுமிருகங்களும் பிற மனிதரும் தடுக்காத வண்ணம் ஆதியில் மனிதர் காட்டை அழித்து வீடுகட்டினார்கள். வீடுகள் கூடி, ஊர் ஆயிற்று.

வீடு என்ற சொல்லுக்கு விடுதலை என்பது பொருள். வெளியில் எத்தனையோ அச்சங்களுக்கு ஹேதுக்கள் உள. அவ்விதமான அச்சங்கள் இல்லாமல் விடுதலைப்பட்டு வாழத் தகுந்த இடத்துக்கு வீடு என்ற பெயர் கொடுத்தனர் போலும். 'விடத்தக்கது வீடு' என்ற பிற்கால உரை ஒப்பத்தக்கதன்று. 'விடத்தக்கது வீடு' என்பது கற்றோர் துணிபாயின், அக் கற்றோர் வீட்டில் குடியிருப்பது யோக்கியதையன்று; அவர்கள் காட்டில் சென்று வாழ்தல் தகும். குழந்தைகள் வீட்டையே அரணாகக் கருதுகிறார்கள். ஸ்திரீகளும் அப்படியே செய்கிறார்கள். இடைவயதிலுள்ள ஆண் மக்கள் பெரும்பாலும் வீட்டைக்காட்டிலும் வெளி இடங்களில் அதிக இன்பம் காண்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில், குழந்தைகள், ஸ்திரீகள் முதலியோர்களின் கொள்கையை ஆண்மக்கள் பின்பற்றுதல் தகும் என்று நம்புகிறேன். 'வீட்டிலிருந்து வெளியே ஓடிப்போய், வீட்டாருடன் கலகம் பண்ணிக்கொண்டு வாழ்வதே மேல் என்று கருதும் மக்களின் கூட்டங்களே பெரிய படைகளாய் உலகத்தில் பெரிய போர்களை நிகழ்த்தி, எண்ணற்ற துன்பங்களுக்கு இடமாகச் செய்கின்றன. வீடு துயரிடம் ஆவதற்குக் காரணம் விடுதலையும் அன்பும் இல்லாமையே. வீட்டில் அண்ணன் தம்பிகளையும் தாய் தந்தையரையும் அக்கா தங்கைகளையும் பெண்டு பிள்ளைகளையும் அடிமைப் படுத்தி ஆளச் சதிசெய்யும் ஜனங்களின் கூட்டங்களே, தேசங்களையும் அடக்கி அடிமையாக்கி ஆளச் சதி செய்கின்றன.

வீடு துன்பமாக இருப்பதின் மூலகாரணம் கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் மனப் பொருத்தமில்லாமை. ஸ்திரீ புருஷ விரோதத்தால் உண்டாகும் துன்பங்களே வீட்டுத் துன்பங்களுக்கெல்லாம் ஆதாரம்.

கொடுங்கோன்மை தவறு என்றும், கொடுங்கோன்மை இழைத்தால் அதற்குமேல் கொடுங்கோன்மை அவசியம் விளையும் என்றும், அவனவன் வீட்டிலிருப்போரைக் கொல்லாமல் ஒற்றுமையுடனும் அன்புடனும் வாழ்வானுயின், உலகத்தில் கொடுங்கோன்மையும் போரும் விளையக் காரணமில்லையென்றும் நான் கருதுகிறேன். குடும்ப வாழ்க்கையே மற்றெல்லா வாழ்க்கைகளிலும் சிறந்தது. இதனுல் அன்றே திருவள்ளுவரும்,

> இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
> நல்லாற்றின் நின்ற துணை

என்முர்.

காதல் விடுதலை வேண்டுமென்று கூறும் கக்ஷியொன்று ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் சிற்சில பண்டித பண்டிதைகளால் ஆதரிக்கப்படுகிறது. அது நியாயம் என்பதற்கு அந்தக் கக்ஷியார் காட்டும் ஆதாரங்கள் பல் முதலாவது, பூமண்டல முழுதில் சென்றகால நிகழ்கால அனுபவங்களை ப்ரமாணமாகக் காட்டுகிருர்கள். அதாவது பூமண்டலத்தின் சரித்திரத்தில் வ்யபிசாரம் ஜனவழக்கத்தில் தள்ளப்படாமலும் ஏக பத்நீவ்ரதம் பாதிவ்ரத்யம் என்ற இரண்டுவித தர்மங்களும் பெரும்பாலும் ஆதர்சங்களாகவும் நடைபெற்று வருகின்றனவென்றும் அக்னி ஸாக்ஷி வைத்து 'உனக்கு நான் உண்மை, எனக்கு நீ உண்மை' என்று ஸத்யம் பண்ணிக் கொடுப்பதும், மோதிரங்கள் மாற்றுவதும், அம்மி மிதிப்பதும், அருந்ததி காட்டுவதும் முதலிய சடங்குகளெல்லாம் அனுபவத்தில் ஸஹிக்கத்தக்க அல்லது ஸஹிக்கத்தகாத பந்தங்களாகவே முடிகின்றனவென்றும், ஆதலால் அவற்றை இஷ்டப்படி அப்போதப்போது மாற்றிக்கொள்ளுதலே நியாயமென்றும் இல்லாவிட்டால் மனுஷ்ய ஸ்வதந்திரமாகிய மூலாதார

கொள்கைக்கே ஹானி உண்டாகிறதென்றும், ஆதலால், விவாகம் 'சாச்வத பந்தம்' என்று வைத்தல் பிழையென்றும் மேற்படி கக்ஷியார் சொல்லுகிறார்கள். மேலும், ஐரோப்பாச் சட்டத்திலும் மகமதியச் சட்டத்திலும் ஸ்திரீ புருஷர் தனது விவாகத்தை ரத்து செய்து கொள்ளலாம் என்ற நியாயம் ஏற்பட்டிருத்தல், தமது கொள்கையை மனுஷ்ய நீதி ஏற்கெனவே அங்கீகாரஞ் செய்துகொண்டு விட்டது என்பதற்கு ஒரு பலமான திருஷ்டாந்தம் என்று மேற்படி விடுதலைக் காதல் (*Free Love*) கக்ஷியார் சொல்லுகிறார்கள்.

ஆனால், தேசியக் கல்வியைக் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்கிற நாம் மேற்படி விடுதலைக் காதற்கொள்கையை அங்கீகாரம் செய்தல் ஸாத்யமில்லை. ஏனென்றால், தேசமாவது குடும்பங்களின் தொகுதியென முன்னரே காட்டியுள்ளோம். குடும்பங்களில்லாவிட்டால் தேசம் இல்லை. தேசம் இல்லாவிடிலோ, தேசீயக்கல்வியைப் பற்றிப் பேச இடமில்லை. விடுதலைக் காதலாகிய கொள்கைக்கும் மனை வாழ்க்கைக்கும் பொருந்தாது, மனை வாழ்க்கை ஒருவனும் ஒருத்தியும் நீடித்து ஒன்றாக வாழாவிட்டால் தகர்ந்துபோய்விடும். இன்று வேறு மனைவி, நாளை வேறு மனைவி என்றால், குழந்தைகளின் நிலைமை என்னாகும்? குழந்தைகளை நாம் எப்படி ஸம்ரக்ஷணை பண்ண முடியும்? ஆதலால், குழந்தைகளுடைய ஸம்ரக்ஷணையை நாடி ஏகபத்நீவ்ரதம் சரியான அனுஷ்டானம் என்று முன்னோரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

தமிழ் நாட்டில் தேசீயக் கல்வி யென்பதாக ஒன்று தொடங்கி, அதில் தமிழ் பாஷையை ப்ரதானமாக நாட்டாமல், பெரும்பான்மைக் கல்வி இங்கிலீஷ் மூலமாகவும், தமிழ் ஒருவித உப பாஷையாகவும் ஏற்படுத்தினால்,

அது 'தேசீயம்' என்ற பதத்தின் பொருளுக்கு முழுதும் விரோதமாக முடியுமென்பதில் ஐயமில்லை. தேச பாஷையே ப்ரதானம் என்பது தேசீயக்கல்வியின் ஆதாரக் கொள்கை; இதை மறந்துவிடக்கூடாது. தேச பாஷையை விருத்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்படுகிற இந்த முயற்சிக்கு நாம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பரிபூர்ண ஸஹாயத்தை எதிர்பார்க்க வேண்டுமானால், இந்த முயற்சிக்குத் தமிழ் பாஷையே முதற் கருவியாக ஏற்படுத் தப்படும் என்பதைத் தம்பட்டம் அறைவிக்க வேண்டும். இங்ஙனம் தமிழ் ப்ரதானம் என்று நான் சொல்லுவதால், டாக்டர் நாயரைத் தலைமையாகக் கொண்ட திராவிடக் கக்ஷியார் என்ற போலிப் பெயர் புனைந்த தேச விரோதி களுக்கு நான் சார்பாகி, ஆர்யபாஷா விரோதம் பூண்டு பேசுகிறேன் என்று நினைத்துவிடலாகாது. தமிழ் நாட்டிலே தமிழ் சிறந்திடுக. பாரத தேசமுழுதிலும் எப்போதும் போலவே வடமொழி வாழ்க. இன்னும் நாம் பாரத தேசத்தின் ஐக்கியத்தைப் பரிபூர்ணமாகச் செய்யுமாறு நாடு முழுவதிலும் வடமொழிப் பயிற்சி மேன்மேலும் ஓங்குக. எனினும், தமிழ் நாட்டில் தமிழ்மொழி தலைமை பெற்றுத் தழைத்திடுக.

ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம்

உங்களுடைய கிராமத்தில் ஒரு பாடசாலை ஏற்படுத் துங்கள். அல்லது, பெரிய கிராமமாக இருந்தால் இரண்டு மூன்று வீதிகளுக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் வீதமாக எத்தனை பள்ளிக்கூடங்கள் ஸாத்யமோ அத்தனை ஸ்தாபனம் செய்யுங்கள். ஆரம்பத்தில், மூன்று உபாத்தியாயர்களை வைத்துக்கொண்டு ஆரம்பித்தால் போதும். இவர்களுக்கு சம்பளம் தலைக்கு மாஸம் ஒன்றுக்கு 30 ரூபாய்க்கு குறையாமல் ஏற்படுத்தவேண்டும். உபாத்தியாயர்களு

பி. ஏ., எம். ஏ. பட்டதாரிகளாக இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. மெட்ரிகுலேஷன் பரீக்ஷை தேறினவர்களாக இருந்தால் போதும். மெட்ரிகுலேஷன் பரீக்ஷைக்குப் போய் தவறினவர்கள் கிடைத்தால் மிகவும் நல்லது. இந்த உபாத்தியாயர்களுக்கு தேச பாஷையில் நல்ல ஞானம் இருக்க வேண்டும். திருஷ்டாந்தமாக, இங்ஙனம் தமிழ்நாட்டில் ஏற்படும் தேசீயப் பாடசாலையில் உபாத்தியாயராக வருவோர் திருக்குறள், நாலடியார் முதலிய நூல்களிலாவது தகுந்த பழக்கம் உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். சிறந்த ஸ்வதேசாபிமானமும், ஸ்வதர்மாபிமானமும், எல்லா ஜீவர்களிடத்திலும் கருணையும் உடைய உபாத்தியாயர்களைத் தெரிந்தெடுத்தல் நன்று. அங்ஙனம் தேசபக்தி முதலிய உயர்ந்த குணங்கள் ஏற்கெனவே அமைந்திராத உபாத்தியாயர்கள் கிடைத்த போதிலும், பாடசாலை ஏற்படுத்தும் தலைவர்கள் அந்த உபாத்தியாயர்களுக்கு அந்தக் குணங்களைப் புகட்டுவதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். ஆரோக்கியமுந் திடசரீரமுமுடைய உபாத்தியாயர்களைத் தெரிந்தெடுப்பது நன்று.

பாடங்கள்

(அ) எழுத்து, படிப்பு, கணக்கு.

(ஆ) இலேசான சரித்திரப் பாடங்கள்.

வேதகால சரித்திரம், புராண கால சரித்திரங்கள், பௌத்த காலத்துச் சரித்திரம், ராஜபுதனத்தின் சரித்திரம் இவை மிகவும் சிரத்தையுடன் கற்பிக்கப்படவேண்டும். பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தப்போகிற கிராமம் அல்லது பட்டணம் எந்த மாகாணத்தில் அல்லது எந்த ராஷ்ட்ரத்தில் இருக்கிறதோ, அந்த மாகாணத்தின் சரித்திரம்

விசேஷமாகப் பயிற்றுவிக்கப் படவேண்டும். [இங்கு நான் மாகாணம் அல்லது ராஷ்ட்ரம் என வகுத்திருப்பது சென்னை மாகாணம், பம்பாய் மாகாணம் முதலிய தற்காலப் பகுதிகளைக் குறிப்பதன்று; பாஷைப் பிரிவுகளுக்கு இசைந்தவாறு வகுக்கப்படும் தமிழ்நாடு, தெலுங்குநாடு, மலையாள நாடு முதலிய இயற்கைப் பகுதிகளைக் குறிப்பது.] இந்தச் சரித்திரங்களில் மஹா கீர்த்திபெற்று விளங்கும் பருவங்களை உபாத்தியாயர்கள் மிகவும் உத்ஸாகத்துடனும், ஆவேசத்துடனும், பக்தி சிரத்தைகளுடனும் கற்பிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதிபால்யப் பிராயத்தில் மனதில் பதிக்கப்படும் சித்திரங்களே எக்காலமும் நீடித்து நிற்கும் இயல்புடையன. ஆதலால், பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு ஆரம்ப வகுப்பிலேயே நம்முடைய புராதன சரித்திரத்தின் அற்புதமான பகுதிகளை யூட்டி, அசோகன், விக்ரமாதித்யன் ராமன், லக்ஷ்மணன், தர்மபுத்திரன், அர்ஜுனன் இவர்களிடமிருந்த சிறந்த குணங்களையும், அவற்றால் அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடிகளுக்கும் ஏற்பட்ட மஹிமைகளையும் பிள்ளைகளின் மனதில் பதியும்படி செய்வது, அந்தப் பிள்ளைகளின் இயல்பைச் சீர்திருத்தி மேன்மைப் படுத்துவதற்கு நல்ல ஸாதனமாகும்.

தேச பாஷையின் மூலமாகவே இந்தச் சரித்திரப் படிப்பு மட்டுமேயன்றி மற்றெல்லாப் பாடங்களும் கற்பிக்கப் படவேண்டுமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். தேச பாஷையின் மூலமாகப் பயிற்றப்படாத கல்விக்கு தேசீயக் கல்வி என்ற பெயர் செலுத்துதல் சிறிதளவும் பொருந்தாது போய்விடுமன்றோ? இது நிற்க.

ஹிந்து தேச சரித்திரம் மாத்திரமே யல்லாது ஸெளகர்யப்பட்டால் இயன்றவரை அராபிய, பாரஸீக

ஐரிஷ், போலிஷ், ருஷிய, எகிப்திய, இங்கிலீஷ், ப்ரெஞ்சு, அமெரிக்க, இத்தாலிய, கிரேக்க, ஜப்பானிய, துருக்க தேசங்கள் முதலியவற்றின் சரித்திரங்களிலும் சில முக்கிய மான கதைகளும் திருஷ்டாந்தங்களும் பயிற்றிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது.

(இ) பூமி சாஸ்திரம்

ஆரம்ப பூகோளமும், அண்ட சாஸ்த்ரமும், ஜகத்தைப் பற்றியும், ஸூர்ய மண்டலத்தைப் பற்றியும், அதைச் சூழ்ந்தோடும் கிரகங்களைப் பற்றியும், நக்ஷத்திரங்களைப் பற்றியும், இவற்றின் சலனங்களைப் பற்றியும் பிள்ளைகளுக்கு இயன்றவரை தக்க ஞானம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். பூமிப் படங்கள், கோளங்கள், வர்ணப் படங்கள் முதலிய கருவிகளை ஏராளமாக உபயோகப்படுத்த வேண்டும். ஐந்து கண்டங்கள், அவற்றிலுள்ள முக்கிய தேசங்கள், அந்தத் தேசங்களின் ஜனத்தொகை, மதம், ராஜ்ய நிலை, வியாபாரப் பயிற்சி, முக்கியமான விளை பொருள்கள், முக்கியமான கைத்தொழில்கள் இவற்றைக் குறித்து பிள்ளைகளுக்குத் தெளிந்த ஞானம் ஏற்படுத்த வேண்டும். முக்கியமான துறைமுகப் பட்டணங்களைப் பற்றியும் அவற்றில் நடைபெறும் வியாபாரங்களைக் குறித்தும் தெளிந்த விவரங்கள் தெரியவேண்டும். மேலும், இந்தியர்களாகிய நம்மவர் வெளித்தேசங்களில் எங்கெங்கே அதிகமாகச் சென்று குடியேறியிருக்கிறார்கள் என்ற விஷயம் பிள்ளைகளுக்குத் தெரிவதுடன், அங்கு நம்மவர் படிப்பு, தொழில், அந்தஸ்து முதலிய அம்சங்களில் எந்த நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதும் தெளிவாகத் தெரிய வேண்டும். மேலும் உலகத்திலுள்ள பல தேசங்களின் நாகரிக வளர்ச்சியைக் குறித்து, பிள்ளைகள் தக்க ஞானம் பெறவேண்டும்.

பாரத பூமி சாஸ்த்ரம், இந்தியாவிலுள்ள மாகாணங்கள், அவற்றுள் அங்குள்ள தேச பாஷைகளின் வேற்றுமைக்குத் தகுந்தபடி இயற்கையைத் தழுவி ஏற்படுத்தக்கூடிய பகுதிகள்—இவை விசேஷ சிரத்தையுடன் கற்பிக்கப் படவேண்டும். வெளி மாகாணங்களைக் குறித்துப் பின்வரும் அம்சங்களில் இயன்றவரை விஸ்தாரமான ஞானமுண்டாக்க வேண்டும்: அதாவது, பாரத பூமி சாஸ்திரத்தில், மற்ற மாகாணங்களில் வசிக்கும் ஜனங்கள், அங்கு வழங்கும் முக்கிய பாஷைகள், முக்கியமான ஜாதிப் பிரிவுகள், தேச முழுமையும் வகுப்புக்கள் ஒன்றுபோலிருக்கும் தன்மை, மத ஒற்றுமை, பாஷைகளின் நெருக்கம், வேத புராண இதிஹாஸங்கள் முதலிய நூல்கள் பொதுமைப்பட வழங்குதல், இவற்றிலுள்ள புராதன ஒழுக்க ஆசாரங்களின் பொதுமை, புண்ணிய க்ஷேத்திரங்கள், அவற்றின் தற்கால நிலை, இந்தியாவிலுள்ள பெரிய மலைகள், நதிகள் இந்தியாவின் விளைபொருள்கள், அளவற்ற செல்வம், ஆஹார பேதங்கள், தற்காலத்தில் இந்நாட்டில் வந்து குடியேறியிருக்கும் பஞ்சம் தொத்து நோய்கள் இவற்றின் காரணங்கள், ஜல வஸதிக் குறைவு, வெளி நாடுகளுக்கு ஜனங்கள் குடியேறிப்போதல்—இந்த அம்சங்களைக் குறித்து மாணுக்கருக்குத் தெளிவான ஞானம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பாரத தேசத்தின் அற்புதமான சிற்பத் தொழில்கள் கோயில்கள், இவற்றைப்பற்றி மாணுக்கருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

உங்கள் சொந்த ராஷ்ட்ரம் அல்லது மாகாணத்தின் பூமி சாஸ்திரம்.

இது கற்றுக்கொடுப்பதில், ஜனப்பாகுபாடுகளைப் பற்றிப் பேசுமிடத்து, ஹிந்துக்கள் மகம்மதியர்கள் என்

இரண்டு பிரிவுகளே பிரதானம் என்பதையும், இவர்களில் சம்மதியர்களிலே பெரும்பாலார் ஹிந்துக்களின் சந்ததியில் தோன்றியவர்கள் என்பதையும், அங்ஙனமன்றி வெளி நாட்டோரின் சந்ததியாரும் இப்போது முற்றிலும் சுவதேசிகளாக மாறிவிட்டனர் என்பதையும், மாணாக்கர்கள் நன்றாக உணரும்படி செய்யவேண்டும். மேலும், பூமி சாஸ்திரப் பயிற்சியில் விளைபொருள் முதலியவற்றை திருஷ்டாந்தங்களின் மூலமாகத் தெளிவுபடுத்துவதுடன், இயன்றவரை பிள்ளைகளை யாத்திரைக்கு அழைத்துச் சென்று பிற இடங்களை நேருக்கு நேராகக் காண்பித்தல் நன்று. பூமிப் படங்கள், கோளங்கள் முதலியவற்றி லெல்லாம் பெயர்கள் தேச பாஷையிலேயே எழுதப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

(ஈ) மதப் படிப்பு

நான்கு வேதங்கள், ஆறு தர்சனங்கள், உபநிஷத்துக்கள், புராணங்கள், இதிஹாஸங்கள், பகவத்கீதை, பக்தர் பாடல்கள், சித்தர் நூல்கள்—இவற்றை ஆதாரமாகக்கொண்டது ஹிந்து மதம். ஹிந்து மதத்தில் கிளைகள் இருந்தபோதிலும், அக் கிளைகள் சிலசமயங்களில் அறியாமையால் ஒன்றை யொன்று தூஷணை செய்து கொண்டபோதிலும், ஹிந்துமதம் ஒன்றுதான்; பிரிக்க முடியாது. வெவ்வேறு வ்யாக்யானங்கள் வெவ்வேறு அதிகாரிகளைக் கருதிச் செய்யப்பட்டன. பிற்காலத்தில் பல குப்பைகள் நம்முடைய ஞான ஊற்றாகிய புராணங்கள் முதலியவற்றிலே கலந்துவிட்டன. மத த்வேஷங்கள், அருவசிய மூட பக்திகள் முதலியனவே அந்தக் குப்பை யாம். ஆதலால், தேசீயப் பள்ளிக்கூடத்து மாணாக்கருக்கு உபாத்தியாயர் தத்தம் இஷ்ட தெய்வங்களினிடம் பரம பக்தி செலுத்தி வழிபாடு செய்து வரவேண்டும்

என்று கற்பிப்பதுடன், இதர தெய்வங்களைப் பழித்தல், பகைத்தல் என்ற மூடச் செயல்களை கட்டோடு விட்டு விடும்படி போதிக்கவேண்டும். 'ஏகம் ஸத் விப்ரா: பஹுதா வதந்தி' (கடவுள் ஒருவரே, அவரை ரிஷிகள் பல பெயர்களால் அழைக்கின்றனர்) என்ற ரிக்வேத உண்மையை மாணுக்கரின் உள்ளத்தில் ஆழப் பதியுமாறு செய்யவேண்டும். மேலும், கண்ணபிரான் 'எல்லா உடம்புகளிலும் நானே உயிராக நிற்கிறேன்' என்று கீதையில் கூறியபடி, ஈ, எறும்பு, புழு, பூச்சி, யானை, புலி, கரடி, தேள், பாம்பு, மனிதர்—எல்லா உயிர்களும் பரமாத்மாவின் அம்சங்களே என்பதை நன்கறிந்து, அவற்றை மனமொழி மெய்களால் எவ்வகையிலும் துன்புறுத்தாமல், இயன்ற வழிகளிலெல்லாம் அவற்றிற்கு நன்மையை செய்துவர வேண்டும்' என்பது ஹிந்துமதத்தின் மூல தர்மம் என்பதை மாணுக்கர்கள் நன்ருக உணர்ந்து கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். மாம்ஸ போஜனம் மனிதன் உடல் இறைச்சியைத் தின்பதுபோலாகும் என்றும், மற்றவர்களைப் பகைத்தலும் அவர்களைக் கொல்வதுபோலே யாகும் என்றும் ஹிந்து மதம் கற்பிக்கிறது. 'எல்லாம் பிரம்ம மயம்', 'ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்' என்ற வசனங்களால் உலக முழுதும் கடவுளின் வடிவமே என்று ஹிந்து மதம் போதிக்கிறது. 'இங்ஙனம் எல்லாம் கடவுள்மயம் என்றுணர்ந்தவன் உலகத்தில் எதற்கும் பயப்படமாட்டான்; எங்கும் பயப்பட மாட்டான். எக் காலத்திலும் மாருத ஆனந்தத்துடன் தேவர்களைப் போல் இவ்வுலகில் நீடூழி வாழ்வான்' என்பது ஹிந்து மதத்தின் கொள்கை. இந்த விஷயங்களெல்லாம் மாணுக்கருக்கு தெளிவாக விளங்கும்படி செய்வது உபாத்தியாயர்களின் கடமை. மத விஷயமான போராட்டங்கள் எல்லாம் சாஸ்திர விரோதம்; ஆதலால், பரம மூடத்தன

துக்கு லக்ஷணம். ஆசாரங்களை எல்லாம் அறிவுடன் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆனால், ஸமயக் கொள்கைக்கும் ஆசார நடைக்கும் தீராத ஸம்பந்தம் கிடையாது. ஸமயக் கொள்கை எக்காலத்திலும் மாறாதது. ஆசாரங்கள் காலத்துக்குக் காலம் மாறுபடும் இயல்புடையன.

ஸ்ரீராமாயண மஹாபாரதங்களைப்பற்றி பிரஸ்தாபம் நடத்துகையிலே, நான் ஏற்கனவே சரித்திரப் பகுதியிற் கூறியபடி, இதிஹாஸ புராணங்களில் உள்ள வீரர், ஞானிகள் முதலியோரின் குணங்களை நாம் பின்பற்றி நடக்க முயலவேண்டும். உண்மை, நேர்மை, வீர்யம், பக்தி முதலிய வேதரிஷிகளின் குணங்களையும், ஸ்வதேச பக்தி, ஸ்வஜனாபிமானம், ஸர்வ ஜீவ தயை முதலிய புராதன வீரர்களின் குணங்களையும் பிள்ளைகளுக்கு நன்றாக உணர்த்தவேண்டும். சிபி சக்கரவர்த்தி புறாவைக் காப்பாற்றும்பொருட்டாக தன் சதையை அறுத்துக் கொடுத்த கதை முதலியவற்றின் உண்மைப் பொருளை விளக்கிக் காட்டி, மாணாக்கர்களுக்கு ஜீவகாருண்ணியமே எல்லா தர்மங்களிலும் மேலானது என்பதை விளக்கவேண்டும். ஏழைகளுக்கு உதவி புரிதல், கீழ் ஜாதியாரை உயர்த்தி விடுதல் முதலியனவே ஜன ஸமூஹக் கடமைகளில் மேம்பட்டன என்பதைக் கற்பிக்க வேண்டும்.

(உ) ராஜ்ய சாஸ்திரம்

ஜனங்களுக்குள்ளே ஸமாதானத்தைப் பாதுகாப்பதும், வெளி நாடுகளிலிருந்து படை எடுத்து வருவோரைத் தடுப்பதும் மாத்திரமே ராஜாங்கத்தின் காரியங்கள் என்று நினைத்துவிடக்கூடாது. ஜனங்களுக்குள்ளே செல்வமும், உணவு, வாஸம் முதலிய ஸௌகர்யங்களும், கல்வியும், தெய்வ பக்தியும், ஆரோக்கியமும், நல்லொழுக்கமும்,

பொது சந்தோஷமும் மேன்மேலும் விருத்தியடைவதற்குரிய உபாயங்களை இடை விடாமல் அனுஷ்டித்துக் கொண்டிருப்பதே ராஜாங்கத்தின் கடமையாவது.

குடிகள் ராஜாங்கத்தைத் தம்முடைய நன்மைக்காகவே சமைக்கப்பட்ட கருவியென்று நன்ருகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். குடிகளுடைய இஷ்டப்படியே ராஜ்யம் நடத்தப்படவேண்டும். தீர்வை விதித்தல், தீர்வைப் பணத்தை பலதுறைகளிலே விநியோகித்தல், புதுச்சட்டங்கள் சமைத்தல், பழைய சட்டங்களை அழித்தல் முதலிய ராஜாங்கக் காரியங்களெல்லாம் குடிகளால் நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் இஷ்டப்படியே நடத்தவேண்டும்.

குடிகளின் நன்மைக்காகவே அரசு ஏற்பட்டிருப்பதால், அந்த அரசியலைச் சீர்திருத்தும் விஷயத்தில் குடிக ளெல்லாரும் தத்தமக்கு இஷ்டமான அபிப்பிராயங்களை வெளியிடும் உரிமை இவர்களுக்கு உண்டு. இந்த விஷயங் களையெல்லாம் உபாத்தியாயர்கள் மாணுக்கர்களுக்கு கற்பிக்குமிடத்தே, இப்போது பூமண்டலத்தில் இயல் பெறும் முக்கியமான ராஜாங்கங்கள் எவ்வளவு தூரம் மேற்கண்ட கடமைகளைச் செலுத்தி வருகின்றன என்பதை யும் எடுத்துரைக்க வேண்டும்.

மேலும், உலகத்து ராஜாங்கங்களில் சுவேச்சாராஜ்யம் ஜனப்பிரதிநிதியாட்சி, குடியரசு முதலியன எவையென் பதையும், எந்த நாடுகளில் மேற்படி முறைகள் எங்ஙனம் மிசிரமாகி நடைபெறுகின்றன என்பதையும் எடுத்துக் காட்டவேண்டும்.

மேலும், உலகத்து கிராம பரிபாலனம், கிராம சுத்தி வைத்தியம் முதலியவற்றில் குடிகளனைவரும் மிகுந்த சிரத்தை காட்ட வேண்டுமாதலால், மாணுக்கர்களுக்கு இவற்றின் விவரங்கள் நன்ருக போதிக்கப்படவேண்டும்

கோயிற் பரிபாலனமும், அங்ஙனமே ஏழைகளுக்கு வீடு
ட்டிக் கொடுப்பதும், தொழில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து
ணவு தருவதும் ராஜாங்கத்தாரின் கடமை என்பது
ட்டுமன்றி, கிராமத்து ஜனங்கள் அத்தனை பெருக்கும்
பாதுக் கடமையாகும்.

(ஊ) பொருள் நூல்

பொருள் நூலைப்பற்றிய ஆரம்பக் கருத்துக்களை
ளுக்கர்களுக்கு போதிக்குமிடையே, தீர்வை விஷ
த்தை முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டும். ஜனங்களிடம்
ர்வை எத்தனைக்கெத்தனை குறைவாக வசூல் செய்யப்
டுகிறதோ, அங்ஙனம் குறைவாக வாங்கும் தீர்வையி
ருந்து பொது நன்மைக்குரிய காரியங்கள் எத்தனைக்
கத்தனை மிகுதியாக நடை பெறுகின்றனவோ, அத்தனைக்
த்தனை அந்த ராஜாங்கம் நீடித்து நிற்கும்; அந்த
னங்கள் க்ஷேமமாக வாழ்ந்திருப்பார்கள். வியாபார
ஷயத்தில், கூட்டு வியாபாரத்தால் விளையும் நன்மைகளை
ளுக்கர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டவேண்டும். மிகவும்
ஸமான இடத்தில் விலைக்கு வாங்கி, மிகவும் லாபகர
ன சந்தையில் கொண்டுபோய் விற்கவேண்டும் என்ற
ழய வியாபாரக் கொள்கையை எப்போதும் பிரமாண
கக் கொள்ளக் கூடாது. விளைபொருளும் செய்பொருளும்
ந்சிக்கிடக்கும் தேசத்தில் விலைக்கு வாங்கி, அவை
ண்டியிருக்குமிடத்தில் கொண்டுபோய் விற்கவேண்டும்
பதே வியாபாரத்தில் பிரமாணமான கொள்கையாகும்.

வியாபாரத்தில் கூட்டு வியாபாரம் எங்ஙனம் சிறந்
தா அதுபோலவே கைத்தொழிலிலும் கூட்டுத்
ழிலே சிறப்பு வாய்ந்ததாம். முதலாளி யொருவன்கீழே
தொழிலாளிகள் கூடி நடத்தும் தொழிலைக் காட்டிலும்

தொழிலாளிகள் பலர் கூடிச்செய்யும் தொழிலே அதிக நன்மையைத் தருவதாகும்.

செல்வம் ஒரு நாட்டில் சிலருக்கு வசப்பட்டதாய் பலர் ஏழைகளாக இருக்கும்படி செய்யும் வியாபார முறைகளைக் காட்டிலும், சாத்தியப்பட்டவரை அநேகரிடம் பொருள் விரவியிருக்கும்படி செய்யும் வியாபார முறைகள் மேன்மையாக பாராட்டத்தக்கனவாம்.

(எ) ஸயன்ஸ் அல்லது பௌதிக சாஸ்திரம்

ஐரோப்பிய ஸயன்ஸின் ஆரம்ப உண்மைகளைத் தக்க கருவிகள் மூலமாகவும் பரீக்ஷைகள் மூலமாகவும் பிள்ளைகளுக்கு கற்பித்துக்கொடுத்தல் மிகவும் அவசியமாகும். பிள்ளைகளுக்கு தாங்களே 'ஸயன்ஸ்' சோதனைகள் செய்து பார்க்கும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். வியாபார விஷயங்களுக்கு ரஸாயன சாஸ்திரம் மிகவும் பிரதானமாகையால், ரஸாயனப் பயிற்சியிலே அதிக சிரத்தை காண்பிக்க வேண்டும். கண்ணுக்குத் தெரியாத நுட்பமான பூச்சிகள் தண்ணீர் மூலமாகவும், மண்மூலமாகவும் பரவி நோய்களைப் பரப்புகின்றன என்ற விஷயம் ஐரோப்பிய 'ஸயன்ஸ்' மூலமாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பதில் ஒரு சிறிது உண்மை இருப்பது மெய்யேயாயினும், மனம் சந்தோஷமாகவும் ரத்தம் சுத்தமாகவும் இருப்பவனை அந்தப் பூச்சிகள் ஒன்றும் செய்யமாட்டா என்பதை ஐரோப்பியப் பாடசாலைகளில் அழுத்திச் சொல்லவில்லை. அதனால், மேற்படி சாஸ்திரத்தை நம்புவோர் வாழ்நாள் முழுதும் ஸந்தோஷமாய் இராமல் தீராத நரக வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள். ஆதலால், நமது தேசீய ஆரம்பப் பாடசாலையில் மேற்படி பூச்சிகளைப்பற்றின பயம் மாணாக்கருக்குச் சிறிதேனும் இல்லாமல் செய்துவிட வேண்டும்.

உலகமே காற்றாலும், மண்ணாலும், நீராலும் சமைந்திருக்கிறது. இந்த மூன்று பூதங்களை விட்டு விலகி வாழ யாராலும் இயலாது. இந்த மூன்றின் வழியாகவும் எந்த நேரமும் ஒருவனுக்கு பயங்கரமான நோய்கள் வந்துவிடக் கூடும் என்ற மஹா நாஸ்திகக் கொள்கையை நவீன ஐரோப்பிய சாஸ்திரிகள் தாம்நம்பி ஓயாமல் பயந்துபயந்து மடிவது போதாதென்று, அந்த மூடக்கொள்கையை நமது தேசத்தின் இளஞ்சிறுவர் மனதில் அழுத்தமாகப் பதியும் படி செய்துவிட்டார்கள். சிறு பிராயத்தில் ஏற்படும் அபிப்பிராயங்கள் மிகவும் வலிமை உடையன, அசைக்க முடியாதன, மறக்கமுடியாதன; எனவே, நமது நாட்டிலும் இங்கிலீஷ் பள்ளிக்கூடங்களில் படித்த பிள்ளைகள் சாகு மட்டும் இந்தப் பெரும்பயத்துக்கு ஆளாய் தீராத கவலை கொண்டு மடிகிறார்கள். பூச்சிகளால் மனிதர் சாவதில்லை; நோய்களாலும் சாவதில்லை; கவலையாலும் பயத்தாலும் சாகிறார்கள். இந்த உண்மை நமது தேசீயப் பள்ளிக் கூடத்துப் பிள்ளைகளின் மனதில் நன்றாக அழுந்தும்படி செய்யவேண்டும்.

பௌதிக சாஸ்த்ரங்கள் கற்றுக் கொடுப்பதில், மிகவும் தெளிவான எளிய தமிழ் நடையில் பிள்ளைக்கு மிகவும் ஸுலபமாக விளங்கும்படி சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். இயன்ற இடத்திலெல்லாம் பதார்த்தங்களுக்குத் தமிழ்ப் பெயர்களையே உபயோகப்படுத்த வேண்டும். திருஷ்டாந்தமாக, "ஆக்ஸிஜன்", "ஹைட்ரஜன்", முதலிய பதார்த்தங்களுக்கு ஏற்கெனவே தமிழ் நாட்டில் வழங்கப்பட்டிருக்கும் பிராணவாயு, ஜலவாயு என்ற நாமங்களையே வழங்கவேண்டும். தமிழ்ச் சொற்கள் அகப்படாவிட்டால் ஸமஸ்கிருத பதங்களை வழங்கலாம். பதார்த்தங்களுக்கு மட்டுமேயன்றிக் கிரியைகளுக்கும் அவஸ்தைகளுக்கும் (நிலைமைகளுக்கும்) தமிழ் சமஸ்கிருத மொழிகளையே வழங்

குதல் பொருந்தும். இந்த இரண்டு பாஷைகளிலும் பெயர்கள் அகப்படாத இடத்தில் இங்கிலீஷ் பதங்களையே உபயோகப்படுத்தலாம். ஆனால், குணங்கள், செயல்கள், நிலைமைகள்—இவற்றுக்கு இங்கிலீஷ் பதங்களை ஒருபோதும் வழங்கக் கூடாது. பதார்த்தங்களின் பெயர்களை மாத்திரமே இங்கிலீஷில் சொல்லலாம், வேறு வகையால் உணர்த்த இயலாவிடின்.

நுட்பமான விவரங்கள் கற்றுக்கொடுப்பதற்குத் தகுந்த பாட புஸ்தகங்கள் தமிழில் இன்னும் ஏற்படவில்லையாதலால், ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடத்தில், உபாத்தியாயர்கள் இங்கிலீஷ் புஸ்தகங்களைத் துணையாக வைத்துக் கொண்டு, அவற்றிலுள்ள பொதுப்படையான அம்சங்களை மாத்திரம் இயன்றவரை தேசபாஷையில் மொழிபெயர்த்துப் பிள்ளைகளுக்குச் சிறிது சிறிது கற்பித்தால் போதும்.

திருஷ்டாந்தமாக, ரஸாயன சாஸ்திரம் கற்பிக்குமிடத்தே:—

(அ) உலகத்தில் காணப்படும் வஸ்துக்களெல்லாம் எழுபதே சொச்சம் மூலப்பொருள்களாலும், அவற்றின் பலவகைப்பட்ட சேர்க்கைகளாலும் சமைந்திருக்கின்றன (திருஷ்டாந்தங்களும், சோதனைகளும் காட்டுக.)

(ஆ) அந்த மூல பதார்த்தங்களில், பொன், வெள்ளி செம்பு, கந்தகம் இவைபோல வழக்கத்திலுள்ள பொருள்கள் இவை; க்ரோமியம், தித்தானியம், யூரேனியம் இவை போல ஸாதாரண வழக்கத்தி லகப்படாதன இவை கனரூபமுடையன இவை, திரவரூபமுடையன இவை வாயுரூபமுடையன இவை, இவற்றுள் முக்கியமான மூ பதார்த்தங்களின் குணங்கள் முதலியவற்றை எடுத்து காட்டுக.

(இ) ரஸாயன சேர்க்கை, பிரிவு இவற்றின் இயல்புகள் (பரீக்ஷைகளின் மூலமாக விளக்குக): இவற்றின் விதிகள்.

(ஈ) ரேடியம், ஹெலியம் முதலிய புதிதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட மூல பதார்த்தங்களின் அற்புத குணங்கள்.

(உ) பரமாணுக்கள், அணுக்கள், அணுக்கணங்கள்—இவற்றின் இயல்பு, குணங்கள், செய்கைகள் முதலியன.

இவைபோன்ற பொது அம்சங்களைப்பற்றிய முக்கிய மான செய்திகளை, ஸாதாரண ஸம்பாஷணை நடையில் உபாத்தியாயர்கள் வீட்டில் எழுதிக்கொண்டு வந்து பிள்ளைகளுக்கு வாசித்துக் காட்டி அவர்களை எழுதி வைத்துக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும்.

இயற்கைநூல் (பிஸிக்ஸ்), ரஸாயனம் (கெமிஸ்ட்ரி), சரீர சாஸ்த்ரம், ஜந்து சாஸ்த்ரம், செடிநூல் (தாவர சாஸ்த்ரம்)—இவையே முக்கியமாக போதிக்க வேண்டியனவாம்.

(ஏ) கைத்தொழில், விவஸாயம், தோட்டப் பயிற்சி, வியாபாரம்

இயன்றவரை மாணுக்கர்கள் எல்லாருக்கும், விசேஷ மாகத் தொழிலாளிகளின் பிள்ளைகளுக்கு, நெசவு முதலிய முக்கியமான கைத்தொழில்களிலும், நன்செய் புன்செய்ப் பயிர்த்தொழில்களிலும், பூ, கனி காய், கிழங்குகள் விளை விக்கும் தோட்டத் தொழில்களிலும், சிறு வியாபாரங் களிலும் தகுந்த ஞானமும் அனுபவமும் ஏற்படும்படி செய்தல் நன்று. இதற்கு, மேற்கூறிய மூன்று உபாத்தியா யர்களைத்தவிர, தொழிலாளிகள், வியாபாரிகள், விவசாயி களிலே சற்றுப் படிப்புத் தெரிந்தவர்களும் தக்க லௌகி

கப் பயிற்சி யுடைவர்களுமான அனுபவஸ்தர்களைக் கொண்டு ஆரம்பப்பயிற்சி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் மிகவும் நன்மை தரக்கூடிய விஷயமாகும்.

(ஐ) சரீரப் பயிற்சி

தோட்டத்தொழில்கள், கிணறுகளில் ஜலமிறைத்தல் முதலியவற்ருல் ஏற்படும் சரீரப் பயிற்சியே மிகவும் விசேஷ மாகும். பிள்ளைகளுக்குக் காலையில் தாமே ஜலமிறைத்து ஸ்நானம் செய்தல், தத்தம் வேஷ்டி துணிகளைத் தோய்த்தல் முதலிய அவசியமான கார்யங்களில் ஏற்படும் சரீரப் பயிற்சியும் நன்றேயாம். இவற்றைத் தவிர, ஓட்டம், கிளித்தட்டு, சடுகுடு முதலிய நாட்டு விளையாட்டுகளும், காற்பந்து (*Foot ball*) முதலிய ஐரோப்பிய விளையாட்டு களும், பிள்ளைகளுடைய படிப்பில் பிரதான அம்சங்களாகக் கருதப்பட வேண்டும். குஸ்தி, கஸரத், கரேலா முதலிய தேசீயப் பயிற்சிகளும் இயன்றவரை அனுஷ்டிக்கப்படலாம். ஐரோப்பிய முறைப்படி பிள்ளைகளைக் கூட்டமாகக் கூட்டி, கவாத்து (ட்ரில்) பழக்குவித்தல் இன்றியமையாத அம்ச மாகும். ஸௌகர்யப்பட்டால் இங்கிலீஷ் பள்ளிக்கூடங் களில் பயிற்றுவிக்கும் மரக்குதிரை, ஸமக் கட்டைகள் (*parallel bars*), ஒற்றைக் கட்டை (*horizontal bar*) முதலிய பழக்கங்களும் செய்விக்கலாம். படிப்பைக் காட்டிலும் விளையாட்டுக்களில் பிள்ளைகள் அதிக சிரத்தை எடுக்கும்படி செய்ய வேண்டும். 'சுவரில்லாமல் சித்திர மெழுத முடியாது.' பிள்ளைகளுக்கு சரீரபலம் ஏற்படுத் தாமல் வெறுமே படிப்பு மாத்திரம் கொடுப்பதால், அவர் களுக்கு நாளுக்குநாள் ஆரோக்யம் குறைந்து, அவர்கள் படித்த படிப்பெல்லாம் விழலாகி, அவர்கள் தீராத துக்கத் துக்கும் அற்பாயுசுக்கும் இரையாகும்படி நேரிடும்.

(ஒ) யாத்திரை (எக்ஸ்கர்ஷன்)

பிள்ளைகளை உபாத்தியாயர்கள் பக்கத்தூர்களிலும் தமதூரிலும் நடக்கும் உற்சவங்கள் திருவிழாக்கள் முதலியவற்றுக்கு அழைத்துச் சென்று, மேற்படி விழாக்களின் உட்பொருளைக் கற்பித்துக் கொடுத்தல் நன்று. திருவிழாவுக்கு வந்திருக்கும் பலவகை ஜனங்களின் நடையுடை பாவனைகளைப் பற்றிய ஞானம் உண்டாகும்படி செய்யவேண்டும். வனபோஜனத்துக்கு அழைந்துச் செல்லவேண்டும். அங்கு பிள்ளைகள் தமக்குள் நட்பும், அன்பும், பரஸ்பர ஸம்பாஷணையில் மகிழ்ச்சியும் எய்தும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மலைகள் கடலோரங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று, இயற்கையின் அழகுகளையும் அற்புதங்களையும், பிள்ளைகள் உணர்ந்து மகிழும்படி செய்யவேண்டும். பலவிதமான செடி கொடிகள், மரங்கள், லோஹங்கள், கல்வகைகள் முதலியவற்றின் இயல்பைத் தெரிவிக்க வேண்டும்

பொதுக் குறிப்புகள்

மேலே காட்டிய முறைமைப்படி தேசீயப் பள்ளிக்கூடம் நடத்துவதற்கு அதிகப் பணம் செலவாகாது. மாஸம் நூறு ரூபாய் இருந்தால் போதும். இந்தத் தொகையை ஒவ்வொரு கிராமத்திலுள்ள ஜனங்களும் தமக்குள்ளே சந்தா வசூலித்துச் சேர்க்கவேண்டும். செல்வர்கள் அதிகத் தொகையும், மற்றவர்கள் தத் தமக்கு இயன்றளவு சிறு தொகைகளும் கொடுக்கும்படி செய்யலாம். 100 ரூபாய் வசூல் செய்ய முடியாத கிராமங்களில் 50 ரூபாய் வசூலித்து உபாத்தியாயர் மூவருக்கும் தலைக்கு மாஸச் சம்பளம் 12 ரூபாய் கொடுத்து, மிச்சத் தொகையை பூகோளக் கருவிகள், "ஸயன்ஸ்" கருவிகள், விவசாயக் கருவிகள் முதலியன வாங்குவதில் உபயோகப்படுத்தலாம். 100

ரூபாய் வசூலிக்கக்கூடிய கிராமங்களில் உபாத்தியாயர் மூவருக்கும், தலைக்கு 20 ரூபாய் வீதம் சம்பளம் ரூபாய் அறுபது போக, மிச்சத் தொகையை மேற்படி கருவிகள் முதலியன வாங்குவதில் உபயோகப்படுத்தலாம். மேற்படி கருவிகள் எப்போதும் வாங்கும்படி நேரிடாது. முதல் இரண்டு வருஷங்களுக்கு மாத்திரம் மாஸந்தோறும் மிஞ்சுந் தொகையை இங்ஙனம் கருவிகள் வாங்குவதிலும் புஸ்தகங் கள் வாங்குவதிலும் செலவிட்டால்போதும். அப்பால்மாஸந் தோறும் மிஞ்சுகிற பணத்தைப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு க்ஷேம நிதியாக ஒரு யோக்கியமான ஸ்ரீமானிடம் வட்டிக்குப் போட்டுவர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இவ்வாறன்றி ஆரம் பத்திலேயே கருவிகள் முதலியன வாங்குவதற்குப் பிரத்யேக மான நிதி சேகரித்து அவற்றை வாங்கிக் கொண்டு விட்டால் பிறகு தொடக்க முதலாகவே மிச்சப் பணங்களை வட்டிக்குக் கொடுத்துவிடலாம்.

மாசம் நாற்பது ரூபாய் வீதம் மிச்சப் பணங்களை க்ஷேமநிதியாகச் சேர்த்துவந்தால் பதினைந்து வருஷங் களுக்குள்ளே தகுந்த தொகையாய்விடும். பிறகு மாஸ வசூலை நிறுத்திவிட்டுப் பள்ளிக்கூடத்தை அதன் சொந்த நிதியைக்கொண்டே நடத்திவரலாம். தவிரவும், அப்போதப் போது அரிசித் தண்டல், கலியாண காலங்களில் ஸம்பாவனை விசேஷ நன்கொடைகள் முதலியவற்றாலும் பள்ளிக் கூடத்து நிதியைப் போஷணை செய்து வரலாம்.

எல்லாவிதமான தானங்களைக் காட்டிலும் வித்யா தானமே மிகவும் உயர்ந்தது என்று ஹிந்து சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. மற்ற மத நூல்களும் இதனையே வற்புறுத்துகின்றன. ஆதலால் ஈகையிலும் பரோபகாரத் திலும் கீர்த்திபெற்றதாகிய நமது நாட்டில், இத்தகைய பள்ளிக்கூடமொன்றை மாஸ வசூல்களாலும், நூற்றுக் கணக்காகவும், ஆயிரக் கணக்காகவும் அல்லது சிறு சிறு

தொகைகளாகவும் சேகரிக்கப்படும் விசேஷ நன்கொடைகளாலும் போஷித்தல் சிரமமான காரியம் அன்று. இது மிகவும் எளிதான காரியம்.

இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களை ஒரு சில மனிதரின் ப்ரத்யேக உடைமையாகக் கருதாமல், கோயில், மடம், ஊருணி முதலியன போல் கிராமத்தாரனைவருக்கும் பொது உடைமையாகக் கருதி நடத்த வேண்டும். பொது ஜனங்களால் சீட்டுப் போட்டுத் தெரிந்தெடுக்கப் படுவோரும், ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒருமுறை மாற்றப்பட வேண்டியவருமாகிய பத்து கனவான்களை ஒரு நிர்வாக ஸபையாகச் சமைத்து, அந்த ஸபையின் முலமாகப் பாடசாலையின் விவகாரங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும். இந்த நிர்வாக ஸபையாரைத் தெரிந்தெடுப்பதில் கிராமத்து ஜனங்களில் ஒருவர் தவிராமல் அத்தனை பேருக்கும் சீட்டுப் போடும் அதிகாரம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இத்தகைய கல்வி கற்பதில் பிள்ளைகளிடம் அரையணுக் கூடச் சம்பளம் வசூலிக்கக் கூடாது. தம்முடைய பிள்ளைகளுக்குச் சம்பளங்கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையிலிருந்து, அங்ஙனம் சம்பளங்கொடுக்க விரும்புவோரிடம் அத்தொகைகளை நன்கொடையாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். மேலும், மிகவும் ஏழைகளான பிள்ளைகளுக்குப் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்தே இயன்றவரை புஸ்தகங்களும், வஸ்த்ரங்களும், இயன்றவிடத்தே ஆஹாரச் செலவும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

ஆண்மக்களுக்கு மட்டுமின்றி, இயன்றவரை பத்து வயதுமட்டுமேனும் பெண்குழந்தைகளும் வந்து கல்வி கற்க ஏற்பாடு செய்யலாம். அங்ஙனம் செய்தல் மிகவும் அவசியமாகவே கருதத் தகும். ஆனால், ஜனங்கள் அறியாமையால் இங்ஙனம் பெண்குழந்தைகளும் ஆண்

குழந்தைகளும் சேர்ந்து படிக்கும் விஷயத்தில் ஆக்ஷேபம் சொல்லக்கூடிய கிராமங்களில், இதை வற்புறுத்தாமல், முதலில் ஆண்பிள்ளைகளுக்கு மாத்திரமாவது தேசீயக் கல்வி பயிற்ற ஏற்பாடு செய்யலாம். பெண்குழந்தைகளுக்கு இதே மாதிரியாக உபாத்திச்சிமார் மூலமாகக் கல்வி பயிற்றக்கூடிய இடங்களில் அதனையும் செய்யலாம்.

பாடசாலை வைப்பதற்குத்தக்க இடங்கள் செல்வர் களால் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இது ஸௌகர்யப்படாத இடங்களில் கோயில்கள், மடங்கள் முதலிய பொது ஸ்தலங்களிலே பாடசாலை நடத்தலாம். அதிகப் பணச்செலவின்றி ஸௌகர்யமும், நல்ல காற்றோட்டமும் ஒளிப்பெருக்கமுமுடைய கூறைக் கட்டிடங்கள் கட்டி அவற்றில் பாடசாலை நடத்தினால் போதும். இடம் பெரியதாக இருக்கவேண்டிய அவசிய மில்லை. ஏராளமான பணஞ் செலவுசெய்து கட்டிடங்கள் கட்டவேண்டிய அவசியமுமில்லை. ஸாதாரண ஸௌகர்யங் கள் பொருந்திய இடங்களில் கல்வி நன்றாகக் கற்பித்தால் அதுவே போதும்

இங்ஙனம் ஆரம்பப்பாடசாலைகளில் படித்துத் தேறும் பிள்ளைகள் அந்த அளவிலே ஏதேனும் தொழில் அல்லது வியாபாரத்துறையில் புகுந்து தக்க ஸம்பாத்யம் செய்யத் தகுதியுடையோராய் விடுவார்கள். அங்ஙனமின்றி, நாட்டி லுள்ள பல உயர்தரப் பாடசாலைகளில் அவர்கள் சேர்ந்து மேற்படிப்பு படிக்க விரும்பினாலும் அதற்கு இப் பள்ளிக் கூடங்கள் தக்க ஸாதனங்களேயாகும். மேலும் அவ்வித மான ஆரம்பப் பாடசாலைகள் நன்கு நடந்து வெற்றி பெற்றுவிடுமாயின், அப்பால் இதே கொள்கைகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட மேல்தர தேசீயப் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தக் கூடிய இடங்களில் அங்ஙனம் செய்யலாம்.

முக்கியமான குறிப்பு:—ஹிந்துக்களல்லாத பிள்ளைகள் இப்பாடசாலைகளில் சேர்ந்தால் அவரவர் மதக்கொள்கைகளை அன்னியமத தூஷணையின்றி பெருந்தன்மையாகக் கற்றுக்கொடுப்பதற்குரிய வழிகள் செய்யவேண்டும்.

முடிவுரை

தேசத்தின் வாழ்வுக்கும் மேன்மைக்கும் தேசீயக் கல்வி இன்றியமையாதது. தேசீயக் கல்வி கற்றுக் கொடுக்காத தேசத்தை தேசமென்று சொல்லுதல் தகாது. அது மனிதப் பிசாசுகள் கூடி வாழும் விஸ்தாரமான சுடுகாடேயாம். இந்த விஷயத்தை ரவீந்தரநாத் தாகூர், ஆனி பெஸண்ட், நீதிபதி மணி அய்யர் முதலிய ஞானிகள் அங்கீகரித்தும், நம் நாட்டில் தேசீயக்கல்வியைப் பரப்புதற்குரிய தீவிரமான முயற்சிகள் செய்கின்றனர். ஆதலால், இதில் சிறிதேனும் அசிரத்தை பாராட்டாமல், நமது தேச முழுதும், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மேற்கூறியபடி பாடசாலைகள் வைக்க முயலுதல் நம்முடைய ஜனங்களின் முதற் கடமையாம்.

தேசீயக் கல்வி (2)

ஸ்ரீமான் ஜினராஜ தாஸரின் கருத்து

"கல்வியைப் பற்றிய மூலக்கொள்கைகள் எல்லா நாடுகளுக்கும் பொது. ஆனால், அந்தக் கொள்கைகளை வெவ்வேறு தேசங்களில் பிரயோகப் படுத்தும் போது இடத்தின் குணங்களுக்கும் ஜனங்களின் குணங்களுக்கும் தக்கபடி கல்வி வழியும் வெவ்வேறாய்ப் பிரிந்து தேசீயமாகி விடுகிறது. இங்கிலாந்தின் கல்வி முறையில் பலவகை விளையாட்டுகளும் சரீரப்பயிற்சி முறைகளும் கட்டாயமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இத்தாலியில் அவை புறக்கணிக்கப்

படுகின்றன. அங்கு கற்பனு சக்தியும், சிற்பம் முதலிய கலைகளும் தலைமையாகக் கொண்ட கல்வியே பயிற்றப் படுகிறது. இதன் காரணம், இங்கிலாந்தில் பயிர் விளைவு குறைவு; ஆதலால், அநேக ஜனங்கள் வெளித்தேசங்களில் குடியேறி ஜீவனம் செய்தல் அவசியமாகிறது; அதற்குரிய குணங்களை ஆங்கிலக் கல்வி முக்கியமாகக் கருதுகிறது. அமெரிக்காவில், ஜனுதிகாரமே மேலான ராஜ்ய தர்ம மென்றும், எத்தனை பெரிய ஏழையும் எத்தனை பெரிய செல்வனும் தம்முள் ஸமமேயன்றி அவர்களில் ஏற்றத் தாழ்வு கிடையாதென்றும், பிறரைச் சார்ந்து நிற்காமல் தன்மதிப்புடன் பிழைக்கத்தகுந்த கூலி தரும் எவ்விதமான கைத்தொழிலிலும் அவமானத்துக்கு இடமில்லையென்றும் பாடசாலைகளில் முக்கிய போதனையாகக் கற்பிக்கிறுர்கள். இந்தியாவில் மாத்திரம் சுதேசீயக் கல்வி இல்லை. இந் நாட்டுக் கல்வி முழுதும் பிரிட்டிஷ் குணமுடையதாக இருக்கிறது. ஒரு வாரத்தில் இரண்டு மூன்று மணிநேரம் ஹிந்துதேச சரித்திரமும் தேசபாஷைகளும் கற்றுக்கொடுத் தால் போதாது. அதினின்றும் சுதேசீய ஞானம் ஏற்படாது. சென்னையில் 'பிரெஸிடென்ஸி காலேஜ்' என்று சொல்லப்படும் மாகாணக் கலாசாலையின் கட்டடம் நமது தேசமுறையைத் தழுவியதன்று. பழைய இத்தாலி வழி யொன்றை அனுஸரித்தது. இங்கிலாந்தில் க்ஆஸ்போர்ட் கேம்பிரிட்ஜ் ஸங்கங்களின் கட்டிடம் இத்தாலி முறையிலா கட்டியிருக்கிறுர்கள்? அதுபோலவே, பாரததேச முறைமைப் படி கட்டிய கட்டிடங்களில் கற்றுக்கொடுக்காத கல்வி இங்கு சுதேசீயக் கல்வி என்று சொல்லத்தகுந்த யோக்யதை பெறுது."

இது ஜினராஜதாஸர் சில தினங்களின் முன்பு சென்னைப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரம் செய்திருக்கும் ஒரு வ்யாஸத்தின் ஸாரமாம். இதில் கடைசி அம்சம் மிகவும்

கவனிக்கத் தகுந்தது. நமது தேசத்து முறைமைப்படி கட்டிய கட்டிடத்திலேயன்றிப் பிறநாட்டு முறை பற்றிக் கட்டிய மனைகளிலேகூட தேசியக்கல்வி பயிற்றுதல் ஸாத்ய மில்லையானால், ஒஹோ, பாஷை விஷயத்தை என்னென்று சொல்வோம்! தமிழ் நாட்டில் தேசியக்கல்வி கற்பிக்க வேண்டுமானால், அதற்குத் தமிழே தனிக் கருவியாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?

தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள்

தமிழ் நாட்டு ஸ்த்ரீகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு, அவர்களுடைய யோசனைகளையுந் தழுவி, நடத்தாவிடின் அக் கல்வி சுதேசீயம் ஆகமாட்டாது. தமிழ்க் கல்விக்கும் தமிழ்க் கலைகளுக்கும் தொழில்களுக்கும் தமிழ் ஸ்த்ரீகளே விளக்குகளாவர். தமிழ்க் கோயில், தமிழரசு, தமிழ்க் கவிதை, தமிழ்த் தொழில் முதலியவற்றுக்கெல்லாம் துணையாகவும் தூண்டுதலாகவும் நிற்பது தமிழ் மாதரன்றோ? இப்போது ஸ்ரீமதி அனிபெஸண்ட் தம்முடன் திலகர் ரவீந்த்ரநாதர் முதலிய மஹான்கள் பலரையும் சேர்த்துக்கொண்டு மீளவும் எழுப்பியிருக்கும் தேசீயக் கல்வி முயற்சியில் ஏற்கெனவே நீதிபதி ஸதாசிவ அய்யர், பத்தினி ஸ்ரீமதி மங்களாம்பாள் முதலிய ஓரிரண்டு ஹிந்து ஸ்த்ரீகள் ஸர்வகலாஸங்கத்தின் ஆட்சிமண்டலத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இது போதாது. தேசியக் கல்வியின் தமிழ்நாட்டுக் கிளையென ஒரு கிளை ஏற்பட வேண்டும். அதன் ஆட்சிமண்டலத்தில் பாதி தொகைக்குக் குறையாமல் தமிழ் ஸ்த்ரீகள் கலந்திருக்க வேண்டும். ஒரு பெரிய ஸர்வ கலா ஸங்கத்தின் ஆட்சிமண்டலத்தில் கலந்து தொழில் செய்யத்தக்க கல்விப் பயிற்சியும் லௌகிக ஞானமும் உடைய ஸ்த்ரீகள் இப்போது தமிழ் நாட்டில் பலர் இலர் என ஆக்ஷேபங் கூறுதல் பொருந்தாது. தமிழ்

நாடு முழுதுந் தேடிப்பார்த்தால் ஸ்ரீமதி மங்களாம்பாளைப் போல இன்னும் பத்து ஸ்த்ரீகள் அகப்படமாட்டார்கள் என்று நினைக்க ஹேதுவில்லை. எதற்கும் மேற்படி ஆட்சி மண்டலம் சமைத்து, அதில் பத்துப் பெண்களைக் கூட்டி, நடத்தவேண்டிய காரியங்களைப் பச்சைத் தமிழில் அவர்களிடம் கூறினால், அதினின்றும் அவர்கள் பயன்படத் தக்க பல உதவி யோசனைகளையும், ஆண்மக்கள் புத்திக்குப் புலப்பட வழியில்லாத புது ஞானங்களையும் சமைத்துக் கொடுப்பார்கள் என்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. முன்பு தமிழ் நாட்டை மங்கம்மா ஆளவில்லையோ? ஔவையார் உலக முழுவதும் கண்டு வியக்கத்தக்க நீதி நூல்கள் சமைக்க வில்லையோ?

மீர்ஜா ஸமி உல்லா பேக்

முன்பு முகம்மதிய ஸர்வ கலா ஸங்கம் ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் எழுந்த முயற்சியில் தலைவர்களில் ஒருவராக உழைத்த மீர்ஜா ஸமி உல்லா பேக், "ஜாதி மத பேதங்களால் சிதைந்து போயிருப்பதால், பாரத தேசத்தார் மேலே எழமாட்டார்களென்று பிறர் கூறும் அவலச்சொல்லை நீங்கள் கேட்காதிருக்க வேண்டினால், மேலும் ஸ்வராஜ்யத்துக்குத் தகுதியுடையோராக உங்களைக் காட்டிக்கொள்ள விரும்பினால், தேசீயக் கல்விக்குத் துணை செய்யுங்கள். இந்தத் தருணம் தவறினால், இனி வேறு தருணம் இப்படி வாய்க்காது" என்கிறார். தேசீயக் கல்வியும் ஸ்வராஜ்யமும் தம்முள்ளே பிரிவு செய்யத் தகாதன என்றும், இவ்விரண்டினுள் ஒன்றன் அவசியத்தை அங்கீகாரம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் அரவிந்த கோஷ் சொல்லியதும் மேற்படி ஸமி உல்லா சொல்வதும் பொருத்தமாகவே காணப்படுகின்றன. எந்த வினைக்கும் காலம் ஒத்து நின்றாலொழிய அதை நிறைவேற்றுதல்

மனிதனுக்கு ஸாத்தியமில்லை. விதியின் வலிமை சாலவும் பெரிது. ஆனால் விதி இப்போது தேசீயக்கல்வி முயற்சிக்கு அநுகூலமான காலத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத் திருக்கிறது என்ற செய்தியை மீர்ஜா ஸமி உல்லா நம் நாட்டாருக்கு நினைப்பூட்டுகிறார்.

'காளயுக்தி' என்பது காலயுக்தி; அதாவது காலப் பொருத்தம். காலம் இந்த வர்ஷத் தொடக்கத்தில் எந்தப் பெருஞ் செயலுக்கும் மிகவும் பொருத்தமாகத் தோன்று கிறது.

பகவத் கீதையில் துர்க்காஸ்துதி முதலிய சில அம்சங்கள் சேர்ந்தும், ஹம்ஸ யோகி என்பவரின் 'கீதா ரஹஸ்யம்' என்னும் உரைநூலில் கூறப்பட்டதைத் தழுவி 18 அத்யாயக் கணக்கை 24 அத்யாயமாக மாற்றியும், சென்னை சுத்த தர்ம மண்டலத்தார் ஒரு புதிய பதிப்புப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

இதற்கு நீதி நிபுண மணி அய்யர் ஒரு முகவுரை எழுதி யிருக்கிறார். அந்த முகவுரையில் சக்தி தர்மத்தை மிகவும் உயர்த்திக் கொண்டாடுகிறார்.

இப்படிப்பட்ட மணி அய்யரும் அனி பெஸண்ட் அம்மையும் கலந்து நடத்தும் தேசீயக்கல்வி முயற்சியில் பெண்களின் ஆதிக்கம் மேன்மேலும் ஓங்கி வளரும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

மேற்பதிப்பின் முதல் ஏட்டின் முதுகுப் புறத்தின் தலைப்பில் 'ஓம் நம: ஸ்ரீ பரமர்ஷிப்யோ யோகிப்ய: (யோகிகளாகிய தலைமை முனிவரைப் போற்றுகிறோம் ஓம்) என்று அச்சிட்டு, அடியில்,

"ஸ்ரீம்; ஸ்ரைம்; ஸ்ரைம்; ஓம்—தாஸ்" :

என்ற மந்திரங்கள் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இம் மந்திரங்களின் பொருள் யாதெனில்—

ஸ்ரீம்—லக்ஷ்மியை

(ஸ்ரீ திரு. என்றவை ஒரு மொழியின் வடிவங்கள்)

ஸ்ரைம்—ஆச்ரயிக்கிறேன், சார்ந்து நிற்கிறேன்;

ஆதலால்,

ஸ்ரைம்—அசைகிறேன்,

ஓம்—ப்ரணவப்=ப்ர+நவம்=மேன்மேலும் புதியநிலை;

எப்போதும் க்ஷணந்தோறும் புதிய புதிய உயிருடன் என்றும் அழியாத அமிர்த நிலை பெற்று விளங்குவேன்.

தாஸ:=அடியேன்.

இப் பொருளுடைய மந்திரங்களை துர்க்காஸ்துதி சேர்ந்த கீதைப் பதிப்புடன் ஆரம்பத்தில் போட்டது மிகவும் பொருத்த முடைய செய்கையேயாம்.

மஹா சக்தியே தாய் அல்லது மனைவி வடிவத்தில் மனிதன் உயிருக்குத் துணைபுரிகிறாள். ஆதலால் பெண்ணை ஆச்ரயித்த வாழ்க்கையே தேவவாழ்க்கை. "வந்தே மாதரம்" என்பதும், "ஓம் ஸ்ரீம்" என்பனவும் நம்முடைய தேசக் கல்விச் சாலைகளின் வாயிற்கதவுகளிலும் கொடி களிலும் பொறிக்கத்தக்க மந்திரங்களாம்.

மேலும் அந்த பதிப்பின் மூன்றும் ஏட்டின் முதுகுப் புறத்தைத் திருப்பினால், அதில், நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய தேரைக் கண்ணன் நடத்த, அதில் அர்ஜுனன் வீற்றிருப் பதைப்போல் சித்திரம் வரையப்பட்டிருக்கிறது; இஃது ஆண் மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் நட்புச் செலுத்த வேண்டிய நெறியைக் காட்டுவது.

ஆண்மக்கள் இருவர் பரஸ்பரம் எங்ஙனம் பா[illegible] செய்ய வேண்டும்? நர நாராயணரைப்போலே, நீ உனது மித்திரனைக் கண்ணனாகவும், உன்னைப் பார்த்த னாகவும், அவன் உன்னைக் கண்ணனாகவும், தன்னைப் பார்த்த னாகவும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டிய நெறி மேற்படி மந்திரங்களாலும் சித்திரத்தாலும் குறிக்கப்படுவது.

இந்த நெறி தேசியக் கல்விச் சாலைகளில் கற்பிக்கும் விஷயங்களுள் ஒன்றாகக் கற்பிக்கப்படவேண்டும்.

ஹிந்து முஹம்மதிய ஸமரஸம்

தேசியக் கல்வியில் முஹம்மதியர் எத்தனைக்கெத்தனை சேர்ந்துழைக்கிறார்களோ, அத்தனைக் கத்தனை அம் முயற்சி அதிகப் பயன் அடையும். மத பேதங்களை வ்யாஜமாகக் காட்டி ஹிந்து முஹம்மதியர் ராஜரீக முதலிய பொது விஷயங்களிலும் கூடியுழைக்காமல் தடுக்கவேண்டும் என்று ஆங்கிலோ-இந்திய பத்திராதிபர் முதலிய பொதுச் சத்துருக்கள் செய்த தீய முயற்சிகளெல்லாம் விழலாய் விட்டன. மஹான் முஹம்மது ஆலி, அவர் அண்ணன் ஷௌகத் ஆலி, ஸேட் யாகுப் ஹுஸேன், பெரிய ஜின்னா, மஹமதாபாத் ராஜா முதலிய மேலோர்களின் ப்ரயத்னத் தால் ஹிந்து முஹம்மதியர் அண்ணன் தம்பிகளென்பது தென் அமெரிக்காக் கண்டத்தாருக்குக்கூட ஸம்சயம் ஏற்பட இடமில்லாமல் பசுமரத்தில் அடிக்கப்பட்ட ஆணி போல் நிலைநிறுத்தப்பட்டு விட்டது.

மேலும் இந்தியாவிலுள்ள முஸல்மான்களில் பலர் ஹிந்து ஸந்ததியார். அவர்களுடைய நெஞ்சில் ஹிந்து ரத்தம் புடைக்கிறது. இங்ஙனமில்லாமல் வெறும் பட்டாணிய அராபிய பாரஸீக மொகலாய ஸந்ததியாக இருப்போரும் இந்த தேசத்தில் ஆயிர வருஷங்களுக்கு

மேலாக வாழ்வதால், ஹிந்து ஜாதியராகவே கருதத் தக்கவர் ஆவர். எங்ஙனமெனில், ஜப்பானில் பிறந்தவன் ஜப்பானியன்; சீனத்தில் பிறந்தவன் சீனன். ஹிந்து தேசத்தில் பிறந்தவன் ஹிந்து; இதர தேசங்களில் தேச எல்லையே ஜாதி எல்லையாகக் காணப்படுகிறது; இந்த நாட்டிலும் அதே மாதிரி ஏன் செய்யக்கூடாது?

இந்தியா, இந்து, ஹிந்து மூன்றும் ஒரே சொல்லின் திரிபுகள். இந்தியாவில் பிறந்தவன் இந்திய ஜாதி அல்லது ஹிந்துஜாதி.

(2) கிறிஸ்தவர்.

தேசீயக் கல்வி முயற்சிகளில் சேரக்கூடாதென்று ஒரு சில மூடப் பாதிரிகள் சொல்லக்கூடும். அதை ஹிந்துக் கிறிஸ்தவர் கவனிக்கக்கூடாது. தேசீயக் கல்வியில், ரிக்வேதமும், குரானும், பைபிலும் ஸமானம். கிறிஸ்து, கிருஷ்ணன் என்பன பர்யாய நாமங்கள். வங்காளத்தில் ஹிந்துக்கள் கிருஷ்ண தாஸ பாலன் என்று சொல்வதற்குக் கிறிஸ்தோதாஸ் பால் என்று சொல்கிறார்கள்.

(3) மனுஷ்யத்தன்மை.

ஆங்கிலேயர், பிராமணர், ஆஸ்திரேலியாவில் முந்தி வேட்டைகளில் அழிக்கப்பட்ட புதர்ச்சாதியார் (Bushmen) —எல்லாரும் பொதுவில் 'மனிதர் ஆதாம் ஏவாவழியில் பிறந்தவர்கள்' என்று கூறி, முஹம்மதியக் கிறிஸ்தவ வேதங்கள் 'மனிதர் எல்லோரும் ஒன்று' என்பதை உணர்த்துகின்றன. மஹாபாரதத்தில், மனிதர் தேவர், புட்கள், பாம்புகள் எல்லோருமே காச்யப ப்ராஜபதியின் மக்களாதலால் ஒரே குலத்தார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வேதாந்த சாஸ்திரமோ, பிராமணர், நாயர், முதலை, கரடி, வெங்காயப்பூண்டு முதலிய ஸகல ஜீவன்களும் பரமாத்மாவின் அம்சங்களே யன்றி வேறல்ல என்று பல நூற்றாண்டுகளாகப் பறையறைந்துகொண்டு வருகிறது.

ஆதலால், தேசீயக்கல்வி முயற்சியில் ஜாதிமத வர்ண பேதங்களை கவனிக்கக் கூடாதென்று அரவிந்த கோஷ், திலக், அனி பெஸண்ட் முதலியவர்கள் சொல்லுவதை இந்த நாட்டில் எந்த ஜாதியாரும், எந்த மதஸ்தரும், எந்த நிறத்தையுடையவரும் மறுக்க மாட்டார்களென்று நம்புகிறேன்.

கிராமப் பள்ளிக்கூடங்கள்

அனாவசியமாக தண்டத்திற்கெல்லாம் தமிழர் பணத்தை வாரி இறைக்கிறார்கள் 'கான்பரென்ஸ்' என்றும் 'மீட்டிங்' என்றும் கூட்டங்கள் கூடி விடிய விடிய வார்த்தை சொல்லுகிறார்கள். கிராமங்கள் தோறும் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் போடுவதற்கு யாதொரு வழியும் செய்யாமல் இருக்கிறார்களே! படிப்பில்லாத ஜனங்கள் மிருகங்களுக்குச் சமானமென்று திருவள்ளுவர் பச்சைத் தமிழிலே சொல்லுகிறார். நமக்குள் எத்தனையோ புத்திமான்கள் இருந்தும், நம்மிலே முக்காற்பங்குக்கு மேலே மிருகங்களாக இருக்கும் அவமானத்தைத் தீர்க்க ஒரு வழி பிறக்கவில்லையே! ஏன்? எதனாலே? காரணந்தான் என்ன?

*　　　*　　　*

'காள யுக்தி'

காளயுக்தி என்பது கால யுக்தி; அதாவது, காலத்தின் பொருத்தம்; காலம் இந்த வருஷத்தின் ஆரம்பத்தில் எந்தப் பெருஞ் செயல்களுக்கும் மிகவும் பொருத்தமாகச் சமைந்திருக்கிறது.

தேசீயக் கல்வி, மனுஷ்ய ஜாதியின் விடுதலை, இவ்விரண்டு பெருங் காரியங்களைத் தொடங்குவதற்கும் இப்போது காலம் மிகவும் பொருத்தமாக வாய்த்திருக்கிறது.

இவற்றுள் மனுஷ்யஜாதியின் விடுதலை நிறைவேற வேண்டுமாயின், அதற்கு பாரத தேசத்தில் விடுதலை இன்றியமையாத மூலாதாரமாகும்.

இங்ஙனம் பாரத தேசம் விடுதலை பெறவேண்டுமாயின் அதற்கு தேசீயக் கல்வியே ஆதாரம்.

"அ...........ன்"

மேலே காட்டிய குறியின் பொருள் யாது?

தமிழ் நாட்டில் தேசீயக் கல்வி நடைபெற வேண்டுமாயின் அதற்கு அகர முதல் னகரப் புள்ளி இறுதியாக எல்லா வ்யவஹாரங்களும் தமிழ் பாஷையில் நடத்த வேண்டும் என்பது பொருள்.

ஆரம்ப விளம்பரம் தமிழில் ப்ரசுரம் செய்ய வேண்டும் பாடசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப் பட்டால், அங்கு நூல்களெல்லாம் தமிழ் மொழி வாயிலாகக் கற்பிக்கப் படுவதுமன்றிப் பலகை, குச்சி எல்லாவற்றுக்கும் தமிழிலே பெயர் சொல்லவேண்டும்; "ஸ்லேட்," "பென்ஸில்" என்று சொல்லக்கூடாது.

40. ஆசார திருத்த மஹாசபை

[குறிப்பு : இந்த மஹாசபை 1920ஆம் ஆண்டு ஜூன் 22-இல் தொடங்குகிறது. எனவே, இக் கட்டுரை அதற்குச் சில நாள் முன்பு எழுதப் பட்டிருக்க வேண்டும். அக்காலத்தில் புதுவையை

விட்டுத் திரும்பிக் கடையத்தில் கொஞ்சகாலம் தங்கியிருந்து மீண்டும் பாரதியார் சுதேசமித்திர தில் உதவி ஆசிரியராகப் பணி ஏற்றுக்கொண்டு சென்னையில் வாழ்ந்தார் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

சமூக சீர்திருத்தத்தில் தாம் முதன்முதல் சுதேசமித்திரனில் நியமனம் பெற்ற காலத்தில் எவ்வளவு ஆர்வம் இருந்ததோ, அதிற் சிறிதளவும் குறையாமல் பாரதியார் தமது இறுதி நாள் வரையிலும் இருந்தார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

இந்த ஆசார சீர்திருத்த மஹா சபை இதற்கு முன்பே இருபத்திரண்டு ஆண்டுகள் நடைபெற்றிருக்கிறது. இவ்வளவு நீண்ட காலத்திலும், இது நடை முறையில் என்ன சாதித்திருக்கிறது என்று கவிஞர் கேட்கிறார். ஆசார சீர்திருத்த மெல்லாம் நம்மவர்களே செய்யக் கூடியது. இதற்கு அரசாங்கத்தின் தயவு தேவையில்லை.

ஆகவே, இந்தச் சபை நன்கு வேலை செய்வதற்குச் சில வழிகளை பாரதியார் கூறுகின்றார். முதலாவது சொந்த பாஷையில் மஹாநாடு நடைபெற வேண்டும். பேசுவோர் தமது வாழ்க்கையில், தமது இல்லத்திலே எதையெல்லாம் சாதித்திருக்கிறார் என்பதைக் கண்டறிந்து பத்திரிகைகளில் வெளியிட வேண்டும். "தாம் பேசும் கொள்கையின் படி நடப்பவரா என்பதை நிச்சயித்து அறிந்து கொள்ள வேண்டும்" என்பது அவர் கூறும் உபாயம்,

இது ஏதடா பெரிய வம்பாய் முடியும் போலிருக்கிறதே! இன்று மேடை ஏறி அரசியல் பற்றியும், பிறவற்றைப் பற்றியும் கச்சேரி செய்பவர்களுக்கெல்லாம் வேட்டு வைக்கிருரே? இந்த அளவுகோல் பலபேரைப் பேச்சற்றுப் போகச் செய்து விடுமே? "கூட்டத்திற் கூடி நின்று கூவிப் பிதற்றலன்றி நாட்டத்திற் கொள்ளாரடி" என்பது பாரதி வாக்கு.

இருந்தாலும், பெருந்திரளாக மக்கள் இந்த மஹாசபைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்றும், பெண்கள் நிறையப் பங்கெடுத்துக் கொண்டு தங்கள் முன்னேற்றத்தைத் தாமே கவனித்து கொள்ளவேண்டும் என்றும் பாரதியார் மக்களைத் தூண்டுகிருர். மக்களின் மனப்பான்மை கண்டு பாரதியார் சோர்வோ, ஏமாற்றமோ இறுதி வரையில் அடையவில்லை]

இப்போது நடைபெறும் 1920-ம் வருஷம் ஜூன் மாஸம் 22-ம் தேதியன்று தொடங்கி, அன்றைக்கும், அடுத்த இரண்டு மூன்று தினங்களும், திருநெல்வேலியில் "மாகாண ஆசாரத் திருத்த மஹாஸபை" நடைபெறும் என்று தெரிகிறது. 21-ந் தேதியன்று மாகாணத்து ராஜரீக மஹா ஸபை திருநெல்வேலியில் கூடுகிறது. அதை அனுசரித்து, அதே பந்தரில் ஆசார ஸபையும் நடக்கும்.

22-ந் தேதி முதல், இரண்டு மூன்று நாள் கூடி, அங்கு, நம் மாகாணத்து ஆசாரத் திருத்தக்காரர் வழக்கப்படி விவாதங்கள் நடத்தி மாமூலைத் தழுவிச் சில தீர்மானங்கள் செய்து முடித்துப் பின்பு கலைந்து விடுவார்கள்.

எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் அழைப்புக் கடிதத்தைப் பார்க்குமிடத்தே இந்த வருஷம் நடப்பது இருபத்திரண்

டாவது வருஷக் கூட்டமென்று விளங்குகிறது. சென்ற இருபத்திரண்டு வருடங்களாக இம்மாகாணத்திலுள்ள ஆசாரத் திருத்தக் கூட்டத்தார் வெறுமே ஸபைகள் கூடித் தீர்மானங்கள் செய்திருப்பதே யன்றி உறுதியான வேலை என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய வழியில்லை.

ராஜரீக மஹா ஸபையில் செய்யப்படும் தீர்மானங்கள் காரியத்துக்கு வராவிட்டால், "அதற்கு நாம் என்ன செய்யலாம்? அதிகாரிகள் பார்த்து வரங்கொடுத்தால் தானே யுண்டு நாம் கேட்க மாத்திரமே தகுதியுடையோர். நம்முடைய விருப்பங்கள் நிறைவேற வேண்டுமாயின், அதற்கு அதிகாரிகளின் தயவு வேண்டும்; அல்லது, இங்கிலீஷ் பார்லிமெண்டின் தயவு வேண்டும். அவை நிறை வேறாமலிருப்பது பற்றி நம்மீது குறை கூறுதல் பொருந் தாது" என்று சாக்குப் போக்குச் சொல்ல இடமிருக்கிறது.

ஆசாரத் திருத்த மஹா சபையின் விஷயமோ அப்படி யில்லை. இதில் நம்மவர்கள் செய்யும் தீர்மானங்களை நிறை வேற்ற வேண்டியவர்களும் நம்மவரே யன்றி பிறரில்லை. அதிகாரிகளின் தயவு வேண்டியதில்லை. இங்கிலீஷ் பார்லி மெண்டின் கருணையும் அவசியமில்லை. இதில் நாமே வரங் கேட்டு, நாமே வரங் கொடுக்கவேண்டும். இப்படியிருந்தும் இந்த ஆசாரத் திருத்தக் கூட்டத்தாரின் முயற்சிகள் ராஜ்யத் திருத்தக் கூட்டத்தாரின் பிரயத்தனங்களைக் காட்டிலுங் கூடக் குறைவான பயன் எய்தியிருப்பதை நோக்கும்போது மிகவும் வருத்தமுண்டாகிறது.

இந்த தேசத்து ஜனத்தலைவர்கள் மனிதர்களா? அல்லது வெறும் தோல் பொம்மைகள் தானா? இவர்கள் மனித ஹ்ருதயத்தின் ஆவலையும், மனித அறிவின் நிச்சயத் தையும், அவற்றின் பெருமைக்குத் தக்கபடி மதிப்பிடு

கிறார்களா? அல்லது வெறும் புகையொத்த பதார்த்தங் களாகக் கணிக்கிறார்களா?

மேற்படி ஆசாரத் திருத்த சபைகளிலே அறிவுடைய மனிதர் பலர், ஜனத்தலைவர்களும், உத்தியோக பதவிகளில் உயர்ந்தோரும், பிரபுக்களும், கீர்த்தி பெற்ற பண்டிதர் களும், சாஸ்திரிகளும், நீதி நிபுணர்களும் கூடி அறிவுடன் வாதங்கள் நடத்தி, அறிவுடன் சில தீர்மானங்கள் செய்து முடிக்கிறார்கள். அப்பால், அத் தீர்மானங்களை தமது சொந்த ஒழுக்கத்திலும் தேச ஜனங்களின் நடையிலும் செய்கைகளாக மாற்றுவதற்குரிய முயற்சிகள் ஒன்றுமே நடப்பதில்லை. எனவே, மனித அறிவை இவர்கள் களைந்து போடும் குப்பைக்கு நிகராகவே மதிக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. மேலும், அந்தத் தீர்மானங்கள் நிறைவேறு வதினின்றும் தேசத்து ஜனங்களுக்கு நன்மை விளையும் என்ற உண்மையான நம்பிக்கையுடனேயே அவை பிரேரே பணை செய்யப் படுகின்றன. இந்த விஷயத்தில் ஏராளமான கால விரயமும் பொருட் செலவும் ஏற்படுகின்றன. இவ்வளவுக்கும் முடிவாக யாதொரு பயனும் விளையக் காணோமென்றால், இந்த ஆசாரத் திருத்தக்காரரின் சக்தியைக் குறித்து நாம் என்ன சொல்லலாம். இவ் வருஷ மேனும், இவ்விஷயத்தில் தகுந்த சீர்திருத்தம் ஏற்படு மென்று நம்புகிறேன். முதலாவது விஷயம், ஆசாரத்திருத்த மஹா சபையில் பேசுவோராவது, 'உண்மையிலேயே தாம் பேசும் கொள்கையின்படி நடப்பவரா' என்பதை நிச்ச யித்து அறிந்துகொள்ள வேண்டும். மஹா சபைக்குப் பிரதி நிதிகளாக வந்திருப்போர் அத்தனைபேரிலும் பெரும் பகுதி யார் 'இப்போது உடனே தத்தம் குடும்ப வாழ்க்கையில் என்னென்ன சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்றத் தயாராக இருக்கிறார்கள்' என்பதைக் கண்டு பிடித்துப் பத்திரிகை களில் வெளியிட வேண்டும்.

நமது மாகாண முழுமையிலும் ஆசாரத் திருத்த விஷயத்தில் சிரத்தை யுடையோர் எல்லோரும் இந்த மாதம் திருநெல்வேலிக் கூட்டத்துக்கு அவசியம் வந்து சேர முயற்சி செய்யவேண்டும். இந்தக் கூட்டத்தை யொட்டி, மாதர்களின் சபையொன்று நடக்கப்போகிற தாகையால், கல்வி கற்ற மாதர்களெல்லோரும் அவசியம் வந்திருந்து, தமக்கு வேண்டிய சீர்திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். 'தாயும் பிள்ளையுமானாலும் வாயும் வயிறும் வேறு.' அவரவருக்கு வேண்டிய விஷயங்களைக் குறித்து அவரவர் பாடு பட்டாலொழியக் காரியம் நடக்காது. மேலும், நம் நாட்டு ஆண்மக்கள் தமது நிலைமையை உயர்த்திக் கொள்ளக்கூடிய சுலபமான உபாயங்களைக்கூடக் கையாளத் திறமை யற்றோராகக் காணப்படுகிறார்களாதலால், நம்முடைய ஸ்த்ரீகளை மேன்மைப் படுத்துதற்குரிய காரியங்களை முற்றிலும் இந்த ஆண்மக்கள் வசத்திலே விட்டுவிடாமல், மாதர்கள் தாமே முற்பட்டுத் தமக்கு வேண்டிய சீர்த்திருத்தங்களைத் தேடிக் கொள்வதே நன்றாகும். அன்னிய தேசங்களில் விடுதலைக் காக உழைக்கும் ஸ்திரீகள் பெரும்பாலும் ஆண்மக்களின் உதவியை அதிகமாக நாடாமல் தமது மேம்பாட்டுக்குரிய வேலைகளைத் தாங்களே செய்து வருவதை நம் தேசத்து ஸ்திரீகள் நன்கு கவனிக்கவேண்டும்.

தமிழ் நாட்டு மக்களே! ஆரம்ப முதல் சமீப காலம் வரை ஆசாரத் திருத்தத் தலைவர்கள் பெரும் பாலும் தேசாபிமானம், ஸ்வபாஷாபிமானம், ஆர்ய நாகரீகத்தில் அனுதாபம், இம்மூன்றும் இல்லாதவர்களாக இருந்து வந்த படியால், பொதுஜனங்கள் இவர்களுடைய வார்த்தையைக் கவனிக்க இடமில்லாமல் போய்விட்டது. எனினும், அவர் களுடைய கொள்கைகளிற் பல மிகவும் உத்தமமான கொள்கைகள் என்பதில் ஐயமில்லை,

"எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும்
அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு."

தேசாபிமானம் முதலிய உத்தம குணங்கள் இல்லாவிடினும், இந்த முயற்சி தொடங்கியவர்கள் உலகப்பொது நீதிகளை நன்குணர்ந்தோர். யாவராலே தொடங்கப்பட்டதாயினும், இப்போது இம்முயற்சி தேச ஜனங்களின் பொதுக் கார்யமாக பரிணமித்து விட்டது. எனவே, இவ்வருஷத்து மஹா ஸபையில் தமிழ் மக்கள் பெருந் திரளாக எய்தி நின்று, ஸபையின் விவகாரங்கள் பெரும்பாலும் தமிழிலேயே நடக்கும்படியாகவும், தீர்மானங்கள் பின்பு தேச ஒழுக்கத்தில் காரியப்படும் வண்ணமாகவும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யக்கடவர். எதற்கும் பிரதிநிதிகள் நல்ல பெருங்கூட்டமாக வந்தால்தான் நல்ல பயன் ஏற்படும். ஜெர்மன் பாஷையில் "கூட்டம்" என்பதற்கும் "உத்ஸாஹம்" என்பவற்கும் ஒரே பதம் வழங்கப்படுகிறது. பெருங்கூட்டம் சேர்ந்தால் அங்கு உத்ஸாஹம் இயல்பாகவே பெருகும் என்பது குறிப்பு.

பொது ஜன உத்ஸாஹமே ஸகல கார்யங்களுக்கும் உறுதியான பலமாகும். எனவே, நமது தேச முன்னேற்றத்தின் பரம ஸாதனங்களில் ஒன்றாகிய இந்த ஆசாரத் திருத்த மஹா சபையின் விஷயத்தில் நம்மவர், ஆண் பெண் அனைவரும், தம்மால் இயன்ற வகைகளிலெல்லாம் உதவி புரிந்து மிகவும் அதிகமாக உத்ஸாகம் காட்டுவார்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

41. நாற்குலம்

[குறிப்பு: இந்த நிமிஷத்திலே இந்த தேசத்தில் பிறந்தவர்கள் எல்லாரும் ஒரே ஜாதி என்று பாரதியார் வேறொரு இடத்திலே கூறியிருக்கிறார்.

தமிழ்நாட்டில் ஒரே ஜாதிதானுண்டு. அதன் பெயர் தமிழ் ஜாதி என்றும், நெல்லையப்பருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அவர் சொல்லியிருப்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

'நான்கு வருணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் அந்த வருணங்களில் பேதம் இருக்கக் கூடாது.' என்று திலகர் கூறியதை இக் கட்டுரையிலே தெளிவுபடுத்துகிறார்.

பறை பதினெட்டு; நுளை நூற்றெட்டு இங்கேயும் எத்தனையோ உட்பிரிவுகள். அவர் களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு! இப்படியே மற்ற செட்டி, பிள்ளை, கவுண்டன் இவர்களுக்குள்ளும் பல்வேறு பிரிவுகள். ஐயங்கார் என்றால் வடகலை தென்கலை! இவற்றிலெல்லாம் பருப்பு வேகாது, ஒரே அடியாக எல்லாக் குலங்களுக்கும் முழுக்குப் போட்டு விடுவதுதான் கடைத்தேறுவதற்கு ஒரே வழி.

இந்தியர்கள் ஒரே ஜாதி; அது பாரத ஜாதி. ஒருவன் இந்துவாக இருக்கலாம். தம்பி வேறு சமயத்தைப் பின்பற்றுபவனாக இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் ஒரே ஜாதி அதில் வேறு பாடிருக்கக்கூடாது.

ஆயிரம் பிளவுகள் இருப்பதைக் காட்டிலும் நாற்குலம் என்றாவது தொழில் முறையிலே நான்காகப் பிரிப்பதை முதலில் ஏற்றுக்கொள் வோம் என்று பாரதியார் ஓர் இடைக்கால நிவாரணமாக இதைக் கூறுகிறார்.

இப்படிப் பிரிவினை செய்வதிலும் எத்தனையோ தொல்லைகள் இருக்கின்றன. ஒரே வழி. அதுதான் பாரத ஜாதி என்று அமைப்பதே ஆகும்.

இன்னும் பரந்த முறையில் பார்த்தால் பாரத ஜாதி என்பதும் தவறு. மானிட இனம் ஒரே ஜாதி. அதுவே குறிக்கோளாகக் கொள்ளத் தக்கது.

இவ்வுலகம் ஒன்று,

ஆண், பெண், மனிதர், தேவர்.

பாரதியார் வசனகவிதையில் கூறும் இந்தக் குறிக் கோளை அடைய முயல்வோம். மற்றவை தாமா கவே வரும்.]

சாதுர் வர்ண்யம்

சென்ற 'காங்கிரஸ்' ஜனஸபை 'லக்நௌ' நகரத்தில் கூடிக் கலைந்த பிறகு, ஸ்ரீமான் லோகமான்ய பால கங்காதர திலகர் தமது இஷ்டர்களுடன் கான்பூருக்கு வந்தார். அங்கு ராமலீலை நாடகவெளியில் பதினையாயிரம் ஜனங்கள் சேர்ந்த பொதுக்கூட்டம் ஒன்று கூடி அவரை ஸ்வராஜ்ய போதனை செய்யும்படி வேண்டினார்கள். ஸ்வராஜ்ய பேச்சுக்கிடையே அவர் ஜாதிக்கட்டை முறித்துச் சொல்லிய சில வார்த்தைகளை இங்கு மொழிபெயர்த்துக் காட்டுகிறேன்.

திலகர் சொன்னார் :— "பழைய காலத்து நான்கு வர்ணப் பிரிவுக்கும் இப்போதுள்ள ஜாதி வேற்றுமைக்கும் பேதமிருக்கிறது. திருஷ்டாந்தமாக, இப்போது ஒரே பந்தியில் இருந்துண்ண விரும்பாதிருத்தல் சாதிப் பிரிவுக்கு

லக்ஷணம் என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். பழைய காலத்து விஷயம் இப்படியில்லை.

'நான்கு வர்ணங்கள் பிறப்பினாலேயல்ல, குலத்தாலும் தொழிலாலும் உண்டாயின' என்று கீதை சொல்லுகிறது. அதன்படி பார்த்தால் இப்போது நமக்குள் க்ஷத்திரியர்; எங்கேயிருக்கிறார்கள்? நம்மைக் காப்போர் ஆங்கிலேயர்கள்; ஹிந்துக்களுள் க்ஷத்திரியரைக் காணோம். இந்தக் கான்பூர் பெரிய வியாபார ஸ்தலம். ஆனால், இங்குள்ள வைசியர் பிற தேசத்து வியாபாரிகளின் வசத்தில் நிற்கிறார்கள். செல்வத்தலைமை நமக்கில்லை; இப்போதுள்ள பிராமணர் தாமே தேசத்தின் மூளையென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த மூளை மண்ணடைந்து போய், நாம் வெளியிலிருந்து அதிக மூளை இறக்குமதி செய்யும்படி நேரிட்டிருக்கிறது.

"நான்கு வர்ணத்தாருக்குரிய நால்வகைத் தொழில் களும் ஹிந்துக்களல்லாத பிறர் நியமனப்படி நடக்கின்றன. நாமெல்லோரும் தொண்டர் நிலையிலே இருக்கிறோம். தேசம் கெட்ட ஸ்திதியிலே இருக்கிறது. உங்களுடம்பில் பிராமண ரத்தம் ஓடுவதாகவும் க்ஷத்திரிய ரத்தம் ஓடுவதாக வும் நீங்கள் வாயினால் சொல்லலாம். ஆனால், உங்களுடைய வாழ்க்கை அப்படியில்லை."

இவ்வாறு திலகர் சொல்லியதிலிருந்து நமது தேசத் திற்கு மிகுந்த நன்மை யுண்டாகக் கூடும். ஏனென்றால், இவர் தேச முழுவதிலும் சுதேசியக் கட்சியாருக்குத் தலைவராக இருப்பது மாத்திரமேயன்றி, மஹாராஷ்டிரத்து வைதீகப் பிராமணர்களின் தலைவராகவும் விளங்குகிறார். வேத சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில் உயர்ந்த கீர்த்திபெற்றவர். நெடுங்காலமாக இடைவிடாது செய்துவரும் ஆராய்ச்சி யினாலும், உயர்ந்த மேதையினாலும், நமது பூர்வீகமான ஜாதி தர்மத்தின் உட்கருத்தை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு

நமது தற்காலப் பிரிவுகளைக் கண்டிக்கிறார். புராதன தர்மமே பின்பற்றத்தக்கது. ஹிந்துக்களாகிய நாமெல்லோரும் இவருடைய உபதேசப்படி நடந்தால் நன்மையுண்டாகும். இப்போதுள்ள ஜாதி விரோதங்களும் தாழ்வுகளும் நீங்கி எல்லோருக்கும் மேன்மையுண்டாகும்.

ஏனென்றால், எல்லாச் செய்கையும் ஈசனுடைய செய்கை. சோம்பர் ஒன்றுதான் இழிவு; அதுதான் சண்டாளத்தனம். எந்தத் தொழிலையும் நேரே செய்வோர் மேன்மக்கள்.

ஒருவன் தான் பிராமணனாக வேண்டும் என்று கருதினால், அவன் உண்மை ஆராய்ச்சியே முதற்காரியமாகக் கொண்டு வாழக்கடவான். க்ஷத்திரிய பதவி வேண்டுமானால், தன்னுயிர்க்கிரங்காமல் மன்னுயிரைக் காப்பதே விரதமாகக் கொண்டு வாழக்கடவான். இங்ஙனமே மற்றவையும் கொள்ளுக. குணத்தாலும் தொழிலாலும் ஏற்படுகிற மேன்மையைக் கண்டு யாரும் பழிகூற இடமில்லை. குணத்திலும் தொழிலிலும் கடைப்பட்ட ஒருவன் பிறப்பைக் காரணமாக வைத்துக்கொண்டு, "நான் மற்றவரைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவன்" என்று சொல்லும்போது, மற்றவருக்குக் கோபம் உண்டாகிறது.

> "செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
> செயற்கரிய செய்கலா தார்"

என்று, தாம் வள்ளுவர் மரபில் பிறந்தாலும் நமது முன்னோரால் பிரமதேவனுடைய அவதாரமென்று போற்றப்பட்ட திருவள்ளுவ நாயனார் சொல்லுகிறார். ஒருவன் குணகர்மங்களால் பிராமணனாக இருப்பானாகில், அவனுக்கு நாட்டில் முதலாவது மதிப்புண்டாதல் பொதுவாக எல்லாத்தேசங்களிலும் இயற்கையாக நடந்துவரும் நெறி. ஏனென்றால் எல்லா தொழில்களுக்கும் சாஸ்திரமே

நேத்திரம். சரீர இன்பங்களைத் தேடுவதே முதற் காரிய மாகக் கொண்ட மனிதர் மிகுந்து போயிருக்கும் இவ்வுலகத் தில், சிலர் அந்தப் படியைக் கடந்து மேல் ஏறிப்போய் உண்மை தேடுவதே முதற் காரியமென்றும், மற்ற தெல்லாம் அதற்குப் பிறகுதான் என்றும் உணர்ந்து நடப் பாராயின், அவரே தலை மக்கள். மற்ற வருணத்து நெறி களையும் இப்படியே வகுத்தறிந்து கொள்ளுதல் எளிது.

42. பறையர்

[குறிப்பு : நாற்குலம் என்பதற்கு எழுதிய குறிப்பே இதற்கும் பொருந்தும். ஆகவே தனிக் குறிப்பு எழுதவில்லை.]

'பறையர் என்பது மரியாதை உள்ள பதம் இல்லை" என்று கருதி, இக்காலத்தில் சிலர் 'பஞ்சமர்' என்ற சொல்லை அதிகமாக வழங்குகிறார்கள். நானும் சில சமயங்களில் பஞ்சமர் என்ற சொல்லை வழங்குவது உண்டு. ஆனால் பறையர் என்பதே மேற்படி ஜாதியாருக்குத் தமிழ்நாட்டில் இயற்கையாக ஏற்பட்ட பெயர். பறை என்பது பேரிகை. பூர்வ காலத்தில் நமது ராஜாக்கள் போர்செய்யப் போகும் போது ஜயபேரிகை கொட்டிச் செல்லும் உத்தமமான தொழிலை இந்த ஜாதியார் செய்துவந்தபடியால் இவர் களுக்கு இப்பெயர் வழங்குவதாயிற்று. 'இது குற்றமுள்ள தமில்லை' யென்பதற்கு ருஜு வேண்டுமானால், மேற்படி கூட்டத்தாரால் சென்னையில் நடத்தப்படும் சபைக்கு பறையர் மஹாசபை" என்று பெயர் வைத்திப்பதைக் காண்க. அவர்களை மிருகங்களைப் போல் நடத்துவது குற்றமே யொழிய பறையர் என்று சொல்லுவது குற்ற மில்லை.

என்னடா இது! ஹிந்து தர்மத்தின் பஹிரங்க விரோதிகள் பறையரைக் கொண்டு பிராமணரை அடிக்கும்படி செய்யும்வரை சென்னைப் பட்டணத்து ஹிந்துக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்! அடே! பார்ப்பானைத் தவிர மற்ற ஜாதியாரெல்லாம் பறையனை அவமதிப்பாகத் தான் நடத்துகிறார்கள். எல்லாரையும் அடிக்க பறையரால் முடியுமா? பறையருக்கு அனுகூலம் மற்ற ஜாதியார் செய்யத் தொடங்கவில்லையா? எதற்கும் ஹிந்துமத விரோதிகளின் பேச்சைக் கேட்கலாமா? நந்தனுரையும், திருப்பாணுழ் வாரையும் மற்ற ஹிந்துக்கள் கும்பிடவில்லையா? பறையருக்கு நியாயம் செலுத்தவேண்டியது நம்முடைய முதற் கடமை. அவர்களுக்கு முதலாவது வேண்டியது சோறு. சென்னைப் பட்டணத்து 'பட்லர்'களைப் பற்றிப் பேச்சில்லை. கிராமங்களிலுள்ள பண்ணைப் பறையர்களைப் பற்றிப் பேச்சு. அவர்களையெல்லாம் ஒன்று திரட்டு. உடனே விபூதி நாமத்தைப் பூசு. பள்ளிக்கூடம் வைத்துக் கொடு. கிணறு வெட்டிக் கொடு. இரண்டு வேளை ஸ்நாநம் பண்ணச் சொல்லு. அவர்களோடு சமத்துவம் கொண்டாடு. நான் நெடுங்காலமாக சொல்லி வருகிறேன். அவர்களை எல்லாம் உடனே ஒன்று சேர்த்து ஹிந்து தர்மத்தை நிலைக்கச் செய்யுங்கள். நம்முடைய பலத்தை சிதற விடாதேயுங்கள். மடாதிபதிகளே! நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிகளே! இந்த விஷயத்தில் பணத்தை வாரிச் செலவிடுங்கள். இது நல்ல பயன் தரக்கூடிய கைங்கர்யம். தெய்வத்தின் கருணைக்குப் பாத்திர மாக்கும் கைங்கர்யம்.

'பறையரை', 'பறை' (அதாவது ஆதிசக்தி முத்துமாரி) யின் மக்களென்றும் பொருள் சொல்வதுண்டு. நமக்கு மண்ணுழுது நெல்லறுத்துக் கொடுக்கிற ஜாதியாரை நாம் நேரே நடத்த வேண்டாமா? அது சரிதான். இனிமேல் பறையன் கை நீட்டாமல் இருப்பதற்கு வழி தேடிக் கொள்ளுங்கள். சென்னைப் பட்டணத்திலே நாலு பட்லர்

கள் ஹிந்து மதத்தை உல்லங்கனம் செய்த ே லும், நாட்டிலுள்ள பறையர் எல்லாரும் உண்மையான ந்துக் கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. எனக் ம் ஒரு வள்ளுவப் பையனுக்கும் ஸ்நேஹம். அவனுடைய கோயில் அம்மன்மீது நான் பாட்டுக் கட்டிக் கொடுத்தேன் அவன் அடிக்கடி எங்கள் வீட்டுக்கு வருவதுண்டு. அவன் காத்தவ ராயசாமி விஷயமாகச் சில பாட்டுக்கள் ெ ான்னன். காத்தவராயன் வேதத்திலேயே சொல்லிய காற்று (வாயு)க் கடவுளே யன்றி வேறில்லையென்று அந்தப் பாட்டுக் களினலேயே தெரிந்து கொண்டேன். முத்துமா ் என்ற பராசக்தியுடைய பிள்ளைதான் காத்தவராயன். பறையர் களும் நம்மைப் போலவே வைதிக தேவர்களைப் பூஜிக்கிருர் கள். மற்ருென்று சொல்லுகிறேன்:

"அங்க மெலாங் குறைந்தழுகு தொழு நோயராய்
ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராயின்
அவர் கண்டீர் யாம் வணங்கும் கடவுளாரே."

பறையர் ஹிந்துக்கள். அவர்களைக் கை தூக்கிவிட்டு மேல் நிலைக்குக் கொண்டு வருதல் நம்முடைய தொழில்.

43. "தீண்டாமை" என்ற பாதகம்

14 பிப்ரவரி 1921

[குறிப்பு: இக் குறிப்பு தீப்பொறிகள் என்ற கட்டுரையின் ஒரு பகுதியாக மேலே குறிப்பிட்ட தேதியில் வெளிவந்துள்ளது. வில்லரி ஸமாஜம், ஸ்ரீமான் படேலின் ப்ரஸங்கம், மௌலான ஷௌகத் அலியின் பேச்சு, காந்திக் குல்லா என் பவை இக்கட்டுரையில் உள்ள மற்றப் பகுதிகள். இந் நூலின்தலைப்புக்குப் பொருத்தமான பகுதியை

மட்டும் இங்கு எடுத்துத் தருகிறேன். பாரதி தமிழ் என்ற எனது நூலில் கால வரிசைப்படி இக் கட்டுரை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

தீண்டாமை என்ற கொடுமை நமது நாட்டிலிருந்து அகற்றப்படா விட்டால் நமக்கு ஸ்வராஜ்யம் வராது என்று காந்தியடிகள் எழுதிய கருத்தைப் பற்றி பாரதியார் தமது எண்ணத்தைத் தெரிவிக்கிறார். தீண்டாமை என்ற அநீதி ஒழியவேண்டும் என்று இவர் பல இடங்களில் கவிதைகளிலும், உரைநடைக் கட்டுரைகளிலும் அழுத்தமாகக் கூறி யிருக்கிறார். "பறையருக்கும் இங்கு தீயர் புலையருக்கும் விடுதலை" என்ற கவிதை வரிகளை யார்தான் மறக்க முடியும்? இந்நூலில் இதே கருத்தை வலியுறுத்தும் பல இடங்களை வாசகர் கள் கவனிக்கலாம்.

ஆனால் தீண்டாமை ஒழிந்தால்தான் ஸ்வராஜ்யம் கிடைக்கும் என்ற கருத்தைப் பாரதியார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தீண்டாமை இந் நாட்டிலே இன்றும் இருக்கவே செய்கிறது; ஆனால் சுதந்திரம் நாம் அடைந்து விட்டோம். ஆனால் இக் கொடுமை மறையும் போதுதான் உண்மையான சுதந்திரம் நாம் பெற்றவர் களாவோம் என்பது காந்தியடிகளுக்கும் நம் கவிஞருக்கும் ஒப்பமுடிந்த ஓர் உண்மை என்பது வெளிப்படை. இந்து சமூகத்தில் இது ஒரு பெருங் களங்கமாக இருக்கிறது என்பதில் யாருக்கும் ஐயமில்லை. அநீதிகள் உள்ளவரை பலவகை

களிலே துன்பப்பட நேரும் என்பது எத்தனை தீர்க்க தரிசனமான வார்த்தை.]

தேசபக்தி என்பது நம்மவருக்கு அந்நியரால் நேரும் தீண்டாமைகளை மாத்திரம் ஒழிக்கும் இயல்புடையதன்று. நமக்கு நாமே செய்து கொள்ளும் அநீதிகளையும் நீக்கு மியல்புடையது. எனவே தேசபக்த சிகாமணியாகிய மஹாத்மா காந்தி நாம் இன்னும் ஒன்பது மாஸங்களுக் குள்ளே ஸ்வராஜ்யம் பெற்றுவிடுவோமென்று சொல்லிய போதிலும், அதற்கொரு முக்கியமான நிபந்தனை சொல்வதை நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

தம்முடைய யெளவன இந்தியா பத்திரிகையில் மஹாத்மா பின்வருமாறெழுதுகிறார்:- "சில வகுப்பினரைத் தீண்டாதவராகக் கருதும் பாவத்தை ஹிந்துக்கள் அகற்றினாலன்றி ஸ்வராஜ்யம் ஒருவருஷத்திலும் வராது: நூறு வருஷங்களிலும் வராது. ஹிந்து மதத்தின் மீது படிந்திருக்கும் இந்தக் களங்கத்தை நீக்குதல் ஸ்வராஜ்யம் பெறுதற் கவசியமாகுமென்ற தீர்மானத்தைக் காங்க்ரஸ் ஸபையார் நிறைவேற்றியது நன்றேயாம்...மேலும் இந்தத் தீண்டாமை என்பது மதக் கொள்கைகளால் அனுமதி செய்யப்பட்டதன்று. இது சாத்தானுடைய தந்திரங்களில் ஒன்று" என்கிறார்.

அடிக்கடி "காந்தி கீ ஜேய்" என்று ஆரவாரம் செய்யும் நம்மவர்கள் இந்த அம்சத்தில் மஹாத்மா சொல்லி யிருக்கும் வார்த்தையைக் கவனிப்பார்களென்று நம்புகிறேன். நம்முடைய ஸமூஹ வாழ்வில் அநீதிகள் இருக்கும்வரை நமக்கு ஸ்வராஜ்யம் ஸித்தியாகா தென்ற கொள்கையை நான் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனால், "வினை விதைப்பவன் வினையறுப்பான்". நம்மவருக்குள் பரஸ்பர அநீதியுள்ளவரை தேசத்தில் ஸமாதானமிராது. நாம் பலவகைகளிலே துன்பப்பட நேரும்.

43. ஸ்ரீமான் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியர்

[குறிப்பு : பாரதியார் உடனே சமூகம் சீர் திருந்த வேண்டும் என்ற பேராவல் கொண்டவர். பரபரப்பு மிகுந்தவர். யாராவது ஒருவர் சமூக சீர்திருத்தமாகத் துணிச்சலோடு ஒரு செய்கை செய்து விட்டால், அவரை மிக மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பார்.

பெண்கள் ருதுவான பிறகே மணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பது பாரதியார் கொள்கை. எப்பொழுது ஒரு கருத்து நன்மையாகத் தோன்றுகிறதோ அதைப் பின்பற்றவும் செய்வார். பாவம் திருமதி செல்லம்மா பாரதிக்கு இது பிடிப்பதில்லை. 'ருதுவான பிறகு மணம் செய்து கொடுப்பதே நல்லது' என்ற பாரதியார் தமது மகள் தங்கம்மா பாரதியைப்பற்றி, அவள் ருதுவாகியுள்ளாள் என்று வெளிப்படையாகப் பேச ஆரம்பித்து விட்டார். இது அவர் மனைவியாருக்கு மிகவும் சங்கடமாக இருந்தது. அப்பொழுது ஸ்ரீமான் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்தியார்அவர்கள் ருதுவான பிறகு திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்று வெளிப்படையாகக் கூறவே, அதனை மகிழ்ச்சியோடு பாரதியார் வரவேற்று ஒரு தனிக் கட்டுரையும் எழுதிவிட்டார். இக்கட்டுரை சுதேச மித்திரனில் 1916-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 7-ம்தேதி வெளியாகி உள்ளது.]

சுதேச மித்திரன் பத்திராதிபர் அவர்களுக்கு:—

சென்னைப் பட்டணத்தில் ஸ்ரீமான் ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரியார் தமது பெண்ணை ருதுவான பிறகு விவாகம் செய்து கொடுத்த செய்தி எனக்கு சந்தோஷம் தருகிறது.

நமது ஜன ஸமூகத்தில் மாறுதல்கள் நடக்க வேண்டும். மாறுதலே உயிர்த்திறமையின் முதற்குறியாகும். மேன்மேலும் சௌகரியத்தை விரும்பித் தானாகவே புதிய புதிய மாறுதல்கள் செய்து கொள்ளாத ஜந்துவை இயற்கைத்தெய்வம் வலியவந்து கீழ்நிலைமைக்கு மாற்றுகிறது. புராதன ஆசாரங்களில் நல்லதைக் கடைப்பிடித்துக் கெட்டதை நீக்கிவிட வேண்டும். பழமை என்ற ஒரே காரணத்தால் எல்லாம் நல்லதாய் விடாது.

மேலும், விவாக சமயத்தில் சொல்லப்படும் சில வேத மந்திரங்களைக் கொண்டே, பிராமணர்கூட ருதுவான பிறகுதான் பெண்களுக்கு மணம் செய்வித்தார்கள் என்று ஸ்ரீமான் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியார், தாம் அவ்விஷயத்தைப் பற்றி ஏற்கெனவே புத்தகமொன்றில் ருஜுப்படுத்தியிருக்கிறார். ஆகவே குழந்தைக் கலியாணம் வேதோக்தமென்றும் தெய்வக்கட்டளை என்றும் இவர் நம்பவில்லை. இடைக்காலத்தில் நம் ஜாதியார் அறிவும், தைரியமும், சக்தியும் இழந்துவிட்ட பிறகு வந்து நுழைந்த அசம்பாவித வழக்கங்களில் இது வொன்றென்பது ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியாரின் கொள்கை. இந்தக் கொள்கையை நமது நாட்டில் எத்தனையோ ஜனங்கள் மனதிற்குள்ளே அங்கீகாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்ஙனம் ஒப்புக்கொண்ட பிறகும் புதிய சீர்திருத்தத்தை நடைமுறையிலே கொண்டு வருவதற்குத் தைரியமில்லை.

பொதுவாக இங்கிலீஷ் படித்தவர்களிலே பலரும், இங்கிலீஷ் படிக்காவிட்டாலும் விஷயங்களைத் தாமாகவே யோசனை செய்து பார்க்கும் வழக்கமுடைய வேறு பலரும், நமது ஜனக்கட்டிலே எத்தனையோ குற்றங் குறைகள் இருப்பதாக ஓயாமல் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவனவனுக்கு நியாயமாகத் தெரிந்ததை

அவனவன் தனது அனுஷ்டானத்தில் காட்டும் முறைமை நமது நாட்டில் நன்முக ஏற்படவில்லே. தர்மத்துக்காகத் தாங்கள் ஸங்கடப்படுவதிலே பெரும்பாலோருக்கு ஸம்மத மில்லே. அதுவும் இங்கிலீஷ் படித்த கூட்டத்தாரில் மனோதைரிய முடையவர்களின் தொகை மிகவும் சொற்ப மென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். உள்ளும் புறமும் ஒன்று போல நடக்க வேண்டும். படித்த வித்வான்கள் வஞ்சகநடை நடந்தால் அந்தத் தேசம் சூன்யமாகிவிடும். மனோ தைரிமில்லாவிட்டால் பயனுடைய செய்கை எதுவுமே செய்ய முடியாது.

விதி வசத்தால் நமது ஜனங்களுக்கு இந்த க்ஷணத்திலே பலவிஷயங்களிலும் வழிகாட்டக்கூடிய திறமை இங்கிலீஷ் படித்த சிலரிடத்திலேதான் காணப் படுகிறது. அதற்குக் காரணம், பூமண்டலத்தின் சாஸ்திரங் களும் நவீன யோசனேகளும் நமது பாஷையில் மொழி பெயர்க்கப்படாமல் இருப்பதொன்று; நம்மவர் அன்ய தேசங்களில் யாத்திரை செய்து தற்கால அனுபவங்கள் திரட்டிக் கொண்டு வராமலிருப்பது இரண்டு; நமக்குள் வந்து புகுந்திருக்கும் கோரமான வறுமை மூன்ருவது.

எனவே, இந்தக் கூட்டத்தாரில் சிலர் கொஞ்சம் துணிவாகச் செய்கைகள் செய்வதைக் காணும் போது, ஆரம்பத்தில் சொல்லியபடி எனக்கு ஸந்தோஷமுண்டா கிறது. இப்படி நம்மவர் எல்லா விஷயங்களிலும் நியாயத் தைத் துணிவுடன் செய்து காட்டி நாட்டில் புதிய உயிரை நிலே நிறுத்தும்படி தேவர் கருணே செய்க.

